

Giới thiệu Cô Bé Lọ Lem Đá Hoàng Tử

Truyện Cô Bé Lọ Lem Đá Hoàng Tử, tất cả câu chuyện nói về hoàng tử và lọ lem mọi người đều nghĩ rất hạnh phúc và hoàn mỹ nhưng đó chỉ là trong chuyện cổ tích mà thôi. Trong hiện tại thì ngược lại và không bao giờ có một kết thúc đẹp.

Cô gặp gỡ anh trong một tình huống rất éo le, một tình huống mà ngay cả anh và cô đều ngỡ ngàng. Đêm hôm đó cô vô tình đi lộn vào phòng của anh và cứ thế mà đi thẳng vào trong lòng của anh, vào tâm mắt của anh, cô và anh cứ như vậy mà chung phòng cho tới sáng. Chính đêm định mệnh đó mà đã ghép cho hai người yêu nhau cuồng nhiệt. Nhưng yêu nhau thì dễ, sống chung thì lại vô cùng khó khăn mặc dù không xuất hiện người thứ ba.

Thế là họ ly hôn nhau, sau nhiều năm họ gặp lại sao tim anh vẫn đập mạnh, tâm thì rồi cả lên. Anh quyết định lần này mình sẽ phải cố gắng nhiều hơn, chỉ mong kéo lại cuộc tình xưa.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Lọ Lem Đá Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Đài Nam, khu vườn khoa học của nam bộ, ở cao ốc trụ sở chính vận chuyển mua bán của *‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’*

“Báo cáo tổng giám đốc, về mảng màn hình TV LCD mới nhất mà chúng tôi nghiên cứu phát triển, bộ phận bán hàng quyết định tự mình làm quảng cáo, dù sao chúng tôi hiểu biết sản phẩm này nhất, cũng có động lực đi đẩy mạnh tiêu thụ nó nhất, công ty tự mình chế tác quảng cáo là một loại xu thế, năm gần đây đã có rất nhiều kiểu mẫu thành công.” Quách Chí Long - quản lý bộ phận bán hàng xuất trình bản kế hoạch, ánh mắt lóe sáng, thao thao bất tuyệt thuyết minh.

Chu Thế Hiên ngồi ở sau bàn làm việc mặt không chút thay đổi, lẳng lặng nghe cấp dưới báo cáo, nhưng lòng lạng lẽ bay về phương xa, không ai nhìn ra được.

‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’ thành lập đã hơn bốn mươi năm, dưới có hóa đá, khoa học kỹ thuật, mậu dịch, công trình sản xuất công nghiệp, ông nội anh là người khởi đầu *‘Tập đoàn Kinh Vũ’*, trước mắt phụ thân đảm nhiệm chủ tịch, anh là tổng giám đốc, do anh toàn quyền phụ trách *‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’*, có thể nói anh là con gà đẻ trứng vàng trong tập đoàn, liên tiếp sáng lập những kỷ lục buôn bán khiến người khác ngưỡng mộ.

Thân là người thừa kế tương lai của tập đoàn, Chu Thế Hiên vừa sinh ra đã làm cho người ta ca ngợi, quá trình trưởng thành và làm việc lại thuận buồm xuôi gió, chỉ trừ bỏ một khuyết điểm nhỏ nhoi là anh từng ly hôn. Anh có năng lực quản lý công ty không lỗi, lại không giữ được vợ mình, vì thế, anh thường thường khó có thể tự kiểm chế rơi vào những kỷ niệm cũ, nếu qua không được, chỉ sợ cuộc sống còn lại sẽ phải kết thúc trong cô độc.

“Chúng tôi sẽ mau chóng thành lập ban chế tác, bao gồm truyền thông, quan hệ xã hội, hợp tác buôn bán, đều đã có một bộ quy trình kỹ thuật hoàn thiện, tin tưởng có thể làm ra tác phẩm quảng cáo gây chú ý nhất, hy vọng tổng giám đốc có thể tán thành kế hoạch này.” Quách Chí Long nói xong một bài dài, cung kính chờ đợi tổng giám đốc chỉ thị, tin tưởng cấp trên sẽ có quyết định sáng suốt, bất quá... Sao nhìn Tổng giám đốc lại như mất hồn vậy?

Bên trong im lặng mấy phút đồng hồ, rõ ràng có hệ thống điều hòa, nhưng trên trán Quách Chí Long lại bắt đầu đổ mồ hôi, nghĩ lại vừa rồi có phải mình đã nói sai cái gì rồi hay không? Thật ra tổng giám đốc vốn là một người phóng khoáng hay nói chuyện, những năm gần đây lại trở nên lặng yên rất nhiều, cũng rất khó thấy đến nét tươi cười của anh, không phải là còn nhớ người kia chứ? Người kia ở trong công ty là một từ cấm, ai cũng không dám nhắc tới chuyện thương tâm của tổng giám đốc. (#Ami:

Rốt cục, Chu Thế Hiên mở ngăn kéo ra, xuất ra một bản giới thiệu vắn tắt, nói giọng bình thản: “Tìm công ty quảng cáo này, giao cho bọn họ chế tác.”

Là công ty quảng cáo rất giỏi nào, có thể làm cho tổng giám đốc cực lực đề cử như thế? Trong lòng Quách Chí Long không mấy phục, tiếp nhận vừa nhìn, thì ra là *‘Công ty Quảng cáo Y Nhân’*, quy mô làm việc trong giới chỉ ở hạng trung, anh có ấn tượng sâu, bởi vì vợ trước của tổng giám đốc làm việc ở đây!

Nói đến hôn lễ hơn ba năm trước, có thể nói là chấn động một thời, náo nhiệt đến cực điểm, Quách Chí Long còn được bổ nhiệm là người tổ chức hôn lễ, may mắn không xảy ra sai lầm gì, khách và chủ đều rất vui, nhưng ai cũng không nghĩ tới, cuộc hôn nhân này chỉ duy trì hơn ba tháng liền tuyên bố chấm dứt, giống như một giấc mộng, nói tình liền tình.

“Tổng giám đốc, ngài hẳn là biết công ty này...” Quách Chí Long không yên bất an hỏi, chẳng lẽ tổng giám đốc không biết người kia đang làm việc ở bên trong?

“Tôi biết.” Chu Thế Hiên gật đầu, giải quyết hoang mang của cấp dưới.

“Nếu biết, ngài vẫn muốn chỉ định cho bọn họ chế tác?” Đến lúc đó truyền thông chắc chắn nghe thấy, không biết chủ tịch sẽ có phản ứng như thế nào? Chu gia không chỉ là danh môn thế gia, còn chú ý các loại phô trương cùng quy củ.

“Có nghi vấn gì sao?” Chu Thế Hiền miễn cưỡng nhượng mảy, không giận mà uy.

“Không, không có.” Quách Chí Long lắc đầu liên tục, cho dù anh có nghi vấn rất lớn, cũng không dám đưa ra dị nghị.

“Cứ quyết định như vậy, cậu đi làm việc đi.”

“Vâng!” Quách Chí Long cũng chỉ có thể kiên trì làm theo, ngày chủ tịch nhượng lại chức vụ đã gần đến, đương nhiên lấy lời nói của tổng giám đốc làm chuẩn, cho dù chủ tịch trách tội xuống dưới cũng không có biện pháp.

Chờ sau khi cửa văn phòng bị đóng lại, Chu Thế Hiền thở dài, đứng lên đi đến phía trước cửa sổ, mỗi khi anh cần tự hỏi, cửa sổ nhìn xuống mặt đất chính là góc bình tĩnh của anh.

Không cần người khác nói anh cũng hiểu được, đó là một quyết định điên cuồng, tất sẽ khiến nổi một hồi phong ba, nhưng anh không cần ánh mắt của gia tộc hay người ngoài, anh chỉ là đang suy tư, vợ trước có tiếp nhận phần khiêu chiến này hay không?

Cô đương nhiên là đứng cảm, cũng kiên cường, cô vẫn không hề thay đổi, có lẽ đó cũng là nơi khiến anh yêu cô sâu nhất, cô thủy chung kiên trì tư thái của mình, là sự không biết cùng với vô năng của anh, mới tạo thành kết quả cả hai đều thiệt.

Đêm qua anh lại mơ thấy lúc trước, nói là lúc trước kỳ thật cũng không có bao lâu trước kia, bắt quá là hơn một ngàn ngày, anh làm mất đi một cái tình yêu cuồng nhiệt, từ một người đàn ông đã kết hôn, biến thành một người độc thân tâm sự nặng nề. Lấy điện thoại di động ra, anh nhìn ảnh chụp trên đó, khi thì làm cho anh mỉm cười, khi thì làm cho anh thở dài, ở trên đời này không còn có bất luận kẻ nào, có thể làm cho tâm tình anh phẳng phồng như thế.

Cưng ỏi, em khỏe không? Vui không? Có ngẫu nhiên nhớ tới anh, nhớ tới lúc trước hay không?

Sắc trời một mảnh bụi mờ mịt, ngoài cửa sổ nổi lên mưa nhỏ, từ tầng cao nhất nhìn ra xa, anh nhìn không thấy phong cảnh gì, chỉ có bóng hình xinh đẹp bồi hồi của cô không đi.

Đài Bắc, khu Tín Nghĩa, ‘Công ty Quảng cáo Y Nhân’.

Ngồi ở trước bàn máy tính, Kha Trúc An đang dùng bút sửa lại bản phác họa, để thỏa mãn nhu cầu của khách hàng, cô thiết kế ba bản thảo Logo, hy vọng trong đó có một cái có thể được ưu ái, cô ở trong bộ sáng tác đảm nhiệm chỉ đạo mỹ thuật tạo hình, kỹ năng chuyên nghiệp cùng thái độ đều có đầy đủ, tác phẩm không thể để cho người ta thất vọng.

Khi cô chuyên tâm làm việc thì thường không tiếp điện thoại, khách hàng cũng không gặp, toàn bộ do trợ lý làm thay.

Trợ lý Tina đi tới, lấy đi ly cà phê đã uống xong, cũng nhắc nhở một câu.

“Joan, Eddy gọi cô đến phòng làm việc của anh ta đó!”

“Oh! Cảm ơn.” Kha Trúc An dừng phác thảo, nếu là ông chủ cho mời, đành phải tạm dừng một chút.

Trong công ty quảng cáo tất cả mọi người đều xưng tên tiếng Anh, cho dù là ông chủ Eddy cũng không ngoại lệ, may mắn cô có cái tên thuận tiện, Joan không sai biệt lắm âm gần giống tên Trúc An.

Không biết ông chủ tìm cô có chuyện gì? Ở công ty cô chỉ có thể coi là quản lý hạng trung, có rất ít cơ hội trực tiếp nói chuyện với ông chủ.

Nói đến Eddy Thúy cũng là truyền kỳ thứ nhất trong giới quảng cáo, bây giờ đã ba mươi tám tuổi, nhưng thoạt nhìn chỉ có ba mươi tuổi, anh là một gã con lai, mang huyết thống Tây Ban Nha và Đài Loan, có được một mái tóc quần màu đen, con mắt thì lóe ánh sáng xanh lục, khỏe miệng thường vì mỉm cười mà giương lên. Cho dù anh luôn mang khuôn mặt tươi cười nghênh đón người, cũng không đại biểu anh không có nguyên tắc hoặc quyết đoán, một tay anh sáng lập ‘Công ty Quảng cáo Y Nhân’, phạm vi nghiệp vụ khắp trong ngoài nước, cũng có nhiều lần đoạt giải, kỳ lục giống như trời sinh nên làm nghề này.

Vừa đi vào văn phòng, Kha Trúc An liền nhìn thấy những con rối và mô hình đầy phòng, đây là phong cách của Eddy, làm việc không quên giải trí, sáng kiến vì vậy mà được kích phát, khó trách biện pháp của anh luôn nhiều hơn người khác.

“Đến rồi sao, Joan.” Giọng nói của Eddy mang theo một loại phong tình của nước ngoài, lúc nào cũng giống như khách du lịch vừa trở về.

“Có chuyện quan trọng sao? Tôi còn một vài bản vẽ phải giao, không thể ở lâu lắm.”

Kha Trúc An hiểu cô không cần khách khí với ông chủ, công việc là quan trọng, ông chủ sẽ không không có việc gì cứng rắn tìm đến cô.

“OK, tôi liền nói thẳng, có người chỉ định muốn cô tiếp case, là TV LCD mới của ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’.” Eddy nhún nhún vai, cầm mặt nạ Batman thưởng thức, cười khổ hỏi: “Cô có thể tiếp không? Tôi không miễn cưỡng, do cô quyết định.”

Đối mặt khách hàng lớn siêu cấp như thế, bất luận công ty quảng cáo nào đều đã dập đầu tạ ơn, nhưng Eddy quyết định trước hỏi ý nguyện của đương sự, dù sao chuyện ly hôn, kết hôn giữa nam và nữ là ranh giới khó rõ ràng nhất, chính anh cũng là người từng trải, hiểu được sự

dây vò trong đó.

Năm hai mươi ba tuổi, anh nhất thời mất hồn liền kết hôn, chờ tỉnh táo lại đã muốn ba mươi tuổi, vì tự do hô hấp liền đưa ra ly hôn, con gái giao cho vợ trước chiều cố, việc anh có thể làm chỉ có ký vài giấy tờ, còn có hàng tháng cùng con gái ăn một bữa cơm. Cuộc hôn nhân này là sự thất bại lớn nhất trong đời anh, mỗi lần nhìn thấy vợ trước thật sự làm cho anh kinh hồn khiếp vía.

Kinh Vũ điện tử? Bốn chữ này ở trong lòng Kha Trúc An dẫn phát liên tiếp phản ứng, đầu tiên là kinh ngạc, tiện đà kinh hoàng, thậm chí hoảng sợ! Đáng giận, đã qua lâu như vậy, cô vẫn còn có thể bị lay động, một chút tiến bộ cũng không có, rất đáng giận!

Nhưng vô luận như thế nào, cô không cho phép mình thất lễ, nhanh chóng đáp lại Eddy. “Đương nhiên muốn tiếp, vì sao không tiếp?”

Cô không hiểu ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’ vì sao chỉ định cô tiếp án, cô không dám nghĩ nhiều cũng không muốn nghĩ nhiều, tóm lại công việc chính là công việc, cô sớm hạ quyết tâm, không thể để cho cuộc hôn nhân trước ảnh hưởng cuộc sống của cô, sau khi rời đi Chu gia, cô đã bị rất nhiều người nhìn chăm chú và nghị luận, nhưng không phải cô vẫn sống đến nay sao? Người khác muốn nhìn thế nào hoặc nghĩ như thế nào, chuyện căn bản không liên quan đến cô, cô vẫn phải sống.

Eddy huyết sáo, tỏ vẻ bội phục từ đáy lòng, đối lại là anh tuyệt đối không thể cùng vợ trước hợp tác, may mắn vợ trước của anh không mở công ty, không cần làm quảng cáo gì, cô là một vị lão sư trung học giỏi và rất nghiêm khắc, chỉ mong con gái của bọn họ sẽ không thi đậu vào trường trung học kia.

“Cô đã không có ý kiến, liền giao cho cô phụ trách! Trước phái AE đi qua, dò xét xem nhu cầu và dự tính tài chính bỏ ra của đối phương như thế nào.” AE (Account Executive), ý tứ trên mặt chữ chính là người chấp hành dự thảo tài chính, phải kiểm soát được nguồn tài chính bỏ ra của khách hàng cần quảng cáo, phát huy hiệu quả truyền truyền và lợi ích lớn nhất, phạm vi làm việc bao gồm thị trường điều tra, chỉnh sửa ý kiến, thúc đẩy mở rộng, quan hệ xã hội truyền thông, là một người trung gian nhiều chức năng cũng chịu rất nhiều áp lực. Người quảng cáo chỉ cần có thể sống qua những ngày làm AE, là có thể nói thành công một nửa, tiền đồ cũng có hy vọng.

“Tôi sẽ phái hai vị AE mạnh nhất xuất mã, chờ chân chính chấp hành thì tôi cũng sẽ tự mình tham dự.” Suy tư ở trong đầu cô bay nhanh về, y theo tầng cấp cùng tầm quan trọng của case, cô hẳn chỉ cùng bộ phận bán hàng của đối phương lui tới, chắc cũng không tới phiên vị Chu tổng giám đốc kia.

“Thật tốt!” Eddy mang cái mặt nạ hình Batman, đối với cô đưa ra động tác thắng lợi.

“Tôi tin tưởng cô có thể, case này nhất định sẽ có thành tích tốt, đến lúc đó cô có thể thăng chức.”

Lời nói của ông chủ khiến cô mãnh liệt nhảy dựng lên trong lòng, ngay từ đầu cô cũng là từ cơ sở AE làm lên, một năm trước thăng lên mỹ thuật tạo hình chỉ đạo AD (Art Director), nếu cô có thể thăng chức trở thành tổng giám đốc bộ phận sáng tạo CD (Creative Director), phụ trách bộ phận sáng tạo, chức vị này đã không có người hơn hai tháng, mỗi người đều khát vọng nó, đương nhiên cũng bao gồm cô.

“Cám ơn anh đã cho tôi cơ hội này, xin mời mắt mong chờ.” Sau khi nói xong, cô nhanh chóng ra khỏi văn phòng, trở lại bàn mình tiếp tục làm việc, không cho bất luận kẻ nào nhìn ra cảm xúc của cô, cho dù vụ làm ăn này và chồng trước của cô có liên quan hay không, cô sẽ tận tâm hết sức hoàn thành, nguy cơ cũng sẽ chuyển cơ, rất có khả năng trở thành bước ngoặt sự nghiệp của cô, cô không thể bởi vì nhân tố riêng mà làm hỏng.

Về phần Chu Thế Hiền... Anh là quý công tử nhà giàu có, hẳn sớm đã quên cô - vợ trước bình thường này rồi chứ? Vừa nghĩ tới anh, ngực cô liền có một trận buồn, cô không muốn tự hỏi tình cảm mình đối với anh nữa, dù sao kiểm chế xuống là được rồi, sớm nên mai táng cái gì phải miệt mài theo đuổi?

Lúc này trợ lý Tina lại đi tới, tri kỷ hỏi: “Muốn một ly cà phê nữa hay không?”

“Cám ơn.” Kha Trúc An thở sâu, nhắc nhở mình phải trấn định, trong lúc làm việc lộ ra tâm sự là một loại thất trách.

“Cô vẫn chưa ăn cơm trưa, tôi giúp cô mua một phần sandwich nhé.” Nhìn thời gian đã quá trưa, Tina đầy đặn một chút cũng không hăm mộ Trúc An thon thả, đối với vị chỉ đạo mỹ thuật tạo hình này mà nói, đôi bụng căn bản là chuyện thường.

“Uh, phiền cô mua giúp hai phần, bữa tối tôi cũng sẽ ăn ở công ty.” Kha Trúc An lấy ra một tờ tiền giá trị lớn đưa cho trợ lý.

“Cô thật sự cậy mạnh ——” Tina không chỉ một lần muốn thay cấp trên giới thiệu người làm quen, hoặc là tham gia hoạt động làm quen, nhưng Kha Trúc An luôn mỉm cười khéo léo từ chối, thật không biết vì sao cô phong bế mình như thế? Mới hai mươi tám tuổi, bề ngoài xinh đẹp, khi chất tạo nhũ, chẳng qua đã kết hôn một lần, chuyện đó có gì đâu? Đời người còn rất dài mà!

Tina thâm lắc đầu, cầm túi đi ra cửa, ngoài việc mua hàng còn phải gửi bưu kiện, chạy ngân hàng, ở trong công ty quảng cáo mỗi người đều không rảnh rỗi, cho dù tiểu trợ lý cũng rất bề bộn nhiều việc.

Buổi tối mười giờ, rốt cục Kha Trúc An cũng chấm dứt một ngày làm việc, đồng thời cũng làm tốt kế hoạch bước đầu, hai gã AE ngày mai sẽ thẳng đến Đài Nam, đến tổng bộ của ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’ trước, đi thực tế để nắm bắt yêu cầu của đối phương.

Khi cô đáp xe điện ngầm về nhà, tắm rồi nằm ở trên giường, lúc này đã là nửa đêm, thế giới to lớn, cô cần có bất quá chỉ là một cái nhà, một nơi có thể hoàn toàn thả lỏng.

Sau khi ly hôn, cô tận lực lấy công việc nhồi cuộc sống, không tham gia tụ hội, không quen bạn bè mới, không cho bất luận kẻ nào tiếp cận cô, chỉ sợ bị hỏi nguyên nhân ly hôn, chìm sẽ đã bay lên cành cây thành phượng hoàng, làm sao có thể bỏ được cuộc sống của một phụ nhân? Không ai hiểu được, đồng khu nhà cấp cao kia là một tòa nhà giam, thân phận kia là một sợi xiềng xích, thậm chí phần tình yêu kia cũng là một loại dây vô.

Đêm dài yên tĩnh, ngoài cửa sổ có mưa nhỏ, âm thanh tí tách làm cho người ta khó có thể ngủ say, suy nghĩ của cô không khỏi bay xa, có lẽ bay quá xa, không thể ngờ quay về lúc trước...

Thời gian đảo ngược, trở lại hơn ba năm trước.

Một khách sạn năm sao cao cấp ở Đài Bắc, trong một gian phòng tinh xảo, một party cáo biệt độc thân đang được cử hành, người tham dự đều là những cô gái trẻ tuổi, không phải bạn học cũng là bạn tốt, mọi người hăng hái vang dội, uống sâm banh cũng say. Đêm nay các cô tính chơi suốt đêm, ngày mai là thứ bảy không cần đi làm, uống đến say không còn biết gì cũng không có sao, trên giường, trên mặt đất, sô pha, bồn tắm lớn đều có thể ngủ, dù sao đều là con gái, không có đàn ông càng điên cuồng.

Dương Thiển Văn ngày mai sắp kết hôn, không ngừng bị mời rượu cùng bức rượu, cười đến bụng đều đau, cô là người đầu tiên kết hôn trong bọn tỷ muội này, hai mươi lăm tuổi rõ ràng không tính sớm, nhưng người hiện đại có nhiều người kết hôn muộn, cô không cần thận liên trở thành người đầu tiên.

“Uống...” Mười mấy người đồng thời hét to, Dương Thiển Văn không dám không theo, vừa uống vừa cầu xin tha thứ.

Kha Trúc An đứng ở bên cạnh mỉm cười xem cuộc chiến, cô không phải cái loại người chủ động huyền não, từ lượng của cô rất thấp, cũng không có khả năng làm như vậy, rốt cuộc nhóm cáo biệt độc thân muốn làm cái gì? Căn bản chính là mượn cơ hội chơi đùa, có thể mỗi người đều cần thả lỏng, dù sao cũng từ học sinh biến thành người trong xã hội.

Nhìn các bạn học ngày xưa, cô có loại cảm giác xa lạ lại quen thuộc, mọi người đều vui vẻ không lo như vậy, vì sao chỉ có cô mang tâm tình trầm trọng? Sau khi tốt nghiệp cô làm việc một năm, thực may mắn bởi vì tham gia một cuộc thi giành được học bổng, đi Nhật Bản học thạc sĩ hai năm, học mỹ thuật tạo hình thiết kế, tháng trước mới trở lại Đài Loan, đang chuẩn bị tìm một công việc có thể phát triển sở học (những gì học được).

Cuộc sống đối với cô mà nói cho tới bây giờ cũng không phải dễ dàng, từ lúc cha mẹ ly hôn năm cô mười lăm tuổi, một cảm giác cô lập không chỗ dựa đã thấm sâu vào lòng cô.

Trong cảnh tượng vui chơi, cô vẫn bị kéo đến, kéo đến vòng trung tâm, bị hơn mười ngón tay ngọc chỉ vào nói: “Trúc An uống ít nhất, phạt cô cụng ly!”

“Uh, uh!” Cô nào dám kháng mệnh? Ngay cả nữ nhân vật chính ngày mai sẽ kết hôn đã say ngà, cô lại càng không có quyền được miễn.

Chỉ đồ thừa từ lượng cô không tốt, mới hai, ba ly xuống cổ họng, cả khuôn mặt liền phỉm đỏ như quả táo, khiến cho mọi người cười ha ha, nghe nói người Nhật Bản đều uống rất tốt, sao Trúc An đi hai năm, một chút bí quyết cũng không học được?

“Reng reng ——” di động lúc này may mắn vang lên, Kha Trúc An lợi dụng thời cơ đi đến góc nghe điện thoại, vừa thấy số hiện, thì ra là bà chủ cho thuê nhà.

Bắt đầu mười lăm tuổi, địa chỉ của cô chính là ký túc xá trường học, sau khi tốt nghiệp đại học đương nhiên tự mình thuê nhà, dù sao cô cũng là người không có nhà, ba mẹ đều có cuộc sống hôn nhân thứ hai riêng, có thể cho cô chỉ là ít tiền lo cuộc sống, ba năm trước đây phần liên hệ này cũng cắt đứt, chỉ còn lại có tin nhắn thăm hỏi ngày tết.

“Kha tiểu thư a, chỗ của người sao lại âm ỹ như vậy?” Bà chủ cho thuê nhà vốn có chút lãnh tai, lúc này lại nghe được rất rõ ràng.

“Xin lỗi, xin đợi một chút.” Cô hướng các bạn học hét to. “Cầu xin các cậu nhỏ giọng chút được không?”

Mọi người đang cao hứng, khuyên can đương nhiên không có hiệu quả, Kha Trúc An chỉ có cách ra khỏi phòng, nhưng tiếng gầm sau lưng vẫn không nhỏ, cô phải đi ra xa chút mới có thể nói chuyện. Bà chủ cho thuê nhà gọi tới là vì chuyện thay máy làm nước nóng, hẹn hai giờ chiều ngày mai tìm công nhân trang bị, một chuyện nhỏ rất đơn giản, nhưng lão nhân gia tựa hồ thích lặp lại đề tài, nói vài phút mới cảm thấy thỏa đáng.

“Tôi đã biết, buổi chiều ngày mai tôi sẽ ở nhà, phiền toái bà.”

“Đi ngủ sớm một chút, đừng chơi quá muộn.” Bà chủ cho thuê nhà nhin không được dạn dò, nhìn xem đồng hồ báo thức đã hơn chín giờ, thanh niên hiện tại thật nhiều trò.

“Tốt, tôi sẽ đi ngủ sớm một chút.” Kha Trúc An quả thật có chút muốn ngủ, thanh âm mơ hồ của bà chủ cho thuê nhà, còn có tác dụng của máy chén sâm banh kia, khiến cô muốn nằm xuống nghỉ ngơi.

Cúp điện thoại, cô muốn chạy trở về phòng, lại bỗng nhiên ngáy người tại chỗ, kinh ngạc thấy mình lại lạc đường! Phóng tầm mắt nhìn lại, trên hành lang dài trải thảm màu đỏ thẫm, các cửa phòng màu cà phê đều giống nhau như đúc, khiến cô hoàn toàn mất đi phương hướng,

vừa rồi là từ phòng nào đi ra, sao một chút trí nhớ đều không có? Mới hai mươi lăm tuổi mà thôi, chẳng lẽ cô bắt đầu bị chứng đãng trí của người già?

Đúng rồi, cô có thể gọi điện thoại hỏi tân nương Dương Thiển Văn, tuy rằng sẽ có chút mất mặt, nhưng không còn biện pháp khác, ai biết gọi ba lần cũng không ai tiếp đón, mọi người nhất định chơi điên rồi, âm nhạc lại lớn tiếng như vậy, ai sẽ nghe được tiếng điện thoại nho nhỏ?

Dưới tình huống bất đắc dĩ, cô đành phải kiên trì, đưa tay đi đẩy mỗi cái cửa phòng, vừa rồi cô ra khỏi phòng thì nhớ rõ cũng không có khóa cửa, chỉ nhẹ nhàng đi ra mà thôi. Nhưng mà cô tìm hơn mười phút, các cánh cửa đều khóa, cái này thậm, cô càng ngày càng mơ hồ, lại còn choáng váng đầu hoa mắt, đối với một người không biết uống rượu mà nói, sâm banh cũng như là rượu mạnh, tốc độ phát tác cực kỳ chậm.

Ông trời phù hộ, nhưng vào lúc này, rốt cục có một cánh cửa có thể đẩy ra! Vòng ơ mở cửa, thần kỳ bảo bối! Cô cần lập tức nằm lên giường, cô cảm thấy đầu nặng nề, chân rất yếu, toàn thân rất yếu ớt...

“Di, sao tất cả mọi người đều không thấy?” Cô nhìn quanh bên trong, rõ ràng là bài trí giống nhau, lại nhìn không thấy một bóng người, ngay cả bình rượu cũng không thấy, chỉ có một cái bàn trên có đồ ăn, hiện tại là đang chơi trò chơi trốn tìm sao? Cô cũng không phải nữ nhân vật chính đêm nay, làm ơn tha cô đi.

Mặc kệ, cô nhất định ngủ trước một chút, có chuyện gì chờ tỉnh lại nói sau, vì thế cô dùng hết một tia khí lực cuối cùng, cố gắng đi đến bên giường rồi ngã xuống, tùy cho men say cùng buồn ngủ đánh úp lại, cô rốt cuộc không thể giãy dụa.

“Cái gì đây?” Chu Thế Hiên vừa ra khỏi phòng tắm, liền nhìn thấy trên giường có một người con gái đang nằm, đây là trò đùa dai gì?

Khoảng nửa giờ trước, anh gọi điện thoại kêu room service (phục vụ phòng), tận mắt thấy người phục vụ dùng xe đẩy đưa tới bữa tối, tiếp theo anh vào phòng tắm rửa, theo lý mà nói người phục vụ hẳn là đóng cửa kỹ, anh cũng không có đặc biệt lưu ý, chẳng lẽ cửa không khóa, mới khiến cho người lạ xông vào? Phục vụ ở khách sạn này cũng quá chu đáo đi?

Anh vừa lau tóc vừa đi đến bên giường, nhìn chằm chằm người con gái đang ngủ say kia, ước chừng hai mươi tuổi, mặc trang phục màu tím liền thân, ngửi được ngoài mùi nước hoa còn có mùi rượu, hy vọng cô không phải bị trúng thuốc, anh cũng không muốn gặp phiền toái.

Mỗi lần đến họp ở văn phòng nghiệp vụ Đài Bắc, anh luôn lựa chọn khách sạn này, bởi vì tầng cao nhất có câu lạc bộ cho hội viên, có vẻ riêng tư, thân là người thừa kế đời thứ ba của ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’, nhất cử nhất động của anh đều dễ dàng khiến cho xô xao, trường bối trong gia tộc còn chú trọng mặt mũi hơn nữa, có thật nhiều quy tắc cho anh, nếu không phải trung học anh ra ngoại quốc học, chỉ sợ tuổi thanh xuân đều sống uống.

Anh vốn quen ở phòng cho danh nhân, lần này bởi vì đã đầy khách, đành phải lựa chọn phòng hạng nhì, không nghĩ tới liền vừa vận dụng tới ‘xông vào cửa’ (ý nói chị ấy xông đồ như chó ko người), hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Lại phải kêu room service? Tìm người đến mang cô đi?

Reng reng —— lúc này tiếng chuông di động vang lên, anh đứng lên nhận, là ba gọi tới, dặn dò một ít chuyện công vụ.

Thật ra Chu Thế Hiên chỉ là trợ lý chủ tịch, ba tháng trước tiếp nhận chức vụ tổng giám đốc, mới hai mươi tám tuổi, đương nhiên đưa tới sự chú ý của người ngoài, còn bị truyền thông phong làm quý công tử nhà giàu có, các công ty đều cảm kính lúp quan sát anh, người cả nhà cũng tương đối chú ý biểu hiện của anh, nhất là phụ thân - thân là chủ tịch, hầu như mỗi ngày đều truyền thụ tâm pháp cùng bí kíp cho anh, e sợ anh bị người ta nói là kẻ bất tài đồ không dậy nổi.

Nói xong việc công, Chu Tín Vũ không quên dặn dò con. “Hiện tại địa vị của con đã khác, mặc kệ làm cái gì, nói cái gì đều phải cân nhắc, khi làm việc trăm ngàn đừng xúc động, ông nội và bà nội con không chịu nổi lần đã kích thứ hai đâu.”

Chu Tín Vũ và vợ sinh một nam một nữ, con gái đã trông nom không được, lại cùng một người Nga trong nước bỏ trốn, còn chạy tới Nam Mỹ mở nông trường! Con tuyệt đối phải bảo vệ vị trí, nhất định tìm vị thiên kim con nhà danh giá, truyền lại huyết mạch Chu gia.

“Đã biết.” Đối với những lời này, Chu Thế Hiên đã sớm nghe đến thuộc lòng, nhà bọn họ ngoài tiền nhiều chính là nhiều quy củ, mà nay em gái đã cao bay xa chạy, chỉ còn lại có anh chống đỡ mọi trường hợp, nói cái gì cũng không thể làm sai.

Chờ hai phụ tử nói điện thoại xong, anh nhìn người con gái trên giường vẫn ngủ say như cũ, âm ỹ như thế nào cũng không tỉnh, chẳng lẽ đã uống thuốc ngủ sao?

Anh ngồi trên sofa, bắt đầu hưởng dụng bữa tối trễ, thuận tiện quan sát vị khách không mời mà đến này. Cẩn thận nhìn, bộ dạng của cô rất đẹp, làn da trắng nõn, tóc dài đen bóng, dáng người thon thả, còn có một loại khí chất tao nhã, có thể là một đại tiểu thư của nhà nào hay không?

Nói đến đại tiểu thư, anh lại nhớ đến người nhà thay anh an bài vài lần xem mắt, danh môn khuê tú này thật sự rất nhàm chán, tiến thoái ứng đối giống như cùng một lão sư dạy dỗ, ngay cả trang điểm trang phục cũng là cùng một nhịp, khiến cho anh không dậy nổi chút hứng thú nào, may mắn anh ở nước Mỹ đã từng kết giao bạn gái, hơn nữa đều là tự do luyến ái, bằng không sao có thể cam tâm trở về?

Thời gian trôi qua nhanh, anh quay về Đài Loan làm việc đã năm năm, không phải không nghĩ tới quyết định, kỳ thật người để chọn lựa cũng không thiếu, nhưng người con gái mình thích nào có dễ dàng tìm được như vậy, chẳng lẽ sẽ từ trên trời giáng xuống? Ăn xong bữa tối, buông dao nĩa, anh bước về phía cô gái trên giường la lên. “Này! Cô cũng ngủ rất tự nhiên rồi? Đó là giường của tôi, mau đứng lên!”

Cô gái vẫn không có phản ứng, chỉ có thân thể hơi hơi phập phồng, chứng minh cô còn đang hô hấp, còn sống. Xem cô ngủ ngon như vậy, anh bỗng nhiên cảm thấy thật thú vị, coi như làm một trò chơi một giấc mộng cũng tốt, gần đây áp lực công việc rất lớn, sự xuất hiện của cô có lẽ sẽ là một chuyện vui.

Anh bỏ đi áo tắm dài, cảm vẫn kiện an vị trên giường nghiên cứu, đêm dài yên tĩnh như thế, có thể có một cô gái xinh đẹp làm bạn, kỳ thật là một loại may mắn, cô đang ngủ cũng không trở ngại gì, anh sẽ từ từ hưởng thụ phần an tường đặc ý này.

Đêm tối đã qua, ánh mặt trời sáng ngời chiếu vào bên trong, Kha Trúc An đau đầu nên tỉnh lại, chớp chớp mắt chưa xốt, dần dần thấy rõ cảnh tượng trước mắt, kỳ quái, sao có thể chỉnh tề sạch sẽ như vậy? Tối hôm qua không phải chơi rất huyền ảo sao? Mọi người chạy đi nơi nào? Chẳng lẽ đã về nhà?

“Chào buổi sáng.” (good morning)

Thanh âm đến từ sau lưng khiến toàn thân cô cứng ngắc, thanh âm kia dĩ nhiên là của đàn ông! Rõ ràng là party cho con gái, làm sao có thể có đàn ông? Là người phục vụ sao? Hay là trò đùa dai của bạn bè?

Cô chậm rãi cứng ngắc quay đầu, nhìn phía sau có một người đàn ông đang nằm, trên thân trần trụi, tóc rối loạn, miệng mỉm cười, giống như việc này một chút cũng không kinh ngạc, hai người xa lạ nằm cùng một cái giường, tựa như bình thường cùng bàn ăn cơm ở nhà ăn.

Trong nháy mắt đầu của cô không phản ứng kịp, ngáy người sau một lúc lâu mới lắp bắp mở miệng. “Anh, anh là ai?”

“Tôi mới phải hỏi cô là ai?” Tâm tình Chu Thế Hiên vô cùng tốt, cô gái này có một đôi mắt to nhu hòa, thanh âm mềm tình tế, anh thích.

“Này... tại sao tôi lại ở chỗ này? Phòng chúng tôi mở party đâu?” Cô chậm rãi ngồi dậy, hết nhìn đông tới nhìn tây lại tìm không thấy các bạn học, cúi đầu nhìn, may mắn quần áo trên người cô vẫn còn đầy đủ, hẳn là không phát sinh chuyện rượu sau loạn tình gì chứ?

“Cô hẳn là đi nhầm phòng, ở chỗ này ngủ một đêm, tôi gọi cô thế nào cũng không tỉnh.” Nghi vấn của cô khiến cho anh nhanh chóng đưa ra kết luận.

“Thật sự? Đây là phòng của anh?” Trời ạ! Cô quá mất mặt, thật mơ hồ, tự nhiên chiếm cứ giường của người ta, còn ngủ thẳng đến hừng đông!

“Tôi có thể phòng, còn có giấy tính tiền, không tin, cô có thể đi đến quầy khách sạn kiểm tra.” Anh từ bàn trà bên giường cầm lấy thẻ phòng, chứng minh ‘tính hợp pháp’ cho mình.

Chuyện thật tàn khốc xảy ra trước mắt, Kha Trúc An quả thực muốn vùi vào trong chăn, cô làm sao có thể làm ra loại chuyện ngu xuẩn này? Dĩ vãng, lời bình của các thầy cô đối với cô đều là thành thực ổn trọng, còn thật sự cẩn thận, hiện tại toàn bộ lại ngu ngốc tới cực điểm!

“Thực xin lỗi! Tôi lập tức rời đi.” Cô nhanh chóng bò xuống giường, mang giày vào, bỗng nhiên lại dừng động tác lại, quay tầm mắt lại hỏi. “Xin hỏi... giày của tôi là anh giúp tôi cởi sao?”

“Cũng chỉ có giày, xin yên tâm.” Giai nhân ở bên, anh muốn cởi đương nhiên không chỉ có giày, nhưng dù sao bình thủy tương phù (bèo nước gặp nhau), vẫn là chờ quen một chút nói sau.

“Ngượng ngùng, do tôi rất hồ đồ, uống mấy chén sâm banh liền mất đi phương hướng.” Có hướng anh cúi đầu tạ lỗi, đồng thời cảm tạ ở trong lòng, may mắn không đụng tới sắc lang, vị tiên sinh này hiển nhiên là người tốt.

“Không sao, cô cũng không có quấy rầy tôi.” Trái lại, anh đem cô trở thành lễ vật từ bầu trời rơi xuống, càng xem càng đáng yêu.

Anh cũng xuống giường, chỉ mặc chiếc quần ngủ màu đen, lộ ra nửa người trên rắn chắc, hiện tại cô mới nhìn anh cẩn thận chút, phát hiện anh có khuôn mặt thật cá tính, cùng với một dáng người cao lớn, bộ dáng cười rộ lên thật tàn bạo, đáng tiếc là quen biết ở dưới loại tình huống này, cô thầm nghĩ nên chạy nhanh chuồn mất!

“Thực xin lỗi, tôi đi trước.”

Cô sắp mở ra cửa phòng, anh lại tiến lên ngăn lại, nhướng mày nói: “Chờ một chút, cô ngủ giường của tôi, hẳn nên trả chút phí phòng chứ?”

“Ách... Muốn bao nhiêu tiền?” Loại phòng ở một đêm này trả từ mười ngàn trở lên, cô trả nổi sao? Nói không chừng so với tiền thuê nhà một tháng của cô còn cao hơn! Nếu không phải bạn tốt nhiệt tình mời, cô không có khả năng đến loại khách sạn cao cấp này, nhà trọ cho thanh niên hoặc nhà bình dân mới là lựa chọn của cô.

“Rất đơn giản, như vậy là được.” Anh cúi người tiến lên, nhẹ nhàng hôn môi của cô một chút, nhanh chóng như không phát sinh qua, nhưng lại thật sự đã xảy ra, cô không kịp phản ứng, anh đã lui ra, lưu lại độ ẩm cùng hơi thở nhàn nhạt.

“Anh, tôi còn nghĩ anh là chính nhân quân tử!” Cô đưa tay vuốt ve miệng mình, không thể tin được anh lại làm như vậy.

“Tôi cũng không nói qua như thế.” Anh nhin cả một đêm là đã hết lòng quan tâm giúp đỡ, mới nhẹ nhàng hôn xem như thực khắc chế, giống

như suy nghĩ của anh, đôi môi đỏ mọng của cô vừa mềm lại vừa thơm, có lẽ tối hôm qua anh không nên thủ lễ như vậy.

Kha Trúc An nghe xong trong lòng đau xót, là chính cô mơ hồ trước, bị người sàm sỡ cũng không thể nói gì, cô đành phải cắn môi dưới, nhin xuống tay khuất, anh nhất định nghĩ cô là loại con gái tự động đưa lên cửa, cô cần gì phải giải thích nhiều, dù sao... Dù sao bọn họ sẽ không gặp lại.

“Cô tên là gì? Tôi đưa cô về nhà.” Xem bộ dáng chịu đã kích mạnh lại ra vẻ kiên cường của cô, anh bỗng nhiên hối hận, anh không nên làm việc càn rỡ, duyên phận của bọn họ hẳn là còn tiếp tục, mà không chỉ là một trò chơi hay một giấc mộng.

Cô lắc đầu, mở cửa bay nhanh rời đi, Chu Thế Hiền đứng tại chỗ nhìn theo, cũng không vội vã đuổi theo, bởi vì anh đã nắm được ‘nhược điểm’ của cô, bọn họ nhất định sẽ gặp lại.

Vội vàng chạy ra ngoài hành lang, Kha Trúc An vẫn nhớ không nổi phòng của bạn tốt, đang tâm hoảng ý loạn thì vừa vịn có cánh cửa mở ra, đứng lúc giải cứu cô.

Chỉ thấy Dương Thiển Văn trợn to mắt hỏi: “Trúc An, cậu chạy đi đâu? Minh còn nghĩ cậu đã về nhà trước.” Tối hôm qua mọi người chơi quá khùng, hai giờ sáng đã ngủ hết, mười mấy chị em tốt cũng không có kiểm kê nhân số, thẳng đến buổi sáng cô mới phát giác không có Kha Trúc An.

“Minh... mình chỉ đi ra ngoài gọi điện thoại, bây giờ mình phải về.” Kha Trúc An nói không nên lời mình đã gặp cái gì, việc kia thật sự là ngu tới cực điểm.

“Đến, đừng quên túi xách của cậu.” Sau khi Dương Thiển Văn tiến bước một đám bạn tốt, phát hiện còn có túi xách này.

“Uh, cảm ơn.”

“Buổi tối cũng đừng quên tới tham gia hôn lễ của mình.” Dương Thiển Văn nhắc nhở bạn tốt, màn kịch quan trọng không phải party cáo biệt độc thân, mà là tiệc cưới chính thức!

“Đương nhiên.”

Cứ như vậy, Kha Trúc An ly khai khách sạn, ánh mặt trời bên ngoài giống như chiếc lưới vàng, bao trùm từng người đi đường và qua đường, cô đau đầu muốn chết, không có biện pháp chờ xe buýt hoặc đập xe điện ngầm, liền kêu một chiếc tắc xi đi thẳng về nhà, tình trạng trong người đã không ổn như thế, xa xỉ nhỏ nhỏ một chút là cần thiết.

Vốn tưởng rằng tai nạn đó chấm dứt như vậy, ai biết đây chỉ là chương thứ nhất của chuyện xưa...

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Lọ Lem Đá Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Buổi chiều hôm đó, bà chủ cho thuê nhà mang đến hai gã công nhân, Kha Trúc An cố nén đau đầu tiếp đón bọn họ. Sau khi tốt nghiệp đại học cô đã sống tự lập, ở Đài Loan hay Nhật Bản đều có kinh nghiệm giao tiếp với chủ cho thuê nhà, cũng không cảm thấy sợ người lạ, dù sao trong căn phòng chỉ có mười mét vuông này, chỉ có đồ dùng cuộc sống cơ bản, không có hàng cấm cũng không có đàn ông, không cần phải che lấp cái gì.

“Kha tiểu thư, không phải đêm qua cô thức đêm chứ?” Bà chủ cho thuê nhà thấy sắc mặt cô có chút tiều tụy, không khỏi hỏi nhiều vài câu.

“Tôi không thức đêm, chỉ hơi đau đầu.” Kha Trúc An không có nói láo, quả thật cô đã ngủ từ sớm, chẳng qua ngủ sai giường.

“Người trẻ tuổi không cần cây mạnh, ngủ sớm dậy sớm thân thể mới tốt.”

“Cảm ơn, tôi biết.” Thanh âm trang hoàng khiến cô càng đau đầu, ai, vận khí hai ngày này thật sự không tốt.

Một giờ sau, công cụ làm nước ấm mới kia cuối cùng cũng trang bị xong, bà chủ cho thuê nhà cùng công nhân cũng rời đi, lúc này Kha Trúc An mới có thể thanh tĩnh, lại đối mặt một loại phiền não khác, buổi tối không biết nên mặc cái gì tham dự tiệc cưới? Trong tinh thần không tốt này, vẫn nên tắm rửa trước một cái đi.

Mở nước ấm thêm chút muối (*chả bik sao lại thêm muối, từ này 100% là muối*), chính là bí phương (*phương pháp bí mật*) tiết kiệm tiền tắm bồn của cô, nằm ở trong bồn tắm nghỉ ngơi, chỉ hy vọng con đau đầu có thể chuyển biến tốt đẹp.

Không biết vì sao, cô vẫn nghĩ đến người đàn ông cột nhà kia, còn nụ hôn thình lình xảy ra kia, cũng không phải cô chưa từng hôn môi, có cái gì nhớ... qua? Hai mươi lăm tuổi, hai chữ yêu đương cũng không xa lạ với cô, nhưng cô hoài nghi mình thật sự đã yêu sao? Vì sao hai đoạn tình cảm lưu luyến đều vô tận (*không bệnh*) mà chết, ngẫu nhiên hoài niệm nhưng cũng không phải là tiếc nuối? Thôi, một người sống cũng rất mệt mỏi, hai người ở chung lại càng không dễ dàng.

Ra khỏi phòng tắm, cô vừa lau khô tóc, vừa mở tủ quần áo ra, tâm tình đã khôi phục bình tĩnh, không nghĩ tới còn có một vận xẩu chờ cô.

Ngay sau khi mở túi xách ra, cô phát hiện điện thoại di động của mình không thấy, tìm khắp trong phòng vẫn không thấy tung tích, không xong, không phải đánh rơi ở khách sạn chứ? Ở trong phòng bạn tốt, hay là ở trong phòng người đàn ông kia? Nghĩ đến khả năng đó, cả người cô lạnh run một trận.

Cái di động 3G kia là cô mua ở Nhật Bản, giá tốt lại nhiều chức năng, có thể lên mạng, chụp ảnh, nghe nhạc, còn có phần mềm vẽ đồ họa mới nhất, bên trong có rất nhiều ảnh chụp cô quý trọng, phương pháp thiết kế, là một trong những vật phẩm quan trọng nhất của cô!

Mặc kệ như thế nào, cô nhất định tìm về, vì thế cô cầm lấy điện thoại trong phòng, gọi vào dãy số điện thoại của mình, may mắn rất nhanh đã có người tiếp, đối phương hẳn là không có ý tứ độc chiếm chứ?

“Thật ngại, xin hỏi anh có nhặt được điện thoại của tôi hay không?”

“Uh, cô đã gọi tới là tôi tiếp, hẳn chính là tôi nhặt được.” Chu Thế Hiền sớm đoán được cô sẽ tìm kiếm vật bị mất, cho nên buổi sáng mới có ý không nói cho cô, di động nằm ở dưới gối cô ngủ.

Thanh âm này —— không phải là người đàn ông buổi sáng chứ? Thảm, cô âm thầm kêu khổ, sao mệnh mình lại có thể khổ như vậy?

“Xin anh trả lại cho tôi, có thể chứ?” Cô không thể không bày ra tư thế thấp, nếu đối phương có ý định xâm chiếm, cho dù cô báo cảnh sát cũng không lấy về di động được.

“Đêm nay cô đến khách sạn, tôi sẽ trả lại cho cô.”

Thật tốt quá, đối phương rất dứt khoát, vừa vặn cô cũng phải đến khách sạn, sự tình hẳn là dễ dàng giải quyết mới đúng.

“Là như vậy, buổi tối tôi sẽ đi tham gia hôn lễ của bạn học, chính là cử hành ở tại khách sạn đó, phiền anh khoảng 6 giờ ở cửa trả lại điện thoại cho tôi, thuận tiện không?”

“Không được, tôi có công việc.” Hay nói giỡn, sao có thể vừa thấy mặt liền giao hàng, luôn phải xác định hoàn cảnh và không khí thực thích hợp, lúc này đây, bọn họ không thể chỉ là ngủ, hẳn làm quen với nhau thật tốt.

“Xin anh chuyển giao cho quầy tiếp tân khách sạn, cầu xin anh.”

“Như vậy sao được? Thứ quan trọng như vậy, nhất định tôi phải tự tay giao cho cô, buổi tối mười giờ hôn lễ hẳn là đã xong, cô đến câu lạc bộ cho hội viên ở tầng cao nhất của khách sạn, nói với người phục vụ muốn tìm Chu Thế Hiền, như vậy là được.” Anh báo ra tên mình, nghĩ rằng cô hẳn ít nhiều có ấn tượng, cô gái này chẳng lẽ cũng không xem tivi hoặc báo chí sao?

“Nhưng...” Cô mới không muốn cùng anh có liên quan gì, bắt quá chỉ trả lại di động, làm gì lại phiền toái như vậy?

Phản ứng của cô khiến cho anh có cảm giác thất bại, thì ra cô không muốn gặp lại anh như vậy, thậm chí đối với tên của anh cũng không hề có cảm giác, chẳng lẽ bề ngoài của anh, lời nói của anh, địa vị của anh đều không thể hấp dẫn cô? Cố tình anh lại đối với cô nhớ mãi không quên, thật không công bằng.

Anh không cho cô cơ hội do dự hoặc cự tuyệt, bỏ lại câu nói sau cùng. “Cứ như vậy đi, hẹn gặp lại.”

“Này...” Nghe được tiếng ô ô của điện thoại bị cắt đứt, cô trừng mắt nhìn điện thoại trong tay, trong lòng có một trận lửa hừng hực dấy lên, vị Chu tiên sinh này thực sự đáng giận, bình thường cô tự nhận mình tương đối hòa nhã, anh đã có khả năng chọc cô tức giận lần nữa, nhưng vì muốn cầm lại bảo bối di động, cô cũng đành phải thỏa hiệp, chỉ hy vọng đây sẽ là lần gặp mặt cuối cùng của bọn họ.

Hẳn là lần cuối cùng chứ? Sao cô lại có chút không xác định...

Tiệc cưới đêm đó ấm áp mà lãng mạn, còn có nhạc đệm tại chỗ, Kha Trúc An lại không yên lòng, chỉ yên lặng vỗ tay và mỉm cười, cũng không ăn được nhiều.

“Trúc An, cậu tìm được việc chưa?” Bạn học nữ bên cạnh quan tâm hỏi.

“Còn đang chờ trả lời.” Cô phần lớn tìm việc ở công ty quảng cáo và xuất bản, hy vọng có thể phát huy sở trường thiết kế.

“Không bằng tìm một người đàn ông kết hôn có vẻ mau, có nhìn thấy ai thích hợp ở đây không? Mình sẽ giúp cậu giới thiệu.” Vị bạn học này có bạn trai đã kết giao nhiều năm, thích nhất thay người kết tơ hồng.

“Không cần, cảm ơn.” Kha Trúc An cười khổ một chút, kỳ thật cô không quá tin tưởng chế độ hôn nhân, hai người nếu có thể bạch đầu giai lão (*sống đến già*), trừ bỏ thiên thời địa lợi nhân hoà, còn phải có phúc khí đời trước đã tu luyện. Xem qua nhiều ví dụ ly hôn, bao gồm cha mẹ của cô ở bên trong,

kêu cô làm sao dám chờ mong?

Cao trào cuối cùng của hôn lễ, là ngay tại lúc tân nương từ quảng hoa cô dâu, hơn hai mươi vị khách nữ độc thân đứng ở trước đài, tươi cười tràn đầy, vươn hai tay, tha thiết chờ đợi bó hoa hồng tượng trưng hạnh phúc kia.

Kha Trúc An cố ý đứng trong góc, không có một tia ý nguyện tranh đoạt, ai biết cố tình sao mà khéo, hoa cô dâu chính là trực tiếp rơi vào trong lòng cô.

“Xem ra Trúc An chính là tân nương kế tiếp! Chúc mừng, đến lúc đó nhớ rõ phải mời chúng tôi uống rượu mừng!”

Mọi người đều chúc mừng, Kha Trúc An mỉm cười thật sự cứng ngắc, nghĩ rằng làm sao có thể? So với tìm kiếm người để kết hôn, cô càng hy vọng tìm được công việc tốt.

Mười giờ, chủ rể cùng tân nương mang bánh kẹo cưới tiễn khách, Kha Trúc An ôm hoa cô dâu lại không đi ra cửa lớn khách sạn, ngược lại đáp thang máy đi vào câu lạc bộ cho hội viên ở tầng cao nhất, vừa nói tên Chu Thế Hiên ra, người phục vụ liền mang cô đi vào phòng cho khách quý, bên trong có một người đàn ông đang chờ cô, nói xa lạ lại có chút quen thuộc, nói quen thuộc lại vẫn là xa lạ.

Trong phòng khách quý ước chừng có thể chứa mười người, tương đối rộng, sofa là màu rượu đỏ, bài trí khác thì lấy màu đen làm chính, có vẻ quý khí mà thần bí, đây là lần đầu tiên cô đến nơi xa hoa như thế, đối phương rốt cuộc là nhân vật bậc nào?

Sẽ không phải là ôm trùm nào có tiếng chứ? Quan anh ta là ai, cô chỉ thầm nghĩ lấy lại điện thoại di động của mình!

“Hi.” Chu Thế Hiên mỉm cười tiếp đón cô, caravat của anh đã tháo ra, áo khoác tây trang cũng đặt ở một bên, có vẻ tương đối thư giãn thích ý. Cả một ngày hôm nay anh đều giao thiệp với khách hàng, tuyệt đối không phải một thứ bảy khoái trá, nhưng anh thật cao hứng có thể ở cuối ngày gặp cô, xem cô mặc áo đầm vàng nhạt, ôm hoa cô dâu tựa như một tân nương, không biết chủ rể may mắn kia sẽ là ai?

Kha Trúc An thầm nghĩ tốc chiến tốc thắng, ngay cả chào cũng không có một tiếng. “Chu tiên sinh, xin anh trả lại điện thoại di động cho tôi.”

“Tôi vốn tính trả lại cô, nhưng cô nên tỏ chút thành ý.” Xem biểu tình nghiêm túc lại khắt trương của cô, anh bất giác mỉm cười, cô có vẻ ngoài thanh tú nhu nhược, lại tàn mát ra một cổ hơi thở ‘chớ chọc tôi’, không biết thế này sẽ chỉ làm người ta càng muốn chọc cô.

“Rốt cuộc anh muốn như thế nào?” Cái gì gọi là thành ý? Không phải lại muốn trộm hôn cô chứ? Cô bất quá chỉ uống rượu một lần, có cần thiết trả giá lớn như thế không?

“Ngồi xuống trước đã! Tôi giúp cô chọn chút rượu cốc tai vị cây anh đào, còn có một ít thức ăn ngon, cô nhất định phải nếm thử xem.”

Đại đàn ông chủ nghĩa! Cũng không cần hỏi qua ý kiến của cô, liền tự tiện thay cô quyết định, đang lúc cô nghĩ như vậy, hai gã phục vụ đi vào phòng, đưa lên đồ uống cùng đồ ăn, trên bàn bài trí cực kỳ tinh mỹ, cô tiếp tục đứng thì thật ngại, đành phải chọn nơi cách xa anh nhất ngồi xuống.

“Cho tới bây giờ, tôi còn hình như chưa có nghe cô nói tiếng cảm ơn?” Sau khi người phục vụ rời đi, Chu Thế Hiên giờ ly rượu lên hỏi.

“Tôi...” Cô không thể không thừa nhận, cô quả thật thiếu lễ phép. “Cảm ơn anh.”

Mặc kệ nói như thế nào, đối phương thu cô một đêm, lại nguyện ý trả lại điện thoại của cô, miễn cưỡng xem như người tốt, chỉ có chút khiến người ta ghét.

“Tuy rằng nói rất không cam nguyện, thanh âm lại quá nhỏ, bất quá tôi nhận. Đến, tôi cạn ly, cô tùy ý!” Anh dẫn đầu uống xong nửa ly rượu brandy, việc này với anh mà nói chính là chút lòng thành. *[Rượu Brandy: là tên gọi chung của các loại rượu mạnh được chế biến từ sự chưng cất của rượu vang hoặc từ trái cây nghiền nát rồi ủ lâu trong thùng gỗ một thời gian (ít nhất là hai năm). Sau đó được làm giảm nồng độ rượu bằng cách pha thêm nước cất.]*

Căn cứ vào lễ phép, cô cũng uống chút rượu cốc tai, ngọt ngào êm ái, không có mùi rượu gì.

“Xin hỏi, hiện tại có thể trả lại cho tôi chưa?”

“Đương nhiên có thể, chờ lúc chúng ta rời đi.”

Người đàn ông này rất gian trá! Cô phát giác mình có thể chống đỡ không được, vẫn là nói rõ lập trường trước có vẻ tốt. “Thật có lỗi, tôi không có nhiều thời gian như vậy, xin anh hiện tại đem di động trả cho tôi.”

Cái gọi là ‘nhược điểm’ là phải nắm ở trong tay mình, sao có đạo lý dễ dàng trả lại? Anh cố ý nói sang chuyện khác.

“Tôi có vài vấn đề muốn hỏi cô, cô có vẻ không biết tôi?” Từ sau khi anh tiếp nhận chức vụ tổng giám đốc tập đoàn, các tạp chí lớn tranh giành viết, đem anh nâng thành hoàng tử quý tộc, trừ phi cô chưa bao giờ xem tin tức, nếu không đã sớm nhận ra anh.

“Tôi mới thấy qua anh hai lần, tính quen biết sao?” Không thể hiểu, cô chỉ ở chung với anh một đêm, hiện tại đã hơn 10 giờ tối, còn cùng anh ở một chỗ trong phòng này, cẩn thận ngấm lại cô thật sự là ngốc.

“Cô không ở Đài Loan?” Anh thấy cô không phải diễn trò, cá tính rất đơn thuần, hi vọng ai đó đều viết ở trên mặt, khiến anh đặc biệt cảm thấy đáng yêu.

“Làm sao anh biết? Tôi mới từ Nhật Bản về.” Cô hoảng sợ, trên mặt cô có ghi chữ sao?

“Xem ra trực giác của tôi rất chuẩn.” Cô thật sự là một lễ vật từ trên trời giáng xuống, anh tuyệt đối không thể dễ dàng buông tha.

“Mặc kệ anh là ai, có quan hệ gì với tôi chứ? Tôi chỉ tới lấy điện thoại của tôi mà thôi.”

Anh cười thần bí, không tính lập tức giải thích, từ trong túi tiền lấy ra chiếc điện thoại có màu giống rượu sâm banh kia. “Tôi xem qua, không có tin tức hoặc ảnh chụp thân mật gì, cô hiện tại đang độc thân phải không? Tiểu thư Kha Trúc An.”

Anh đã xem qua điện thoại, có được tư liệu như sau: cha mẹ cô đã ly dị, người nhà dường như không ở cùng một chỗ, cô thích thiết kế đồ họa, mỗi ngày đều ghi chép sự việc, trong danh sách điện thoại phần lớn là con gái, không có ảnh chụp đàn ông ôm bả vai cô, hoặc gửi tin nhắn nói chuyện yên đương với cô.

“Làm sao anh có thể xâm phạm riêng tư cá nhân của tôi?” Cô hầu như không thể tin, người này dám lên coi điện thoại của cô, trong bản ghi chép có tư liệu cá nhân của cô, thậm chí có ngân hàng cùng mật mã trên mạng, anh không phải đang thăm dò mọi chuyện của cô sao? Rất đáng giận!

Anh lắc đầu, biểu tình vô tội. “Cô hiểu lầm, tôi chỉ muốn tra ra tư liệu của cô, như vậy mới có thể vật về nguyên chủ.”

“Anh là điều tra viên hay thuộc tập đoàn lừa dối? Miệng lợi hại như vậy, rõ ràng theo nghề đó cũng tốt lắm, dù sao đều là dựa vào há miệng!” Cô sắp tức điên, bỗng nhiên cảm thấy cổ họng rất khô, uống một hơi hết ly rượu cốc tai, không khác mấy so với nước có gas, có lẽ không sao?

“Ha ha ——” anh ngửa đầu cười to, cô gái này thật sự thú vị, trên đời này cũng chỉ có cô dám nói chuyện như vậy với anh.

Tiếng cười sung sướng quanh quẩn trong phòng, cô bỗng nhiên ngây người, kỳ thật anh cười rõ lên rất mê người, cẩn thận nhìn một cái, anh căn bản chính là soái ca tiêu chuẩn, chỉ đồ thừa cô lúc trước không có tâm tình thương thức, nhưng người có bộ dạng đẹp trai thì như thế nào, quan trọng nhất là anh quá nguy hiểm, cả người phát ra một cỗ hơi thở xâm lược, cô cũng không hứng thú chơi với anh.

Đặt chén rượu xuống, cô đứng bày ra khí thế. “Xin anh trả lại điện thoại di động cho tôi, tôi phải đi!”

“Cô bé lẹ lém cũng có thể lưu đến mười hai giờ, hiện tại mới có mười một giờ mà!” Anh giờ chiếc đồng hồ ở cổ tay lên nhắc nhở cô.

“Tôi không phải cô bé lẹ lém, anh lại càng không phải là hoàng tử, nhanh chóng trả cho tôi!” Đùa giỡn cái gì, bao nhiêu tuổi rồi mà còn tin tưởng truyện cổ tích?

“Cô muốn nó phải không? Có bản lĩnh thì lấy.” Anh cũng đứng lên, gây cho cô cảm giác uy hiếp rất lớn, cô cao 1m65 đã không lùn, nhưng người đàn ông này so với cô lại cao hơn cả một cái đầu, hai khí thế của cô đột nhiên trở nên yếu kém!

“Đưa tôi ——” nhìn anh cầm di động bảo bối của mình, cô lập tức vươn tay muốn cướp về, anh lại cố ý giơ cao, không cho cô dễ dàng thực hiện được.

Đây tỏ rõ khi dễ người! Cô nhảy tới nhảy lui đều với không tới, tốt, cũng đừng trách cô xuất ra ác chiêu, hai chân mạnh mẽ dẫm lên chân anh, làm cho anh ném thủ cái gì gọi là tư vị thâm!

“Cô...” Anh âm thầm kêu đau, ngã ngồi ở trên sofa, nhưng cô cũng không thể chạy đi đâu, mất thăng bằng một cái, cứ nhiên đi theo anh ngã xuống, còn ghé vào trên người anh, hai tay vừa vịn dấn tại trước ngực anh, trong lòng không khỏi âm thầm sợ hãi than, bộ ngực rất rắn chắc nha! Cô đồng thời cũng nhớ đến bộ dáng anh trần trụi phần thân trên, cô không chỉ nhìn đến cũng đụng đến, này xem như một loại sở sảng chứ?

Chỉ một thoáng hai người đều cứng đờ, anh nhẹ nhàng cười, đối với cô hỏi: “Vội vã nhảy vào lòng anh như vậy sao?”

“Anh thật nhảm chán!” Cô giả vờ muốn đẩy anh ra, ai biết tốc độ anh nhanh hơn, nghiêng người đem cô đặt ở dưới, dùng ưu thế thân thể ở trên khiến cô không thể động đậy.

Tối hôm qua bọn họ nằm cùng một cái giường, đáng tiếc cô thủy chung ngủ say, cho dù anh tự tay ôm cô cũng không còn cảm giác, hiện tại bọn họ đều tỉnh, anh có thể rõ ràng nhận thấy được hô hấp phập phồng, sóng mắt nhộn nhạo của cô, nhất là môi đỏ mọng hé mở kia, anh chỉ sợ không thể áp chế nữa...

Không xong, anh muốn làm gì cô đây? Kha Trúc An kinh hãi thấy tình cảnh nguy hiểm của mình, ở trong phòng này, cho dù cô kêu nát cổ họng cũng sẽ không có người đến cứu cô! Đều do cô rất ngốc quá ngây thơ, thế nhưng không hề phòng bị đến như hẹn, cũng không phải tiểu cô nương mười mấy tuổi, cô rất ngu!

“Em sợ?” Cô có biết mình rất xinh đẹp hay không? Anh cũng không muốn biểu hiện như một kẻ hạ lưu, nhưng vấn đề là cô rất mê người.

“Anh buông!” Mặt của anh dựa vào rất gần, tim cô đột nhiên đập nhanh hơn, anh nhất định cũng đã nghe thấy, không, có thể anh không nghe thấy, bởi vì tim anh đập cũng mau như thế, hai người quả thực ở trong trận đấu.

“Đừng sợ, anh không muốn đối với em như vậy, nếu không đêm qua cũng đã không khách khí, anh chỉ muốn chọc em một chút mà thôi.” Cho dù anh muốn hôn cô đến đầu choáng váng não căng ra, lại càng không muốn làm cô sợ, nóng vội thì không thành công, anh muốn không chỉ là phù dung sớm nở

tôi tàn.

Sau khi hiểu rõ tất cả, anh đỡ cô ngồi xuống, thuận tay còn vuốt tóc của cô, thay cô sửa sang lại sợi tóc tán loạn, mà cô ngây ngốc nhìn anh, không hiểu anh vì sao bỗng nhiên dịu dàng thế? Rõ ràng có thể khi để cô, lại buông tha cho cơ hội tốt? Đợi chút, cô không phải là cảm thấy đáng tiếc chứ?

“Em có biết em rất đáng yêu hay không?” Tiếng nói của anh thấp trầm, ở bên tai cô quanh quẩn, ngứa ngứa.

“Nhàm chán!” Cô rốt cục lấy lại tinh thần, đẩy tay anh ra, lại bị nhiệt độ cơ thể của anh làm nóng, trong phòng khí lạnh rất mạnh, sao anh lại nóng như vậy? Không chỉ là anh, ngay cả cô cũng thấy nóng quá, hai má cùng vành tai đều đang phát sốt.

“Đây là danh thiếp của anh.” Anh từ trong túi tiền lấy danh thiếp ra, tính cả di động cùng giao cho cô. “Anh sẽ lại gọi điện thoại cho em, em nhất định phải tiếp nha.”

“Anh dựa vào cái gì ra lệnh cho tôi phải nghe điện thoại? Anh là ông chủ của tôi sao?” Cô chán ghét loại khẩu khí này của anh, anh tự cho là ai? Cho dù cô có chút động tâm, cũng bị thái độ này của anh hủy hết.

“Ai, em – cô bé này rất phiền toái.” Anh lắc đầu, không hiểu sao mình có thể có tình cảm với cô đây? Nếu anh nói muốn, người có thể xếp hàng từ tầng cao nhất đến tầng ngầm, nhưng tựa như trời sẽ sinh mây, hoa xuân dẫn bướm, có một số việc chính là tự nhiên phát sinh, mà anh chỉ muốn cô.

“Tôi lại không cầu xin anh gọi điện thoại cho tôi, sao anh có thể nói tôi phiền toái?” Cô thật sự giận vô cùng, thực nên có người dạy anh cái gì gọi là lịch sự.

Bộ dáng thờ ơ phi phi của cô khiến cho anh nở nụ cười, rõ ràng chính là bộ dáng tiểu bạch thỏ (*thỏ trắng bé nhỏ*), tính tình lại giống cộp me, ánh mắt mở lớn như vậy, có thể nào anh không bị bao phủ? “Tốt tốt, đừng tức giận, anh đưa em về nhà.”

“Tôi không cần anh đưa, đa tạ ý tốt của anh!” Nghĩ đến bố thí ơn huệ nhỏ bé có thể xoay chuyển tình thế sao? Nằm mơ! Cô đứng lên đi về phía cửa phòng, nếu cô đã lấy lại di động, từ nay về sau liền không có liên quan với anh, đúng vậy, chỉ đơn giản như vậy.

Ai ngờ người tính không bằng trời tính, cô đang muốn mở cửa phòng ra thì cước bộ lại bỗng nhiên không xong, đầu choáng váng một trận, thiếu chút nữa té ngã, may mắn anh từ sau lưng ôm cô. “Em xem em kìa, lại uống rượu.”

Anh âm thầm cảm kích tửu lượng của cô không tốt, vì như thế mới mở ra duyên phận của hai người, về sau có cơ hội phải dùng điểm này nhiều chút.

“Tôi mới không có...” Sao khẩu khí của cô có điểm như là làm nũng? Rõ ràng là nằng chừ người, ngữ điệu lại mềm nhũn, mới một ly rượu cốc tai mà thôi, chân khí đã vô dụng.

Cô muốn đẩy anh ra, nhưng không hề dậy sức lực nổi, không được, cô không thể để cho anh chiếm tiện nghi, tuy rằng hương vị của anh rất dễ chịu, cánh tay anh dựa vào rất tốt... Dù sao không được chính là không được!

“Đã khuya, anh đưa em.” Một tay anh thay cô cầm lấy hoa cô dâu, một tay đỡ lấy bả vai của cô, hai người chậm rãi ra khỏi phòng, đáp thang máy đi vào tầng hầm. Dọc theo đường đi không đụng tới người nào, nếu không nhất định sẽ nghĩ bọn họ là một đôi tình nhân, nam anh tuấn, nữ dịu dàng, gần bó kề nhau giống như vợ chồng trời sinh.

“Đến, lên xe.” Anh thay cô mở cửa xe, lại tựa vào bên tai cô nói chuyện.

“Anh cam đoan sẽ không... sẽ không trộm hôn tôi?” Mặt cô ửng hồng, tim đập thình thịch, nhất định là bởi vì uống rượu, tuyệt đối không có nguyên nhân khác.

“Không có sự cho phép của em, anh cam đoan sẽ không làm chuyện gì.” Anh đã quyết định, cô rất đặc biệt và trân quý, anh muốn cô trở thành người phụ nữ của anh, phải càng dụng tâm che chở.

Những lời này khiến cô an tâm, rốt cục cũng nguyện ý lên xe, hiện tại cô ngay cả năng lực đi ra khách sạn cũng không có, đành phải lựa chọn tin tưởng đàn ông này, tuyệt đối không phải bởi vì cô muốn dựa vào anh nhiều hơn trong chốc lát, cô mới không cần dựa vào.

Thời gian gần đêm khuya, đèn đường trong thành phố sáng trưng, người và xe trên đường không nhiều lắm, lộ ra một loại hoa lệ cô đơn, trên đường chỉ có tiếng nhạc nhẹ vang, hai người cũng không nói chuyện, hương vị tình yêu phiêu đảng ở trong không khí, sẽ bắt đầu sao? Có thể quá nhanh hay không? Tim đập điên cuồng đã muốn dừng nhưng không được, chuyện tới nay, cũng đành phải theo tâm tình của mình.

“Đến nhà em” Anh từ trong điện thoại của cô biết được rất nhiều tin tức, đương nhiên bao gồm địa chỉ của cô.

“Cám ơn.” Cô hơi chút thanh tỉnh, hiện tại lên nhà trọ ở lâu 3 hần không thành vấn đề.

“Chờ một chút.” Anh ho khan hai tiếng, biểu tình không quá tự nhiên, nói: “Có chuyện tôi hy vọng em hiểu được, đó là... Anh đối với em nhất kiến chung tình (*vừa thấy đã yêu*), cho nên anh muốn theo đuổi em, muốn kết giao với em, như vậy đã hiểu chưa?”

Anh không muốn cô cho rằng chỉ là chơi đùa mà thôi, đàn ông muốn nghiêm túc nên chủ động thuyết minh, sống hai mươi tám năm, đây vẫn là lần đầu tiên anh thổ lộ với con gái như thế, cho dù anh luôn vô cùng tự tin, nhưng cũng tránh không được một chút ngượng ngùng.

Anh nói cái gì? Cô còn tưởng rằng mình nghe lầm, nhưng nhìn biểu tình của anh rất đứng đắn, cho nên là thật sao? Trời ạ!

“Xin... Xin không cần mở loại vui đùa nhằm chán này.” Cô một chút chuẩn bị tâm lý đều không có, nào có người cứ như vậy kích động thông báo?

“Anh rất nghiêm túc, trước kia anh chưa từng theo đuổi con gái, lần đầu tiên anh có loại cảm giác này, rất khó nói rõ cũng rất khó khống chế.” Anh chuyên chú nhìn cô chằm chằm, muốn đem phần tình cảm này truyền đạt cho cô.

“Anh... Anh lái xe cẩn thận, gặp sau.” Cô tìm không thấy lời kịch nào thích hợp. Chỉ có thể ôm lấy hoa cô dâu, mở cửa xe, bước chân nhanh hơn rời khỏi tầm mắt anh, cặp mắt của anh thật sự đáng sợ, nếu không làm như vậy, cô sợ lòng mình sẽ bị trộm đi..

Ngày hôm sau là Chủ nhật, Kha Trúc An ngủ yên đến mười một giờ mới tỉnh lại, mơ mơ màng màng rửa mặt chải đầu xong, đơn giản nướng cái bánh mì, pha ly cà phê, đem cơm sáng cơm trưa cùng giải quyết. Tối hôm qua cô ngủ thật sự không ngon, hy vọng hôm nay có thể bình tĩnh lại, trái tim của cô thật sự không đủ cường tráng.

Cô vừa ăn, vừa mở máy tính ra nhận thư, bỗng nhiên mở to hai mắt, phát hiện một phong thư màu chót ——

Đến từ ‘*Công ty Quảng cáo Y Nhân*’, thông báo cô có thể đi làm!

“Nha...” Cô nhảy dựng lên cao giọng hoan hô, nghĩ rằng mình nhận được hoa cô dâu, nhất định là lời tiên đoán cô sẽ kết hôn với công việc, không có liên quan gì với đàn ông.

Hưng phấn rất nhiều, cô bắt đầu sưu tầm các loại tin tức về ‘*Công ty Quảng cáo Y Nhân*’, mặc kệ là công ty, tác phẩm, lời bình, đều là nội dung cô nên biết.

Đồng thời cô cũng nghĩ đến người đàn ông kia, từ bao giờ lấy ra danh thiếp của anh, mặt trên viết Chu Thế Hiên, tổng giám đốc ‘*Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ*’... Công ty này rất nổi tiếng sao? Cô buồn bực nhăn mày lại, thẳng thắn nói cô không có ấn tượng gì, rõ ràng tiện thể tra một chút, kết quả thật dư dả, cư nhiên là một trong mười xí nghiệp lớn trong nước!

Về bản thân Chu Thế Hiên thì báo viết rất nhiều, hai mươi ba tuổi ở nước Mỹ học xong hai bằng thạc sĩ, tư chất thông minh, ngoại hình xuất chúng, hơn nữa gia thế bất phàm, ba tháng trước tiếp chương vị trí tổng giám đốc, đã thành mục tiêu mà phụ nữ Đài Loan thèm nhỏ dãi, còn được phong làm hoàng tử quý tộc nhân vật đệ nhất. Người đàn ông gặp may mắn giống anh như vậy, sao có thể coi trọng cô?

Nếu không phải đầu anh bị hỏng, chính là cố ý tìm cô vui vẻ, thực quá đáng!

Mặc kệ, dù sao cô sẽ đi làm, theo cơ sở AE thấp nhất làm lên, tiền lương không nhiều lắm nhưng đây là quá trình cần trải qua, cô nhất định cố gắng tiếp, cô sẽ không nể mống chim sẽ bay lên cành cây thành phượng hoàng, xây mộng phải kiên định, mình mới đáng tin nhất!

Ăn cơm trưa xong, cô quyết định phải làm việc nhà, giặt quần áo, sửa sang lại này nọ, lao động như thế thời gian qua thật sự mau, cũng sẽ không miễn man suy nghĩ cái gì, cô thích cảm giác dạt dào như vậy.

Thời gian gần tới cô bắt đầu nấu cơm, qua những ngày một mình, tự nhiên sẽ học được nấu nướng, mà trong cuộc sống du học ở Nhật Bản, tài nấu ăn của cô nâng cao một bậc, bởi vì thức ăn ở ngoài thật sự quá mắc, không bằng lực chọn nguyên liệu nấu ăn rẻ để làm, làm ra món ăn ngon dinh dưỡng.

Ting! Ting!

Tiếng chuông điện bỗng nhiên vang âm lêm, cô tắt bếp ga, cầm lấy bộ đàm hỏi: “Xin hỏi ai vậy?”

Hình ảnh trong màn hình truyền đến là trắng đen, hơn nữa có chút tiếng ồn, nhưng cô liếc mắt một cái liền nhìn ra được, đó là bộ dáng một người đàn ông, hơn nữa là người đàn ông mà cô không mong muốn nhìn đến nhất!

Chỉ thấy Chu Thế Hiên mỉm cười đáp lại. “Hi, bên ngoài đang mưa, có thể để cho tôi trốn mưa hay không?”

“Chu tiên sinh, chỗ này của tôi không phải khách sạn.” Cô bội phục sáng kiến và nghị lực của anh, nhưng cô không thể thỏa hiệp, lúc trước là ngoài ý muốn, tối hôm qua là bất đắc dĩ, đêm nay cô phải thủ vững trận tuyến.

Nét tươi cười của anh vẫn không giảm, hai tay giơ lên một cái hộp quà. “Tôi mang theo chocolate ăn rất ngon, không thể hối lộ em sao?”

“Xin anh đi tìm người khác đi, tôi tin tưởng anh tìm được.” Bằng điều kiện của anh, cho dù muốn chọn hoa hậu xinh đẹp, ngôi sao điện ảnh cũng không thành vấn đề, làm gì đơn phương yêu mến cô - đóa hoa đại nhò này?

Anh nhăn mày lại, không quá cam nguyện nói: “Anh đem phòng mình chia sẻ với em cả một đêm, hiện tại chỉ là xin em thu dụng một chút, em cũng không chịu?”

“Anh rất tính toán nha!” Cô vừa bực mình vừa buồn cười, rõ ràng anh chính là một quý công tử, còn cùng cô so đo chút việc nhỏ ấy?

“Không có biện pháp, ai kêu anh lại thích em.”

“Không cần tùy tiện nói lời này, hoa ngôn xảo ngữ (*lời ngon tiếng ngọt*).” Chán ghét, cô chán ghét chính mình vì vậy mà tìm đập nhanh.

“Anh chờ em, anh vẫn sẽ chờ em.” Anh chỉ nói những lời này, quay đầu làm cho mưa nhỏ xối toàn thân, anh không nghĩ tới mình sẽ điên cuồng như vậy, nhưng có quan hệ gì, anh yêu, điên cuồng cũng bình thường.

Cứ như vậy giằng co 20 phút, thể mưa bên ngoài chuyển lớn, Kha Trúc An rút cục đầu hàng, xuống lầu mở cửa ra, bắt đầu liền nói: “Tôi chỉ sẽ cho anh khăn mặt, còn có một chén trà nóng, cứ như vậy mà thôi.”

Cô chính là không xem được hành vi tự ngược của anh, dù sao anh đối với cô cũng coi như từng có ‘ân huệ’, trả anh một lần nhân tình cũng không tính là cái gì.

“Cám ơn.” Anh cười thật vui vẻ, chỉ biết cô dịu dàng thiện lương, luyến tiếc để cho anh bị cảm lạnh.

Hai người lên lầu 3, vào nơi ở nhỏ của cô, trong không gian mười mét vuông, trang trí đơn giản giản dị, bởi vì hơn một người bỗng nhiên chật chội lên.

“Chỗ thật nhỏ.” Anh ngồi vào bên cạnh chiếc bàn thấp nhìn bốn phía chung quanh, không khỏi nói ra lời bình như vậy, căn phòng này còn nhỏ hơn phòng tắm của anh, bất quá nhỏ cũng có ưu việt, khoảng cách của bọn họ dường như gần hơn rất nhiều.

Cô đưa lên khăn mặt cùng trà nóng, tức giận nói: “Thật có lỗi, nơi này không phải khách sạn cũng không phải khu nhà cấp cao, ừy khuất Chu tổng giám đốc ngài.”

Anh bỏ áo khoác đi, vừa lau đầu vừa hỏi: “Em đã biết anh là ai?” Đây không phải đại biểu cô đối anh cũng không phải là không thêm quan tâm sao.

“Có tra trên mạng.”

“Em sẽ không bởi vì thế mà chán ghét tôi chứ?” Anh cuống quýt truy vấn.

“Tôi đối với anh căn bản chưa nói tới thích hay chán ghét.” Cô cố ý lảng tránh tầm mắt của anh, cầu xin anh đừng nhiệt tình nhìn cô như vậy, giống như là con chó nhỏ con mèo nhỏ không nhà để về, cô tuyệt đối sẽ không đem anh về nhà. Nói đúng là như thế, nhưng hiện tại sao anh có thể ở nhà cô?

Lỗi tại anh có chức năng loại bỏ tự động, đối với lời nói anh không muốn nghe, là có thể hoàn toàn không nghe được. “Chừng nào thì em đến Đài Nam tìm anh? Muốn đi xe lửa hay là máy bay? Anh sẽ phái máy bay riêng tới đón em.”

“Anh suy nghĩ nhiều quá.” Hôm nay bọn họ chỉ mới gặp mặt lần thứ ba nha!

“Được được, về sau nói sau.” Anh uống một ngụm trà nóng, ngửi được hương thơm thức ăn. “Em đang nấu cơm? Anh có thể ăn chứ?”

“Thức ăn bình thường, có thể không hợp khẩu vị của anh.” Cô làm cơm cà ri cùng canh bắp, đều là thức ăn rất đơn giản.

“Không quan hệ, con người anh đây rất khoan dung.”

“Tôi có cầu xin anh ăn sao? Cái gì khoan dung hay không khoan dung? Anh thật đúng là dám nói!” Cô hung hăng trừng anh một cái, lại vẫn từ phòng bếp nhỏ mang đồ ăn ra, tiêu chuẩn cùng tâm không đồng nhất, chính mình cũng cảm thấy rất mâu thuẫn, anh rốt cuộc hạ thần chú gì với cô? Tình huống không ổn, tâm lý sắt đá cô trang bị cho mình, giống như xếp gỗ (*đồ chơi ráp hình của trẻ con*) bị anh đẩy gục.

“Ăn ngon! Ông xã tương lai của em nhất định rất hạnh phúc.” Anh ném hai lần, lại thờ dài. “Nhưng em thích phát cáu như vậy, có thể sẽ bị trường bồi trong nhà của anh làm khó dễ nha!”

Anh thật đang ngứa da, cô chưa bao giờ muốn đập một người như thế. “Xin anh nói rõ một chút, trường bồi trong nhà anh đâu có chuyện gì liên quan tới tôi?”

Anh rất thích ý, giải thích với cô. “Kỳ thật anh không có hứng thú gì với hôn nhân, nhưng nếu anh không kết hôn nhất định sẽ bị người nhà nhắc đến chết, nếu muốn kết hôn, đương nhiên chọn người con gái anh thích, em nói có phải hay không?”

“Anh rốt cuộc muốn nói cái gì? Anh muốn kết hôn hay không, không có quan hệ tới tôi.” Cô cũng không ngại thơ như vậy, làm con dâu nhà giàu khẳng định không tốt.

“Có lẽ anh nói lời này hơi quá sớm, nhưng anh cảm thấy hai chúng ta kết hôn là một ý kiến hay, anh không thích những thực nữ mà bà mối giới thiệu, nhằm chán đời mạng, còn em lại rất thú vị.” Hai người mới nhận thức ba ngày, anh đã có loại cảm giác vô cùng quen thuộc, trở lại Đài Loan năm năm, cho tới bây giờ anh chưa từng ở trên người phụ nữ khác tìm được cảm thụ như thế, nếu trúng mục tiêu nhất định, anh cam tâm tình nguyện nhận mệnh.

Cái gì gọi là thú vị? Tình yêu cùng hôn nhân mượn điều này làm trụ cột sao? Cô đối với lời nói hời hợt của anh tương đối không cho là đúng. “Chu tiên sinh! Chúng ta mới nhận thức không bao lâu, anh có thể suy nghĩ nhiều quá hay không? Tôi đề nghị anh đi gặp bác sĩ, tôi xác định anh nhất định có chứng vọng tưởng.”

Cô mắng càng nghiêm khắc, ý cười của anh lại càng thỏa mãn. “Người vì giấc mộng mà vĩ đại, chẳng lẽ em đối tượng lai không có ảo tưởng?”

“Mặc kệ là mộng tưởng hay ảo tưởng, cũng không thể cùng sự thật kém quá xa, anh là người thừa kế của tập đoàn lớn, tôi chỉ là một người bình thường, ba mẹ tôi ly hôn, tôi ở phòng cho thuê, tôi đi xe điện ngầm và xe buýt, chỉ có thể dựa vào chính mình sống sót. Thế giới của tôi và anh kém quá xa, anh

muốn chơi trò chơi, thật xin lỗi, tôi cự tuyệt chơi cùng.” Nếu chỉ là quen biết sơ, cô sẽ không nói ra cảnh nhà mình, nhưng hiện tại cô cần thiết khiến cho anh hiểu được, bọn họ chính là ba chữ ‘không khả năng’.

Cô quả nhiên là một cô gái kiên cường, anh lại nhìn ra yếu ớt trong lòng cô, kỳ thật cô so với ai khác đều rất sợ bị thương tổn?

Vì thế anh thu hồi về mặt cợt nhả, gật gật đầu trả lời, “Em nói có đạo lý, anh không biết người khác sẽ thấy thế nào, cũng không xác định về sau sẽ có bao nhiêu khiêu chiến, anh chỉ biết với anh mà nói, em là cô gái duy nhất anh muốn theo đuổi, chỉ đơn giản như vậy.”

Nghe anh thẳng thắn thổ lộ như thế, cô thiếu chút nữa nói không ra lời, ở dưới cặp con ngươi đen nhìn chăm chăm của anh, đầu cô lại trống rỗng, chỉ nghe đến tim mình nhảy càng lúc càng nhanh, càng ngày càng hoang. Làm sao bây giờ, cô giống như không còn khí lực tức giận, chỉ có dấu hiệu mềm lòng cùng động lòng...

“Em không cần khăn trương, anh sẽ cho em thời gian thích ứng.” Nói dứt lời, anh cúi đầu nghiêm túc ăn cơm.

Cô nên mắng anh vài câu mới đúng, lại ngờ ngác nhìn anh đem đồ ăn trên bàn ăn đến không còn một miếng, sớm biết thế nấu nhiều một chút, đúng rồi, pha chén cà phê cho anh uống tốt lắm, có thể phối hợp chocolate anh mang đến... Đợi chút, sao cô lại bắt đầu muốn đối xử tốt với anh? Chứng diện cuồng của anh cũng lây cho cô sao?

“Sáng mai anh phải đi rồi, tổng công ty ở Đài Nam, phải đợi cuối tuần mới có thể lại đến Đài Bắc.” Anh không muốn bức cô quá mau, có lẽ khoảng cách nam bắc là một loại ưu việt, nếu không anh sợ mình khắc chế không được, mỗi ngày đều quấn quýt lấy cô, rất có thể sẽ dọa cô chạy.

“Trên đường cẩn thận.” Cô chỉ có thể nói lời xã giao không có ý nghĩa gì.

“Em đồng ý để cho anh ở lại một đêm không? Tối hôm đó anh rất đứng đắn với em, em muốn đòi tiền phòng, anh có thể cho em hôn đã nghiền.” Anh nháy mắt mấy cái với cô, cười rất mờ ám.

“Nghĩ cũng đừng nghĩ!” Cô nắm lên gối ôm hướng anh quăng đi, tất cả lẽ phép cùng tu dưỡng đều vì anh mà bốc hơi hết.

Hai người cười cười nhón nháo, không khí trong phòng chuyển thành thoải mái, không nghĩ tới bọn họ có thể mặt đối mặt ngồi ăn cơm, sau đó còn uống cà phê hàn huyên, mới qua không bao lâu, thế giới bình thường của cô cũng đã kinh thiên động địa, không bao giờ còn giống như trước nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Lọ Lem Đá Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Cuộc sống mới của người đang yêu triển khai từ đó, Chu Thế Hiên quay về Đài Nam, nhưng mỗi ngày anh đều gọi điện thoại cho Kha Trúc An, mặc kệ công việc bận rộn, buổi tối đúng mười một giờ chuông sẽ vang, mặc kệ cô mắng hay là cười, anh đều kiên trì tán gẫu tiếp, thẳng đến cả hai đều đi vào giấc ngủ, chỉ mong trong mộng của cô có anh.

Anh chưa từng có cảm giác chắc chắn như thế, lần gặp đầu tiên đã thích cô, sau khi ở chung lại càng mê muội cô, từng quen hai người bạn gái đều là đối với phương chủ động tiếp cận, lúc này đây anh lại giống con ngựa hoang thoát cương, hoàn toàn không quản được tâm tình của mình, chỉ muốn mỗi ngày nghe được thanh âm của cô, càng hy vọng hàng đêm đều có cô bên cạnh cùng ngủ, tình thế đã cực kỳ rõ ràng, anh yêu.

Kha Trúc An cũng không hiểu mình xảy ra chuyện gì, nhìn thấy số điện thoại của anh nên tắt máy, nhưng cô lại như bị trúng tà, không tự chủ được tiếp điện thoại, cho dù anh thích nói những lời nham nhở, động một chút hại cô nổi đóa, lại cảm thấy đầu võ mồm cũng có hứng thú.

Cũng không phải lần đầu tiên cô được theo đuổi, lúc học tiểu học có nam sinh thích cô, nhưng quá khứ cô đều có thể thản nhiên xử trí, vì sao lần này lại dễ dàng bị đá động? Vô luận là gia thế, bối cảnh hoặc quá trình trưởng thành, bọn họ đều cách xa như trời đất, nếu không có kết quả, cần gì phải bắt đầu? Anh thân là tổng giám đốc tập đoàn, tiêu phí nhiều thời gian ở trên người cô như vậy, cũng biết anh tổn thất bao nhiêu ích lợi? Tiền lương của cô rất có thể là lương một giờ của anh, nói không chừng vẫn là ‘lương phút’ hoặc ‘lương giây’ đấy!

Cho dù trong lòng mâu thuẫn, xung đột, buổi tối mười giờ mỗi ngày, cô vẫn ngoan ngoãn tiếp điện thoại, nghe một chút hôm nay anh muốn nói lời nói ngu xuẩn gì.

“Hi.” Chu Thế Hiên luôn lên tiếng chào hỏi trước, tiếng nói thấp trầm quanh quẩn bên tai cô. “Hôm nay đi làm có mệt hay không?”

“Đương nhiên mệt chết đi.” Cô mới vào ‘*Công ty Quảng cáo Y Nhân*’ vài ngày, trừ bỏ phải huấn luyện căn bản, đi theo tiền bối học tập, còn có rất nhiều việc vặt phải đề ý, trong lúc nhất thời có chút thích ứng không kịp. Có lẽ vì nguyên nhân như thế, cô mới đặc biệt cần người tâm sự? Trong thành

phổ chật chội, kỳ thật mọi người đều không thân, cũng không dám biểu lộ sự cô đơn của mình.

“Mệt lắm sao?” Anh không hy vọng cô mệt muốn chết rồi, kỳ thật cô có thể không cần làm việc, chỉ cần làm người con gái của anh là tốt rồi.

“Công ty quảng cáo ngay từ đầu đầu là như vậy, bận rộn ít tiền, lương khởi điểm lại thấp, hoàn hảo không xa nhà, đáp một chuyến xe buýt có thể đến.” Nói đến vị đại thiếu gia như anh đây, hẳn là cho tới bây giờ không đáp qua xe buýt? Ra cửa còn có tài xế hầu hạ, bằng không chính là tự mình lái xe, hoặc là dùng taxi thay đi bộ, làm sao phải chen chúc trên xe buýt?

“Vất vả như vậy? Không bằng em tới Đài Nam, anh bố trí em vào phòng kế hoạch, thiết kế sản phẩm công ty, mỗi ngày anh đưa đón em cùng đi làm.” Nói điện thoại giống như vậy tuy rằng ngọt ngào, nhưng không cách nào thỏa mãn sự tham lam của anh, anh muốn thật nhiều, thật nhiều.

Anh - người này nói cái gì cũng dám nói, cô lại bội phục dũng khí của anh. “Chu tiên sinh, tôi với anh hình như không quen lắm?”

“Đã là người yêu, còn khách khí như vậy?” Anh nói xong còn chặc chặc hai tiếng, biểu đạt sự bất mãn của anh.

“Ai là người yêu của anh?” Cô không bị anh làm tức đến gió vào đầu, đã là một kỳ tích.

“Em cứ dứt khoát từ chức đi, làm bạn gái của anh là tốt rồi, anh mua một toà nhà ở Đài Nam cho em, còn có xe cùng thẻ vàng, chỉ cần ngoan ngoãn ở nhà chờ anh, nếu tâm tình tốt, có thể nấu cơm cho anh ăn.” Điềm ấy không sai, anh hy vọng vừa tan ca liền gặp cô, hai người ngọt ngào thân mật ăn cơm, nói chuyện phiếm, uống cà phê, lúc ban đêm lại cùng ngủ chung, từ ngày cô ngủ sai giường anh, anh trở nên không thích ngủ một mình.

“Anh điên rồi?” Anh nghĩ cô là người tình cần bao dưỡng? Dám đưa ra loại điều kiện này, đem cô trở thành loại phụ nữ bán mình sao? May mắn, những từ tiếp theo anh nói còn không tính ác liệt nhất, chỉ rất ngu xuẩn mà thôi.

“Anh không muốn yêu xa, quá lãng phí thời gian.” Sinh mệnh quý giá, bọn họ cần gì tương tư hai nơi?

“Ai đang yêu anh? Cầu xin anh thanh tỉnh một chút.” Chứng vọng tưởng của anh không khỏi đã quá nghiêm trọng, nhưng quý dị là, trong lòng cô cư nhiên ảm áp, giống như một loại thôi miên hay là ma pháp, anh nói lâu chính là thật, nói là yêu chính là yêu.

“Sớm hay muộn em sẽ yêu anh.” Anh tin tưởng, đối với anh cô không phải là không hề có cảm giác, đơn giản là vì cô thận trọng và lo lắng, phải dùng càng nhiều thời gian đến xác nhận tâm tình, không sao, anh sẽ kiên nhẫn chờ cô thông suốt.

“Tự đại cuồng, tôi không muốn nói chuyện với anh nữa!” Cô rõ ràng cắt điện thoại, nếu không tim đập nhanh quá hổng mất, nào có người dễ dàng nói yêu như vậy, cô không thể quen cũng không thể nhận.

Cho dù anh là người thừa kế của tập đoàn lớn thì như thế nào?

Cô cũng không phải là nhân viên của nhà bọn họ, không cần phải nhận chỉ lệnh của anh, ngày mai bắt đầu không tiếp điện thoại của anh, cô phải học thông minh chút, bảo hộ mình mới là quan trọng nhất.

Không bao lâu điện thoại lại vang lên, cô do dự cả buổi, tay cùng não tựa hồ không có cùng ý chí, chủ động tiếp điện thoại lên.

Chu Thế Hiền vừa mở miệng đã nói: “Ngày mai là thứ sáu, buổi tối tám giờ anh sẽ đến khách sạn, phòng giống như lần trước, phòng số 1314, em có muốn tới tìm anh không?”

“Tôi bận rộn nhiều việc.” Cho dù không bận cũng không cần gặp mặt anh, cô cũng không muốn nhảy vào hố lửa.

“Anh đây đi tìm em, liên định như vậy đi, ngủ ngon!”

Đồ đồ... Đồ đồ...

Lúc này đổi thành anh cúp điện thoại, mà cô chỉ có thể trợn mắt há hốc mồm, tự tin của người này rốt cuộc ở đâu ra!

Đêm đã khuya, cô đang ở trong mộng vẫn nghe được đến thanh âm của anh, anh nói nhớ cô, yêu cô, cần cô... Trời ạ, cô không thể dễ dàng bị tẩy não, nhưng thanh âm kia vậy đi không được, nghe lâu thậm chí tim sẽ đập thình thịch, trong mộng lung cô có loại dự đoán, những ngày bình tĩnh không còn nhiều lắm.

Chu Thế Hiền nói được thì làm được, mỗi đến cuối tuần lập tức lên bắc, Kha Trúc An ngay cả điện thoại của anh đều không thể cự tuyệt, tự nhiên càng khó mà chống đỡ nói không với lời mời của anh, chỉ phải ồm ồm đến theo cuộc hẹn với anh.

Bởi vì thân phận của anh rất nổi tiếng, không thể cùng cô đi dạo phố hoặc công khai lộ diện, hai người nếu không phải gặp mặt ở phòng khách sạn, chính là ở trong nhà trọ nhỏ của cô, thỉnh thoảng cũng sẽ lái xe đi hóng gió, nhưng nhất định là ngoại ô thưa thớt người ở, hẹn hò hoàn toàn không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

Kỳ thật như vậy cũng tốt, bởi vì công việc của bọn họ đều bận rộn, khi cùng một chỗ vẫn phải phân tâm, thường thường cô đánh máy tính, anh nghe điện thoại, nhưng chỉ cần nhìn đến đối phương ở bên cạnh, có thể có tâm tình yêu đương ngọt ngào.

Bọn họ thật sự đang yêu sao? Cô không khỏi tự hỏi, vì sao thanh âm của anh, thân ảnh của anh, cứ tự nhiên xông vào sinh mệnh của cô như vậy?

Nhưng cho dù nghĩ hoặc cũng vô dụng, anh luôn khiến cô khó có thể kháng cự.

Buổi chiều thứ bảy, hai người ở trong phòng nhỏ của cô, vừa ăn qua cơm trưa cô làm và bánh ngọt anh mang đến, hiện tại đang mặt đối mặt cùng nhau làm việc, hai máy tính còn dựa lưng vào nhau.

Chu Thế Hiền vốn đang nghiên cứu tư liệu, nhìn đến biểu tình nghiêm túc của Kha Trúc An, nhin không được ngồi vào bên cạnh cô, thăm dò hỏi: “Trúc An, em đang làm cái gì?” Tiếng nói anh ở bên tai cô, ảnh hưởng thật lớn tới sự chuyên chú của cô, vì thế cô buông bút vẽ đồ hoạ giải thích. “Là một hoạt động bán hàng gấp rút của hãng bia, tôi phụ trách bức áp phích.”

Cô chỉ là một người mới, nhưng bởi vì ông chủ thường thức tác phẩm của cô, ngoại lệ mời cô tiếp nhận trọng trách như thế, tuyệt đối phải biểu hiện tốt.

“Em uống qua loại bia này chưa?” Anh nhớ tới từ vựng thần kỳ của cô, không khỏi cười rộ lên.

“Không có.” Cô thành thật lắc đầu. “Nhà máy buôn bán này tặng cho tôi hai chai, để ở trong tủ lạnh, nhưng tôi không muốn uống.”

“Như vậy sao được? Em muốn thay bọn họ làm quảng cáo, phải tự mình cảm thụ một chút, mới có thể tiến vào cái loại cảnh giới này.”

Anh không phải sâu rượu, nhưng thỉnh thoảng uống hai ly cũng rất vui sướng, hẳn là muốn dẫn cô vào lĩnh vực này, để cô học thả lỏng mình.

“Tôi rất dễ say...” Anh nói không phải không có lý, nhưng cô cũng không quên bọn họ quen biết như thế nào.

“Có anh ở đây, em sợ cái gì?” Anh vỗ vỗ ngực cam đoan, anh đương nhiên sẽ bảo vệ, trừ bỏ anh, ai cũng đừng nghĩ khi dễ cô!

“Tôi sợ nhất lại là anh!” Anh so với rượu mạnh gì đều nguy hiểm hơn, cô còn chưa uống cũng biết, trình độ uống rượu của anh nhất định siêu cao.

“Vậy sao?” Anh nheo mắt lại, bắt lấy lỗi trong lời nói của cô. “Nếu em sợ anh, vì sao tiếp điện thoại của anh, sao còn nguyện ý gặp mặt anh?”

Chính cô đều không thể làm rõ vấn đề khó này, anh đã trực tiếp hỏi như vậy, hại cô không chuẩn bị lại không thể phản đối, chỉ có thể cắn môi cúi đầu, ngay cả lời kịch mắng chửi người đều không được, rất mất mặt!

Thấy bộ dáng kinh hoàng ngượng ngùng của cô, anh chỉ cảm thấy trong lòng nhu tình ngàn vạn, nhưng không muốn cô khó xử, vươn tay sờ sờ mái tóc của cô, mỉm cười nói: “Chờ em nghĩ kỹ đáp án lại nói cho anh biết, anh đi lấy bia, em uống rồi nhất định sẽ có linh cảm.”

Anh đi vào phòng bếp nhỏ mở ra tủ lạnh nhỏ, mà cô yên lặng nhìn bóng lưng của anh, trong lồng ngực có cổ cảm xúc trướng điền đầy, không thể nói rõ là cái gì, tóm lại trong mắt cô cũng chỉ có anh.

Chu Thế Hiền lấy bia, bật nắp ra, rồi trở lại ngồi bên cạnh cô. “Đến, uống xem, bia phải uống trực tiếp, không cần rót vào trong ly.”

Cô do dự một lát, nói cho mình làm người quảng cáo phải chuyên nghiệp, cố lấy dũng khí rút cuộc uống một ngụm, lại lập tức nhíu mày. “Thật đáng! Sao có người thích uống thứ này?”

Anh cười ha ha, tiếp nhận bia của cô uống hai hớp, cực kỳ vừa lòng gián tiếp hôn môi như thế. “Bia làm từ nước, lúa mạch nha cùng cây huberlon [1] lên men mà ra, kỳ thật vị đắng như thế thực sáng khoái, người có thể thêm Côca, trà xanh, nước chanh, hoặc nước sô đa có ga, hương vị sẽ trở nên dễ chịu hơn.”

“Thật vậy chăng?” Cô không thể nào tin được, vị đắng như thế sao có thể trở nên dễ chịu?

“Em đợi chút, anh giúp em pha một ly để uống, anh nhớ hình như anh có mua trà xanh.”

Mỗi lần anh tìm đến cô, đều sẽ mang bao lớn bao nhỏ đồ ăn cùng đồ uống, nhét vào tủ lạnh cùng ngăn tủ của cô, danh nghĩa là hồi báo cô nấu cơm cho anh ăn. Anh hiểu được, tự tôn của cô so với cái gì đều mạnh hơn, bởi vậy anh chỉ có thể dùng phương thức này chiều cô.

Một cô gái độc lập sống bên ngoài, không có ba mẹ che chở, không có người thân bạn bè làm bạn, cá tính lại đơn thuần nghiêm túc, bảo sao anh có thể yên tâm, nếu tối hôm đó cô đi đến phòng người khác, da đầu anh run lên một trận, không thể tưởng tượng sẽ có tình tiết gì, vì thế anh nhất định phải sớm một chút theo đuổi được cô quay về Đài Nam, chỉ có lúc nào cũng đặt ở bên cạnh mình mới có thể an tâm.

Xem anh hóa thân thành người pha rượu, thủ pháp còn rất lưu loát, Kha Trúc An không khỏi một trận buồn cười lại một trận ảm áp, có thể làm cho tổng giám đốc của ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’ phục vụ cho cô, hẳn là giấc mộng của ngàn vạn cô gái, hơn nữa anh ở trong loại ‘nhà bình dân’ này còn có thể ung dung tự tại, thật sự là bình dị gần gũi, cảm động lòng người.

“Đến, uống thử xem.” Anh đem thành phẩm đưa đến trước mặt cô, trong mắt mang theo một tia đắc ý.

Cô tiếp nhận ly thủy tinh, không quá xác định uống một ngụm, lập tức trợn to mắt. “Uh, dễ uống rất nhiều!”

“Có linh cảm chưa?”

“Nào có nhanh như vậy?” Cô lại uống tiếp hai hớp, cảm giác bay bổng, thực thoải mái.

Anh mỉm cười thưởng thức biểu tình say rượu của cô, cô nhất định không biết màn này có bao nhiêu xinh đẹp.

“Từ từ sẽ đến, tiếp tục uống.”

“Anh không cố ý muốn chuốc say tôi chứ?” Cô liếc mắt một cái liền nhìn ra ý định bất lương của anh, đàn ông hư.

“Có rõ ràng như vậy sao?” Anh thở dài, sao cô khó lừa như vậy chứ?

“Hừ...”

Cô chu cái miệng nhỏ nhắn, hô hấp của anh lâm vào đòn đập, tim đập cũng nhanh hơn vài lần, ôm bà vai của cô hỏi: “Anh có thể hôn em chứ?”

Anh không quên mình đã đáp ứng cô, nếu như cô không cho phép, chuyện gì anh cũng sẽ không làm, nam tử hán đại trượng phu nói là làm, nhưng hứa hẹn này thật sự rất khó tuân thủ, hơn nữa khi cô đỡ xuống phòng bị, đàn ông bình thường đều nhận không được muốn tiến công.

“Không thể...” Cô có chút say, ánh mắt đã mờ mịt, tâm tình lại bay bổng.

“Phải tới khi nào mới có thể?”

“Tuyệt đối không thể...” Cô lắc đầu, ha ha cười rộ lên, chủ động ngã vấp trong lòng anh, tay nhỏ bé còn ở trước ngực anh vỗ hai cái, thật sự sờ đã lắm nha, cứng rắn lại âm áp, cô có thể ngủ ở mặt trên chứ?

Anh tùy ý cô chiếm tiện nghi, không chút nào để ý, ở bên tai cô nhẹ giọng nói nhỏ. “Trúc An, em có biết anh rất thích em hay không? Rất muốn em làm bạn gái của anh?”

“Câm miệng, tôi mới không cần nghe đâu!” Thanh âm của anh như có pháp thuật, cô sẽ biến thành ngọc, biến thành ngu, trở nên không giống chính mình.

Nhìn khuôn mặt tươi cười trong trẻo của cô, anh biết được mình có hy vọng, nhưng cần một cơ hội, khiến cô hiểu được bọn họ nhất định thuộc về nhau, chỉ mong ngày đó sẽ không đến quá muộn, dù sao lực nhấn nại của đàn ông cũng có hạn nha.

Thứ hai đi làm, Kha Trúc An bận đến chín giờ tối mới về nhà, nhờ phúc của Chu Thế Hiên, bức áp phích cô vẽ được ông chủ tán thưởng, liền tiếp lại có case đến tìm cô, đây là một bắt đầu tốt, cô phải quý trọng và nắm chắc.

Vội vàng rửa mặt chải đầu chuẩn bị đi ngủ, cô lại lăn qua lộn lại, đúng là ngủ không được, cả ngày hôm nay cũng chưa nghe được thanh âm của Chu Thế Hiên, không biết là anh bận quá hay là quá mệt mỏi, làm sao có thể quên gọi điện thoại cho cô? Mang tâm tình nghi hoặc mà tiếc nuối, mệt mỏi cô vẫn đi vào giấc ngủ, chờ ngày mai rồi nói sau, anh bám người như vậy, không có khả năng im lặng lâu lắm.

Ra ngoài ngoài ý muốn, ba ngày kế tiếp cô cũng không có tin tức của anh, không khỏi hoảng hốt lên, rốt cuộc là có chuyện gì? Anh không phải cảm thấy cô không chơi vui, không có ý nghĩa nữa chứ? Dù sao người anh có thể chọn cũng nhiều như vậy, làm gì đơn phương yêu mến một cảnh hoa? Vẫn là một đóa hoa bình thường không có gì lạ.

Nói thật, cô cũng không có tổn thất gì, chẳng qua thay anh nấu vài bữa cơm, cùng vài cái cuối tuần, hàn huyên một vài vấn đề không ý nghĩa, lại không có chân chính yêu, không cần sợ bị trộm tim. Nhưng là vì sao? Cô nhận không được nhớ tới anh lần nữa, nhắm mắt lại đều là anh.

Ngày ở trong rồi ren vượt qua, tưởng niệm một người cũng chỉ có thể vụng trộm để trong lòng, dù sao cô có thể nói cho ai đây, cô cùng tổng giám đốc ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’ làm sao lại có thể cùng xuất hiện, bất luận kẻ nào cũng sẽ không tin tưởng.

Tối mười giờ thứ Năm, di động vang lên, Kha Trúc An cuống quýt tiếp lên, lại là Dương Thiến Văn vừa mới kết hôn không lâu, tiếng nói của cô vẫn lộ ra vui sướng.

“Trúc An, cậu chưa ngủ sao? Tôi vừa xong tuần trăng mật trở về, gần đây cậu thế nào, có tìm được bạn trai hay không?”

“Tôi tìm được công việc, về phần bạn trai... căn bản không quan trọng.” Kha Trúc An nói không ra chuyện xảy ra gần đây của cô, kia chẳng qua là cơn mơ, không khỏi liền bỗng nhiên tỉnh.

“Là như vậy, ông xã tôi có một bạn học nam độc thân, làm ở trụ sở điện, tôi muốn giúp các cậu làm quen.”

Ngày đó ở tiệc cưới Kha Trúc An nhận được hoa cô dâu, cũng khiến cho vài vị nam sĩ chú ý, Dương Thiến Văn chọn một người già nhất thật đáng tin, nguyên nhân vì Kha Trúc An bảo cha mẹ sớm ly hôn, nhất định phải để nửa đời sau của cô được ổn thỏa.

“Không cần, tôi không thích cái trường hợp này, rất quái lạ.” Đây không phải lần đầu tiên có người muốn giới thiệu giúp Kha Trúc An, cũng không phải lần đầu tiên cô khéo léo từ chối.

“Đã hai mươi lăm tuổi, không cần rụt rè như vậy, thử xem thôi!” Dương Thiến Văn hiểu được cá tính của bạn tốt này, dịu dàng đơn thuần lại kiên cường, chỉ là có chút không thả ra.

“Cám ơn cậu, nhưng thật sự không cần, gần đây công việc của mình rất bẽ bộn, không có tâm tình này.”

Xem ra tâm ý đương sự đã quyết, Dương Thiên Văn cũng biết loại sự tình này không thể miễn cưỡng.

“Được rồi, mặc kệ nói như thế nào, cậu đã nhận được hoa cô dâu của mình, nhất định sẽ xuất hiện đào hoa, đừng phải cũng đừng dễ dàng buông tha.”

“Uh, hy vọng có thể hạnh phúc giống cậu, tuần trăng mật du lịch chơi vui không?”

“Du lịch Châu Âu siêu đắt tiền, chúng tôi thiếu chút nữa phá sản, trở về sau này phải nhanh chóng làm việc kiếm tiền.”

Hai người hàn huyên mấy phút đồng hồ sau mới nói ngủ ngon với nhau, hẹn qua một lúc sẽ tụ họp các bạn học ra.

Sau khi gác điện thoại lên, tâm thần Kha Trúc An vẫn không yên, bắt đầu tưởng tượng một ít sự tình đáng sợ, Chu Thế Hiền có thể đã xảy ra chuyện hay không? Có lẽ anh nằm bệnh viện không thể cử động? Nếu không phải như thế, làm sao anh có thể không có tin tức? Cô không muốn tin giữa hai người chỉ là một giấc mộng, đoạn như tình ngắn này cũng không có ý nghĩa, không biết từ lúc nào bắt đầu, cô đã rất ý lại sự tồn tại của anh.

Rốt cục, cô lần đầu tiên chủ động gọi qua dây số của Chu Thế Hiền, tiếng chuông vang đến tiếng thứ năm, ngay lúc cô quyết định muốn cắt đứt thì điện thoại lại chuyển được, là một thanh âm của đàn ông xa lạ.

“Ngài khoẻ, đây là điện thoại của Chu tổng giám đốc, tôi là thư ký của anh, tiểu đệ họ Diêu, xin hỏi ngài là ai?”

Cô ngây người hai giây, không biết làm sao giới thiệu mình, chỉ có thể nói: “Tôi... Thật có lỗi, tôi nhầm rồi.”

Cô đang muốn chấm dứt đối thoại, Diêu thư ký lại chủ động hỏi. “Xin hỏi ngài là Kha tiểu thư phải không?”

“Uh...” Ở trong thế giới của Chu Thế Hiền, hẳn là không có Kha tiểu thư khác chứ?

“Thật tốt quá, tổng giám đốc bảo tôi chuyển lời cho ngài, hiện tại anh không tiện nghe điện thoại.”

“Anh ấy bề bộn nhiều việc sao?” Cho dù ra nước ngoài, anh cũng sẽ gọi điện thoại cho cô, vì sao lần này không có tin tức?

“Anh ở bệnh viện.”

Lo lắng của cô được xác minh, vội vàng truy hỏi. “Vì sao, anh ấy bệnh ra sao?”

“Tổng giám đốc xảy ra tai nạn xe cộ, qua hai ngày nữa mới có thể ra viện, nhưng anh không muốn để cho truyền thông biết, tất cả giữ bí mật.”

“Tai nạn xe cộ...” Cô dường như không có biện pháp đứng vững, tựa vào tường ổn định mình, người đàn ông luôn cười đến tự tin mà sáng sủa kia, cô nghĩ đến cuộc sống của anh chính là thuận buồm xuôi gió, làm sao có thể phát sinh loại ngoài ý muốn này?

“Không có trở ngại, xin yên tâm, tổng giám đốc sẽ mau chóng gọi điện thoại cho ngài.” Diêu thư ký không tiện lộ ra nhiều lắm, vẫn là từ tổng giám đốc tự mình nói rõ có vẻ tốt hơn.

“Tốt, cảm ơn anh.” Đối thoại chấm dứt như vậy, Kha Trúc An cuối cùng có được đáp án, lại không được bình tĩnh, ở bên trong phòng đi qua đi lại.

Đại ngu ngốc kia! Sao có thể khiến cho mình bị thương? Không phải đều có tài xế làm thay sao?

Hay là anh tự mình lái xe không cẩn thận? Trong khi gây chết, anh cư nhiên khiến cô vương bận như thế, hơi quá đáng!

Chuyện tới nay, cô không thể không tự thừa nhận với mình, lòng của cô đã bị người nào đó chiếm cứ, từ nay về sau không thể lại tùy theo lòng mình, ngược lại lúc nào cũng bị đối phương tác động, loại cảm giác này hay là... Đã yêu?

Vô luận tâm tình là âm là tình, vẫn phải bình thường đi làm như cũ, buổi sáng hôm nay, Kha Trúc An đi vào công ty sớm, dù sao ở nhà cô cũng miên man suy nghĩ, không bằng sớm ra cửa một chút chuyển hóa lực chú ý.

Mới ngồi vào trước bàn làm việc không bao lâu, cô thấy ông chủ Eddy từ trong phòng “Bay” đi ra, vẻ mặt còn buồn ngủ, biểu tình mông lung, chẳng lẽ tối hôm qua anh ngủ ở công ty sao? Eddy là một vị con lai, tóc đen mắt xanh, ngũ quan rõ ràng, càng khéo là anh cũng không mặc tây trang, luôn một bộ trang phục nhân nhả, giống hiện tại anh đang mặc áo sơ mi Batman, còn có một chiếc quần bãi biển màu mè.

“Sớm a!” Eddy ách xì một cái. “Tôi muốn đi ăn bữa sáng, cô muốn đi cùng hay không?”

“Cảm ơn, tôi đã mua sandwich.” Cho dù không có khẩu vị gì, nhưng cô hiểu được lượng công việc có bao nhiêu nặng, nếu không ăn thứ gì sẽ mệt chết.

Eddy lấy ví da ra, anh tuần rút ra ba tờ tiền giá trị lớn. “Trúc An, gần đây cô biểu hiện thật sự không tồi, tuy rằng ba tháng thử việc còn chưa hết, vẫn là trước phát cho cô cái bao đỏ!”

“Cảm ơn ông chủ.” Thực chất khen thưởng so với ca ngợi gì đều hữu hiệu hơn, ông chủ thật không hổ là kỳ tài trong giới quảng cáo, cô mới tiến vào hơn một tháng, sớm nghe nói đủ loại truyền thuyết của Eddy, tài hoa đào dật, tràn ngập tính trẻ con, sức sống mười phần, khuyết điểm duy nhất tựa hồ chính là từng ly hôn.

“Tôi đi rồi, cuối tuần lại đến, hôm nay cô cũng sớm tan ca một chút đi!”

“Nha, tốt.” Mới tám giờ sáng ông chủ đã tan ca, thật là người thú vị.

Chính như lời nói của Eddy, thứ Sáu hôm nay quả thật không cần tăng ca, nhóm đồng nghiệp còn mời nhau cùng đi ca hát tìm vui, nhưng Kha Trúc An lấy có có việc phải rời đi trước, cô ngay cả nói cũng không muốn nói, huống chi ca hát đây? Ra khỏi công ty, nhìn đồng hồ mới sáu giờ, khó được có thời gian nhàn rỗi, cô lại không biết phải đi đâu, trên đường cái người đến người đi, chỉ có cô đạp không ra bước đầu tiên.

Bỗng nhiên di động vang lên, cô cuống quýt tiếp nhận, vừa thấy đúng là số điện thoại cô chờ mong nhất.

“Hi.” Thanh âm của Chu Thế Hiền cũng khoái trá giống như thường lui tới, giống như chuyện gì cũng chưa phát sinh qua. “Thật có lỗi, anh rất muốn đi tìm em, nhưng anh hơi choáng váng đầu.”

“Anh ở nơi nào?” Dĩ vãng cảm thấy giọng trong điện thoại của anh thoải mái bình thường, thậm chí có chút dính dính, giờ phút này so với cái gì đều khiến cô cao hứng hơn.

“Hắn là ở trong lòng em rồi? Phiền toái em giúp anh tìm xem, trong lòng em có anh hay không?”

“Chu Thế Hiền! Anh rốt cuộc ở nơi nào?” Đã là khi nào còn nói giỡn? Cô nóng vội vô cùng, quả thực muốn thét chói tai.

“Anh ở khách sạn, chỗ cũ của chúng ta, anh vừa nằm lên trên giường, rất nhớ em.” Anh thật vất vả chạy ra bệnh viện, trực tiếp đi máy bay ra bắc, mặc kệ ba mẹ cùng ông nội bà nội nói anh như thế nào, mấy ngày nay không nghe thấy thanh âm của cô, cả người anh buồn hổng rồi.

“Tôi đi tìm anh, cứ như vậy.” Không nói hai lời ngắt điện thoại, cô lập tức xuất phát đi khách sạn, số phòng cô đã nhớ thật rõ ràng, “1314” hài âm (*âm đọc giống nhau*) là một đời một thế, có lẽ đời này thật đã định nên vì anh vương bận rồi, cô cũng không muốn quay đầu, cũng không thể quay đầu.

Nhảy lên taxi, 20 phút sau cô bước vào khách sạn, đi đến trước cửa phòng anh, khi anh mở cửa cho cô, câu nói đầu tiên là xin lỗi. “Thật có lỗi, mấy ngày nay không liên lạc với em, hẳn là anh nên đi tìm em mới đúng.”

“Anh đừng động, nằm là tốt rồi.” Cô giúp đỡ anh chậm rãi đi đến bên giường, nhìn cái trán cùng tay phải của anh đều quần quít lấy băng vải, trên mặt còn có vài vết thương, cô cơ hồ muốn rót nước mắt xuống, ông trời phù hộ, may mắn anh không có rời đi, còn sống so với cái gì đều quan trọng hơn.

“Chỉ là thương nhẹ, anh rất mạnh khoẻ không chết được.” Anh ngoan ngoãn trở lại trên giường, nhưng cũng lôi kéo cô cùng nằm xuống, anh không muốn giữa hai người có khoảng cách gì. “Anh cảm miệng!” Khẩu khí của cô thực dữ, lại nhẹ vỗ về mặt của anh, nhất là vài chỗ trầy da kia, cảm giác đau quá.

“Nhưng bộ dáng em có vẻ sắp khóc.” Anh xác định đây không phải mình nhìn lầm, hai mắt đều ngập nước, đủ để cho anh chìm chết.

“Tôi mới không có!” Cô hít sâu một hơi, không cho phép mình tan vỡ cảm xúc.

“Trúc An,” anh vươn tay trái không bị thương, nhẹ nhàng ôm cô vào trong lòng. “Thực xin lỗi, khiến em lo lắng, mẹ anh và bà nội anh suốt ngày đều canh giữ ở bệnh viện, anh không tiện gọi điện thoại cho em, em không biết các bà ấy có thể kinh ngạc bao nhiêu đâu.”

“Không sao, hiện tại anh có đau hay không? Anh không cần dùng lực.” Cô đem mặt dán ở trước ngực anh, cảm giác nhịp tim và hô hấp của anh, một lòng mới chậm rãi an tĩnh lại.

“Chút thương nhỏ mà thôi, tài xế của anh lái xe thực tuân thủ quy củ, là gặp đối phương say rượu mới phát sinh loại sự tình này, xem như vận khí không tốt đi.” Hoàn hảo là tai nạn xe ô tô, song phương đều bị thương nhẹ, lên giải hòa, không khiến cho truyền thông chú ý, nếu không anh càng đừng nghĩ chuẩn khỏi bệnh viện.

“Lúc sự tình phát sinh, nhất định rất đáng sợ.” Cô từng thấy tai nạn xe cộ vài lần, vô luận tình thế lớn nhỏ, luôn làm cho người ta kinh sợ khiếp đảm, vừa nghĩ tới bọn họ có thể từ đây vĩnh viễn cách biệt, cô liền nhin không được càng dựa sát vào lòng anh.

“Đúng vậy, anh sợ anh sẽ không còn được gặp lại người nhà, sẽ không còn được gặp lại em, còn có thanh âm em mắng anh.” Anh đem mặt vùi vào giữa mái tóc của cô, hít vào mùi hương kia, cảm thấy nỡ mẫn hỏi: “Hôm nay em đặc biệt dịu dàng, là vì liên quan đến anh bị thương sao?”

“Đúng vậy, chỉ là thấy anh đáng thương.” Cô gật gật đầu, cố ý đem hành vi của mình hợp lý hoá, kỳ thật bọn họ cũng đều biết, đây bắt quá là sự nói dối e lệ.

“Em đã có lòng đồng tình như vậy, tối hôm nay cũng không thể cùng ngủ với anh sao?” Mấy ngày nay anh nằm trên giường bệnh trong bệnh viện, ngủ một chút cũng không ngon, khó được thân bị thương, hẳn là có thể hưởng chút đặc quyền chứ?

“A?” Anh thật to gan, dám nói với cô lời này? Muốn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của?

Xem cô trừng lớn hai mắt, anh gờ tay lên tỏ vẻ đầu hàng. “Không có sự cho phép của em, anh cam đoan sẽ không làm cái gì, anh chỉ muốn cùng nằm trên giường với em, tựa như lần đầu tiên chúng ta gặp mặt.”

“Vì sao tôi phải cùng nằm trên giường với anh?” Cô cần lý do rõ ràng hơn.

“Bởi vì anh bị thương, anh rất đáng thương, anh rất bi thảm, anh cần một cái ôm an ủi.” Anh làm nũng giống một tiểu hài tử, mà cô không thể không mềm lòng, có đôi khi anh giống một người đàn ông trưởng thành, có đôi khi lại trẻ con muốn chết, hai loại diện mạo đều có mị lực.

“Nếu tôi ngủ, phải về nhà như thế nào?” Hơn một lần cùng giường với anh là vì cô uống rượu, lúc này đây cô lại thanh tỉnh thật sự.

“Không cần về nhà, không cần đi.” Tương tư sớm thành thói quen, anh không bao giờ muốn cô rời đi.

“Nhưng... Tôi lại không mang áo ngủ, cũng không chuẩn bị đồ dùng rửa mặt.” Cô vẫn là có chút chần chừ, thật sự cứ lún xuống như vậy sao? Không cần từ chối nữa sao? Yêu một người dễ dàng như thế, có thể cũng thực dễ dàng tỉnh mộng hay không?

“Trong khách sạn cái gì cũng có, vấn đề áo ngủ anh sẽ giúp em giải quyết.” Anh chỉ hướng va ly của mình, vẫn còn chưa mở ra. “Quần áo của anh tùy tiện em thích mặc cái nào đều được, đương nhiên không mặc thì tốt hơn.”

Người này còn có khí lực bầy bạ, hiển nhiên là bị thương còn chưa đủ nặng, cô nắm lên một cái gối đầu cánh cáo. “Anh nói nữa, tôi liền đề nghị chết anh.”

Tiểu bạch thỏ cư nhiên muốn đề nghị chết đại sói hoang, tiểu nữ nhân bởi vì anh bị thương mà lệ quang lờ lờ, sao lại nhanh chóng biến hóa thành ma nữ đòi mạng? Anh không khỏi ngửa đầu cười to, thậm chí tác động đến vết thương, đau kêu lên: “Đau, đau quá...”

Vui quá hóa buồn sao? Đưa ngón. “Anh cẩn thận một chút, không cho phép cười.”

“Tốt, không cười sẽ không cười.” Anh nâng mặt của cô lên, nhẹ nhàng hỏi: “Anh có thể hôn em không?”

“Không...” Cô vốn muốn nói không thể, không biết tại sao lại biến thành một câu khác. “Không biết...”

“Em không thích thì đẩy anh ra, anh chỉ muốn... Muốn hôn em.” Từ lúc mới gặp mặt đã muốn đến bây giờ, muốn đến đầu sắp hòa tan, lý trí sắp bốc hơi hết, lại vẫn không hy vọng cô có chút không muốn.

Cô không trả lời, lại nhắm hai mắt lại, vì thế anh hiểu được, bọn họ rốt cục đi vào giờ khắc này, thời khắc ý hợp tâm đầu.

Lúc sáng sớm, hai người yêu ở trong lòng nhau tỉnh lại, giống nhau thấy một cái thế giới mới, tràn ngập ánh mặt trời cùng hạnh phúc.

“Chào buổi sáng.” Anh mỉm cười chào cô, tươi cười so với ánh mặt trời càng chói mắt hơn.

Cô không khỏi nghĩ đến ngày đó vừa quen biết, cô đi nhầm phòng lên giường anh, sau khi tỉnh lại lời thoại đầu tiên của anh chính là ‘Chào buổi sáng’, mà nay bọn họ lại cùng giường mà ngủ, cô đã thanh toán không ít ‘tiền phòng’, để cho anh hôn thiệt nhiều lần.

“Anh còn đau hay không?” Cô vuốt băng vải trên trán anh, sợ anh vừa kích động lên sẽ đổ máu.

“Một chút cũng không đau, hôm nay em có đi làm hay không?” Cả người anh thư sướng vô cùng, ôm giai nhân, nói có bao nhiêu thỏa mãn thì có bao nhiêu thỏa mãn, vụ tai nạn xe cộ này thật sự là họa trong phúc, bảo anh cả đời quần băng vải cũng cam nguyện.

“Không cần.” Hôm nay là thứ Bảy, thời gian của cô hoàn toàn thuộc về anh, bao gồm lòng của cô.

“Vậy... em tiếp tục ở với anh được không?”

Ngữ khí làm nũng của anh khiến cô không quen quá. “Cùng anh muốn làm cái gì?”

“Anh cũng không biết muốn làm cái gì, anh chỉ muốn ở cùng một chỗ với em.” Anh nắm tay cô hôn lên, dự vọng trong mắt cực kỳ rõ ràng, bất kỳ đàn ông bình thường nào cùng cô gái anh yêu cùng chung một đêm, nếu không muốn làm cái gì chỉ sợ phải đi gặp bác sĩ.

“Anh...” Cô rung rung, anh rốt cuộc muốn hôn đến khi nào? Cô mặc một cái áo sơ mi trắng của anh, nơi ở ngoài áo sơ mi hầu như đều bị anh hôn qua, lại tiếp tục như vậy, cô không nắm chắc có thể toàn thân trở ra.

Con người đen của anh gắt gao nhìn thẳng cô, không cho cô lảng tránh tình cảm của anh. “Em chán ghét anh sao? Không muốn ở một chỗ với anh?”

“Em không nói như vậy.” Cô chu miệng lên, lưỡng lự giữa rụt rè và thẳng thắn, tuy rằng đã rõ tâm ý của mình, khoảng cách thổ lộ lại vẫn còn một đoạn đường.

Tâm tình của anh tốt, chủ động thay cô làm ra kết luận. “Thì phải là thích anh?”

“Anh thật nhiều lời, hặc hời.” Cô vừa nghe anh bị thương liền bỏ chạy tới thăm, còn như anh mong muốn cùng anh ngủ cả một đêm, cái này còn có nghi vấn gì? Còn muốn cô nói ra miệng, anh thật không hiểu lòng của con gái.

“Bởi vì em không chịu nói cho anh biết, em thật keo kiệt.” Anh ở bên tai cô thờ dài, đàn ông cũng cần hứa hẹn và cảm giác an toàn.

“Anh đừng bức em được không?” Tính cô sợ anh, nếu muốn cô nói ra miệng, không bằng khiến cô làm chút gì đó.

Anh theo ý tứ của cô không hề ép hỏi, chỉ là dịu dàng hôn lên môi của cô, nụ hôn của anh rất cuộc không cần hỏi, bởi vì cô không bao giờ né tránh nữa, liền thành thực đối mặt anh cũng là đối mặt chính mình, cô quả thật đã trầm trong bể tình, cam tâm tình nguyện vướng bận vì anh.

Cảm tình của hai người yêu nhảy một bước dài, sau khi tạm chia tay cùng tưởng niệm, thầm nghĩ hoàn toàn có được lẫn nhau, bởi vì trên người anh còn có thương, động tác không thể rất kịch liệt, nhưng bởi vì như thế, tất cả trở nên thông thả mà tra tấn, càng khiến người khó có thể chịu được, khó có thể kêu ngừng.

Hôm nay bọn họ chỗ nào cũng không đi, ở trong phòng kêu ba lượt room service, ăn một chút gì bổ sung thể lực, thời gian khác đều bận rộn ‘Nhận biết’ đối phương. Điện liên điện đi, cô đã không thể bảo trì bình tĩnh, cho dù có thể tỉnh mộng, ít nhất cô cũng từng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Lọ Lem Đá Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Tình yêu cuồng nhiệt bắt đầu triển khai, mỗi ngày hai người đều trò chuyện qua đường dây nóng, vừa đến cuối tuần liền kề cận lẫn nhau, làm việc không là vấn đề, khoảng cách xa không phải trở ngại, chỉ cần có tâm đầu có thể tìm ra đối sách (*biện pháp đối phó*), chẳng qua, Kha Trúc An chưa bao giờ đến Đài Nam tìm Chu Thế Hiên, cô có cảm giác kính sợ đối với gia tộc của anh, Chu gia không chỉ phú quý (*giàu có*) bức người, còn có một cỗ khí thế của nhà giàu có, dù sao ba đời trở lên, rất nhiều quy định cùng tiêu chuẩn đều vượt quá người bình thường.

“Chùng nào thì em muốn tới Đài Nam? Đi máy bay 50 phút ra, anh giúp em mua vé khứ hồi, nếu em không dám đi máy bay, anh cùng em, anh đi bốn lần cũng được.” Trong điện thoại, Chu Thế Hiên không chỉ truy vấn một lần như thế.

“Đi máy bay đương nhiên không thành vấn đề, ngắm cảnh cũng OK.” Cô là thịnh tình không thể chối từ nhưng lại ở thế khó xử. “Nhưng em không dám đến nhà anh.”

“Nhà của anh có khủng long hay là quái thú? Lá gan của em không nhỏ như vậy chứ? Cũng là người ra nước ngoài du học, không nên sợ người lạ.” Anh đã vụng trộm kế hoạch, tuần trăng mật muốn đi Nhật Bản du lịch, để cô ôn lại kỷ niệm thời du học.

“Anh không hiểu, kết giao với anh đã có áp lực rất lớn, chờ nhìn thấy người nhà của anh, em có thể sẽ khản trương đến bất tỉnh.” Mỗi lần hai người gặp mặt đều lo lắng bị truyền thông phát hiện, tuy rằng lén lút hẹn hò cũng không tồi, nhưng không giống yêu đương với người thường, càng đừng nói đối mặt với cửa ải của người nhà anh, bây giờ cô chưa tự tin có thể thông qua.

Anh thờ dài, cơ hồ muốn thay cô rơi nước mắt đồng tình. “Thật đáng thương, ở chung một chỗ với anh cư nhiên là gánh nặng đường xa như thế.”

“Hiện tại anh mới biết được sao.” Cô thật điên rồi mới có thể yêu đương với anh, về sau không biết sẽ có bao nhiêu vấn đề khó nữa đây, cô nghĩ cũng không dám nghĩ.

“Nếu đáng thương lại vất vả, vì sao em còn chưa có vất bỏ anh? Kỳ thật em rất yêu rất yêu anh, đúng hay không?” Anh lại bắt được nhược điểm của cô, hai người mặc dù đã có da thịt chi thân (*quan hệ xác thịt*), cô vẫn không chịu phun ra lời thật, thẹn thùng cái gì đây? Nói ra khiến cho anh vui vẻ không phải tốt sao?

Thanh âm khàn của anh khiến cô nháy mắt đỏ mặt, thừa nhận hay phủ nhận đều khó khăn, người này động một chút liền ép hỏi tâm tình của cô, cũng không phải không biết da mặt cô mỏng, rõ ràng cố ý khi dễ cô!

Cho dù qua điện thoại không thấy được vẻ mặt của cô, anh vẫn có thể tưởng tượng bộ dáng thẹn thùng của cô, không khỏi cười nhẹ lên.

“Yên tâm, anh đã ngoan hơn so với em gái anh, anh tìm đúng một vị mỹ nữ Đài Loan, khoảng cách lại chỉ có Đài Bắc và Đài Nam, người nhà của anh hẳn phải cảm động đến rơi nước mắt mới đúng. Em biết không? Em gái anh rời nhà nửa năm, chỉ có một tấm thiệp chúc mừng sinh nhật bảy mươi của bà nội anh.”

Nói đến Chu Tương Kỳ – em gái bảo bối của anh, vừa đi không trở về còn chưa tính cái gì, anh lo lắng là cô nói không chừng sẽ ly hôn, mới có thể mang theo đứa nhỏ trở về, đến lúc đó lại là một hồi long trời lở đất.

Kha Trúc An xem qua báo viết về Chu tiểu thư, tuổi lớn giống cô, ảnh chụp thấy có vẻ là một thiên kim tiểu thư toàn thân hàng hiệu, tự tin chói mắt, không nghĩ tới sẽ làm ra chuyện sét đánh như thế. “Thật sự rất khó tưởng tượng, cô ấy không nhớ nhà sao?”

“Anh cũng rất khó tưởng tượng, em gái của anh chỉ đi học thêm tiếng Anh, lại quen biết một người đàn ông người Nga, hai người còn chạy tới Tây Ban Nha và Ác-hen-ti-na, thật không hồ là người thích thôn quê. Nghe nói bọn họ mở một nông trường, nhưng anh không tin nó sẽ chăn trâu, không bị trâu

đá bay thì tốt rồi, từ nhỏ ông nội và bà nội của anh đã rất chiều nó, hiện tại hơn nửa năm cũng không thấy được người, tâm tình ông bà cụ thực trầm trọng.

Cũng bởi vì như thế, anh - cháu trai duy nhất này liền thành tiêu điểm chú ý, người cả nhà sợ anh giẫm lên vết xe đổ, hy vọng anh tìm một người thích hợp, ở lại Đài Loan, trăm ngàn đừng phát triển đến quốc tế hoá.

“Mặc kệ nói thế nào, có một nhà luôn quan tâm anh, em thực hâm mộ anh.” Cho dù bạn trai thường nói người nhà anh trông nom rất nhiều, cô cũng không khỏi hâm mộ cảm giác có người trông nom, kia ít nhất đại biểu để ý cùng quan tâm.

Anh hiểu được cô độc nhiều năm qua của cô, cũng muốn cho cô một cái nhà. “Nhà của anh chính là nhà của em, chúng ta nhanh chóng kết hôn không phải tốt sao?”

“Anh nói thật đơn giản.” Yêu đương và kết hôn là hai việc khác nhau, cô còn chưa hoàn toàn bị choáng đầu.

“Là em nghĩ rất phức tạp, cuối tuần này mặc kệ như thế nào nhất định phải tới Đài Nam, nghe không?” Anh đã chờ không nổi, muốn đem cô tùy thời mang theo bên người, muốn công khai cùng cô ra vào, muốn dùng cả đời sủng ái cô.

“Anh cũng không phải ông chủ của em, dựa vào cái gì ra lệnh cho em?” Người này luôn được một tắc lại muốn tiến một thước, không giáo huấn anh một chút không được.

“Ồ bên trong tiếng Đài, sau khi kết hôn phu nhân sẽ gọi chồng là người thu tiền xâu, ý tứ của người thu tiền xâu chính là ông chủ, em nói anh có phải ông chủ của em không?”

“Anh nằm mơ đi!”

Hai người tiếp tục đấu võ mồm, linh cảm không ngừng, yêu đương là thứ điều hoà tốt nhất trong cuộc sống bận rộn, vì thế buổi tối này lại vượt qua trong ấm áp ngọt ngào...

Cuối tuần, dưới lời mời nhiệt tình của bạn trai, Kha Trúc An rốt cục đến thăm cố đô (kinh đô cũ) Đài Nam, từ Không miếu, lầu Xích Khảm, pháo đài cổ An Bình, kéo dài từ phố Duyên Bình đến quán văn học Đài Loan, đều lưu lại dấu chân bọn họ, đây là một thành phố cây cối sum suê, thanh thần tao nhã, từng chỗ rẽ cũng giống như một bức tranh.

Cô lập tức yêu nơi này, không ngừng kinh hi tán thưởng. “Chỗ này đẹp quá, tựa như kinh đô Nhật Bản, tràn ngập cảm giác chuyện xưa.”

“Bảo em đến sớm một chút không chịu, không nên để anh mời ba lần bốn lượt.” Chu Thế Hiên dặt tay bạn gái, tuy rằng mang kính râm và mũ, lại dấu không được nét tươi cười đầy mặt anh, có thể mang cô làm quen với quê hương của anh, là một sự kiện đặc ý lại thỏa mãn cỡ nào.

“Đại thiếu gia, em mới quen biết anh có hai tháng nha, cái gì cũng đã theo ý anh, còn chưa vừa lòng?” Lúc mới gặp mặt, cô đánh chết cũng không nghĩ ra mình sẽ nắm tay cùng đi với anh, ngay cả thể xác và tinh thần đều hoàn toàn trả giá, nếu bạn bè cô biết tuyệt đối sẽ không tin tưởng, Kha Trúc An cẩn thận ôn trọng kia làm sao có thể điên cuồng đến tận đây?

“Mới hai tháng sao? Sao anh cảm thấy chúng ta ở cùng một chỗ thật nhiều năm?” Anh nói thật, nói không chừng kiếp trước bọn họ đã quen biết, tay trong tay đi ở giữa bóng râm giống như vậy, đi tới đi tới, giống như sẽ biến thành ông lão bà lão.

“Không thể tưởng được anh sống một ngày bằng một năm, khổ sở như vậy sao?” Cô cố ý bắt lỗi lời nói của anh.

“Đúng vậy, đợi không được em gả cho anh, đương nhiên sống một ngày bằng một năm.” Nếu anh nhận định cô, thì không muốn chia cách hai nơi, sớm lấy cô về nhà, sớm chiều ở chung mới hoàn mỹ nhất.

“Anh chậm rãi chờ đi.” Cô chu cái miệng nhỏ nhắn, thừa dịp còn có thể bày phong cách cao quý, bày nhiều một chút cũng tốt, trời mới biết cô đã sớm không phải anh không gả.

Mỗi khi cô làm như vậy, đều hại anh rục rịch, nhưng đi ở trên đường không tiện hôn môi, anh đành phải tùy tiện tìm cái cớ. “Anh đói bụng, chúng ta quay về khách sạn đi.”

“Nhất định phải quay về khách sạn sao? Không thể tìm một nhà hàng ở ven đường à?” Cô nghe nói món ăn bình dân Phủ Thành rất có tiếng, hy vọng được nếm thử mùi vị gốc.

“Em biết rõ anh muốn ăn cái gì.” Anh nắm eo nhỏ của cô, cắn lỗ tai của cô một chút, từ khi tai nạn xe cộ bị thương tới nay, anh hưởng hết đặc quyền của bệnh nhân, cho dù thương thế sớm khỏi hẳn cũng giống vậy, anh muốn không đủ cô.

Cô trừng mắt nhìn anh một cái, hai má hơi hơi nóng lên, cuối cùng vẫn là thuận ý tứ của anh, hai người ngồi xe trở về khách sạn, dọc theo đường đi tiếp tục liếc mắt đưa tình, trong thời khắc hạnh phúc này, ai cũng không nghĩ tới kế tiếp sẽ là một hồi tai nạn.

Mới đi vào cửa khách sạn, Chu Thế Hiên đang muốn căn dặn quầy đưa com, sau lưng lại truyền đến một thanh âm—— “Thế Hiên?”

Chu Tín Vũ cùng Bạch Bội Lăng vừa vặn đến khách sạn dùng com, khi chuẩn bị rời đi liền nhìn đến con nắm tay một cô gái xa lạ, từ thái độ rất thân mật mà tự nhiên của bọn họ xem ra, hiển nhiên không phải ngày đầu tiên quen biết, hẳn đã kết giao một thời gian, nhưng sao cho tới bây giờ chưa có nghe

anh nói qua?

Chu Thế Hiền cương một chút, không cần quay đầu cũng biết, đó là ba mẹ thân ái của anh, vì thế anh dặn dò nhân viên phục vụ. “Không cần room service, cho chúng tôi một phòng trong câu lạc bộ.”

Vì riêng tư và thuận tiện, anh luôn luôn lựa chọn khách sạn có câu lạc bộ, vừa vặn người Chu gia cũng đều là VIP của khách sạn này, nhân viên phục vụ đương nhiên lập tức an bài thỏa đáng, mỉm cười nói: “Tốt, mời các vị đi thang máy lên lầu, người phục vụ sẽ dẫn các vị vào phòng, cảm ơn!”

“Hi! Ba, mẹ.” Chu Thế Hiền nắm chặt tay bạn gái, vẻ mặt thông dong tiếp đón. “Chúng ta đi lên đó tâm sự đi.”

Kha Trúc An đã ngây người, nếu không phải bạn trai nắm tay cô kéo lên phía trước, chỉ sợ cô đã quên làm sao đi, đột nhiên vào lúc này gặp được ba mẹ của bạn trai, xui xẻo hay là may mắn? Cô tự nhận không phải con dâu xấu, nhưng sớm hay muộn cũng phải gặp cha mẹ chồng, cảm giác được ánh mắt nghiên cứu của vợ chồng Chu gia, toàn thân cô rùng mình, chỉ có âm áp từ tay Chu Thế Hiền truyền cho cô, cô phải tin tưởng anh, cũng phải tin tưởng tình yêu của bọn họ.

Trong phòng, người phục vụ đưa lên nước trà cùng điểm tâm lập tức rời đi, để lại cho khách quý không gian không bị quấy rầy, “Ba, mẹ, đây là bạn gái của con, tên của cô ấy là Kha Trúc An, chúng con quen biết ở Đài Bắc.” Chu Thế Hiền mới mở miệng đã nói lên.

“Bá phụ, bá mẫu, hai người khoẻ.” Kha Trúc An nhẹ giọng chào hỏi, ít dám ngênh đón ánh mắt của đôi phượng.

Chu Tín Vũ cùng Bạch Bội Lăng đều âm thầm cả kinh, con quay về Đài Loan đã năm năm, người mọi người giới thiệu không có một nửa có thể khiến cho anh để mắt, hiện tại lại tự mình chọn bạn gái, còn giới thiệu gọn gàng dứt khoát như thế, khó trách gần đây vừa đến cuối tuần anh liền chạy đến Đài Bắc, chắc là có tình có ý? Xem khuôn mặt vị Kha tiểu thư này dịu dàng, khí chất cao nhã, bề ngoài đã đạt tiêu chuẩn, cũng không biết cô có thân thế bối cảnh thế nào?

“Xin hỏi, cô là tiểu thư nhà ai?” Bạch Bội Lăng nhận thức rất nhiều phu nhân danh giá, nhưng với cô gái này lại không hề ấn tượng.

“Ba tôi là người lái chính trên thuyền, mẹ tôi mở một cửa hàng quần áo, bọn họ đã ly hôn, hiện tại đều tự có gia đình thứ hai.” Kha Trúc An luôn luôn cho rằng thành thực là thượng sách, cho dù tại thời khắc mấu chốt này cũng giống nhau, cô sẽ không khoe khoang hoặc tự hạ mình, cô chính là một người như thế.

“Oh, vậy sao?” Trong lòng Bạch Bội Lăng đã cân nhắc, Chu gia bọn họ không có khả năng tiếp nhận loại con dâu này, lúc trước bà thông qua bà mối và các mối quan hệ của chồng tìm người thì cũng phải trải qua đủ loại ‘khảo hạch’ mới cho phép kết giao.

Nhìn thấy sắc mặt cha mẹ không thích hợp, Chu Thế Hiền thay bạn gái nói tốt. “Trúc An đang làm ở công ty quảng cáo, sở trường là thiết kế mỹ thuật tạo hình, từ Nhật Bản học thạc sĩ trở về, cô ấy rất tài hoa, còn có thể nấu nướng, cá tính dịu dàng lại độc lập, là cô gái tốt nhất con gặp qua.”

“Uh.” Chu Tín Vũ không đáp lại gì, ngược lại nhắc tới một chuyện khác. “Thế Hiền, cuối tuần con phải đi Singapore đúng không? Nhớ rõ thay ba viếng thăm Trần giám đốc cùng người nhà ông ấy, lần trước chúng ta được ông ấy tiếp đón nồng hậu, lần này con thay ba đáp lễ một chút.”

“Không thành vấn đề.” Chu Thế Hiền đương nhiên làm được, đồng thời anh cũng hiểu rõ, phụ thân hoàn toàn không để ý bạn gái anh là ai.

Cổ họng Kha Trúc An có cảm giác chua xót, không có gia thế tốt liền không có giá trị như vậy sao? Cha mẹ của cô đều là dân chúng bình thường, dựa vào năng lực của mình kiếm tiền sinh hoạt, cho dù bọn họ đều tự tái hôn, đối với cô - con gái này rất ít chiều cõ, nhưng không khiến cô thấy đó là chuyện hồ thẹn, chẳng lẽ phải là nhà giàu có vọng tộc mới có thể khiến người lưu lại ấn tượng tốt?

“Chúng ta phải đi về, có chuyện gì tối nay nói sau.” Chu Tín Vũ ngay cả trà cũng không uống một ngụm, Bạch Bội Lăng thấy sắc mặt chồng không tốt, cũng đứng lên theo, dù sao không có gì để nói.

“Ba, mẹ, con nghiêm túc với Trúc An, tuy rằng chúng con quen biết nhau chưa lâu lắm, nhưng đã có dự tính kết hôn, hy vọng các người có thể chúc phúc cho chúng con.” Tình thế không hợp, Chu Thế Hiền nhanh chóng thanh minh.

“Người trẻ tuổi vẫn là người trẻ tuổi, nói lời tạm biệt nói được quá vẹn toàn.” Chu Tín Vũ lắc đầu, uống phở bình thường ông ân cần dạy bảo con, dụng tâm dạy dỗ, sao có thể bồi dưỡng ra người thừa kế xúc động như vậy? “Ngoài cô ấy ra, con không có khả năng kết hôn cùng bất luận người nào, mong ba mẹ hiểu điểm này.” Chu Thế Hiền hiểu cá tính kiên cường của phụ thân, anh phải dùng ý chí mạnh hơn để ngăn.

“Đợi cho sang năm, năm sau, ba năm sau, nếu con vẫn nói như vậy, có lẽ ba sẽ suy nghĩ.” Chu Tín Vũ nói xong câu đó, cũng không quay đầu lại đi ra khỏi phòng, Bạch Bội Lăng đương nhiên rời đi theo.

Chu Thế Hiền cùng Kha Trúc An bị bỏ lại tại chỗ, nhất thời sáng tỏ, tình yêu và tình thân có khi thật khó có thể đẹp cả đôi đường, mà bọn họ đụng tới đúng là khốn cảnh tiến thoái lưỡng nan. Nên làm cái gì bây giờ?

Không khí trong phòng rất lạnh, nhiệt độ trong lòng Kha Trúc An còn lạnh hơn, thanh âm suy yếu nói ra sự thật. “Ba mẹ anh không thích em.”

“Trời sinh bọn họ hơi khó mắt, em đừng nghĩ nhiều.” Chu Thế Hiền vỗ vỗ vai cô, anh cũng biết an ủi này có chút gượng ép, biểu hiện của ba mẹ anh quá rõ ràng, ngay cả chính anh cũng tức đến xém chút nổ mồm.

“Chúng ta... Chúng ta còn có thể cùng nhau sao?” Cô đã tận lực nhịn xuống nước mắt, lại nhịn không được hoảng hốt.

“Em yêu anh chứ?”

“Uh.” Cô không có thói quen nói yêu, nhưng nếu không thương, sao lại cùng anh đi đến hôm nay? “Tin tưởng anh chứ?”

“Uh.” Mặc dù anh có chút tính trẻ con nhưng vẫn là đàn ông, cũng là ôm ấp cô muốn dựa vào nhất.

“Vậy không thành vấn đề, chỉ cần chúng ta yêu nhau, tin tưởng nhau, đều có thể vượt qua từng cửa ải khó khăn.” Anh ôm cô vào lòng, lại xác nhận cảm tình lẫn nhau, tình yêu thật khó được cỡ nào, gặp nhau sẽ không có thể buông tay ra.

Lời anh nói khiến cô an tâm rất nhiều, đúng vậy, tâm ý kiên quyết so với cái gì đều quan trọng hơn, đừng tới cản trở thì như thế nào, không thể tự mình rồi loạn trận tuyến trước, trên đường đời vốn không thuận buồm xuôi gió, hiện tại cô vẫn không thể khóc, ít nhất phải cố gắng thử qua.

Đúng lúc này, điện thoại di động của Chu Thế Hiên bỗng nhiên vang lên, thì ra là phụ thân gọi tới, lời nói vừa rồi còn chưa đủ cứng rắn sao?

Vừa tiếp điện thoại, Chu Tín Vũ lạnh lùng nói: “Tạm thời tôi sẽ không nói với ông nội và bà nội của anh, chuyện của Trương Kỳ đã khiến cho bọn họ đủ thương tâm, anh thông minh thì tự lo thân cho tốt, nên chia tay thì đừng có kéo lâu lắm.”

“Tự mình lựa chọn, con sẽ không buông tha, các người nói cái gì cũng vô ích, cùng lắm thì con cũng giống như Trương Kỳ, chạy đến chỗ các người tìm không thấy.” Chu Thế Hiên cũng không muốn đến bước này, nhưng nếu tình thế bức người, anh cũng phải làm.

“Anh có gan cứ thử xem xem!” Chu Tín Vũ tức giận cắt điện thoại, con gái tùy hứng làm vậy, không nghĩ tới con trai cũng giống vậy, gia môn bất hạnh! Không cần hỏi nhiều, Kha Trúc An dễ dàng đoán ra nội dung điện thoại, Chu Thế Hiên nắm tay cô lên biểu thị công khai. “Cuối tuần chúng ta đi pháp viện công chứng, em gái của anh có dũng khí bỏ trốn, chẳng lẽ anh lại nhất gan hơn nó?”

Thân là trưởng tử Chu gia, anh chưa bao giờ trốn tránh qua trách nhiệm của mình, cũng cố gắng làm tốt mỗi một chuyện nên làm, nhưng nếu kỳ vọng của người nhà đối với anh bao gồm vứt bỏ người con gái anh yêu nhất, như vậy anh tình nguyện bỏ đi.

Nhìn anh cảm xúc trào dâng, cô lại trở nên bình tĩnh ngoài ý muốn, vươn tay khẽ vuốt lồng ngực phập phồng của anh. “Em không hy vọng anh cùng người nhà náo loạn trộm mật, dù sao có một gia đình thật trân quý, bọn họ sinh anh, nuôi anh, yêu thương anh, phần ân tình này không thể nói bỏ là bỏ.”

Chỉ có người mất đi mới có thể hiểu, không có nhà tựa như không có rễ, nhẹ bay bay có lẽ rất tự do, lại tìm không thấy một nơi thuộc sở hữu, cái loại cảm giác này cô đã tự thể nghiệm, cô không muốn anh cũng đi vào con đường này.

“Em còn suy nghĩ cho bọn họ như vậy? Bọn họ căn bản không biết em tốt...” Thật muốn gọi ba mẹ anh tới nghe mấy câu nói đó một chút, cô gái thiện lương như vậy đi chỗ nào tìm đây, bọn họ lại chỉ đề ý xuất thân của cô. “Em không muốn anh giống em, qua những ngày không có nhà, em sợ có một ngày anh sẽ hối hận...”

Anh thở dài, bạn gái thân yêu của anh rất mềm lòng, bảo anh có thể nào không càng thêm quý trọng cô? “Anh hiểu ý em, được rồi, chúng ta sửa dùng phương thức hòa bình, thời gian là căn cứ hữu lực nhất để xác minh, chỉ cần chúng ta sống với nhau thật tốt, lâu ngày, bọn họ sẽ hiểu được chúng ta không phải nhất thời xúc động, cũng chỉ có thể nhận kết quả này.”

“Uh, cứ quyết định như vậy, vì tương lai chúng ta, anh phải nhẫn nại nhiều hơn.” Cô vỗ vỗ tóc anh, giống đồ tiểu hài tử, chỉ sợ anh xúc động lên ầm ỹ ngất trời với người nhà. Như vậy đối với sự việc chỉ có xấu không có giúp.

“Em muốn thương cho anh như thế nào? Từ lúc này anh đã rất đói...” Anh mỉm cười tiếp cận cô, hôn cô thật sâu, yêu nhau cần năng lượng, mà cô chính là nguồn nước vui sướng của anh, cả đời cả thế cũng không thể buông ra, nếu không anh sẽ khát mà chết.

Cho dù nội tâm không yên, nhưng người yêu cũng quyết định tiếp tục yêu nhau, dùng tư thái kiên định của bọn họ nói cho người ngoài, có một số việc vật đúng tiền tài mua không được, dùng quyền thế cũng hủy không được, chỉ có những người thiết tình yêu nhau mới sáng tỏ.

Những không gặp được bạn trai, Kha Trúc An tận lực khiến cho mình bận rộn, may mắn còn có công việc để có thể tập trung tinh thần, cũng bởi vậy cô được thừa nhận, thời kỳ thử việc vừa hết, ông chủ lập tức tăng lương cho cô, cũng chuyển thành nhân viên chính thức.

“Trúc An, cô tiếp tục cố lên, về sau rất có khả năng ngồi lên vị trí chỉ đạo mỹ thuật tạo hình.” Eddy đối với việc khai thác người mới tương đối tốt, ánh mắt vừa ngắm, cái mũi vừa ngửi liền biết đối phương được hay không.

“Cám ơn ông chủ, tôi sẽ cố gắng.” Kha Trúc An nhận được toàn bộ tiền lương mới nhất, cô muốn mua một lễ vật cho bạn trai, nhưng anh giống như cái gì cũng không thiếu, vẫn là nấu một vài món ngon thịnh soạn cho anh ăn tốt hơn.

“Hôm nay sau khi tan ca không cho phép bỏ chạy, các đồng nghiệp muốn liên hoan, cô cũng phải tham dự!”

“Uh!” Cô vừa đáp ứng lại nhớ đến một chuyện. “Nhưng, trước mười giờ tôi phải về nhà, có thể chứ?” Xem ra cuộc sống tình cảm của nhân viên mới vào đã có nơi riêng, Eddy đối với loại sự tình này cũng rất sâu sắc. “Có hẹn sao? Được rồi, đặc chuẩn người rời tiệc trước thời gian.”

“Cám ơn.” Kha Trúc An không phủ nhận cũng không thừa nhận, nhưng nụ cười này đã nói lên tất cả. Nếu chậm trễ thời gian cô điện thoại cùng người nào đó, chỉ sợ người nào đó sẽ từ bé ngoan biến thành trẻ hư, vừa nghĩ tới điều này, nụ cười của cô càng ngọt ngào.

Yêu đương khiến cho phụ nữ xinh đẹp, công việc khiến cho phụ nữ tự tin, cô không chỉ một lần cảm tạ vận tốt của mình, về sau mặc kệ cảnh ngộ đời người như thế nào, nhất định phải nhớ rõ cô được công việc, mới sẽ không mất đi mình.

Buổi tối, tụ họp cử hành ở một quán bia, Kha Trúc An không có tư lượng chỉ có thể uống nước trái cây, may mắn mọi người cũng không ép cô, nhưng mùi thiêu nướng cùng mùi hơi rượu, khiến cô nhìn không được chạy vào toilet nôn khan, phun không ra gì cả chỉ cảm thấy buồn nôn. Đột nhiên cô nghĩ đến một chuyện, sao thời gian hành kinh tháng này còn chưa tới, dĩ vãng rất đúng ngày, lần này lại chậm hơn mười ngày, sẽ không phải là... có chứ?

Suy đoán lung tung cũng vô dụng, cô trước thời gian rời quán bia, đến tiệm thuốc mua que thử thai rồi về nhà, quả thực phát hiện là hai vạch, xác thực cô thật sự trúng thưởng, cô nhất thời thấy trời đất quay cuồng một trận, hai chân hầu như đứng không nổi... Lần đầu tiên bọn họ không áp dụng biện pháp tránh thai, sau đó mới ngoan ngoãn mua bao cao su, chẳng lẽ chính là ‘thành quả’ của một lần kia sao? Có thể quá thần kỳ hay không?

Mười giờ buổi tối, điện thoại vang lên như thường lệ, mỗi đêm Chu Thế Hiền đều phải nghe thanh âm của bạn gái mới có thể đi vào giấc ngủ.

“Hi, hôm nay có nhớ anh hay không?”

“Uh.” Kha Trúc An nằm ở trên giường, cả người mềm nhũn không có khí lực.

“Em làm sao vậy? Thân thể không thoải mái sao?” Anh vừa nghe liền cảm thấy không thích hợp.

“Thế Hiền, em.. em hình như mang thai...” Cô không thể giấu diếm anh, tin tức này không ngừng bành trướng trong lòng cô, cô không có biện pháp nghĩ cái gì, chỉ có thể nghĩ đứa nhỏ của bọn họ, ngay trong cơ thể cô đang lên lút trưởng thành, cảm giác rất khó tin.

Bên kia điện thoại chột im lặng nửa phút, sau đó là một tiếng hoan hô kêu to, cuối cùng còn lại là ngữ khí dồn dập. “Chúng ta nhanh chóng kết hôn, tuần sau anh rảnh, em thì sao?”

Không cần nói rõ, Chu Thế Hiền rất nhanh đã nghĩ đến ‘quả thực’ là lần đầu thân mật, lần nhận ra này khiến cho anh hăng hái, chí cao khí ngang, sự thật rõ ràng xảy ra trước mắt, anh chính là thần xạ thủ ‘một phát liền trúng’ nha!

“Anh nha, nói cho cùng giống như chỉ là ăn bữa cơm” Phản ứng của anh khiến cô nở nụ cười, người đàn ông này luôn có bản lĩnh chọc cô cười, có lẽ về sau sẽ có lúc rơi lệ, nhưng cô sẽ không quên vui vẻ anh mang đến cho cô.

“Anh đã sớm muốn lấy em về nhà, em cũng không phải không biết, hiện tại anh càng chờ không được, nhất định phải để cho đứa nhỏ có hoàn cảnh trưởng thành tốt nhất.” Anh bắt đầu thể ngộ ra tâm tình làm cha mẹ, có đứa nhỏ chính là không giống với lúc trước, toàn bộ ý thức trách nhiệm cùng áp lực sẽ phát sinh, nhưng cũng là gánh vác ngọt ngào nhất. Cô thật cao hứng anh có thể có phần tâm này, chứng minh cô không có yêu lầm người. “Nhưng người nhà anh cũng ý giải quyết sao?”

“Em không cần lo lắng, để anh thu phục, ông nội bà nội của anh đều rất thích trẻ con, anh sẽ có biện pháp khiến cho bọn họ gật đầu.”

“Uh, hy vọng có thể thuận lợi.” Chuyện tới nay ngoại trừ toàn lực ứng phó, cũng không còn biện pháp khác.

“Trúc An, em xin nghỉ được không? Anh lo lắng cuộc sống một mình của em ở Đài Bắc.” Anh hy vọng mình lúc nào cũng có thể bảo vệ cô, chiều cô, nam bắc tương tư làm cái gì cũng không tiện, giống như hiện tại anh muốn ôm lấy cô xoay vòng, lại chỉ có thể ở bên điện thoại giậm chân.

“Em không yếu ớt như vậy.” Hôm nay cô mới trở thành nhân viên chính thức, chẳng lẽ thật muốn buông tha như vậy? Cảm tình cùng nhóm đồng nghiệp cũng dần tốt lên, lại bỗng nhiên muốn nói hẹn gặp lại, trong lòng cô có một trăm điều không muốn.

“Chờ sau khi chúng ta kết hôn còn muốn ngăn cách hai nơi sao? Anh hy vọng em theo anh quay về Đài Nam ở, trước đem đứa nhỏ bình an sinh ra, đến lúc đó sẽ tìm một bảo mẫu chiều cô, nếu em muốn làm việc sẽ chờ đến sau lúc đó, được không?” Anh biết cô không phải cô gái được chiều chuộng, quen sống độc lập, nhưng cô đã vất vả lâu như vậy, sao không thừa cơ thả lỏng, chỉ cần phụ trách để cho anh cung chiều thì tốt rồi.

Cô biết anh nói đúng, hai vợ chồng sau khi kết hôn nên ở cùng dưới mái hiên, nếu không một mình cô cũng vô pháp chiều cô con trẻ tốt, mà sự nghiệp của nhà anh lại không lờ như vậy, chẳng lẽ bảo anh nghỉ việc? Bởi vậy cô đành phải thỏa hiệp. Căn cứ vào sự thật suy tính, cô không thể không đáp ứng. “Được rồi.”

“Cám ơn, phía người nhà của anh em không cần lo lắng, anh sẽ thuyết phục được bọn họ.”

“Trăm ngàn đừng cãi nhau, anh phải kiên nhẫn một chút.” Cô chỉ sợ anh tự ái cao, chọc giận các trưởng bối, cứng đối cứng cả hai đều thiệt, hơn nữa sau khi em gái của anh rời nhà, nói vậy các trưởng bối đều rất dễ dàng sâu não.

“Un! Anh đều nghe lời em” Anh quyết định làm một người chồng tốt và ba ba tốt, liền từ giờ trở đi. “Đúng rồi, muốn đứa nhỏ lấy tên là gì? Muốn học trường gì? Nên đi du học ở Mỹ hay là Nhật Bản?”

“Ann nghĩ đến có phải quá xa hay không? Đứa ngốc.”

Cuộc điện thoại này vẫn nói đến nửa đêm, hai người sắp trở thành cha mẹ, vẫn hưng trí vang dội thảo luận không hết, nhiệt liệt chờ mong sinh mệnh mới đến,

Vào Đài Nam lần nữa, Kha Trúc An ngồi máy bay một lát liền thấy bạn trai, anh đang cầm một bó hoa hồng, dùng nụ cười vô cùng vui vẻ nghênh đón

cô.

“Em thật xinh đẹp!” Vừa thấy mặt, Chu Thế Hiền lập tức ôm eo cô, nhiệt tình hôn lên má cô, cho dù bị chụp được cũng không sao cả, dù sao bọn họ cũng sẽ kết hôn.

“Em thật khản trương, sợ xảy ra cái gì sai, anh nhất định phải giúp em lưu ý.” Cô mua một bộ âu phục hàng hiệu, phí hết một nửa tiền lương của cô, chỉ hy vọng cho người nhà anh ấn tượng tốt.

“Đừng lo lắng, anh đã nói với bọn họ, bọn họ đều đồng ý.” Đứa nhỏ tới đúng lúc, nhà bọn họ đã lâu không có thanh âm của con trẻ, các trưởng bối cho dù có chấp cũng đều thương cháu.

“Uh, hy vọng hôm nay tất cả thuận lợi.” Vô luận có trở ngại gì, nay chỉ có thể đi tới không thể lui về phía sau.

“Xem ra tinh thần em không tệ, cục cưng có đá bụng em hay không? Có cảm giác gì?” Anh nhìn cái bụng bằng phẳng của cô, nhìn thế nào cũng nhìn không ra manh mối, thật có một đứa nhỏ trường thành ở bên trong sao?

“Không nhanh như vậy, anh đừng nóng vội được không?” Mới mang thai hơn một tháng, làm sao có cảm giác? Hai người ngồi trên xe nói nói cười cười, trực tiếp đi đến Chu gia, đó là một căn nhà lớn ba tầng có vườn hoa, chiếm hơn ba trăm mét vuông, thậm chí có bể bơi và sân tennis, trừ những thứ đó ra, đương nhiên quần gia, đầu bếp và tài xế cũng không thiếu.

Xuống xe, Chu Thế Hiền giới thiệu hoàn cảnh cho bạn gái trước. “Ông nội bà nội của anh ở lầu một, ba mẹ anh ở lầu hai, về sau chúng ta ở lầu ba, em vốn không ở tầng trệt, hẳn là có thể quen chứ?”

“Em... em sẽ cố gắng làm quen.” Đồng dạng là lầu 3, nhưng hoàn cảnh kém hơn rất nhiều, nhìn ngôi nhà thiết kế cao cấp, khí phái mười phần nhưng không âm áp chút nào, Kha Trúc An bỗng nhiên run run, cô thật có thể trở thành một thành viên trong Chu gia sao? Người giúp việc thay bọn họ mở cửa, Chu Thế Hiền vào nhà liền lớn tiếng tiếp đón. “Chúng con đã trở lại.”

“Chu ông nội, Chu bà nội, bá phụ, bá mẫu, các người khỏe, quấy rầy thật ngại.” Kha Trúc An mang đến một hộp điểm tâm truyền thống, không biết bọn họ có thể dễ mất hay không? Ít nhất cô đã biểu đạt thành ý của mình.

Trong phòng khách, bốn vị trưởng bối ngồi ở trên sofa màu đen, thần sắc ngưng trọng, không có nửa điểm bộ dáng bàn việc vui, người giúp việc đã chuẩn bị trà bánh thỏa đáng, so với Kha Trúc An mang đến càng cao hơn, đây cũng là chuyện trong dự kiến.

Trong im lặng, ông nội Chu Bác Quân đã mở miệng đầu tiên. “Kha tiểu thư, có liên quan đến chuyện của cô, chúng tôi đã nghe Thế Hiền nói qua, cũng biết cô mang thai, một khi đã như vậy vậy kết hôn đi, mọi người ở cùng nhau mới có người chăm sóc.” Cháu gái Chu Tương Kỳ không nói đã đi, khiến cho sinh khí của người Chu gia tổn thương nặng nề, giữa những bạn bè không ngẩng đầu lên được, cháu trai Chu Thế Hiền tuy rằng chọn một người không thích hợp, nhưng xem mặt con trẻ, bọn họ cũng đành phải nhận, ít nhất không phải sống cách hai nước, cuối cùng là so với trên không đủ, so với dưới có dư.

Bà nội Lý Phúc Trữ uống ngụm trà, lấy thân phận người từng trải nói chuyện. “Quá khứ của cô như thế nào chúng tôi không xen vào, nhưng từ hôm nay trở đi, cô chính là con dâu Chu gia, lời nói và việc làm đều phải chú ý, đừng đánh mất mặt mũi nhà chúng ta, biết không?”

Chu Thế Hiền vừa nghe cực kỳ phản cảm, bọn họ rốt cuộc xem Trúc An là gì? “Ông nội, bà nội, các người không cần nghiêm túc như vậy, Trúc An vốn rất ngoan, rất hiểu chuyện, nếu các người không hài lòng, con và Trúc An chuyển đi ra ngoài ở là được, đỡ cho các người nhìn phiền lòng.”

“Như vậy sao được?” Bốn vị trưởng bối hầu như trăm miệng một lời phản đối, ở trong quan niệm của bọn họ, Chu Thế Hiền là trưởng tôn (*cháu trai đầu tiên*) trong nhà, cưới con dâu nên ở trong nhà, hưởng chỉ con trẻ được sinh ra, nếu thiếu trưởng bối ân cần dạy bảo, nói không chừng sẽ biến thành đứa nhỏ lỗ mãng không gia giáo!

“Thế Hiền, anh đừng nói như vậy, chúng ta nên cùng mọi người ở chung.” Kha Trúc An lôi kéo tay bạn trai khẩn cầu, từ mười lăm tuổi cô bắt đầu sống một mình, kỳ thật cực kỳ chờ mong có một đại gia đình, hơn nữa cô không hy vọng người đàn ông mình yêu, bởi vì cô mà cùng gia tộc náo loạn trở mặt. Chu Thế Hiền vẫn đang tức giận khó bình tĩnh, ở nhà này ngay cả anh đều cảm thấy khó có thể hô hấp.

“Em xác định? Không cần miễn cưỡng mình.”

“Anh đã nói, đây là nhà của anh, cũng là nhà của em.” Con trẻ có thể có ông bà cố ông bà nội và cha mẹ yêu thương, đó là may mắn khó được cỡ nào, nghĩ như thế, cô cảm thấy mình thực may mắn. “Được rồi, chúng ta trước thử xem xem, không được liền chuyển ra ngoài.”

“Thế Hiền!” Chu Tín Vũ không thể kiềm được, đứng lên rống giận với con. “Anh rốt cuộc có để chúng ta vào mắt hay không? Đừng tưởng rằng các người có đứa nhỏ, có thể muốn làm gì thì làm, nhà này còn chưa tới phiên anh tới làm chủ.”

Chu Thế Hiền cũng đứng lên theo, âm lượng đề rất cao. “Con tôn trọng các người, hy vọng được các người chúc phúc, nhưng nếu không được, con cũng có thể cái gì đều không cần!”

Lời này nói đủ nặng, hai cha con hung hăng trừng mắt nhau, quả thực muốn nhào vào nhau, mắt thấy tình huống không hay, Kha Trúc An lập tức cúi đầu xin lỗi. “Bá phụ, thực xin lỗi, xin ngài tha thứ Thế Hiền nói chuyện vô lễ, anh ấy không phải cố tình, chúng con đều hy vọng đứa nhỏ lớn lên trong nhà này.”

“Hừ.” Chu Tín Vũ hừ lạnh một tiếng với con dâu tương lai, cho dù cô xử sự hoà nhã, cũng đừng mơ tưởng được được ông công nhận.

“Con cũng nên sửa miệng, Trúc An.” Chu Bác Quân nhắc nhở vị cháu dâu này, ông thấy cô gái này rất có trí tuệ, kỳ thật an phận thủ thường là quan trọng nhất, trăm ngàn đừng nói muốn đi Nam Mĩ mở nông trường là được rồi.

Kha Trúc An ngây ra một lúc, tỏ vẻ cô được tiếp nạp sao? Cô nhanh chóng lại cúi đầu nói: “Ông nội, bà nội, ba, mẹ, về sau xin chỉ giáo nhiều hơn.”

Lý Phúc Trữ cũng không muốn nhìn con cùng cháu trai cãi nhau, trực tiếp phân phó trọng điểm: “Tốt lắm, thời gian không nhiều lắm, việc cần làm cũng rất nhiều, nhanh chóng chuẩn bị hôn lễ đi.”

Nếu cha chồng và mẹ chồng đã quyết định, lúc này Bạch Bội Lăng mới mở miệng: “Trúc An, về chi tiết hôn lễ cứ giao cho chúng ta xử lý, con chỉ cần chuẩn bị chuyển vào là được, còn có liệt kê danh sách khách mời bên con.”

Cô cùng bà nội Lý Phúc Trữ đều là phu nhân từng trải, rất hiểu phương diện phô trương và quy củ này, tuyệt đối không thể giao cho người học nghề, vạn nhất mất mặt xấu hổ thì có thể thảm.

“Cám ơn bà nội, cám ơn mẹ.” Kha Trúc An lúi cúi tay bạn trai, liếc nhìn nháy mắt với anh.

Chu Thế Hiền đành phải nhẫn con tức xuống, hoà hoãn nói: “Con cũng hy vọng mọi người ở chung thật tốt, gia cùng mọi sự hưng (*gia đình hoàn thuận mọi việc hưng thịnh*).”

Cứ như vậy, hôn lễ sắp cử hành, cho dù lòng người dao động vẫn muốn duy trì mặt ngoài hòa bình, tất cả đều vì đứa nhỏ, đứa nhỏ đáng yêu, đứa nhỏ bảo bối, chỉ mong tiêu sinh mệnh sinh ra là một hài kịch, mà không phải là một cuộc tan rã.

Một ngày trước khi kết hôn, cô dâu mới đem đồ vật sửa sang lại xong, gọi công ty chuyển nhà trực tiếp đưa về Đài Nam. Bà chủ cho thuê nhà biết được Kha Trúc An là vì kết hôn mới chuyển nhà, cực kì cao hứng cho cô, tuy rằng ký hợp đồng một năm, trước thời gian trả nhà xem như vi phạm hợp đồng, bà chủ cho thuê nhà vẫn thực sáng khoái trả lại toàn bộ tiền thế chấp, nói là coi như làm một bao đỏ nhỏ.

Nhìn phòng ở trống rỗng, lúc này Kha Trúc An mới phát hiện, ngày độc thân của mình đã xong, bắt đầu từ ngày mai cô chính là Chu phu nhân.

“Trúc An, em suy nghĩ cái gì?” Chu Thế Hiền vỗ vỗ vai bạn gái, cô đã ngăn người một hồi lâu.

“Em cảm thấy tất cả đều xảy ra thật nhanh, giống như đang nằm mơ...” Hai người mới nhận thức hơn ba tháng đã thành hôn, có vài người nói không chừng còn đang trong giai đoạn không rõ ràng, bọn họ lại nhảy lớp lần nữa, thậm chí phải làm ba mẹ, khiến cho người ta không khỏi choáng váng một trận.

“Em không phải muốn nói với anh, em có chứng sợ hãi trước kết hôn chứ? Anh cũng không cho em biến thành tân nương bỏ trốn.” Anh hôn lên mặt cô một cái. “Đi, chúng ta đi ăn trưa, ăn xong rồi trở về nhà.”

Anh nói nhà đúng là Chu gia, tân phòng của bọn họ đã trang hoàng xong, tất cả đều là chủ ý của Chu bà nội và Chu mẹ, Kha Trúc An không có ý kiến, chỉ cần trường bối thích là tốt rồi. Bất quá đêm nay bọn họ vẫn ở khách sạn Đài Nam, chờ sau khi hôn lễ ngày mai kết thúc, mới chính thức bước vào cửa Chu gia.

“Em đáp ứng anh sẽ không bỏ trốn, nhưng anh cũng phải đáp ứng em, không nên vì em mà cãi nhau với người nhà, như vậy em sẽ có mặc cảm tội ác.”

“Em tốt như vậy, bọn họ lại không hiểu chút nào, ai!” Anh nhin không được thờ dài. “Thực xin lỗi, khiến em chịu ủy khuất.”

“Không sao, em chỉ hy vọng mọi người thật vui vẻ, dù sao có thể làm người một nhà thật là duyên phận khó được.” Không biết có bao nhiêu cô nhi, bé gái mồ côi, đứa nhỏ mồ côi cha cùng gia đình ly dị, giấc mộng xa vời bọn họ hy vọng vĩnh viễn cũng sẽ không trở thành sự thật.

“Anh biết, anh đều biết.” Anh lại bị yếu ớt trong mắt cô thuyết phục, nhu hoà của cô khắc chế cứng rắn của anh.

Hai người ở trong nhà trọ kiểm tra một lần cuối cùng, tạm biệt địa điểm tình yêu cuồng nhiệt của bọn họ, đi vào một quán ăn ngon gần đó, không khí tốt, đồ ăn ngon, mỗi lần đều phải đặt trước mới có vị trí.

Khi cửa tiệm vừa mở, Kha Trúc An bị cảnh tượng trước mắt dọa đến, đây là có chuyện gì? Trừ bỏ bong bóng, hoa tươi, pháo, còn có tám áp phích viết ‘Party tạm biệt độc thân’.

Thì ra đây là party kinh hỉ Chu Thế Hiền chuẩn bị cho cô, mời bạn học của cô, bạn bè cùng nhóm đồng nghiệp, bởi vì hôn lễ cử hành ở Đài Nam, có mấy người không có phương tiện tham dự, dứt khoát đều triệu tập lại đây cùng vui.

“Chúc mừng!” Mọi người đã chờ một lát, lúc này rốt cục có thể lên tiếng kêu to.

Tất cả người quen biết Kha Trúc An, đều rất khó tưởng tượng cô lại kết hôn như tia chớp, lại có thể gả vào nhà giàu có trở thành phu nhân, tựa hồ cũng không còn cái gì lo lắng, từ nay về sau chính là cẩm y ngọc thực (*ăn ngon mặc đẹp*), ung dung đẹp đẽ quý giá, mọi người có thể dính may mắn của cô cũng thấy vinh quang.

“Trời ạ, sao mọi người đều đến đây?” Kha Trúc An không thể tin được hai mắt của mình, Chu Thế Hiền lặng lẽ tiến hành lúc nào, sao anh lại biết phương

thức liên lạc với những người này? A, đúng rồi, nhất định là anh lại trộm xem điện thoại của cô, càng đừng nói anh còn có thư ký, làm việc tự nhiên thoải mái.

“Còn không phải ông xã cậu an bài, anh ta siêu dụng tâm với cậu.” Dương Thiên Văn ôm lấy bạn tốt, vui mừng nói: “Khi đó cậu nhận được hoa cô dâu, quả nhiên là điềm tốt!”

“Nói cũng đúng, cảm ơn cậu.” Có lẽ tất cả đều là ý trời, Kha Trúc An không thể kháng cự, cũng không muốn kháng cự, cả quán ăn đều bị bao, chủ quán chuẩn bị buổi ăn chiều kiểu tự phục vụ, các loại điểm tâm tinh xảo và đồ uống đều có, chỉ không có rượu, không cần phải nói đương nhiên là chủ ý của Chu Thế Hiên. Trong tiếng nhạc nhẹ nhàng, mọi người vừa ăn vừa uống vừa tán gẫu, còn có người biểu diễn tiết mục văn nghệ giúp vui, hi hi ha ha rất náo nhiệt.

Chu Thế Hiên đứng ở một bên chụp ảnh, anh cùng những người này không phải rất quen thuộc. Nhưng anh muốn bắt giữ tươi cười của bạn gái, nha không đúng, đã là bà xã của anh, cô khó có khi cười đến sáng sủa như vậy, hoạt bát như vậy, so với lúc chụp hình cưới còn xinh đẹp hơn, anh đương nhiên không thể bỏ qua.

Ông chủ Ngải Dịch (Eddy) của ‘Công ty Quảng cáo Y Nhân’ cũng đến đây, đánh giá Chu Thế Hiên trong chớp lát. “Kỳ quái, đây là party tạm biệt độc thân của Trúc An, chú rể không nên ở đây chứ?”

“Tôi là hộ hoa sứ giả của Trúc An.” Chu Thế Hiên không thích người đàn ông này, may mắn Trúc An đã từ chức. “Có phải sợ cô dâu bị người khác đoạt đi hay không?” Trong lời này của Ngải Dịch có chuyện, ánh mắt cũng mang theo khiêu khích, nhưng nói thật, anh chỉ là mê mà thôi. “Có bản lĩnh có thể thử xem xem.”

Kha Trúc An không chú ý tới sóng ngầm mãnh liệt giữa hai người đàn ông, quay chung quanh nhóm bạn tốt, cô dứt bỏ tất cả ưu phiền, thừa dịp ngày độc thân cuối cùng, lúc còn có thể cười vui liên tục tận tình cười vui đi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Lọ Lem Đá Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

Người thừa kế đời thứ ba của ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’ muốn kết hôn, tin tức đúng mười phần, đưa tới rất nhiều truyền thông báo viết, hơn nữa tân nương tử xuất thân bình thường, cha mẹ sớm ly dị, chỉ là một tiểu AE của công ty quảng cáo, chuyện tình chim sẻ biến thành phượng hoàng lại chấn động một thời, cũng thành đề tài hay cho mọi người lúc rảnh rỗi.

Địa điểm hôn lễ ở Đài Nam là một khách sạn cấp năm sao, tiệc cưới có thể chứa hai ngàn người, chọn không gian cao sáu thước, khí phái thanh lịch, hiện trường xa hoa giống như quốc yến (*tiệc cấp quốc gia*), không thu tiền biểu còn có vật kỷ niệm tặng, biểu hiện ra gia sản hùng hậu của Chu gia.

Cha mẹ của Kha Trúc An không có tham dự, đi và dựng của cô đảm nhiệm chủ hôn cho nhà gái, cô cũng không trách cứ cha mẹ, dù sao bọn họ đã có gia đình mình, có thể gọi điện thoại chúc mừng là đủ rồi.

Khi cô nhìn đến những xe SNG này cũng bị dọa đến, nghĩ rằng nghiêm trọng như vậy sao? Bất quá chỉ là một hôn lễ, lại muốn cùng lúc phát sóng cho cả nước xem? May mắn khi cô cùng Chu Thế Hiên quen nhau không bị chụp đến, nếu không cô có thể ngay cả đi làm cũng không được.

Đổi mặt trận lớn như thế, cô không khỏi nhớ tới dận dò của Chu bà nội, thực sợ mình sẽ nói lỡ lời, làm sai chuyện, ngộ nhỡ đánh mất mặt mũi của Chu gia thì nguy rồi. Nghe nói người Đài Nam gả con gái đồ cưới đều phải một xe bò, cô lại chỉ đem theo mình cùng đứa nhỏ trong bụng, cùng với một phần tâm tình hy vọng cả nhà hoà thuận vui vẻ.

“Chúc mừng, chúc mừng!” Các khách mời trừ bỏ thân là nhân vật nổi tiếng, mặc trên người đều là hàng hiệu tinh phẩm.

“Đa tạ, đa tạ!” Các trưởng bối Chu ông nội có bạn hữu rộng lớn, ra vào không bình dân, lui tới đều quyền quý.

Kha Trúc An căn bản không biết những người này, lại phải cùng bọn họ chia sẻ niềm vui kết hôn của cô, nếu không phải còn có ba bạn người thân và bạn bè nhà gái, cô cho rằng mình đi nhầm hội trường, may mắn ông xã đã giúp cô làm một bữa tiệc tạm biệt độc thân, cô nên thỏa mãn.

Trong hôn lễ khách thay nhau đọc diễn văn, một người so với một người càng có lai lịch, ngồi trên bàn chủ là cô dâu chú rể cùng các trưởng bối, bên cạnh Kha Trúc An vừa vịn là Lý Phúc Trữ, bà một thân màu sùn xám đỏ sáng, phối hợp trọn bộ trang sức kim cương, quý khí đến người mở mắt không ra.

Trong đám người Chu gia, Kha Trúc An sợ nhất đúng là Chu bà nội, đang lúc cô nghĩ như vậy, Lý Phúc Trữ dận dò khẽ với cháu dâu. “Con là cô dâu

mới, khi cười không thể lộ răng, chỉ có thể hé miệng mỉm cười, hiểu hay không?”

“Vâng...” Kha Trúc An thế mới biết, thì ra ‘cười’ như thế nào cũng là một môn học, bình thường cô cũng không phải là người thường cười ha ha, nhưng hôm nay cô kết hôn, có cần làm thấp như vậy không? Vì thế cô bắt đầu thu lại biểu tình, chỉ nhẹ nhàng tác động khóe miệng.

Thẳng đến ông xã phát hiện tình huống khác thường, thấp giọng hỏi cô. “Em làm sao vậy? Có phải không thoải mái chỗ nào hay không?”

“Không có.” Cô chỉ là đang mỉm cười, chẳng lẽ anh nhìn không ra sao? Chu Thế Hiên ở dưới bàn nắm chặt tay cô, dịu dàng trấn an tâm tình của cô. “Vui vẻ chút, không cần khẩn trương, nhân vật chính là chúng ta, không cần phải trông nom người khác nghĩ như thế nào.”

“Uh.” Cô gật gật đầu, thử cố gắng nghĩ như vậy, anh từ nhỏ đã trưởng thành trong hoàn cảnh này, đương nhiên không để vào mắt, cô lại không biết phải bao lâu mới có thể thích ứng, chẳng lẽ từ nay về sau cô phải qua loại cuộc sống ‘lẽ nghi đoan chính’ sao? Cô bỗng nhiên cảm thấy không bằng ở quán nhỏ ven đường ăn cơm, cảm giác tự do tự tại kia thật đáng quý nha.

Bởi vì khách độc diễn vẫn quá dài, tiệc mừng đến mười một giờ mới chấm dứt, khi đôi cô dâu chú rể tiễn xong khách trở lại Chu gia, trong biệt thự chỉ có quản gia cùng người giúp việc nghênh đón, các trưởng bối đã sớm trở về phòng nghỉ ngơi.

“Thiếu gia, thiếu phu nhân, hoan nghênh về nhà.” Ông quản gia dẫn dắt nhóm người giúp việc cúi đầu chào hỏi.

Gì, thiếu gia là chỉ Chu Thế Hiên, thiếu phu nhân là chỉ cô sao? Kha Trúc An không nghĩ tới sẽ có loại từ xưng hô xưa quá, bất quá nghĩ nghĩ cũng đúng, nếu đều kêu Chu phu nhân, nhà này còn có ba Chu phu nhân, hẳn nên phân chia một chút, Chu bà nội hẳn là lão phu nhân, Chu mẹ lại là phu nhân, cô tự nhiên nên gọi thiếu phu nhân, chẳng qua nghe qua rất quái lạ, muốn thích ứng cuộc sống nhà giàu có thật không dễ dàng.

“Vất vả, mọi người nghỉ ngơi sớm một chút.” Chu Thế Hiên vung tay lên, bảo tất cả mọi người lui về phòng, sau đó anh quay sang vợ cười nói: “Muốn anh ẵm em vào phòng hay không?”

“Không cần, rất xấu hổ.” Ngộ nhớ bị người lớn trong nhà thấy được làm sao bây giờ? Về sau trừ phi ở trong phòng, bằng không cô chỉ sợ cũng không dám cùng anh có hành động thân mật, dù sao đây là một gia tộc mà ngay cả nụ cười cũng phải có chuẩn mực.

Cho dù chú rể không ẵm cô dâu, hai người vẫn tay trong tay cùng lên lầu, vừa mở cửa phòng ra, tân phòng xanh vàng rực rỡ ánh vào mi mắt, trần nhà dùng thuốc màu vẽ một vườn hoa cùng suối phun, vách tường cùng cây cột đều là đá cẩm thạch màu trắng cùng chạm trổ hoa văn, khắp nơi trong phòng đều có áp hoa, mạ vàng, trang sức hình giọt nước, thậm chí còn có vô số! Đồ nội thất cũng mang phong cách tinh xảo điểm lệ, lấy màu đỏ và màu vàng làm chủ, trên giường lớn để một mâm quýt, tượng trưng đại cát đại lợi, giống như lễ mừng năm mới náo nhiệt cực kỳ.

“Oa, bà nội và mẹ sao lại thế này? Cho dù hoàng cung cũng không khoa trương như vậy chứ?” Đêm nay Chu Thế Hiên uống hơi nhiều, vốn ánh mắt còn có chút mông lung, thấy cái này cũng phải mở to mắt.

Kha Trúc An đã nói không ra lời, so với nhà trọ nhỏ cô ở, căn bản là hoa mắt hỗn loạn! Nghĩ đến mình phải ở trong phòng này dưỡng thai, cô không khỏi choáng váng đầu, nói vậy phòng trẻ con cũng sẽ đồng dạng xa hoa, a... Càng thần kỳ là, trên tường ở cạnh cửa sổ của bọn họ nhìn đến giấy đỏ, trên đó viết ‘Thờ cúng thần thai ở chỗ này’, phía dưới bàn trà thì để hoa quả cùng nước trà, hay đây là chỗ cúng phụng thần thai?

Trung Tây hợp lại khéo như thế, hai vợ chồng hai mặt nhìn nhau, chỉ có thể dở khóc dở cười, thật rất cảm ơn dụng tâm của các trưởng bối, đến lúc này không khí lãng mạn gì cũng bị mất. Tắm rửa xong, hai người cùng nhau nằm trên giường, hôm nay thật sự là mệt muốn chết rồi, mặc dù là đêm tân hôn cũng chỉ có thể ngã đầu ngủ nhiều.

“Bà xã, cực cung, ngủ ngon.” Anh hôn lên trên trán cô, rồi cực thành gia, từ nay về sau bọn họ chính là người một nhà.

“Ngủ ngon, ông xã, cực cung.” Cô nhắm mắt lại, nói cho mình phải lạc quan, phải có tin tưởng, chỉ cần có tình yêu, không có gì qua không được cửa ải khó khăn.

Ngày hôm sau, Kha Trúc An trải qua cuộc sống của phu nhân, cuộc sống sinh hoạt thường ngày đều có người hầu hạ, không cần mình phải động tay, hơn nữa cô có mang, cho nên tiêu chuẩn ‘giữ gìn yên tĩnh’ rất cao.

Khi cả nhà cùng nhau dùng cơm thì ở trước mặt cô để là cơm đặc biệt, đều là chút thức ăn bổ thân, cô ăn không quen cũng không thể không biết xấu hổ cự tuyệt, bởi vì đầu bếp dụng tâm nấu nướng như vậy, người nhà lại quan tâm hỏi như vậy, vì thế cô dùng hết ý chí từ ăn xong, cho dù sau khi trở về phòng có khi nhìn không được sẽ ối, cô cũng kiên quyết không nói cho bất luận kẻ nào.

Đàn ông Chu gia thường thường ra bên ngoài làm việc, do Chu ông nội đảm nhiệm hội trưởng hiệp hội có thứ pháp, câu lạc bộ golf cùng một hậu viện của nhân vật chính trị; Chu ba bà mặc dù đã là trạng thái nửa về hưu, vẫn là chủ tịch của ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’, giống như có rất nhiều bữa ăn và hội nghị; về phần Chu Thế Hiên, anh vốn làm việc bận rộn, gần đây lại liên tiếp đi công tác, thỉnh thoảng bay đi công ty con ở Nhật Bản, Mỹ và Hà Lan.

Phụ nữ Chu gia thì phần lớn thời gian đều ở trong nhà, bao gồm bà nội Lý Phúc Trữ cùng mẹ chồng Bạch Bội Lăng, cùng với con dâu Kha Trúc An vào vào cửa, cho dù cô muốn tránh ở trong phòng cũng không được, các bà có rất nhiều chuyện muốn dạy người mới tới.

Ăn cơm trưa thì Lý Phúc Trữ nói với cháu dâu: “Trúc An, bà đã tìm tiệm bán quần áo cùng nhà thiết kế quen biết, buổi chiều sẽ lại đây.”

“Xin hỏi có chuyện gì không?” Kha Trúc An uống một ngụm canh gà, vị thuốc Đông y nồng đậm khiến cô không biết mình đang ăn cái gì.

“Phải giúp con đặt làm mấy bộ quần áo, sớm muộn gì sẽ dùng đến.” Bạch Bội Lăng mỉm cười giải thích với con dâu.

“Vâng, cảm ơn.” Đã lâu không ai mua quần áo cho cô, nhất là đến từ trường bồi nữ, Kha Trúc An thấy ấm áp trong lòng, có loại cảm giác được trở thành con gái. Nhưng cô làm sao cũng không nghĩ đến, cái gọi là ‘đặt làm mấy bộ quần áo’, lại là năm nhà thiết kế sư liên thủ, thay cô tạo ra ‘ba mươi bộ quần áo’, cùng một màu đều là phong cách phu nhân, bao gồm đồ bộ, âu phục, sườn xám, lễ phục dạ hội, đều có thể mở rộng thành trang phục xa hoa, đàn ông không ở, đồng vải dệt trong phòng khách giống toà núi nhỏ, Kha Trúc An nhìn không được đặt câu hỏi. “Bà nội, mẹ, như vậy có thể nhiều lắm hay không?”

“So với chúng ta, đã ít.” Lý Phúc Trữ vừa uống trà vừa lật mục lục, quyết định màu sắc và hoa văn cùng hình thức. “Về sau khi có tiệc xã giao, con phải trang điểm khéo, mặt khác còn có một ít linh kiện cần mua, ngày mai chúng ta đến cửa hàng bách hoá, mua đồ một phen, yên tâm, con không cần mang ví tiền, là bà nội muốn cho con.” Bạch Bội Lăng tự nhận đã rất chiều cổ con dâu, lúc trước khi bà vừa gả vào nào có mệnh tốt như vậy?

“Cảm ơn bà nội, cảm ơn mẹ...” Kha Trúc An giống như búp bê, nhận hai vị nữ chủ nhân an bài, cố tình các bà lại yêu thích trang phục hoa lệ phiến phước, không phải phong cách thanh lịch cô quen, nhưng có thể làm sao bây giờ? Dù sao cũng là ý tốt của trường bồi.

Từ khi ở đây, ăn trứng mặc vào, cô mất đi chủ trương của mình, kế tiếp còn có cái gì phải thỏa hiệp? Cô đã không dám tưởng tượng

Buổi tối, Chu Thế Hiền về nhà đã mười giờ, vừa vội kịp thời gian nói chuyện mỗi ngày của anh và vợ, dĩ vãng cần nhờ đường dây điện thoại, mà nay tùy thời đều có thể gặp mặt, chỉ tiếc công việc của anh quá bận, mỗi ngày đi sớm về trễ, tựa hồ vắng vẻ kiêu thế.

Vào nhà, anh thẳng đến tân phòng ngọt ngào ở lầu 3, tuy rằng hoa lệ có chút không tương xứng nổi, vẫn là khoảng trời nhỏ lãng mạn của bọn họ. “Anh đã về!” Vào phòng, anh nhìn thấy vợ ngồi ở bàn, đang ở máy tính vẽ, tò mò hỏi: “Em có công việc?”

“Anh đã về rồi, vất vả.” Kha Trúc An đứng lên bước đến cạnh chồng, chủ động thay anh cởi bỏ caravat.

Chu Thế Hiền ôm lấy eo nhỏ của vợ, xem ra cô vẫn không giống mang thai, mới hai tháng mà thôi, thật muốn sớm một chút nghe được tiếng tim đập cùng đá chân của cục cưng, anh đã bắt đầu ảo tưởng hình ảnh mang đứa nhỏ du lịch.

“Có nhớ anh hay không? Hay là đang vụng trộm lên mạng kết bạn?” Anh ở bên tai cô nói nhỏ, nói mấy lời nói ngu xuẩn nhằm chán.

“Đưa ngực! Em chỉ là đang sửa sang lại vài thứ trước kia, có mấy bản nháp phải hoàn thành, làm như kỷ niệm cũng tốt.” Từ nhỏ cô đã thích vẽ và thiết kế, hiện tại thời gian rảnh nhiều, tự nhiên chơi đồ chơi nhiều năm.

“Em chăm chỉ như vậy?” Anh sùng sốt, không nghĩ tới cô sẽ có phần tâm tư này.

“Mỗi ngày em ở nhà rất nhàm chán, trừ ăn ra chính là ngủ, chuyện gì cũng không cần làm, sắp buồn hổng rồi.” Anh lôi kéo cô đến bên giường, ôm cô ngồi lên đùi anh, dùng giọng điệu cưng chiều nói: “Hiện tại em là phụ nữ có thai, hưởng phúc có cái gì không đúng? Giống như mẹ anh và bà nội anh, chỉ cần mua quần áo, làm tóc, cho người ta mát xa, phụ trách giải trí nhân nhả thì tốt rồi.”

“Ngày đầu tiên anh quen em sao? Em không thích hợp cuộc sống như thế.” Cô đem mặt dán trên vai của chồng, đây là lựa chọn thuộc về cô, nhưng cô không muốn tạo cho anh nhiều áp lực, khiến cho anh khó xử giữa người trong nhà và cô, vì người cả nhà hoà thuận vui vẻ, cô vẫn nên tự mình nhẫn nại hơn.

Bà xã anh quả thật không giống người thường, anh muốn làm hư cô thực khó khăn. “Như vậy cũng được, anh dọn đồ bộ phận bán hàng chuyển một ít công việc cho em, em chỉ cần ở nhà dùng máy tính làm việc, an toàn lại phong phú, em nói thế nào?”

“Em mới không cần dính ánh sáng của anh! Em nghĩ, có lẽ em có thể tìm ‘Công ty Quảng cáo Y Nhân’ nhận mấy case.” Cô cũng có tự tôn, sao có thể dựa vào chồng bỏ thí cơ hội làm việc cho cô? Đương nhiên muốn bằng bản lĩnh của mình.

Vừa nghe đến công ty quảng cáo này, thần kinh của anh liền khẩn trương lên. “Anh không quá thích ông chủ Ngải Dịch kia của em, anh ta không phải muốn theo đuổi em chứ?”

“Anh suy nghĩ nhiều quá, làm sao có thể?” Cô nghe những đồng nghiệp nói qua, Ngải Dịch này mặt ngoài có chút lỗ mãng, kỳ thật công và tư rõ ràng, tốc độ thay bạn gái mau thế nào, cũng chưa từng ra tay với nữ nhân viên trong công ty.

“Hiện tại em đã là vợ người ta, không cho phép hoa tâm, nghe không?”

“Thần kinh!” Cô đâm ngực của anh, dám hoài nghi sự trung thành của cô, thực quá đáng! Chính anh thường chạy đông chạy tây, ai biết anh có lưu tình khắp nơi hay không? Cô là trăm phần trăm tín nhiệm anh mà.

Anh ôm ngực, làm ra biểu tình nội thương. “Đáng đánh, đây mới là bà xã nhiệt tình có lực của anh...”

“Đa tạ khích lệ.” Cô nhẹ giọng nở nụ cười, may mắn đang ở trong phòng, cười đáp lộ ra răng nanh hẳn là không quan hệ. Thật vất vả gặp lại tươi cười của cô, anh vươn tay xuyên qua mái tóc của cô, nhìn không được ở trên mặt cô hôn tới hôn lui. “Khuyết điểm duy nhất của em chính là rất nghiêm túc, rất dụng tâm, sống dễ dàng không phải tốt sao?”

“Anh đã chê em?” Cô nhắm mắt lại, tùy ý anh hôn như mưa lộn xộn rơi xuống, đây là hạnh phúc cô muốn, không có sai.

“Em suy nghĩ một chút, trước khi chúng ta quen biết, một mình em qua cực khổ như vậy, lại không có người nhà chiều cố em, hiện tại anh chỉ nghĩ yêu em, cho em thật vui vẻ, không có áp lực gì, chỉ cần nhớ rõ yêu anh và đứa nhỏ thì tốt rồi.” Anh quen thấy phụ nữ không cần làm việc, tựa như bà nội và mẹ, thoạt nhìn rất thích ý.

Cô mở mắt ra nghiêm túc đáp lại. “Không được, đòi người nào có đơn giản như vậy? Anh đừng nhìn em như thế, em không phải loại phụ nữ đó.” Mỗi ngày chỉ có việc chờ chồng về nhà, chỉ quan tâm gia đình mình, thế giới nhỏ như vậy, cô sẽ không thể hô hấp.

“Uh uh, anh hiểu được, bà xã đại nhân!”

Thời gian tốt cần gì tranh luận, anh cúi đầu hôn môi cô, nên đem thời gian lãng phí ở trên sự vật tốt đẹp, vừa mới cưới, chỉ có tình nồng ý ngọt quan trọng nhất, cho dù có vấn đề gì, cũng đều tạm thời ném ra... sau đầu đi.

*****

Vô luận là buồn là vui, ngày vẫn tiếp tục trôi qua, Kha Trúc An mang thai đến tháng thứ ba, lão nhân gia đặc biệt để ý giới tính của đứa nhỏ, yêu cầu bác sĩ làm kiểm tra trước, kết quả chứng thật là một bé trai, các trưởng bối đều rất vui mừng, con dâu còn chưa sinh đã được bao đồ trước, mỗi bao đều vượt qua sáu chữ số. (#Ami: sao ko chia em =.=“)

Chu ông nội muốn dạy tăng tôn viết thư pháp, đánh golf, Chu ba ba muốn tôn từ làm người thừa kế đời thứ tư, hai người nhiệt liệt thảo luận tiền đồ của đứa nhỏ này, tuyệt đối sẽ là thiếu gia trong thiếu gia, tình anh trong tình anh. Chu bà nội cùng Chu mẹ cũng hăng say, dụng tâm quy hoạch bố trí phòng trẻ con, chọn dùng phong cách Baroque mà các bà yêu thích, có thể tránh thì tránh. [*Phong cách Baroque: là một kiểu phong cách có hoa văn cầu kỳ trên các món đồ, trang trí phòng đồng màu*]

Xem lão nhân gia vui vẻ như vậy, Kha Trúc An cũng không nói nhiều, kỳ thật cô cảm thấy nam hay nữ đều giống nhau, khỏe mạnh quan trọng nhất.

Chu Thế Hiên đối với việc mình sắp có con trai cũng thật cao hứng, cổ tình lúc này công ty con ở Nhật Bản lại xảy ra tình trạng, anh còn chưa cao hứng xong đã phải bay qua, Kha Trúc An muốn tìm một người nói chuyện cũng không có biện pháp, thực hoài niệm những ngày du học Nhật Bản lúc trước, đơn giản phong phú mà tự do, vốn bọn họ đã có kế hoạch muốn tới Nhật Bản hưởng tuần trăng mật, bắt đắ dĩ cô là phụ nữ có thai, làm sao cũng không thể đi.

Sau khi giới tính đứa trẻ công bố, tiêu chuẩn ‘giữ gìn yên tĩnh’ của cô càng thêm tăng lên, khi cô muốn từ lầu một lên lầu ba, cư nhiên đưa tới hô to gọi nhỏ.

“Ngừng, ngừng, ngừng! Không nên cử động!” Lý Phúc Trữ vươn tay chỉ vào cháu dâu, gấp giống cảnh sát bắt được kẻ trộm.

“Làm sao vậy?” Kha Trúc An khó hiểu quay đầu lại, không rõ cô lại làm sai cái gì?

Vừa vặn có một nữ giúp việc ở bên, Lý Phúc Trữ vội vàng chỉ huy. “Ngươi! Đỡ thiếu phu nhân lên lầu.”

“Phải” nữ giúp việc đương nhiên là ngoan ngoãn nghe lệnh, nhưng Kha Trúc An không hiểu, cô cũng không phải không thể đi đường!

“Về sau con lên xuống cầu thang đều phải có người đỡ mới được, bằng không ngộ nhỡ té ngã, ai đền được tăng tôn rất tốt của ta?” Lý Phúc Trữ cũng đi theo hộ tống lên lầu ba, thẳng đến cháu dâu vào phòng.

“Nhưng bác sĩ nói qua, đi cầu thang là vận động tốt...” Kha Trúc An thử giải thích.

“Không được chính là không được, kỳ thật ta vốn muốn gọi con chuyển đến lầu một, nhưng thai thần đã bình yên rồi, mọi thứ trong phòng cũng không thể di chuyển, miễn cho xúc phạm thai thần.” Quy định của lão nhân gia rất nhiều, Kha Trúc An quả thực phải ghi vào laptop mới nhớ rõ.

“Trong khoảng thời gian này không thể động đao động kéo, không thể đập gõ đánh, không thể ra yến tiệc hoặc tang sự, miễn cho hi đụng hi, hi thành bi, còn có không có thể ăn thịt thỏ, đứa nhỏ sẽ sứt môi, không thể ăn cua, đứa nhỏ sẽ sinh ngược, không thể ăn gừng, đứa nhỏ sẽ có mười một ngón tay, nghe rõ rồi chứ?” Lý Phúc Trữ nói một hơi xong những cấm kỵ, mặt không đỏ khí không gấp, giống như chính là về thuận miệng.

“Vâng...” Kha Trúc An thật sự cảm giấy bút ghi lại, chỉ cần lưu ý hẳn là đều làm được, nhưng cô cũng tránh không được kinh ngạc, lấy ở đâu ra nhiều tập tục kì kỳ quái quái như vậy? Trí tuệ của lão tổ tông có thật đều có đạo lý không?

“Tốt lắm, con ở trong phòng nghỉ ngơi, có cái gì cần liền rung chuông kêu người giúp việc.” Lúc này Lý Phúc Trữ mới yên lòng, đi đến trước giấy đỏ có chữ ‘Thờ cúng thần thai ở chỗ này’, hai tay tạo thành chữ thập, lầm bầm.

Kha Trúc An nhìn chỉ cảm thấy vợ vẫn, nhưng NGHĨ LẠI, kỳ thật bà nội cũng muốn tốt cho cô, nếu không làm sao có thể lo lắng quá sức như thế? Có lẽ là cô rất không biết đủ, trước kia không có người nhà thì cảm thấy cô đơn, hiện tại có người nhà lại cảm thấy nặng nề.

Mất thấy ăn uống ngủ nghỉ đều có người quy định, cô còn có thể làm những thứ gì? May mắn ‘Công ty Quảng cáo Y Nhân’ phi thường đạt đến một trình độ nào đó, thỉnh thoảng liền kí cho cô một vài case, công việc thành an ủi duy nhất của cô, chỉ cần có máy tính cùng mạng, tin tưởng thế giới của cô còn có một mảnh bầu trời có thể bay lượn.

Buổi tối mười giờ, Chu Thế Hiên từ Nhật Bản gọi điện thoại trở về, mới mở miệng liền hỏi: “Bà xã, có chiều cố tốt cho mình hay không?”

“Yên tâm, em chỉ là bị bảo vệ cẩn thận.” Cô tựa như ở trong phòng bệnh, không có bác sĩ phụ trách cho phép, tuyệt đối không cho phép bước ra cửa phòng nữa bước.

“Bọn họ không phải có rất nhiều quy định chứ? Bảo người không cho phép cái này, không cho phép cái kia.” Chu Thế Hiên không cần đoán cũng biết, các trường bồi đều dễ dàng khăn trương quá độ, anh từ nhỏ lớn lên trong hoàn cảnh này, nếu không phải cá tính của anh đủ mạnh mẽ, đã sớm trốn nhà.

“Không sao, em còn tốt. Bên anh thế nào? Tình huống rất nghiêm trọng sao?” Nghe nói là nhà máy hợp tác sắp phá sản, ngay cả tiền lương cũng phát không được, những công nhân ở trên đường kháng nghị, ảnh hưởng nghiêm trọng đến hoạt động công ty con của ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’.

“Việc nhỏ mà thôi, anh sẽ xử lý tốt.” Anh sắp làm ba ba, sao có thể khiến cho mẹ đứa nhỏ lo lắng? Đương nhiên phải kiên cường vuron lên. Hai vợ chồng tâm tình kéo dài, tuy nhiên cũng có điều giữ lại, nguyên nhân quá yêu đối phương, cho nên không muốn khiến cho đối phương phiền não, yêu nhau thật sự rất đơn giản, nhưng phải biết làm sao ở chung mới đúng? Mỗi người đều còn đang tìm kiếm đáp án.

*****

Một tuần sau, Chu Thế Hiên từ Nhật Bản trở về Đài Loan, khi về nhà đã hơn mười một giờ tối, theo lý thuyết các trường bồi hẳn đã ngủ, anh lại nhìn thấy bà nội ngồi ở trong phòng khách.

“Bà nội, sao người còn chưa ngủ?”

“Tôi đang đợi anh.” Lý Phúc Trữ vốn đang ngủ gà ngủ gật, nghe được thanh âm của tôn tử lập tức phấn chấn tinh thần.

“Có chuyện gì không?” Một chuyến hành trình Nhật Bản này có thể nói là tràng tai nạn, hiện tại anh chỉ muốn ngã đầu ngủ bù, hy vọng bà nội nói ngắn gọn.

Lý Phúc Trữ trước nhìn xem bốn phía có người hay không, cố ý đè thấp thanh âm, thần bí hề hề hỏi: “Anh có biết hay không, Trúc An, nửa đêm không ngủ được, thức đêm đánh máy tính, rốt cuộc là đang làm cái gì?”

Vấn đề này rất đơn giản, anh lập tức có giải đáp. “Cô ấy có mấy bản thiết kế phải vẽ, có lẽ đang đuổi bản thảo.”

Lý Phúc Trữ vừa nghe lại cau chặt mày. “Vẽ bản thiết kế cái gì? Trong nhà lại không cần nó kiếm tiền, hưởng chi, đuổi thế nào cũng không thể thức đêm, nhà chúng ta cũng chỉ có anh là người thừa kế, em gái của anh đã quên gia đình này, anh nhất định bảo vệ cho đứa nhỏ này, hơn nữa lại là cháu trai!”

“Người không cần khăn trương, Trúc An cô ấy rất hiểu chuyện.” Cũng không thể bảo cô cái gì cũng không làm, cô cũng không phải bình hoa, tiếp tục như vậy, đứa nhỏ còn chưa có sinh, mẹ có lẽ đã mắc chứng u buồn.

“Nói thật, nó cũng rất ngoan, nhưng người trẻ tuổi dù sao không có kinh nghiệm, phải học hỏi lão nhân (*người già*) nhiều.” Lý Phúc Trữ đối với cháu dâu này coi như có thể nhận, chỉ hy vọng cô đừng làm nhiều trò, làm mẹ đương nhiên phải lấy con trẻ làm trọng.

“Tốt, con sẽ khuyên nhủ cô ấy.” Chu Thế Hiên chỉ có thể trả lời như thế, nếu không bà nội sẽ niệm không ngừng.

Lúc này Lý Phúc Trữ mới an tâm, vừa đánh ngáp vừa đi trở về phòng, nếu không phải vì bảo bồi tăng tôn, sao cần vất vả như vậy?

Chu Thế Hiên nhìn bóng dáng bà nội, nghĩ rằng vợ mình có lẽ bị áp lực rất lớn, nhà này đối với cô mà nói rất nặng nề, cô không chỉ phải thích ứng cuộc sống hôn nhân, phải chuẩn bị dưỡng thai, còn phải nhận quy định của đại gia tộc, khó trách tươi cười trở nên càng ngày càng ít.

Đi lên lầu ba, trở lại phòng, anh quả nhiên nhìn thấy vợ còn đang vẽ, biểu tình tương đối chuyên chú, thậm chí không phát hiện tiếng bước chân của anh. “Anh đã về?”

“Anh đã về rồi!” Kha Trúc An nhảy dựng lên, lập tức bỏ máy tính và bút vẽ xuống, nghênh đón chồng yêu đã lâu không gặp, mới một tuần, sao cảm thấy đã thiệt nhiều năm?

May mắn cô còn chưa có mất đi nhiệt tình với anh, anh cảm thấy mỹ mãn ôm vợ yêu, đồng thời cũng sờ sờ mặt của cô, phát hiện cô thật sự có chút tiều tụy. “Bà nội nói gần đây em thức đêm, là đang đuổi bản thảo sao?”

“Uh, khách hàng vẫn yêu cầu sửa chữa.” Cô chỉ biết bên cạnh có theo dõi, những người giúp việc nhất định đem cuộc sống của cô, sinh hoạt hàng ngày báo cáo hết cho ‘thượng cấp’, cảm giác thật sự không ổn, gần đây cô thường mất ngủ, tình huống nôn nghén cũng choáng váng đầu đã gia tăng rồi.

“Đừng để mình vất vả, anh sẽ đau lòng.” Nếu cô là một đại tiểu thư nũng nịu, có lẽ sẽ để cho mình hưởng thụ cuộc sống phu nhân, nhưng cô cũng không phải, cô vẫn là một phụ nữ độc lập nghiêm túc làm việc, đó cũng là nét hấp dẫn nhất của cô?

“Công việc vốn không thoải mái dễ dàng, chính anh cũng không phải rất vất vả? Ở Nhật Bản mệt chết đi?” Tuy rằng anh không chịu nói nhiều lắm, nhưng cô thấy tơ máu tràn đầy trong mắt của anh, nói vậy cũng ngủ không ngon giống cô.

“Anh không sao, đồng ý với anh, từ ngày mai không cần thức đêm, được không?”

“Uh. Em tận lực.” Mọi người đều quan tâm cô, đều xuất phát từ ý tốt, sao cô có thể kháng cự?

“Chúng ta vẫn nên chuyển đi ra ngoài mới được, anh không muốn khiến cho em không vui.” Anh đã lâu không thấy được tươi cười sáng sủa của cô, ấn tượng một lần cuối cùng là ở trong bữa tiệc tạm biệt độc thân, từ sau khi kết hôn, cô cũng không thường xuyên mỉm cười.

“Bao nhiêu phụ nữ có thai đều tâm tình phập phồng, chờ sau khi đứa bé sinh ra, chúng ta lại suy nghĩ.” Cô biết lão nhân gia đều tha thiết chờ đợi đứa nhỏ sinh ra, nếu lúc này chuyển ra ngoài, trong lòng bọn họ sẽ rất bị thương.

“Đến lúc đó tất cả mọi người thương đứa nhỏ này, em càng luyến tiếc mang đi.” Anh cũng không phải là ngày đầu tiên quen biết cô, cô dễ dàng mềm lòng, nhưng có khi lại kiên cường quá mức, anh cũng không biết bảo vệ cô như thế nào mới đúng.

Cô dựa vào trong lòng chồng, mới mỉm cười lại thở dài một hơi. “Thế Hiển, có lúc em cảm thấy mệt mỏi quá, nhưng em sẽ chống đỡ tiếp.”

“Em đừng miễn cưỡng mình, anh yêu em, anh chỉ hy vọng em vui vẻ, hiểu không?”

“Em biết.” Bởi vì cô cũng có ý tưởng giống vậy, nguyên nhân vì cô thương anh, muốn anh vui vẻ, mới nguyện ý không ngừng thỏa hiệp. Tiểu biệt (*chia cách một thời gian ngắn*) thăng tân hôn, đêm đó hai người không có mây mưa thất thường, chính là tay trong tay cùng nhau đi vào giấc ngủ, trong lòng một mối nhưng còn có thể dựa sát vào nhau, đây chính là hạnh phúc.

“Con muốn đi đâu?”

Kha Trúc An mới từ lầu ba xuống đến lầu hai, sau lưng liền truyền đến thanh âm chất vấn, quay đầu, cô thấy cửa phòng mẹ chồng Bạch Bội Lăng mở ra, nhưng thanh âm là đến từ bà nội Lý Phúc Trữ. Cảm tình của bà nội và mẹ thật tốt, hai người thường cùng nhau uống trà nói chuyện phiếm, hẳn là cũng từng thảo luận về cô - người mới tới.

“Bà nội, mẹ, con muốn đến chương trình học cho phụ nữ có thai, có khóa yoga và khóa bơi lội.” Buổi sáng cô vừa giao bản thảo ra, hiện tại cô về thanh nhàn, ở nhà buồn mấy ngày, cô thật sự nhịn không được, nhất định phải đi ra ngoài hít thở không khí.

Lý Phúc Trữ vừa nghe sắc mặt liền thay đổi. “Ồ nhà thi tốt rồi, đi ra ngoài nhiều nguy hiểm! Còn làm yoga cái gì? Bơi lội lại không được!”

Kha Trúc An thở dài, nói cho mình phải bình tâm tĩnh khí, nên suy nghĩ vì đại cục, bởi vậy cô vẫn về mặt ôn hoà giải thích. “Bà nội, đây là chương trình học chuyên môn thiết kế vì phụ nữ có thai, có giáo viên dẫn dắt, rất an toàn.”

“Tôi không hiểu! Dù sao con ở nhà là được rồi, con nên tận lực không xuống giường, con có biết tùy tiện đi lại cũng sẽ động đến thai tức giận hay không? Nếu thai thân khó giữ được, nam tôn Chu gia của chúng ta sẽ không có!” Lý Phúc Trữ cực kì kiên trì, thời khắc mấu chốt như thế tuyệt đối không thể khinh thường.

“Nhưng con đã đăng ký, đột nhiên hủy bỏ thật ngại với giáo viên...” Nam tôn mới quan trọng, nữ tôn không cần quý trọng sao? Kha Trúc An không thể đồng ý quan điểm này, nhưng cô cũng sẽ không ngốc nói ra miệng.

“Tôi nói không được chính là không được!”

Mất thấy tình huống không xong, Bạch Bội Lăng ra mặt hoà giải. “Trúc An, con nghe bà nói, không nên ra cửa, chờ ăn cơm trưa xong, ba người chúng ta cùng đi dạo phố, mua một chút đồ.”

Lúc này Kha Trúc An tiến thoái lưỡng nan, ý tứ của bà cùng ý nguyện của cô tựa như kéo co, hai phe đều muốn đoạt được thắng lợi, nếu lại thỏa hiệp, chỉ sợ cô không có đường lui, từ nay về sau sẽ là một búp bê không có chủ kiến, cũng có lẽ cô sớm đã là vậy.

Ở trong ánh mắt nhìn chằm chằm của lão nhân gia, cô rút cục đầu hàng, đang lúc cô quay đầu lại, chân bước ra lên lầu, không nghĩ tới lại đập huyệt, cả người mất đi trọng tâm ngã ra sau, cũng rất nhanh mất đi ý thức...

Sự tình xảy ra quá đột ngột, ai cũng không kịp xông lên trước, chỉ có thể trở tay không kịp kinh hoàng kêu to. “Trúc An ——”

*****

Vừa nhận được điện thoại của mẹ, Chu Thế Hiển từ công ty thẳng đến bệnh viện, dọc theo đường đi tìm đập mãnh liệt lại mềm nhũn, ông trời phù hộ, trăm ngàn đừng mang đi người phụ nữ anh yêu nhất, còn có đứa nhỏ bảo bối của bọn họ!

Khi anh vội vàng chạy đến ngoài phòng giải phẫu, chỉ nhìn thấy ba mẹ ủ rũ ngồi ở ghế, ông nội cùng bà nội hẳn ở nhà, lão nhân gia luôn luôn không thích đến bệnh viện, sợ rủi ro.

“Con đã đến rồi!” Chu Tín Vũ cũng là nhận được thông báo của vợ cũng mới tới, nhưng ông gấp cái gì cũng giúp không được, chỉ có thể bắt đắc đi thuyết minh tình huống với con. “Trúc An té ngã, đứa nhỏ đã không còn, giải phẫu cũng sắp xong.”

Đôi mắt đã kích nằng nề đau đớn như thế, trước mắt Chu Thế Hiển một mảnh tối đen, dựa vào vách tường mới có thể miễn cưỡng đứng vững, hít sâu vài ngụm khí, cuối cùng phun ra một vấn đề —— “Vì sao cô ấy té ngã?”

Trúc An mới mang thai hơn ba tháng, bụng còn chưa rõ ràng, lại không có sinh bệnh gì, đang êm đẹp đã xảy ra chuyện gì? Bạch Bội Lăng lau đi nước mắt ở khóe mắt, mở miệng giải thích. “Sáng hôm nay, lúc Trúc An xuống lầu, bà nội gọi cô lại, cùng cô nói một vài lời, sau đó không biết sao... nó té ngã

ngay ở cầu thang.”

“Bà nội nói gì đó?” Điểm này tuyệt đối là mấu chốt, nếu thân thể không việc gì, chắc là ảnh hưởng tâm lý, Chu Thế Hiền phải biết nguyên nhân.

“Bà nội chỉ là dặn dò cô phải cẩn thận.” Bạch Bội Lăng không dám nói ra tình hình cụ thể, kia đối tất cả mọi người không có tốt. Mẹ chỉ nói đến đó, Chu Thế Hiền lại truy hỏi. “Thật sự? Mẹ không gạt con chứ?”

Nghe nói như thế, Chu Tín Vũ nhìn không được răn dạy con. “Con đối với mẹ là thái độ gì? Chẳng lẽ chúng ta hy vọng xảy ra chuyện này? Tôi vừa nghe tin tức thiếu chút nữa ngất xỉu đi, huyết áp ông nội cũng lên cao đến phải uống thuốc, bà nội kinh hách quá độ còn nằm ở trên giường, con rốt cuộc xem chúng ta thành người nào?”

Hai cha con trừng nhau, bộ dáng tùy thời muốn nhào lên, lúc này bác sĩ đi ra phòng giải phẫu, coi khẩu trang trình bày với người đối diện. “Giải phẫu coi như thành công, hiện tại thân thể của phụ nữ có thai thực suy yếu, đẻ non cùng sinh sản không khác nhau lắm, đối phụ nữ có thai đều có ảnh hưởng rất lớn, trong khoảng thời gian này thay cô ấy điều dưỡng cho thật tốt.”

“Xin hỏi bác sĩ, về sau con dâu tôi còn có thể sinh không?” Bạch Bội Lăng vội vàng truy hỏi.

“Phụ nữ có thai còn rất trẻ, sau này khôi phục đương nhiên có thể thụ thai nữa, nhưng không nên cho cô nhiều áp lực, thuận theo tự nhiên có vẻ tốt.” Bác sĩ hiểu được tâm lý sốt ruột của người nhà cầu con, chỉ là loại chuyện này không thể cưỡng cầu.

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.” Bạch Bội Lăng vỗ vỗ lồng ngực của mình, ngộ nhờ khiến cho con dâu không thể sinh, bà và mẹ chồng liền nghiệp chướng nặng nề.

Lần này lời nghe vào trong tai Chu Thế Hiền cũng là vạn phần chói tai, chẳng lẽ mẹ quan tâm Trúc An có thể sinh được nữa hay không, hoàn toàn mặc kệ tâm tình của cô ấy bị thương bao nhiêu? “Các người đều trở về, tôi muốn tự mình chiếu cố Trúc An, các người không cần lo!”

Biểu tình của con như là sắp điên rồi, Chu Tín Vũ cũng không muốn cùng một người điên ầm ỹ tiếp, vỗ vỗ tay vợ nói: “Chúng ta đi, để cho mình nó bình tĩnh.”

Bạch Bội Lăng theo bước chân chồng rồi đi, thỉnh thoảng quay đầu nhìn xung quanh, thực sự con sẽ xúc động hồng mắt, xảy ra chuyện này ai cũng không muốn nha.

Một giờ sau, Kha Trúc An từ phòng giải phẫu chuyển tới phòng bệnh nhân, Chu Thế Hiền rốt cục có thể thấy vợ mình, lần đầu tiên anh hiểu được cái gì gọi là bước đi gian nan, bên giường bệnh có ghế dựa, nhưng anh không ngồi xuống, anh trực tiếp quỳ xuống, sám hối xin lỗi. “Thực xin lỗi, anh không có bảo vệ em cùng đứa nhỏ tốt...”

Kha Trúc An im lặng nằm trên giường, như là con rối không có sinh mệnh, mở mắt ra cái gì cũng nhìn không tới, bởi vì nước mắt không ngừng trào ra, thế giới của cô rất mơ hồ, tất cả đều thay đổi hình. “Là lỗi của anh, anh nên ở bên cạnh em nhiều hơn, cũng sẽ không xảy ra chuyện như vậy.”

Anh nhẹ nhàng nắm tay cô, tay nhỏ bé hầu như không có độ ấm, không có khí lực, lại nhanh đánh tim của anh, khiến cho anh thống khổ mà áy náy.

Mặc kệ chồng nói cái gì, cô thủy chung chưa hề phản ứng lại, chỉ có thể lấy nước mắt biểu đạt tâm tình của cô, một giấc mộng cứ như vậy tỉnh, cô quên không được khoảnh khắc mình ngã xuống lầu, giống như nhìn thấy một thiên sứ nhỏ bay mất, mặc kệ cô gãy dựa không tha như thế nào, thiên sứ nhỏ vẫn đang bị ông trời thu lại.

Trong phòng này, đã không còn hạnh phúc và vui vẻ, chỉ còn lại có tiếc nuối vĩnh viễn vĩnh viễn.

Thời đại truyền thông nổ mạnh, không có bí mật gì có thể được bảo vệ, ngày hôm sau ngoài bệnh viện liền chật ních phóng viên truyền thông, phía sau tiếp trước muốn bắt lấy tin tức hình ảnh. Không lâu Chu gia mới cử hành hôn lễ phong cảnh huy hoàng, nữ nhân vật chính bay lên cành cây làm phượng hoàng hiện tại lại sanh non, tất cả mọi người muốn xem bi kịch nhà giàu có, xem như bù lại bất bình trong lòng.

Kha Trúc An từ bên cửa sổ nhìn ra, cửa có vài chiếc xe SNG, chẳng qua là một người mẹ mất đi đứa nhỏ, trên thế giới có nhiều thiên tai nhân họa như vậy, bọn họ quan tâm như thế cũng quá nặng.

Vết thương giải phẫu khôi phục không tồi, cô đã có thể đứng dậy ăn cơm, nhưng cô không có khẩu vị, ông quản gia cùng Diêu thư ký thay phiên tới chiếu cố cô, các trưởng bối Chu gia cũng chưa xuất hiện, kỳ thật cô không trách bất luận kẻ nào, chỉ đổ thừa mình vô năng, ngay cả đứa nhỏ cũng không giữ được.

Khi cô vuốt ve bụng mình, vẫn không thể tin con đã đi rồi, khi giải phẫu cô cũng không cảm thấy đau, thuốc tê hết đi mới bắt đầu lĩnh ngộ, cô thật sự mất đi vị thiên sứ nhỏ kia.

Thực xin lỗi, do mẹ không đủ cẩn thận, không đủ kiên cường, mới khiến cho thiên sứ nhỏ không thể không bay trở về thiên đường, không biết nơi đó có thể có người chiếu cố nó hay không? Nó còn nhỏ như vậy, bầu trời lại rộng lớn như vậy, mẹ sẽ ngày đêm vì thiên sứ nhỏ cầu nguyện, hy vọng có đồng bạn khác dẫn dắt bé, trăm ngàn đừng để bé lạc đường...

*****

Sáu giờ tối, Chu Thế Hiền tan ca sớm đến bệnh viện trước, còn phải đi vào từ cửa sau, nếu không đâm phóng viên như ruồi bọ này, tuyệt đối sẽ hỏi vấn

để khiến anh nổi giận. Anh đã tìm mười tên bảo vệ, cắt lượt theo dõi ở bốn phía bệnh viện, để ngừa truyền thông thừa cơ chụp ảnh.

Vào phòng bệnh, anh nhìn đến vợ mình đang nhìn ngoài cửa sổ, sợ cô phiền, tiến lên kéo rèm cửa sổ. “Đừng lo lắng, những người đó không xông vào được.”

Đại khái mọi người cả nước đã biết anh mất con, nhưng không ai biết vợ anh suy nghĩ cái gì, Kha Trúc An thủy chung không nói một lời, từ khi chuyện xảy ra tới nay, cô chỉ biết gặt đầu và lắc đầu, hoàn toàn không mở miệng.

Anh hiểu được đau xót của cô, cũng không miễn cưỡng cô nói chuyện, lẳng lặng từ trong túi lấy quả táo ra, động tác gọt vỏ có chút vụng về cũng rất chuyên chú, anh chỉ muốn cho cô tình yêu tốt nhất, chỉ mong tất cả còn kịp, chỉ mong vết thương còn có thể phục hồi như cũ.

Cô nhìn chồng bên cạnh, đường cong anh tuấn, mê người kia, từng là người cô yêu nhất, cô nhớ tới những lúc yêu cuồng nhiệt của bọn họ, sao lại cảm giác như là chuyện đời trước. Sau đó cô nghe được mình nói: “Tôi muốn ly hôn.”

Này đều không phải là nhất thời xúc động, cũng không phải nản lòng thoái chí, mà là ý muốn chân chính của cô, đối với cả hai đều là giải thoát.

“Em.. Em đang nói giỡn sao?” Anh dừng động tác gọt vỏ táo lại, thiếu chút nữa làm thương tay mình. “Em đừng suy nghĩ lung tung, chúng ta đều còn trẻ, sau này còn có cơ hội, anh đã tìm phòng ở xong, chờ em xuất viện chúng ta liền chuyển qua, em không cần áp lực chính mình nữa, muốn sống như thế nào đều có thể.”

Trải qua lần giáo huấn đau đớn này, anh quyết định xây một bức tường giữa người nhà và vợ, cho dù có trở mặt cũng không sao cả, anh phải bảo hộ cô không chịu thương tổn gì nữa.

“Tôi muốn ly hôn.” Cô vẫn giống như đọc lời thoại, không có lời khác có thể nói.

Biểu tình bình tĩnh của cô trở thành đối lập với tâm tình kịch liệt của anh, chẳng lẽ cô đã không hề lưu luyến? Mũi anh đau xót, cơ hồ muốn rót nước mắt xuống, anh đã mất đi con bảo bối, sao có thể buông vợ anh yêu thương ra nữa?

“Trúc An em hãy nghe anh nói, em muốn anh làm cái gì, anh đều nguyện ý, nhưng anh không có khả năng đáp ứng ly hôn. Anh biết gia đình này khiến em bị ức khuất, từ hôm nay trở đi anh sẽ toàn tâm toàn ý trân trọng em, anh thề, anh không bao giờ khiến em thương tâm khổ sở nữa, em phải tin tưởng anh!”

Cô nhắm mắt lại không nói thêm lời, mà anh chỉ có thể chậm rãi điều chỉnh hô hấp, mệnh lệnh mình không thể yếu đuối như vậy, cô phải kiên định hơn anh.

“Em nghỉ ngơi thật tốt, anh về nhà trước một chuyến, tất cả đều sẽ không có việc gì.” Nói xong câu đó, anh ra khỏi phòng bệnh, vì phần tình yêu này, anh quyết định chiến đấu hăng hái đến cùng.

Kha Trúc An nằm ở trên giường bệnh, kỳ thật không hề buồn ngủ, cô đã nghĩ rất rõ ràng, nếu đoạn hôn nhân này tiếp tục duy trì, anh ắt phải vì cô mà phân chia với gia tộc, tình huống đó cô không muốn xảy ra. Bọn họ từ lúc quen biết, kết giao, kết hôn đến nay, cũng chỉ mới hơn nửa năm, có thể nào so với mọi người trong nhà đào tạo anh hơn hai mươi tám năm? Tình yêu có thể đổi vật, thân tình lại là vĩnh viễn.

Nếu anh bởi vậy mà rời đi ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’, mặc kệ là mưu sinh hay gây dựng sự nghiệp, cũng sẽ không có đường dễ đi, đến lúc đó anh còn có thể là hăng hái như hiện tại sao? Quý công tử danh môn vì vợ rời nhà trốn đi, vứt bỏ sự nghiệp làm lại, tin tức như thế sẽ đưa tới vạn chúng chú ý, bọn họ đều đã thừa nhận áp lực rất lớn, đối với người Chu gia cũng là thương tổn vô hình.

Cái nhà kia cô trở về không được, nhưng cô sẽ không lôi kéo anh cùng rời đi, mà dùng một loại phương thức khác thương anh, chuyện tới mức này, cô chỉ có thể lựa chọn buông tay, cho dù tim đã thành mảnh nhỏ sẽ càng dập nát, vẫn là một phần tình yêu không cân hoà nghi.

*****

Đêm đó ở phòng khách Chu gia, một hội nghị gia tộc đang tiến hành, ngoài phòng là mưa to gió lớn, trong phòng là áp suất thấp bao phủ.

“Các người muốn chuyển ra ngoài? Vì sao?” Nghe được tuyên cáo của con lần này, Chu Tín Vũ không dám tin tưởng, con gái đã cao chạy xa bay, con trai cũng muốn rời nhà, bọn họ rốt cuộc làm sai cái gì?

Sắc mặt Chu Thế Hiền trầm trọng nói: “Tình trạng thể xác và tinh thần của Trúc An rất không ổn định, con hy vọng cô ấy tình duyên thật tốt.”

“Ở nhà không thể tình duyên sao? Các con đi thi sau này ai chiếu cố cô ấy? Cho dù con mời quản gia và người giúp việc, sẽ cẩn thận hơn người nhà sao?” Lý do này là gì? Chu Tín Vũ cực kỳ không cho là đúng.

“Thật sự muốn con nói rõ ràng? Được, chính là bởi vì các người tạo áp lực cho cô ấy, mới có thể xảy ra chuyện như vậy.” Chu Thế Hiền đối với quá khứ khá hối hận, anh hẳn phải kiên trì vợ chồng trẻ ở một mình, có lẽ có thể tránh trận bi kịch này.

Lúc này ông nội Chu Bác Quân mới nổi giận, bình thường ông coi trọng nhất đúng là tôn tử, không nghĩ tới anh lại hồ đồ như thế. “Con hiện tại là đang trách chúng ta? Cur nhiên đem trách nhiệm đổ lên trên người chúng ta, chẳng lẽ con nghĩ rằng chúng ta hại nó sao?”

“Các người muốn nghĩ như thế nào cũng có thể, tóm lại con muốn mang cô ấy đi, ai cũng không cho phép cản.”

“Thế Hiền! Sao con có thể nói chuyện với ông nội như vậy? Gia giáo và lễ phép của con đã đi nơi nào?” Chu Tín Vũ vỗ bàn rống giận với con.

“Gia giáo cùng lễ phép của con, đều theo con của con cùng ly khai, như vậy các người vừa lòng chưa? Đều tại con không tốt, không hết sức bảo hộ vợ con, nhưng từ giờ trở đi, con tuyệt đối không cho phép các người thương tổn cô ấy nữa!” Chu Thế Hiền quyết định bất cứ giá nào, nay anh còn có cái gì phải cố kỵ? Vợ cũng nói muốn ly hôn, anh nhất định phải sửa kết cục này!

“Con... đưa nhỏ bắt hiểu này...” Chu Tín Vũ tức đến nói không ra lời.

Vốn Chu bà nội Lý Phúc Trữ hẳn có rất nhiều ý kiến, lúc này cũng không nói một chữ, Chu mẹ Bạch Bội Lăng cũng im lặng không tiếng động, xem ba người đàn ông bọn họ kêu gào với nhau. Từ một khúc chuyện này xảy ra, hai người bọn họ liên cố ý né tránh, e sợ chân tướng bị vạch trần.

Chu Thế Hiền đứng lên, thần sắc lạnh lùng. “Tóm lại, con đã tìm nhà ở xong. Ngày mai con sẽ bắt đầu chuyển đồ, nếu các người ngăn cản con, không sao, con không bao giờ trở lại nữa.”

Chiều này ngoan độc, Chu ông nội cùng Chu ba ba đều á khẩu không trả lời được, cháu chắt chờ mong không có, người trẻ tuổi cũng muốn đi, nhà này nhất thời không có sinh khí, về sau làm sao sống? Vì sao một việc vui lại diễn biến đến tận đây, đến tận cùng là người nào xảy ra vấn đề? Ông trời cúi xem, hai chữ đoàn viên này vì sao lại khó viết như vậy?

*****

Mười ngày sau, Kha Trúc An có thể xuất viện, nhưng cô không về nhà, trực tiếp vào công ty chồng. Vừa thấy thấy phu nhân tổng giám đốc, Điều thư ký chưa nói câu nói thứ hai, lập tức mời cô tiến vào văn phòng.

Chu Thế Hiền ngẩng đầu vừa thấy, hoảng sợ. “Sao em lại tới đây? Không phải buổi chiều mới xuất viện sao? Anh và tài xế đang chuẩn bị đi đón em”

“Tôi muốn ly hôn.” Cô lại nhắc lại, đây là quyết định không thay đổi của cô.

Toàn thân anh cứng đờ, hai chân cực kỳ suy yếu, lại phải bảo chính mình trấn định. “Mặc kệ em nói như thế nào, anh sẽ không đáp ứng.”

“Tôi không vui vẻ, cực kỳ không vui vẻ, anh không buông tay, tôi sợ tôi vĩnh viễn cũng không biết cái gì gọi là vui vẻ.” Hôm nay cô đến đã có chuẩn bị, tuyệt đối muốn hoàn thành nhiệm vụ, cho dù khiến hai người tan nát cõi lòng tới cực điểm, cô xác định đây là đường ra duy nhất.

“Trúc An!” Anh ra khỏi bàn làm việc, cảm bả vai của cô, tiếng nói có chút vỡ vụn. “Em biết rõ anh yêu em, anh không thể không có em...”

“Yêu tôi hãy để cho tôi đi, để cho tôi tìm về một chút vui vẻ.” Không có tình yêu cũng có thể sống tiếp, cô tin tưởng cả hai đều làm được, để cho cô trở lại thế giới của mình, anh cũng có thể về cuộc sống ban đầu của anh, đây mới là phương hướng chính xác.

“Ở cùng một chỗ với anh, thật sự thống khổ như vậy?” Anh làm tất cả đều là cho cô vui vẻ, cô không chút nào cảm thụ sao?

“Đúng vậy, tôi rất thống khổ.” Thì ra thương anh không phải chỉ có vui vẻ, còn có gánh nặng trầm trọng, cô thừa nhận cô bất lực, chỉ có một con đường rời khỏi.

“Anh làm sai cái gì? Em nói cho anh biết.” Hay anh không đủ cố gắng, không đủ dụng tâm? Anh nguyện ý sửa, nhưng cô phải cho anh cơ hội, không thể cứ đi như vậy.

“Chúng ta không sai, chính là không thích hợp.” Đây tựa hồ là ca từ của một bài hát, lời ca như đời người, đời người như lời ca sao?

“Em không còn thương anh?” Anh có thể quỳ xuống để van cầu cô, có thể không cần tự tôn, chỉ hy vọng cô vẫn thương anh.

“Tôi có yêu anh, nhưng hiện tại đã không quan trọng, tôi không thể mất đi mình, còn tiếp tục như vậy, tôi sợ tôi sẽ làm ra việc ngốc, thậm chí thương tổn chính mình...” Cô hiểu được lòng của anh, anh sợ nhất đúng là cô bị thương, cô phải lấy đó làm điều kiện đàm phán, việc này đối anh tương đối không công bằng, nhưng cô đã không còn cách nào.

Quả nhiên, anh vừa nghe sắc mặt đều trắng, nếu cô thừa dịp anh không ở bên cạnh tự thương tổn, anh vĩnh viễn không thể tha thứ chính mình, cô là người anh muốn bảo hộ nhất, vì sao anh gây cho cô nhiều nhất cũng là thương tổn? “Anh có thể cùng em tìm về chính mình, cũng có thể vì em vứt bỏ tất cả, anh không cần.”

Phú quý danh lợi đều so ra kém tình yêu chân chính, anh tìm kiếm lâu như vậy mới tìm được cô, bảo anh làm sao có thể buông tay? Không có người dựa vào kỳ thật là anh nha.

“Tôi không cần anh vì tôi buông tha cho bất cứ chuyện gì, vậy sẽ chỉ khiến tôi càng muốn rời đi.” Chính cô không có nhà, không có khả năng đi chia rẽ nhà của người khác, anh đối với cô càng yêu sâu hơn, sẽ chỉ khiến cô càng thêm khó xử.

Nhìn biểu tình của cô không chút thay đổi, anh bỗng nhiên hiểu ra, tất cả đều đã xong, cho dù anh rơi lệ khẩn cầu, tình yêu của cô đã không tồn tại. Sao cả hai ở gần như vậy, anh lại không đụng đến cô được? Sao thời gian lại vô tình như thế, khiến cho bọn họ từ yêu nhau đi tới chia ly? Làm sao có thể có một linh hồn đang than khóc, cổ họng lại không cách nào nghẹn ngào ra tiếng?

“Được, anh đã hiểu... Nhưng anh lo lắng tình huống hiện tại của em, ít nhất để cho anh vì em làm một vài việc nữa, anh sẽ bảo Diêu thư ký giúp em tìm nhà ở Đài Bắc, chờ một, hai tháng sau, sinh hoạt của em ổn định, anh cam đoan không hề nhúng tay.” Anh không cách nào để cho cô một mình ở trong phố lớn ngõ nhỏ tìm kiếm nơi đặt chân, sẽ khiến anh đau lòng tới cực điểm, làm ơn xin cho anh giữ lại đặc quyền này đi.

“Cám ơn anh.” Dịu dàng cùng thâm tình của anh cô sẽ vĩnh viễn giấu trong lòng, đời này cô sẽ không yêu nữa, bởi vì cô đã chân chính yêu, từng chút từng chút nhớ lại đã rất phong phú.

“Cám ơn em... Đồng ý với anh, chiều cổ mình thật tốt.” Anh vươn tay ôm cô, nếu đây là lần ôm cuối cùng, xin thời gian tạm dừng, xin địa cầu không cần quay, người phụ nữ anh yêu còn đang ở trong lòng anh, nhưng lòng của cô cũng đã bay thật xa, anh cố gắng nữa cũng tìm không về ý hợp tâm đầu lúc trước, mất đi quyền lợi yêu cô, từ nay về sau anh còn có thể yêu ai?

Cảm giác anh không ngừng run rẩy, cho dù giờ phút này cô đã tìm không thấy năng lực yêu người, cũng hy vọng cho anh một chút an ủi, vì thế cô vươn tay vuốt ve mặt của anh, hứa hẹn với anh. “Tôi sẽ chiều cổ mình thật tốt, anh cũng vậy, phải bảo trọng chính mình.”

Đây không phải chia tay trở mặt thành thù, không phải cục diện tình nồng chuyển nhạt, mà là chân thành chúc phúc lẫn nhau, có yêu rồi, nên cảm tạ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Lọ Lem Đá Hoàng Tử* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Xuân đi thu đến, hoa nở hoa tàn, từ ngày chia tay, đã qua bao nhiêu ngày đêm rồi? Chu Thế Hiên không đếm thời gian nữa, với anh mà nói, ba năm hay ba ngày đều giống nhau, anh nhớ mong vẫn cùng một người.

Ở trong văn phòng này, thời gian cũng không làm thay đổi gì được nhiều, anh vẫn luyến tiếc người kia, vẫn một lòng muốn theo đuổi tâm hồn người kia trở về.

Chín giờ sáng, Diêu thư ký cầm bản ghi chép báo cáo với anh. “‘*Công ty Quảng cáo Y Nhân*’ đã phái người đến tìm hiểu, cũng đã mở cuộc họp với bộ phận bán hàng, quyết định từ bỏ sáng kiến của họ họ trừ tính chế tác, một tuần sau sẽ đến thuyết minh đề án.”

Chu Thế Hiên lẳng lặng đứng ở phía trước cửa sổ, dường như nghe được, lại dường như đang ngăn người, khiến cho Diêu thư ký có phần không biết làm sao, gần đây tổng giám đốc thường có hiện tượng ‘chập mạch’, không chỉ một mình anh cảm thấy như vậy, rất nhiều quản lý cũng có đồng cảm.

Bên trong lặng yên một lát, Chu Thế Hiên xoay người lại, gật gật đầu với thư ký. “Tốt lắm.”

“Như vậy tôi đi trước, giữa trưa có một cuộc họp, mời tổng giám đốc nhớ rõ tham dự.” Diêu thư ký cúi đầu chào một cái rồi mới đi ra ngoài, thấy tầm mắt tổng giám đốc lại chuyển hướng ngoài cửa sổ, có thể lại nhớ người kia, nếu không tại sao đặc biệt chỉ định công ty quảng cáo đó?

Sau khi thư ký rời đi, tiếng chuông di động vang lên, lại quấy rầy tâm tư của Chu Thế Hiên, thì ra là mẹ anh gọi tới, giọng nói rất khách khí. “Thế Hiên, gần đây con khỏe không?”

“Bình thường, đều như vậy.” Sau khi ly hôn, anh mua nhà ở Đài Nam và Đài Bắc, mời người giúp việc theo giờ cố định đến quét tước, mặc kệ là đi công tác từ nam chí bắc hoặc ra nước ngoài, anh luôn rất ít quay về nhà của mình, chỉ có lễ mừng năm mới ăn tết mới có thể xuất hiện.

“Khi nào con có thời gian rảnh, mẹ muốn giới thiệu một người với con...” Anh đã ba mươi mốt tuổi, cả nhà mọi người hoảng thật sự, anh cố tình ra vẻ vẫn không sao cả, Bạch Bội Lăng đành phải tốn nhiều tâm.

Anh lập tức đánh gãy lời nói của mẹ, nghiêm túc thanh minh. “Mẹ, nếu còn nhắc tới nữa, hãy tiết kiệm thêm chút khí lực hiện tại liên lạc điện thoại.”

Trải qua mấy ngày nay, không đếm được bao nhiêu người thân muốn giới thiệu cho anh mùa xuân thứ hai, anh luôn quả quyết cự tuyệt, không chừa không gian phát triển gì, nếu tim của anh đã đầy, làm sao người khác có thể chen vào? Mỗi khi anh tham dự yến tiệc hoặc hoạt động công khai, nếu có vị tiểu thư nào đến gần anh một chút, sẽ bị truyền thông đưa tin, nói anh rốt cục có ý niệm tái hôn trong đầu, đối với việc này anh chưa bao giờ trả lời, dù sao cũng không ai hiểu.

Bạch Bội Lăng sờ mũi, đây cũng không phải lần đầu tiên, bà chỉ có thể sờ sờ cái mũi nói sang chuyện khác. “Được rồi, vậy khi nào thì con về nhà ăn bữa cơm? Ông nội và bà nội đều rất nhớ con.”

“Không biết, gần đây con bận rộn nhiều việc.” Cái khe giữa đôi bên đã sâu không lường được, mỗi khi anh đi vào nhà, nhìn thấy cầu thang kia, sẽ nghĩ đến chuyện xảy ra ngày đó, sau đó sẽ không ngừng tự trách mình, vì sao anh sửa không được kết cục? Nếu có thể quay lại lúc ấy, anh tuyệt đối muốn

kiên trì đến cùng.

Chuyện cảm tình này vốn không thể miễn cưỡng, trong đó đương nhiên cũng bao gồm thân tình. “Không quan hệ, mẹ bảo ông quản gia đưa ít thuốc bổ qua, công việc của con tuy rất nhiều nhưng cũng cần phải nghỉ ngơi cho thật tốt.”

“Uh, con sẽ, gặp lại sau.” Sau khi cúp điện thoại, anh lại nhìn phía ngoài cửa sổ, một lòng bay thật xa, đó cũng không phải là điều anh có khả năng không chế, anh tựa như một cái điều bị một sợi dây nắm giữ, cho dù nắm dây chỉ là một đôi tay nhỏ bé mảnh khảnh, nhưng bất cứ lúc nào cũng có thể tác động đến tim anh.

Hôm nay là thứ sáu, sau khi tan ca anh muốn đi Đài Bắc, không có ước hẹn, không có kế hoạch, anh chỉ muốn tới gần người kia một chút...

*****

Vừa tiếp được case lớn nhất, toàn bộ ‘*Công ty Quảng cáo Y Nhân*’ đều động lên, bao gồm bộ phận sáng kiến, bộ phận nghiệp vụ, bộ phận truyền thông và bộ phận tiếp thị, hơn năm mươi nhân viên nổi danh tất cả đều liều mạng. Hộ khách thiên vương có thể gặp nhưng không thể cầu như thế, ông chủ Ngải Dịch cũng cung cấp rất nhiều ý kiến, thậm chí mặc tây trang đi bãi phóng công ty truyền thông cùng quan hệ xã hội, dù sao ngày sau làm hoạt động đều dựa vào bọn họ.

Kha Trúc An là người phụ trách case này, để có được bản kế hoạch tốt nhất, cô gạt tất cả công việc khác, cả ngày chuyên tâm nghiên cứu ‘*Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ*’, nhằm vào khối thị trường này tiến hành phân tích đặc điểm sản phẩm, đối thủ cạnh tranh, người tiêu thụ, trải qua hơn mười cuộc họp và kiểm nghiệm, rốt cục định vị sản phẩm, xác định sách lược cùng phương thức làm việc, nhất thiết để khách hàng đạt được tỷ lệ lợi nhuận cao nhất.

Ngoài ra cô cũng nghĩ ra khẩu hiệu đã động lòng người ——

“Một mình xem tivi, màn hình có chút lớn; hai người xem tivi, màn hình vừa vặn; một nhà xem tivi, nên đổi màn hình lớn. Đây là hành trình sinh mạng, đây là hạnh phúc đời người.”

Vì tạo ra hình tượng công ty, phù hợp với lợi ích chung, người phát ngôn cũng không tính tìm đại minh tinh hoặc nhân vật nổi danh, mà là một nhóm tiểu bằng hữu đến từ ‘Chương trình quỹ tài trợ giúp gia đình’, mỗi một cái tivi LCD được mua được trích quyền tặng một phần lợi nhuận cho quỹ.

Bản thân Kha Trúc An cũng biết có quỹ nuôi dưỡng, hàng tháng định kỳ quyền tiền, cô biết vài vị quản lý ở đó, mọi người vừa nghe đến điều đó đều lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Chủ đề quảng cáo rốt cục đã xác định rõ, đó là ‘gia đình, ấm áp, từ thiện’, lại phối hợp ưu đãi ngắn ‘mua lớn đổi nhỏ’, khiến người tiêu thụ phấn chấn mua.

Ngải Dịch rất hài lòng phần đề án này, ra sức tán thưởng. “Wonderful! Cứ quyết định như vậy, Trúc An, chúng tôi đều trông cậy vào cô.”

“Xin yên tâm, tôi sẽ không phụ kỳ vọng của mọi người.” Cô rõ ràng hơn bất cứ ai khác, nhiệm vụ này chỉ cho thành công không cho phép thất bại.

Sau khi có kết luận bước đầu, mọi người bắt đầu tiến hành bàn bạc chế tác, bao gồm bản kế hoạch, bản thiết kế, các loại hình chiếu, một ngày một đêm làm đến mức độ tinh xảo nhất, chỉ mong đề án có thể lộ ra vẻ hoàn mỹ nhất trước khách hàng.

Một buổi sáng trời quang, ‘*Công ty Quảng cáo Y Nhân*’ phái mười nhân viên, lên tàu lửa chậm rãi đến Đài Nam trước, mục tiêu là vườn khoa học nam bộ, cao ốc tổng hành dinh của ‘*Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ*’.

Kha Trúc An mặc đồ vest màu xám, tóc dài búi lên, chân mang giày cao gót màu đen, thể hiện tư thế chuyên nghiệp, nhưng trái tim lại đập thành thịch. Đối với Đài Nam và tổng hành dinh Kinh Vũ cô không tính xa lạ, nay lại lấy thân phận hoàn toàn khác đi vào, có lẽ còn có người nhớ rõ cô là vợ trước của Chu Thế Hiên, nhưng mặc kệ người khác thấy thế nào, ý niệm duy nhất trong đầu của cô hiện nay chính là hoàn thành nhiệm vụ.

Trong phòng hội nghị, quản lý cấp một tề tụ, nhóm trợ lý đã làm tốt bản kế hoạch, các hình chiếu cũng bắt đầu phát, hiện tại phải dựa vào biểu hiện của cô.

Cô cầm microphone, ánh mắt ung dung đảo qua mỗi người, sau đó nghe được thanh âm bình tĩnh của mình. “Các vị lãnh đạo khỏe, tôi là Kha Trúc An, chỉ đạo mỹ thuật tạo hình của ‘*Công ty Quảng cáo Y Nhân*’, cũng là người phụ trách đề án quảng cáo lần này, hôm nay tôi sẽ thuyết minh sách lược quảng cáo với các vị...”

Rất nhanh, một giờ hội nghị đã xong, nhóm quản lý châu đầu ghé tai, thảo luận tương đối nhiệt liệt, cuối cùng quản lý Quách Chí Long của bộ phận bán hàng tuyên bố. “Chúng tôi vốn muốn tự mình làm quảng cáo, hiện tại tôi mới biết được công ty chuyên nghiệp làm có khác, các vị làm rất tốt!”

Kha Trúc An vừa nghe tâm liền an, lễ phép cúi đầu cảm tạ. “Cám ơn Quách quản lý tán thưởng, sau này xin chỉ giáo nhiều hơn.”

“Tất cả quản lý đều đồng ý với kế hoạch của công ty các vị đẩy mạnh tiêu thụ sản phẩm này, chúng tôi vẫn có vẻ am hiểu làm màn hình, sẽ không nhảy qua giới làm quảng cáo.”

“Xin yên tâm, chúng tôi sẽ toàn lực ủng hộ.” Nếu chiếm được đồng ý của khách hàng, như vậy là có thể tiến vào chế tác thực tế, phải chụp hình quảng

cáo, tìm truyền thông, làm hoạt động, mở hội phóng viên, hiện tại chỉ có thể tạm thời thả lỏng, sau khi quay về Đài Bắc còn phải bận rộn tiếp.

Sĩ khí của mọi người cực phấn chấn, thu thập đồ đạc chuẩn bị rời đi, còn có kế hoạch đến một nhà hàng Đài Nam sáng khoái ăn uống, chúc mừng một phen!

Lúc này Kha Trúc An nhìn thấy một gương mặt quen thuộc, đó là Diêu thư ký, anh vẫn giống trước kia, vẫn tây trang màu đậm, kính mắt bạc, trên mặt mang theo nụ cười nhợt nhạt. “Kha tiểu thư, có thể chậm trễ một chút thời gian của cô không?”

“Đương nhiên, có cái gì cần tôi sao?” Kha Trúc An từng được ân huệ của anh, nên đặc biệt cúi đầu thăm hỏi.

“Là như vậy, tổng giám đốc hy vọng nói chuyện với cô, để thuận tiện, mời cô theo tôi đến văn phòng trên lầu một chuyện.”

Chu Thế Hiền muốn tìm cô? Phụ trách kế hoạch quảng cáo hẳn chỉ tới ngành quản lý, có cần thiết kinh động tổng giám đốc không? Trong đầu Kha Trúc An đồng thời hiện lên dấu chấm hỏi cùng dấu chấm than, tự nhủ bản thân phải cố gắng bình tĩnh, chỉ giải quyết việc chung, không có gì khẩn trương.

“Tốt, tôi dẫn dò trợ lý một chút, xin chờ.” Cô đáp ứng trước, sau đó chuyển hướng Tina nói: “Mọi người hãy đến nhà ăn trước, tối nay tôi sẽ gặp lại mọi người sau.”

“Uh, lát gặp! Chờ điện thoại của cô.” Tina gật gật đầu, tất cả mọi người đều biết tổng giám đốc của ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’ là chồng trước của Kha Trúc An, bất quá hiện tại không thích hợp nhiều chuyện, cho dù ngạc nhiên đến mấy cũng phải chịu đựng.

Kha Trúc An theo Diêu thư ký cùng nhau lên thang máy, khi trong thang máy chỉ có hai người, Diêu thư ký mới mở miệng nói chuyện. “Kha tiểu thư, cô so với trước kia có sức sống hơn, cả người đều phát sáng lên.”

Anh nhớ rõ lúc trước Kha Trúc An giống một du hồn, tiêu tụy mà mờ mịt, rất khó tưởng tượng làm một phu nhân nhà giàu có lại khổ sở như vậy, có lẽ đỡ xuống vàng sáng kia, trở về bản chất thật, mới là con đường tốt nhất đối với cô, nhưng đối với tổng giám đốc mà nói... Ai, cắt không đứt để ý thì loạn.

“Cám ơn, đều nhờ phúc của anh.” Đoạn cuộc sống đã ly hôn kia, Diêu thư ký giúp cô không ít việc, từ tìm nhà ở, chuyển nhà đến mua vật dụng trong nhà, ít nhiều có sự cẩn thận chu đáo của anh, mới khiến cho cô an cư lại.

“Tổng giám đốc anh ấy...” Diêu thư ký không biết mở miệng như thế nào, có một số việc anh cũng không tiện hỏi, nhưng anh thật sự nhịn không được. “Mấy năm qua Tổng giám đốc cũng không vui vẻ, nếu anh chị còn có khả năng...”

“Diêu thư ký, hôm nay tôi tới đơn thuần là vì công việc.” Cô lập tức thanh minh lập trường của mình.

“Kia đương nhiên, hy vọng tất cả thuận lợi.” Anh gật gật đầu, khôi phục biểu tình bình thường.

“Cám ơn, nhất định sẽ.”

Nói đến đây, cửa thang máy cũng mở, Kha Trúc An không cần người dắt, cô biết mình nên đi nơi nào.

Đi vào văn phòng, nhìn thấy thân ảnh quen thuộc đứng kế cửa sổ sát đất, Kha Trúc An có cảm giác trở lại quá khứ, cảnh tượng bên trong không có gì thay đổi, ngay cả bồn hoa cũng chỉ có vài bụi như trước, cô chưa từng quên, hơn ba năm trước chính tại đây, cô mở miệng đề nghị ly hôn với anh, anh đầu tiên là quả quyết cự tuyệt, cuối cùng không thể không nhận. Một màn kia hai người giống pho tượng như thế nào, không nhúc nhích, tựa hồ còn dừng lại ở nơi này.

“Hi.” Chu Thế Hiền xoay người lại, mở miệng tiếp đón trước. “Đã lâu không gặp.”

Thanh âm anh vẫn thấp trầm như cũ, so với trước kia thâm sâu hơn nhiều, có lẽ là tuổi tác gia tăng độ trưởng thành? Bộ dáng của anh không có gì biến hóa, nhưng ở bên tai có vài cọng tóc bạc, có phải làm việc quá mệt nhọc hay không? Hay là có nguyên nhân khác?

Cô nhắc nhở mình đang có nhiệm vụ trong người, không thể phân tâm, nhanh chóng đáp lại. “Chu tổng giám đốc, anh khỏe.”

“Hy vọng em không hiểu lầm, anh tìm công ty của em làm quảng cáo, là vì anh tin tưởng sẽ có hiệu quả tốt.” Đầu tiên anh tỏ rõ thái độ, để tránh cô có cảnh giác, kế hoạch này anh chưa từng nói cho bất luận kẻ nào, chỉ có mình anh biết, mỗi một bước đều phải đi thật cẩn thận.

“Tôi cũng cho rằng như vậy, đa tạ ánh mắt tốt của anh.” Cô cực kỳ có tự tin, ‘Công ty Quảng cáo Y Nhân’ có được tập thể ưu tú nhất, có thể vì cái sản phẩm này làm ra tiêu thụ tốt nhất.

Anh cầm lấy bản kế hoạch trên bàn lật vài tờ, thái độ đứng đắn, giọng làm việc công. “Anh đã xem qua đại khái đề án của em, trên cơ bản rất tích cực, nhưng trừ bỏ tích cực cũng nên có chỗ đặc biệt, như vậy mới có thể càng dẫn chú ý, bởi vậy anh có một đề nghị.”

“Mời nói.” Anh là khách, ý kiến của anh đương nhiên lớn nhất, nếu ầm ập và từ thiện không đủ lực hấp dẫn, hẳn cần đến chút sét đánh gì sao?

“Vi khai hỏa quảng cáo lần này, anh hy vọng có được sự hợp tác của em.” Anh ho khan một tiếng, bỗng nhiên có chút chần chờ, tách ra lâu như vậy, bây giờ mặt đối mặt khiến cho anh không thể không yên, chỉ sợ phạm sai lầm. Cô xem ra tương đối bình tĩnh, có lẽ cô đã sớm vãn đàm phong khinh, nhưng anh vẫn còn ở trong mưa rền gió dữ, đây là tình thế rất không công bằng, nhưng anh không có đường lui chỉ có thể đi tới.

“Đương nhiên, đây là công việc thuộc bổn phận của tôi.” Cầu xin anh muốn cứ việc nói thẳng, không cần tha kéo dài kéo, có biết cô đang khẩn trương đòi mạng không? Không gian văn phòng rất lớn, nhưng cảm giác anh tồn tại còn lớn hơn nữa, cô hy vọng mau chóng chấm dứt lần nói chuyện này.

“Ngoại trừ công việc thuộc bổn phận của em, nếu có yêu cầu không hợp lý thì sao?”

“Có ý tứ gì?” Anh tốt nhất nên miễn bàn qua cảm tình, cô cự tuyệt đáp lại vấn đề liên quan, đó không phải mục đích cô tới nơi này.

“Anh muốn em giúp anh diễn một tuồng kịch, một vở kịch vợ chồng ly hôn hợp lại.”

“Tôi không rõ, mời anh nói rõ ràng.” Mỗi người vào xã hội ít nhiều đều học xong diễn trò, nhưng bọn họ có cần thiết diễn cho ai xem sao? “Truyền thông đối với anh luôn luôn rất hứng thú, nếu chúng ta bắt đầu tiếp cận nhau, bọn họ nhất định sẽ tranh viết báo.”

Thì ra là thế, đầu óc buôn bán của anh thật sự linh hoạt, nhưng cô còn có một nghi vấn. “Anh không sợ như vậy thì tiêu điểm sẽ mờ hồ, khiến cho người ta quên chủ đề quảng cáo?”

“Em và anh cùng mở hợp báo giới thiệu sản phẩm, phát biểu chủ đề chính là ‘hạnh phúc đời người’, hình thành một loại tương phản, không phải rất có sức lôi kéo sao? Tiêu thụ coi trọng hiệu quả và lợi ích, muốn tiêu thụ tốt phải có mánh lới.”

Quả thật, vợ chồng ly hôn còn tôn sùng giá trị gia đình, thật sự rất châm chọc lại buồn cười, chỉ là cô chưa bao giờ nghĩ tới, lại có thể dùng quá khứ của cuộc đời mình làm tiêu điểm, có phải thế lương hay không? Anh cũng thật ác, cho dù cô từng có một tia ảo tưởng hợp lại, nhưng vì vậy cũng tan thành mây khói

“Chỉ là một tuồng kịch? Sau đó thì sao?”

“Bảo trì quan hệ không rõ, ngẫu nhiên cùng nhau lộ diện, ngẫu nhiên đều tự có bạn, đến khi anh nhận định hiệu quả quảng cáo đã đạt thành.” Đây là nguyên nhân lớn nhất anh tìm tới ‘*Công ty Quảng cáo Y Nhân*’, nếu anh không dấu vết tiếp cận cô, khiến cô không có lý do gì cự tuyệt, sau đó có lẽ... có lẽ bọn họ có thể tìm về một ít mất mát gì đó.

“Sách lược quảng cáo của anh còn mạnh hơn so với chúng tôi, bội phục.” Đó là một phương pháp tuyệt diệu, truyền thông đối với tình cảm lưu luyến của danh nhân luôn chú ý hòa theo, hơn nữa bọn họ là quan hệ chồng trước và vợ trước, cùng nhau đề cử TV LCD lớn dành cho cả nhà cùng xem, có cái gì có thể so sánh với màn kịch vui này?

“Cho nên, em có bằng lòng phối hợp với anh không?” Anh cố gắng không lộ ra hưng phấn trong lòng, nhưng nếu tay nhỏ bé của cô xoa lồng ngực của anh, sẽ phát hiện tim của anh đập mãnh liệt, nhiệt độ cơ thể tăng vọt.

“Tôi có điều kiện, sau này quảng cáo của ‘*Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ*’ đều phải giao cho chúng tôi, ít nhất ký hợp đồng ba năm.” Nếu muốn cô làm công việc vượt quá bổn phận, phải trả giá rất lớn, anh có thể dùng cảm tình đã qua làm thúc đẩy, cô vì sao lại không thể thừa cơ nâng giá?

“Xem ra, em đánh giá chính mình tương đối cao.” Anh mỉm cười, người phụ nữ anh yêu thật tự tin.

“Cũng vậy.” Anh chẳng phải người đàn ông kiêu ngạo sao? Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ mấy năm gần đây qua rất tốt là rõ như ban ngày, xem ra sau khi ly hôn sau anh ngược lại càng thêm tinh khôn, cũng có thu hoạch.

“Được, cứ quyết định như vậy, anh và em ký hợp đồng, em hợp tác diễn trò với anh, chờ mong cục diện cả hai đều thắng.” Nếu ở trường hợp xã giao, lúc này hai bên nên bắt tay, nhưng anh không tính làm như vậy, bởi vì anh sợ một khi nắm chặt tay sẽ buông không ra.

“Tôi có thể làm được, nhưng hy vọng anh sẽ không đùa quá hoá thật, việc này chỉ để thúc đẩy hiệu quả quảng cáo.”

Vô luận thương trường hay tình trường, quy tắc trò chơi đều phải định rõ, nếu cô quyết định không đi đường lui, sẽ không thể mạo hiểm khiến cho bản thân mình không khống chế được. “Đương nhiên, làm ăn chỉ là làm ăn.”

“Tôi đây đi trước, giữ liên lạc.”

“OK, liên lạc sau.” Nhìn theo vợ trước bước ra cánh cửa kia, anh thở dài, tâm tình thật lâu mới có thể bình tĩnh, vì sao so với trong trí nhớ cô bây giờ lại đẹp hơn? Vì sao tim của anh nhảy so với trước kia càng kịch động? Chỉ có chính anh mới hiểu được nguyên nhân, tình yêu chưa bao giờ rời xa, chỉ chờ đợi thức tỉnh.

Cung ới, xin không cần nói đây chỉ là tràng diễn, anh cố lấy bao nhiêu dũng khí mới bước bước đầu tiên, không bao giờ nữa muốn hối tiếc và tiếc nuối, lúc này đây, anh sẽ viết ra kết cục không giống như vậy!

“Hợp đồng ba năm? Trúc An thân yêu, tôi làm sao cảm tạ cô mới tốt đây?” Vừa nghe đến tin tức tốt kinh người này, Ngải Dịch từ ghế sofa nhảy dựng lên hoan hô, còn dặt tay cô xoay quanh vòng, giống một đứa trẻ vô cùng vui vẻ.

Mới vòng vo hai vòng Kha Trúc An đã rút tay về, cô thật sự không nói với anh. “Chu tổng giám đốc có điều kiện phụ, yêu cầu tôi cùng anh ta diễn trò, làm bộ chúng tôi muốn hợp lại, tăng cường hiệu quả quảng cáo.”

Chuyện này cô chỉ có thể nói cho một mình Ngải Dịch, nếu để cho đồng nghiệp khác biết, chỉ sợ ngày mai sẽ truyền khắp phòng quảng cáo, cách âm ở văn phòng ông chủ hẳn cũng không tệ lắm?

“Diễn trò? Oa, gã đàn ông này cũng quá tinh ranh, tôi cũng chưa nghĩ đến có một chiêu này!” Hoan hô của Ngải Dịch chuyển thành kinh hô, xem ra tâm cơ của chủ công ty còn nặng hơn người theo nghề quảng cáo. Không được, tình thế nghiêm trọng vượt qua dự đoán, anh nhanh chóng thanh minh. “Tôi sẽ không miễn cưỡng cô, đôi lại là tôi tuyệt đối sẽ không đáp ứng.”

Cảm thụ của Ngải Dịch đối vợ trước rất phức tạp, nhưng vô luận như thế nào, anh không có khả năng đem đoạn cảm tình kia trở thành lợi thế buôn bán, cho dù lòng yêu sự nghiệp cường thịnh cũng có cực hạn, làm người đều có nhu cầu sinh hoạt cá nhân, công việc không vĩ đại như vậy chứ? “Tôi đã đáp ứng anh ta, tôi sẽ làm được.”

Anh ngờ ngác nhìn cô một hồi lâu, không thể không thừa nhận người phụ nữ này thật sự rất mạnh mẽ, bề ngoài giống con cừu nhỏ dễ dàng bị thương, lại có thể bình tĩnh xử lý tình huống chưa xót nhất, so sánh lại anh quả thực chỉ là một con tôm đười ươi.

“Tốt, bắt đầu ngày mai, cô chính là người phụ trách bộ phận sáng kiến của công ty này.” Chuyện tới nay, anh chỉ có thể đáp lại như thế, dù sao anh còn có thể tưởng thưởng gì khác được cho cô nữa đây? Lấy thân báo đáp cô cũng sẽ không muốn.

“Cám ơn.” Kha Trúc An hoàn toàn xứng đáng, giám đốc bộ phận sáng kiến chỉ dưới ông chủ, ở trên mọi người, bằng biểu hiện hôm nay của cô, về công về tư cô đều có tư cách đảm nhiệm.

“Đúng rồi, cần tôi cùng diễn trò, trăm ngàn đừng khách khí.” Cơ mật buôn bán đương nhiên càng ít người biết càng tốt, anh nguyện ý theo đám đương người làm nền, người qua đường hoặc bảo toàn.

“Căn cứ yêu cầu của Chu tổng giám đốc, tôi không thể chỉ có xicăngđan với anh ta, còn phải có một bên thứ ba làm đạn khói, tôi nghĩ anh rất thích hợp, yên tâm, tôi sẽ báo cho anh trước.” Trên đường từ Đài Nam trở về, cô đã kế hoạch bước đầu tốt, Chu Thế Hiền đương nhiên tìm được bạn gái, nhưng người yêu duy nhất của cô chính là công việc, bởi vậy cô cần Ngải Dịch hỗ trợ, làm bộ giá thị trường của cô rất không tồi.

Đạn khói... Ngải Dịch làm ra biểu tình quái dị nhếch miệng thè lưỡi, nếu anh có công năng này cũng không tồi, anh sẽ cố gắng hướng bằng khô học tập.

“Ah, nếu giả diễn thực làm thì làm sao bây giờ? Chồng trước của cô nói không chừng còn yêu cô.” Ngải Dịch cũng không quên party tạm biệt độc thân năm đó, Chu Thế Hiền thoát nhìn là một tên cố chấp, không có khả năng dễ dàng buông tha cho người phụ nữ của hắn.

“Anh ta nghĩ như thế nào cũng không liên quan đến tôi, tôi sẽ không quay đầu, hiện tại tôi yêu nhất chỉ là công việc.” Từ một khắc Chu Thế Hiền đưa ra đề nghị này, tâm cô liền lạnh, anh có thể làm được thật như thế, cô làm sao bại bởi anh?

“Tốt, đầu với anh ta!” Tình yêu tính cái gì? Nhớ lại thì như thế nào? Vì tiền đồ tốt của ‘*Công ty Quảng cáo Y Nhân*’, chỉ có hướng về phía trước!

*****

Một tháng sau, trong một khách sạn năm sao cao cấp ở Đài Bắc, họp báo giới thiệu sản phẩm của ‘*Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ*’ sắp cử hành, các nhà truyền thông lục tục báo danh, hiện trường có trà bánh cùng đồ uống tinh mỹ, để cho các phóng viên vừa ăn uống, vừa xem tin tức quảng cáo, hôm nay giới thiệu sản phẩm kết hợp hoạt động công ích, còn có nhóm băng hữu nhỏ ở ‘*Quỹ trợ giúp gia đình và trẻ em*’ biểu diễn, xem như tiêu điểm thứ nhất cho báo viết.

Không bao lâu, phóng viên mất sắc phát hiện cũng một sự kiện có ý tứ —— khách cần quảng cáo và người làm quảng cáo, lại là quan hệ chồng trước và vợ trước!

Chu Thế Hiền mặc dù đã ly hôn một lần, vẫn là vương tử quý tộc được chọn thứ nhất, rất nhiều thiên kim nhà giàu có âm thầm đầu sức, hy vọng ngồi trên ngai vàng phu nhân tổng giám đốc của ‘*Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ*’, nhưng anh luôn có vẻ không hề bận tâm, bộ dáng thanh tâm quả dục, không biết tức chết bao nhiêu mỹ nhân nhà giàu. Truyền thông đối anh cũng tương đối có hứng thú, lại chỉ có thể tự mình xem tranh truyện xưa, thủy chung tra không ra manh mối xác thực gì.

Hôm nay trời giáng mưa đỏ hay là như thế nào, Chu công tử cư nhiên không chút nào tránh né mời đến vợ trước làm quảng cáo, hai người cùng hòa hợp với biểu diễn của nhóm băng hữu nhỏ, còn đề cử gia đình cả nước cùng xem TV LCD màn hình lớn. Chắc chắn, nhiếp ảnh gia còn không mau chụp ảnh?

Đợt quảng cáo ầm ập thứ nhất diễn xong, mở ra vấn đề cho truyền thông ở hiện trường, quả nhiên không có người chú ý tới cấu tạo sản phẩm, hoạt động công ích cũng bị đặt qua một bên, bọn họ muốn biết chỉ có một việc. “Xin hỏi Chu tổng giám đốc, ‘*Công ty Quảng cáo Y Nhân*’ vừa vận là công ty vợ trước ngài nhậm chức, lần hợp tác này của các người, ở giữa có quan hệ đặc biệt gì không?”

“Năng lực chuyên nghiệp của Kha tổng giám đốc chúng tôi có mắt đều thấy, mọi người không cần liên tưởng nhiều, xin chú ý sản phẩm của chúng tôi nhiều hơn, cảm ơn.” Chu Thế Hiền sớm có chuẩn bị, cho một đáp án lập lòe nước đôi. “Đương nhiên, duyên phận thật là kỳ diệu, chuyện sau này ai cũng không thể đoán trước.”

Kha Trúc An đứng ở một bên, chỉ lẳng lẳng mỉm cười, anh trả lời quả nhiên có kỹ xảo, cô còn phải học hỏi anh nhiều hơn. “Hai vị có thể chụp ảnh chung không?” Đây là vấn đề thứ hai, vẫn như cũ không hề quan hệ với chủ đề chính của hội nghị.

“Có thể, nhưng phải chụp chung với TV LCD của chúng tôi, còn có nhóm người phát ngôn đáng yêu.” Chu Thế Hiền sáng khoái đáp ứng, Kha Trúc An cũng rất phối hợp, chủ động đi đến bên cạnh anh, sau lưng là TV LCD đã sắp xếp, phía trước là bọn nhỏ giả làm động vật các kiểu.

Các bạn nhỏ không hiểu thế giới người lớn giả dối, cười thật phần vui vẻ, nhưng các phóng viên hy vọng nam nữ nhân vật chính càng nhập diễn, đều đưa

ra yêu cầu. “Hai vị làm ơn tới gần một chút, cười một cái đi!”

Ứng yêu cầu của người xem, Chu Thế Hiền vươn tay ôm bà vai vợ trước, hai người cùng nhau đối mặt màn ảnh. Tâm Kha Trúc An chấn động, mặt ngoài vẫn duy trì trấn định, bọn họ chỉ làm theo yêu cầu, anh đã không phải là người đàn ông cô yêu, vì hiệu quả tuyên truyền, cái gì anh ta cũng làm được. “Kha tổng giám đốc, xin hỏi hiện tại cô còn độc thân sao? Có khả năng hợp lại với Chu tổng giám đốc hay không?”

“Trước mắt tình nhân của tôi chính là công việc, tôi cùng Chu tổng giám đốc chỉ là bằng hữu.” Lúc này cô trả lời không tính là lừa dối lớn ngập trời chứ? Sau khi ly hôn đương nhiên cũng có thể làm bằng hữu, nhất là người hợp tác làm ăn.

“Chu tổng giám đốc có suy nghĩ tái hôn hay không? Xin hỏi người lý tưởng với tiêu chuẩn của anh là như thế nào?”

“Thành thực, tự tin, chân thật, chính là nữ nhân đẹp nhất trong cảm nhận của tôi.” Nha nha, lời này hình như là đang hình dung Kha tổng giám đốc bên cạnh?

“Lúc trước Kha tổng giám đốc từng sanh non, hôm nay nhìn đến nhiều người phát ngôn đáng yêu như vậy, có muốn tự mình sinh một người không?” Phóng viên đáng khinh này là tự vạch áo cho người xem lưng?

Chu Thế Hiền nhíu mày thật sâu, nhin không được thay lên tiếng. “Xin các vị đặt câu hỏi không cần bén nhọn như thế, thông cảm tâm tình người làm cha mẹ, chuyện này đối với chúng tôi đều là tiếc nuối rất lớn.”

Không nghĩ tới ngay cả chuyện này cũng được công khai thảo luận, Kha Trúc An hít sâu một hơi, nhin xuống chưa xốt ở khóe mắt. “Từng tiểu thiên sứ đều thực đáng yêu, tôi cực kỳ hoài niệm tiểu thiên sứ của tôi, nếu có duyên, tôi chờ mong có thể gặp lại nó.” Lời này đã động không ít lòng người, bao gồm Chu Thế Hiền, anh nắm tay vợ trước lên, hôn nhẹ ở mu tay cô, biểu đạt ngưỡng mộ sâu nhất của anh. Hình ảnh này khiến cho nhiếp ảnh gia ở hiện trường rất kích động, có hình ảnh tốt để báo cáo kết quả công việc rồi.

“Thật có lỗi, tôi cùng Kha tổng giám đốc không nhận phỏng vấn, vấn đề có liên quan hoạt động xã hội, xin hỏi nhân viên quan hệ xã hội của chúng tôi, đa tạ.” Nói xong, Chu Thế Hiền ôm bà vai Kha Trúc An, nói nhỏ ở bên tai cô. “Tận lực làm ra bộ đáng bi thương.”

“Uh” cô chỉ có thể phối hợp lệnh của anh, hai người nhanh chóng đi xuống đài, mặc cho máy chụp ảnh ở phía sau đuổi chụp, bọn họ không hề quay đầu, diễn trò cũng phải hiểu được tiết chế, phát huy tiếp nữa sẽ rất over.

Một tuồng kịch tàn khốc và vớ vẩn cỡ nào, cô giật mình hiểu ra, tình yêu đã cách thật xa, cớ tích chỉ là lời đồn đãi của một thế giới khác.

Đêm đó, Chu Thế Hiền trở lại chỗ ở Đài Bắc, trong nhà sạch sẽ và yên tĩnh, anh mở tủ lạnh cầm chai bia ra, ngồi trên sofa xem tin tức, tivi đương nhiên là màn hình tinh thể lỏng nhà mình sản xuất ra. Hôm nay họp báo giới thiệu sản phẩm tương đối thành công, các truyền thông đều viết bài báo thật dài, cũng khiến cho người tiêu thụ đề lại ấn tượng.

Nhưng mà nước có thể đưa thuyền, cũng có thể lật thuyền, anh phải cẩn thận làm việc, hôm nay thiếu chút nữa hại Trúc An rơi lệ tại chỗ, anh nhìn ra được ưu thương của cô, lại chỉ có thể tiếp tục ngụy trang, nếu khiến cô phát giác thực tâm của anh, chỉ sợ cô rời khỏi trước thời gian.

Lúc này điện thoại vang lên, là điện thoại của ba anh, thật khó, anh và ba đã thật lâu không nói chuyện với nhau. Điện thoại vừa thông chính là chất vấn liên tiếp. “Con muốn làm như thế nào? Cứ nhiên tìm cô ấy đến làm quảng cáo? Lúc trước các người ly hôn, gia tộc thừa nhận bao nhiêu áp lực, hiện tại con lại muốn làm kiểu này! Ngay ngày qua rất tốt có phải hay không?”

Chu Tín Vũ vẫn đang là chủ tịch trên danh nghĩa, nhưng đã không hề hỏi đến quyết sách ở công ty, vì nguyên nhân như thế mới có thể xảy ra chuyện hoang đường này, ông ngay cả ngăn cản đều không kịp, chỉ có thể tro mắt nhìn tivi báo viết, mới hiểu được con của mình phạm phải chuyện tốt gì.

“Có cái gì không ổn sao? Con cho rằng hiệu quả tốt lắm, hướng hồ con đã ba mươi một tuổi, tự mình có thể quyết định.” Chu Thế Hiền đã sớm đoán được ba mình sẽ không có lời hay gì, nhưng anh không sao cả.

“Con có biết, ông nội bà nội của con đều rất tức giận hay không?” Chu Tín Vũ đưa ra trường bối đến đề văn bối, bởi vì ông thật sự không có lợi thế gì.

“Con thật tiếc khiến cho bọn họ tức giận, nhưng con sẽ không thay đổi quyết tâm.” Bối cục lâu như vậy, khát vọng sâu như vậy, chỉ có chính anh hiểu được, bước ra bước đầu tiên phải tiếp tục đi xuống.

“Con rốt cuộc có quyết tâm gì?” Chu Tín Vũ có loại dự cảm không ổn, chỉ cần dính đến người phụ nữ Kha Trúc An kia, con liền trở nên rất không thể thuyết phục.

“Chờ xem đi.”

“Thế Hiền, trên thế giới này có nhiều phụ nữ như vậy, con có tình chỉ muốn một mình cô ấy sao?” Chu Tín Vũ thật sự không hiểu, bằng điều kiện hơn người của con ông, muốn kết hôn công chúa cũng không thành vấn đề, vì sao nhất định phải là cô bé lọ lem kia?

“Ba, người sẽ không hiểu.”

“Vì cô ấy, con tình nguyện phản bội gia tộc?”

“Con không muốn thương tổn các người... Nhưng nếu cần thiết, con sẽ tự mình rời đi.”

“Cái gì gọi là rời đi?” Ngốc con này, không phải là muốn bỏ gia nghiệp chứ? Từ sau khi anh chuyển ra ngoài ở, trong nhà lạnh lẽo tới cực điểm, ngộ nhờ anh chạy đến nước ngoài sống, thậm chí thoát ly quan hệ với gia đình, lão nhân gia còn có thể có cái gì vui trên đời?

“Con còn có việc phải làm, trước hết như vậy, thật có lỗi.” Sự khác nhau quá sâu, khoảng cách quá xa, Chu Thế Hiên không biết nên nói từ đâu.

Cúp điện thoại, anh đi đến bên cửa sổ ngắm nhìn cảnh đêm, đèn đuốc lóe sáng chập chờn giống như tâm tình của anh, thủy chung không thể bình tĩnh, tại góc thành thị này, người kia có phải đã ngủ yên hay không? Hay là như anh, vẫn đang đau khổ nhớ mong?

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Lọ Lem Đá Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

“Trúc An, hôm nay có người tặng hoa cho cô, tôi đã giúp cô ký nhận!” Mới vào làm không bao lâu, Tina đang cầm một bó hoa hồng phấn to, vui vẻ đưa đến trong văn phòng chủ quản, hiện tại Kha Trúc An là giám đốc bộ phận sáng kiến, có văn phòng riêng của mình. “Uh, cảm ơn.”

Kha Trúc An ngay cả đầu cũng không nâng một chút, chuyên chú nghiên cứu biểu đồ báo cáo mới ra, sau khi quảng cáo chính thức đẩy ra, sức tiêu thụ giai đoạn này đặc biệt quan trọng, dựa vào phản hồi phỏng vấn qua điện thoại, thư điện tử hay trực tiếp, quảng cáo qua các phương tiện truyền thống và quảng cáo trên mạng truyền thông, phải lấy ra tỉ lệ và dự toán thích hợp, còn phải xem hiệu quả tùy thời điều chỉnh. Trong công ty mặc dù có bộ phận truyền thông chịu trách nhiệm việc này, nhưng cô là người phụ trách chính case quảng cáo này, cần phải hiểu biết nội dung tổng quát để chỉ đạo.

Xem về mặt chủ quản không quan tâm, Tina không khỏi tò mò đưa ra câu hỏi. “Cô không xem thiệp một chút sao? Cô đã biết là ai tặng sao?”

Ngày đó hội nghị giới thiệu sản phẩm tạo tiếng vang lớn, ngoại trừ bọn họ bên trong công ty mọi người đều nhiệt liệt thảo luận, đồng nghiệp khác và các phần tử hiểu kỳ, cũng đều lên tìm hiểu tin tức, dù sao cô tích của hoàng tử và cô bé lọ lem rất hấp dẫn người xem, không biết bọn họ có khả năng gương vỡ lại lành hay không? Hơn nữa tình cảm chân thành của hoàng tử sâu như vậy, cô bé lọ lem làm ơn đừng bỏ rơi anh nữa.

“Chắc là khách hàng.” Còn ai vào đây đâu? Người đàn ông kia vì đạt được mục đích, từng chi tiết nhỏ đều chú ý tới.

“Đúng vậy, chính là khách hàng lớn nhất của chúng ta, tổng giám đốc Chu Thế Hiên, anh ta siêu mê người!”

Tina cười vẻ cực kỳ say mê, giống như mình là nữ nhân vật chính. “Hai người không phải muốn hợp lại chứ? Tất cả mọi người đều muốn uống rượu mừng của hai người lần nữa đấy!”

Cuối cùng Kha Trúc An ngẩng đầu, tỏ vẻ tán thưởng trợ lý. “Sức tưởng tượng của cô vô cùng phong phú, không bằng giúp bộ phận sáng kiến nghĩ thêm vài phương pháp quảng cáo tốt nữa đi.”

“Trúc An, cầu xin cô hãy nói cho tôi biết! Bằng không tôi sẽ vì tò mò mà chết.” Ai không thích tám chuyện xấu, nhất là phát sinh trên người chủ quản mình, loại tin tức độc nhất vô nhị này sao có thể không hỏi thăm? Cuộc sống bình thường phải dựa vào liều thuốc này gây kích thích.

“Đừng lộn xộn, cần tôi giao thêm công việc cho cô sao?” Kha Trúc An hai mươi tám tuổi, Tina hai mươi hai tuổi, hai người phụ nữ chỉ hơn kém nhau sáu tuổi, nhưng đoạn đường trải qua lại không giống nhau, ý nghĩ tự nhiên cũng không giống.

Tina không dám chọc tức cấp trên, đem bó hoa đặt ở góc khuất, trước khi đi vẫn không tha nhắc nhở. “Nếu lúc nào cô muốn tâm sự, cứ gọi cho tôi nha!”

Sau khi nói xong, Tina nhanh như chớp chạy ra, Kha Trúc An mới đem tầm mắt chuyển tới bó hoa, hoa là vô tội, chúng nó rất đẹp, xấu xí là lòng người. Cô không khỏi nghĩ đến thật lâu trước kia, khi Chu Thế Hiên chờ cô ở sân bay Đài Nam, cũng từng ôm một bó hoa lớn, tươi cười đầy mặt chào đón cô, khi đó bọn họ yêu đối phương cỡ nào, tràn ngập hy vọng vào tương lai.

Mà nay thì sao? Bọn họ chỉ muốn lợi dụng lẫn nhau, để đạt được hiệu quả và lợi ích lớn nhất, anh là vì sản phẩm nhà mình, cô là vì hợp đồng quảng cáo, tám lạng nửa cân. Thờ dài, cô ôm lấy bó hoa, nhìn thấy trên tấm thiệp viết một câu ——

“Tôi cũng tưởng niệm tiểu thiên sứ của chúng ta —— Thế Hiên”

Đó là bút tích viết tay, tốt lắm, xem anh có dụng tâm. Nhưng cô đã không còn muốn đi làm rõ, đến tận cùng anh làm như vậy là vì diễn xuất hoàn mỹ, hay

là thật sự để ý?

Cốc, cốc!

Ngài Định gõ cửa đi tới, mở miệng liền hỏi: “Kha giám đốc, cô có khỏe không?”

Anh vừa nghe Chu công tử đưa bó hoa đến, lập tức tiến đến quan tâm, dù sao anh là bên thứ ba đạn khói, làm sao có thể không làm tốt hết phận sự?

“Tôi tốt lắm, có chuyện gì sao?” Trên mặt cô chẳng lẽ có viết chữ? Hẳn là không có mới đúng, qua thời gian được công việc tôi luyện, hi vọng ái ố của cô đã sớm không dễ dàng biểu lộ ra.

“Khi cần bạn trai, tùy thời cho tôi biết, khi muốn đánh nhau đẩy trống lớn, cũng xin nói cho tôi biết trước thời gian.” Ngài Định không đành lòng đem thành công của mình thành lập trên thống khổ của người khác, chuyện hợp báo giới thiệu sản phẩm ngày đó anh cũng chính mắt thấy, thật sự nhìn không được, ngay cả chuyện riêng tư nhất là người mẹ đau khổ mất con đều bị bàn tán nói ra cho người ngoài, đây là hy sinh bản thân, hoàn thành tập thể? Nếu là anh tuyệt đối mặc kệ, sự nghiệp làm được lớn thì như thế nào, làm người vui vẻ vẫn là quan trọng nhất.

“Tôi sẽ, xin yên tâm.” Cô gật gù đầu, đồng thời đem bó hoa giao cho anh. “Phiền toái anh đem hoa tặng nữ đồng nghiệp, tôi cảm thấy nếu là anh tặng sẽ đặc biệt lãng mạn.”

“No problem!” Mượn hoa hiến nữ, chuyện khoái trá cỡ nào, xem về mặt bình tĩnh của giám đốc bộ phận sáng kiến, ác cảm đặc tị của Ngài Định hơi chút giảm bớt, thật vui vẻ đi ra cửa.

Trợ lý đi rồi, ông chủ cũng rời khỏi, Kha Trúc An mới xem báo cáo trong chốc lát, tiếng chuông di động bỗng nhiên vang lên, sao hôm nay tất cả mọi người muốn tìm cô? Không thể để cho cô thanh tĩnh một chút sao?

Vừa tiếp điện thoại lên, ở nơi khác truyền đến thanh âm của Chu Thế Hiền. “Hi, nhận được hoa chứ?”

“Uh, rất được, cũng rất có hiệu quả tuyên truyền, toàn bộ mọi người trong công ty sẽ hỗ trợ truyền bá.” Công ty quảng cáo am hiểu nhất là nhấn giùm tin tức, giới quảng cáo cùng giới truyền thông cũng coi như hàng xóm tốt. Chuyện này nếu ngày mai lên báo cũng không có gì lạ.

“Vây là tốt rồi, tối hôm nay tiện cùng nhau dùng cơm không?” Anh mới vừa lên đến công ty con ở Đài Bắc, khẩn cấp muốn gặp cô, chuyện cách hơn ba năm, anh cũng sắp quên làm sao đưa ra lời mời với phái nữ, hơn nữa đối phương là vợ trước của anh, bọn họ từng thân mật, từng xa lạ, nay lại vô cùng xa xôi.

“Xin hỏi là vì việc công hay là việc tư?”

“Đương nhiên là vì việc công, chúng ta hợp thời đổi mới tình tiết, mới có thể để cho truyền thông có tin tức báo cáo.” Anh biết lòng phòng bị của cô rất mạnh, nếu không lấy cớ này, anh vĩnh viễn đừng nghĩ hẹn cô đi ra.

Ngay cả hẹn hò đều là hành động, chiều tình huống này phát triển tiếp, cô có thể báo danh với giải Kim Mã lãnh giải nữ diễn viên xuất sắc nhất. Cô bỗng nhiên cảm thấy có chút chán ghét, nhưng cô không quên hứa hẹn của mình, vì hợp đồng quảng cáo ba năm, việc nhỏ này tính toán làm cái gì? “Được, xin nói cho tôi biết thời gian, địa điểm.”

Cuối cùng cô đáp ứng rồi! Anh âm thầm thở ra, vừa rồi cô chần chờ vài giây, làm cho anh nghĩ không còn hy vọng, cảm tạ ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’, cảm tạ ‘Công ty Quảng cáo Y Nhân’, nếu như không có hai công ty hợp tác, cũng không có cơ để cho bọn họ gặp lại.

“Buổi tối sáu giờ, ở cửa công ty em.”

“Tôi không cần đón.” Cô cũng không phải không có năng lực hành động, anh lại là người đàn ông nổi tiếng như vậy.

“Đón đưa chính là một loại thủ đoạn, càng dẫn người chú ý mà thôi.”

“Tôi hiểu, đến lúc đó gặp.” Anh nói rất có lý, cô không thể không bội phục sự thông minh của anh, hơn ba năm không gặp, anh thay đổi thật nhiều, mà cô cũng không còn như trước, mọi người sẽ thay đổi, tình yêu cũng vậy.

Đêm nay lại lên sân khấu diễn trò, khoảng cách chân thật càng ngày càng xa, cuối cùng có thể ngay cả thiết tình cũng mất đi hay không? Tự cho là người thông minh, kỳ thật một người đều ngốc hơn một người.

Gần tối, Chu Thế Hiền lái xe vào một toà nhà cao ốc làm ăn lớn, ‘Công ty Quảng cáo Y Nhân’ thuê một tầng lầu trong đó, ngoài ra nơi này còn có rất nhiều công ty khác, giờ phút này cửa lớn xuất hiện rất đông người. Đám đông tan tã, cho dù muốn tăng ca cũng phải đi mua đồ ăn nhanh, người đến người đi rất náo nhiệt.

Chu Thế Hiền đứng ở bên ngoài xe chờ đợi, anh đến trước nửa giờ, nhưng anh rất thích chờ đợi, cũng đã đợi nhiều ngày đêm như vậy, còn ngại chút thời gian này sao? Trải qua truyền thông dùng độ dài lớn ‘giới thiệu’, có không ít người nhận ra vị danh nhân này, nhất là nhân viên của ‘Công ty Quảng cáo Y Nhân’, vừa thấy khách hàng lớn đều cúi đầu đến thăm hỏi, tuy rằng vạn phần tò mò nhưng không ai dám truy vấn. Chu Thế Hiền có loại khí chất trời sinh quý tộc, lúc này xem ra đang trầm ngâm trong suy nghĩ của mình, hơi buồn khiến cho đàn ông hay phụ nữ bên cạnh tìm đều đập thình thịch.

Năm giờ năm mươi lăm phút, Kha Trúc An đi ra cửa cao ốc, Chu Thế Hiền bởi vậy mà tạm dừng hô hấp, nín thở thường thức cảnh đẹp trước mắt. Khi

gặp cô hai lần trước, cô đều búi tóc, mặc trang phục lịch sự màu đậm, nhưng hôm nay cô buông tóc dài, mặc một chiếc áo đầm màu xanh da trời, phụ trợ dáng người thon thả cùng với khí chất dịu dàng của cô.

Cho dù bề ngoài cô nhỏ bé và yếu ớt, nhưng anh so với ai khác đều hiểu được, ý chí của cô mạnh hơn anh, có thể bức anh đến tuyệt cảnh, cô lại nhẹ lướt đi.

“Chờ đã lâu rồi sao?” Kha Trúc An nhìn đồng hồ một chút, cô đã tới hẹn trước thời gian 5 phút, anh lại đến sớm hơn. Bên cạnh có không ít người chú ý tới bọn họ, lời đồn đãi chắc sẽ được truyền tốt hơn chút, đây đúng là hiệu quả anh muốn, cô rất hiểu.

“Tôi vừa đến.” Anh mở cửa xe cho cô, thanh âm có chút khàn khàn. “Mời lên xe.”

Đợi hơn ba năm, rốt cục đợi được ngày này, có thể tìm về tất cả mất mát hay không? Anh muốn mình đừng nóng vội, chuyện xưa vừa mới bắt đầu, từ từ đến mới có thể ổn.

“Cám ơn.” Đã lâu không ngồi xe anh, trong không gian đóng kín chỉ có hai người, muốn chạy trốn đều trốn không thoát, cũng không biết nên nói cái gì cho tốt? Trang phục hôm nay của cô được chứ? Trước kia anh đều nói thẳng cô xinh đẹp đáng yêu, hiện tại có phải chỉ để ý hành động của cô hay không? Vì diễn xuất thuận lợi, cô đi làm đến nửa ngày còn lại chạy ra đi mua quần áo, hiện tại lại cảm thấy chuyên nghiệp của mình có chút ngốc.

Trên đường, bên trong ô tô phát ra âm nhạc dịu dàng, không khí cũng không quá ngưng ngập, cô trộm ngắm anh vài lần, không biết được anh lặng yên suy nghĩ cái gì, cô sớm đoán không ra tim của anh, mà ngay cả tâm của cô cũng nắm không được.

Mục đích đến, cư nhiên lại là khách sạn nơi bọn họ mới gặp mặt, cô đầu không được kinh ngạc hỏi: “Anh xác định muốn ăn cơm ở trong này?”

“Anh đã đặt phòng trước ở câu lạc bộ khách sạn, chúng ta phải diễn xuất chỉ là cùng vào cùng ra, thời gian ăn cơm không cần quá câu nệ, tự nhiên là tốt rồi, nếu cả đêm đều phải diễn thì quá mệt mỏi.” Anh ra vẻ bình tĩnh giải thích.

“Hiểu.” Cô cũng không có trình độ diễn cao như vậy, ở trong phòng ít nhất có chút riêng tư, nhưng... Chuyện cũ từng cái hiện lên trong đầu, chẳng lẽ chỉ có cô thấy cảnh thương tình sao? Thế giới này làm sao vậy, không lẽ chết lặng tới cực điểm mới xem như đã lớn sao? Vào khách sạn, quản lý tự mình hoan nghênh bọn họ, tươi cười đầy mặt, thái độ thân thiết, giống như bọn họ chưa bao giờ ly hôn, vẫn đều là Chu tiên sinh và Chu phu nhân.

Thật là, tất cả mọi người diễn như vậy, cô làm sao có thể nhận thua? Cũng làm bộ như cái gì cũng chưa xảy ra, đây là một buổi tối đẹp, mặc kệ chưa kết hôn, đã kết hôn hoặc ly hôn, dù sao không cho phép xúc động trước mặt người khác là được.

Đáp thang máy đi thẳng lên câu lạc bộ ở tầng cao nhất, hai người đi vào phòng khách quý, trang hoàng phía trước có hơi thay đổi, không gian vẫn rộng mở khó tưởng tượng, cho dù mười người chen vào cũng không có vấn đề gì, bọn họ ngồi ở hai đầu bàn, giống như Nam Cực cùng Bắc Cực, hoàn toàn không thể ở chung.

Phục vụ đưa thực đơn lên, Chu Thế Hiến lịch sự hỏi bạn gái. “Muốn ăn cái gì? Đầu bếp chính nơi này vẫn là một người, hương vị này hẳn em còn nhớ rõ.”

Sao, cô có thể tự gọi món ăn? Nên cảm tạ hoàng ân mệnh mông cuồn cuộn, cô rất nhanh ra quyết định. “Salad, canh nóng, nước trái cây, như vậy là đủ.” *[Canh nóng: một món súp có thành phần chính là bí ngô, táo, sữa và hạt tiêu.]*

“Em ăn ít như vậy sao?” Cô đã đủ mảnh mai rồi, anh rất khó tưởng tượng khí lực làm việc của cô là ở đâu ra.

“Thói quen, công việc, ăn đơn giản là được.” Có khi cô chỉ ăn một cái sandwich với cà phê, đêm nay xem như phong phú rồi.

Anh tôn trọng quyết định của cô, đồng thời cũng âm thầm quyết định, vừa có cơ hội liền dưỡng béo cô.

Không bao lâu, người phục vụ đưa lên món ăn hai người gọi, lập tức cúi đầu rời khỏi, lưu cho bọn họ không gian riêng.

Phòng thật lớn, hai người ngồi thật xa, làm sao gần hơn mới tốt? Chu Thế Hiến nâng chén uống một ngụm rượu nho.

“Em có muốn uống một ly không?”

“Không cần.” Cô lập tức lắc đầu, rượu không phải thứ tốt, ít nhất đối với cô mà nói là một thứ rất khó không chế.

Muốn mời rượu hình như không dễ dàng, vậy tâm sự trước đi, anh trước nói lên tình huống của mình. “Vài năm nay, anh đã mua nhà ở Đài Nam và Đài Bắc, sống một mình.”

“Vậy sao? Anh không ở khách sạn?” Cô nhớ tới căn phòng tình xảo số 1314 kia, đó là nơi gặp lần đầu tiên của bọn họ, cũng là chỗ hẹn hò và là nơi diễn ra tình yêu cuồng nhiệt lúc trước, kỳ thật cách căn phòng này không xa, cảm giác có chút kỳ diệu lại có chút phức tạp.

“Dù sao khách sạn không phải một cái nhà.” Ngôi nhà lý tưởng của anh giống như cô viết quảng cáo, người một nhà xem tivi mới là hạnh phúc.

“Vì sao không ở chung với người nhà của anh?”

“Anh không muốn quay về ngôi nhà kia.” Giữa tình thân và tình yêu, anh thực thất bại, sự nghiệp kinh doanh thành công cũng vô dụng, anh tuyệt không

vui vẻ.

Cô nghe xong nhủ mày lại, nhin không được khuyên bảo. “Nói như thế nào bọn họ đều là người nhà của anh, hơn nữa bọn họ rất quan tâm anh, mặc kệ nguyên nhân gì, anh không nên dễ dàng từ bỏ.”

Cô không hy vọng anh bắt hòa với người nhà, lão nhân gia dễ dàng cô đơn, em gái của anh đã đi xa đến nước lạ, hiện tại chỉ có anh - người kế thừa duy nhất, trường bối nhìn không thấy con cháu sẽ rất thương tâm. Huống chi bọn họ đã ly hôn, sao anh không tìm một vị thiên kim tái hôn, ở chung với người cùng thế giới có vẻ tốt hơn, như vậy không phải mọi người đều vui vẻ sao?

“Con người anh rất khó như em chờ mong.” Có lẽ cô nghĩ anh sẽ phai nhạt, sẽ từ bỏ, nhưng thời gian cũng chứng minh anh làm không được.

“Thật có lỗi, là em quan tâm quá độ.” Nói cũng phải, cô nào có tư cách khuyên anh nên làm như thế nào? Vừa rồi là cô nhất thời mạnh động.

Anh lắc đầu cười khổ, trước mắt còn không phải thời điểm thừa nhận tốt nhất, ngộ nhờ làm cô sợ liền kiểm cùi ba năm thiêu một giờ. “Đừng nói về anh nữa, mấy năm nay em qua tốt không? Thân thể khỏe mạnh không?” Anh không dám hỏi ra miệng là, cô còn thương anh không?

“Không sao cả hoặc không tốt, như thế nào cũng phải sống, công tác bận rộn, cái gì cũng sẽ quên.” Bao gồm một ít chuyện thật lâu trước kia, chợt tỉnh mộng giữa đêm mới có thể để lộ lòng mình, cô cũng không muốn đi sâu nghiên cứu, chỉ cần có việc làm, thời gian sẽ dễ dàng trôi qua.

“Phải bảo trọng chính mình, em gầy hơn trước kia, như vậy không tốt.”

Ánh mắt của anh cũng diễn sao? Nơi này không có bên thứ ba, vì sao anh biểu lộ thâm tình như vậy? Cô không muốn nghe giọng điệu quan tâm của anh, cũng không muốn làm nũng hay tỏ khổ với anh, cô chỉ muốn bảo trì khoảng cách an toàn. “Chu tổng giám đốc, đêm nay anh giống như chưa nói tới việc công?”

“Người chế tác quảng cáo không thể soi mói, tất cả mọi người đều rất vừa lòng.”

“Cám ơn, hành động của tôi hẳn là cũng được chứ?”

“Uh, ngoài dự liệu của anh, cực kỳ tự nhiên.” Trong quá khứ ý nghĩ của cô đều viết ở trên mặt, hiện tại anh lại bắt không được lòng của cô, thậm chí muốn nghiên cứu phát triển một loại máy phiên dịch tâm tình, loại máy móc này nhất định sẽ rất dễ bán.

Đây mới là đề tài bọn họ nên bàn bạc, cô trầm tĩnh lại, ăn hết phần ăn của mình, anh còn mời cô ăn món điểm tâm ngọt của anh. “Anh không thích ăn chocolate quá ngọt, em ăn giúp anh có được hay không?”

Cô do dự một chút, anh đã ăn qua một ngụm, như vậy chẳng phải gián tiếp hôn môi sao? Nhưng mà đồ ăn không nên lãng phí, hơn nữa lại là đồ ăn ngon, loại khách sạn này không có khả năng gói đồ ăn mang về, còn nếu bị xem là đồ ăn dư bỏ đi rất đáng tiếc.

“Được rồi.” Vì thế cô tiếp nhận dao nĩa của anh, một ngụm một ngụm ăn xong bánh ngọt, không phát hiện anh thỏa mãn mỉm cười, cái kia so với chocolate gì đều ngọt.

Một cuộc hẹn hò hòa bình đã xong, Chu Thế Hiền lái xe đưa cô về nhà, cô cũng không kinh ngạc khi anh biết địa chỉ của cô, dù sao nhà này lúc trước do Diêu thư ký hỗ trợ tìm, mà Diêu thư ký nguyện trung thành với ai cô đương nhiên rõ ràng.

“Đến nhà em rồi.” Anh thắng xe lại, chậm rãi đứng ở đầu hẻm.

“Cám ơn anh đưa tôi về.” Lời nói vô cùng lễ phép, cô không khỏi xúc động, lúc trước bọn họ động không động liền đầu vô nồm, khi đó nhiệt tình và vui vẻ, đều bao phủ tất cả trên đời...

Cô cời dây an toàn, đang muốn mở cửa xe, anh lại đột nhiên cầm bả vai của cô. “Có phóng viên theo ở phía sau, khi xuống xe anh sẽ lấy tay che khuất em, em hãy giả làm bộ dáng rất kinh ngạc.”

“Ừ, tốt!” Truyền thông làm việc thật sự thực vất vả, một tuồng kịch nhảm chán như vậy cũng muốn theo. Nói lại, ánh mắt của anh cũng rất sắc bén, cả đêm cô đều không phát hiện dị trạng, còn cho rằng bọn họ đã diễn vô ích!

Sau khi xuống xe, quả nhiên cách đó không xa có đèn loang loáng sáng lên, Chu Thế Hiền vươn tay nắm bả vai Kha Trúc An, để cô tựa vào trong ngực của anh. Một khắc này, nhịp tim của cô đột nhiên nhanh hơn, đã lâu không cảm nhận được nhiệt độ cơ thể của anh, làm sao có thể khiến cô không choáng váng một trận? Thậm chí muốn ngừng lại thêm một lát...

“Anh phải làm bộ dáng bảo vệ em, xin em hiểu cho.” Tiếp xúc thân mật như thế, anh cũng không bình tĩnh được bao nhiêu, lại phải lừa mình dối người giải thích.

“Uh, không sao...” Tiếng nói của anh quanh quẩn bên tai cô, mang đến một cỗ tê ngứa run run, từ lỗ tai lan đến toàn thân.

Anh ôm bả vai của cô, bả đầu của cô tựa vào vai anh, ai có thể nói bọn họ không phải một đôi người yêu? Đôi người yêu dựa sát vào nhau đi đến trước cửa nhà trọ, cô lấy chìa khóa ra, sờ soạng một hồi lâu mới mở cửa. “Vây... ngủ ngon.”

Anh rất hy vọng cô đã đánh mất chìa khóa, hoặc là cánh cửa này hỏng rồi, nhẹ ôm lấy cô như vậy, khiến cho anh chỉ muốn thời gian tạm dừng.

“Hy vọng em có mộng đẹp.” Hơi thở của anh cách cô rất gần, ánh mắt của anh dường như có vẻ rất muốn hôn cô? Không, nhất định là cô nhìn sai rồi.

Cô nhanh chóng chạy lên lầu, tránh ngực anh, trốn tránh cảm giác ý loạn tình mê, giữa nam và nữ khó tránh khỏi tác dụng hoá học, cách xa một chút sẽ không có chuyện, đúng vậy, chính là như vậy.

Vừa nghĩ tới ba năm tương lai có thể phải thường thường phát huy hành động này, cô phát hiện thân mình ở trong hợp đồng nguy hiểm, bởi vì cô vẫn có cảm giác. Từ lâu rồi khó bảo toàn sẽ không gặp chuyện không may, vì ngồi trên vị trí giám đốc bộ phận sáng kiến, nói không chừng cô phải trả giá linh hồn của chính mình, trời ạ, việc này có thể mất nhiều hơn được hay không?

*****

Ngày hôm sau, báo chí và tivi đều đang bước phát triển mới nghe thấy, chuyện xấu nam nữ nhân vật chính từ ăn cơm, trở về nhà, toàn bộ rơi vào trong màn ảnh của đội chó săn, xác thực đặc sắc tỉ mỉ, giống như phóng viên chen chúc giữa bọn họ, còn có thể xem khẩu hình miệng đọc ra tiếng, rất lợi hại.

Bởi vì mất ngủ nghiêm trọng, Kha Trúc An đến muộn nửa giờ, cô vừa mới vào văn phòng của mình, Tina mượn báo chí xông tới kêu to.

“Trúc An, hai người đã hợp lại đúng hay không? Khó trách lúc trước tôi muốn giúp cô giới thiệu, cô đều nói không cần làm phiền, thì ra cô muốn về làm phụ nhân, trên dưới công ty chúng tôi đều dính vinh quang đấy!”

“Chúng tôi chỉ nói việc công, cô không cần suy diễn bậy bạ.” Nói không chừng do người đàn ông kia thả tiếng gió, cố ý để cho phóng viên chụp được, cô phải nghĩ anh xấu hơn chút, tối hôm qua cô thật sự ngủ không ngon, tất cả đều nhờ anh ban tặng.

“Nói việc công cần đi phòng khách quý trong khách sạn cao cấp? Còn có khách hàng tự mình đón đưa? Tốt như vậy, tôi cũng muốn đi nha!” Về mặt Tina nhảy nhót, còn đem ảnh chụp trên báo đẩy đến trước mặt chủ quán. “Cô xem xem, bộ dáng anh ấy bảo vệ cô suốt ngày người!”

Tấm ảnh chụp kia quả thật hữu lực, bản thân Kha Trúc An cũng thất thần, sao lúc anh ôm cô, ánh mắt lại dịu dàng như vậy? Thậm chí mang theo chút ưu thương? Nhiếp ảnh gia hoàn toàn đánh ra biểu tình của một đàn ông khát vọng một nữ nhân, càng kỳ diệu là, người phụ nữ kia cư nhiên như chim nhỏ nép vào người, giống như cô trời sinh liền thuộc về ôm ấp này, chỗ nào cũng không đi, chỉ cần ở trong lòng anh nghỉ ngơi.

Cô hoảng hốt một chút mới lấy lại tinh thần, vươn tay vuốt ve cái trán, tiếng nói suy yếu dần dần. “Hiện tại tôi có chút đau đầu, cầu xin cô giúp tôi pha tách cà phê, nếu có phóng viên gọi tới thì nói tôi không có ở đây.”

Công ty quảng cáo và giới truyền thông luôn luôn là cá giúp nước, nước giúp cá. Nhưng lần trở lại này cô thật sự làm không được, kỹ năng diễn của cô còn rất kém.

“Tôi đã cản vài cuộc điện thoại rồi, còn có phóng viên nghiệp dư tự mình đến xin phỏng vấn, đều là những người qua đường thích nhiều chuyện! Tôi sẽ pha cho cô một tách cà phê vừa thơm vừa nồng, sau này có gì tiến triển phải nói cho tôi biết đầu tiên nha!” Tina cười híp mắt nhảy ra khỏi văn phòng, cô thật cao hứng nhìn thấy mùa xuân của thủ trưởng tới, đòi người có thể nào chỉ có công việc không có tình cảm lưu luyến? Lúc này mới hữu ích cho thể xác và tinh thần khỏe mạnh! Kết luận, cô không muốn dọa đến mình!

Kha Trúc An ngồi ngã vào ghế làm việc, giờ phút này cô cần nhất là bình tĩnh, làm ơn mau trấn tĩnh lại! Tối hôm qua diễn xuất tương đối thành công, cô lại cảm thấy tương đối bất mãn với mình, bởi vì chồng trước tới gần mà động tâm, phong phạm của phụ nữ thành thực ở đâu? Rất không tiến triển!

Hôm đó cô tự động tự phát ở lại tầng ca, giống như đang trừng phạt mình, rõ ràng đem công việc ra liều mạng.

Mười giờ tối, Ngải Dịch phá cửa ải cuối của trò chơi thể thao, cảm thấy mỹ mãn chuẩn bị về nhà, nhìn thấy đèn văn phòng giám đốc bộ phận sáng kiến vẫn sáng, anh gõ cửa đi vào, quan tâm hỏi: “Cô còn chưa tan ca? Có muốn tôi đưa cô về hay không?”

“Không cần, đa tạ.” Kha Trúc An vốn đang nhắm mắt dưỡng thần, lúc này chậm rãi mở mắt ra, mày vẫn nhú chặt.

Anh lập tức nhìn ra cô không khoẻ. “Sắc mặt của cô trắng bệch, rốt cuộc làm sao vậy?”

“Tôi hơi đau bụng...” Từ buổi sáng nhìn thấy bài báo này, đã cảm thấy tâm tình nặng nề, không thể nói rõ nguyên nhân, có lẽ là mình ghét, tình yêu cũng có thể bán, cô còn là người diễn xuất chủ yếu, phần bi ai này bay vọt lên liền không dừng được.

Ngải Dịch không nói câu thứ hai, lập tức cầm túi xách cô lên, cũng vươn tay phải về phía cô. “Tôi dẫn cô đi khám bác sĩ, đi!”

“Thật ngại phải phiền anh.” Cô không hề từ chối, đỡ cánh tay anh, động một chút đều cảm thấy đau bụng.

“Cô là nhân viên gương mẫu của tôi, làm ông chủ đương nhiên rất muốn cô”

Ngải Dịch không chỉ nói miệng mà thôi, anh lái xe đưa cô đến bệnh viện, còn giúp cô xin điều trị gấp, cùng cô khám bác sĩ xong, thậm chí chủ động thanh toán tiền thuốc men, sau đó trừng mắt nhìn cô. “Xem như một bộ phận bảo hiểm của nhân viên, nhưng đừng nói cho những người khác.”

“Không thể nào? Bọn họ làm sao có khứu giác lợi hại như vậy?” Cô không chỉ có chút hối hận, chính mình không nên xem thường đám chó săn này.

Anh ôm bả vai của cô, biểu tình nặng nề mà kiên quyết. “Cái này kêu là chuyên nghiệp, chúng ta cũng không thể thua, bảo trì mỉm cười, đầu tựa vào trên

vai ta.”

“Vi sao?” Bọn họ cũng phải náo loạn chuyện xấu sao? Cô không nghĩ tới phần diễn của mình nặng vậy, tùy thời đều trở thành tiêu điểm.

“Hắn là phải cho chồng trước của cô biết giá trị con người cô cao bao nhiêu, thế này chơi mới vui nha.” Nguyên tắc sống cao nhất của anh chính là chơi vui, từ công tác, trò chơi đến cuộc sống đều là như thế, nếu không sao có nhiệt tình tiếp tục nữa?

“Anh nói rất đúng.” Cô tràn đầy đồng cảm, nhưng kỳ quái là ngày hôm qua cô cũng gắn bó với Chu Thế Hiên như vậy, khi đó tìm cô đập mạnh đến thờ không nổi, hiện tại tựa vào vai Ngải Dịch lại giống anh em. Nói một cách khác, cô chỉ có cảm giác với chồng trước? Không, đừng kết luận quá sớm, cô không muốn hù mình!!

“Đạ, tôi nhất định giữ bí mật.” Nhìn khuôn mặt tươi cười của anh, Kha Trúc An cảm thấy thoải mái rất nhiều, gả làm người còn chưa gắp, sai ông chủ mới thăm.

Hai người đi ra cửa bệnh viện, Ngải Dịch bỗng nhiên biến sắc, hạ giọng nhắc nhở. “Phía sau chúng ta có phóng viên, không cần quay đầu.”

Ngồi lên xe, cô nhin không được hỏi: “Ngải Dịch, anh có nhớ vợ trước của anh hay không?” Bình thường không ai dám hỏi ông chủ loại vấn đề riêng này, nhưng hiện tại không khí tựa hồ chỉ thích hợp nói vấn đề này.

Ngải Dịch khởi động xe, nhún vai. “Tôi và cô ấy quen nhau ba năm, kết hôn bảy năm, ly hôn tám năm, đương nhiên ít nhiều sẽ nhớ đến cô ấy, hơn nữa chúng tôi còn có một cô con gái nghịch ngợm, diện mạo giống cô ấy, cá tính giống tôi, thật sự là tổ hợp không tồi.”

“VẬY... Anh có thể quay đầu tìm cô ấy hay không?” Trước sau tổng cộng mười tám năm duyên phận nha, cô cảm thấy thua kém.

“Tôi nào có bộ mặt đó? Là tôi quyết định muốn chấm dứt, tôi không phải là người đàn ông cho gia đình, tôi cần tự do, cần lạc thú.” Đối anh mà nói, hôn nhân không phải là tra tấn người chết ta sống, đó cũng là một chuyện buồn bực.

“Trừ bỏ tự do, anh không cần một cái gì đó để dựa vào sao?” Kha Trúc An nhìn anh dạo chơi nhân gian, dường như rất vui sướng, lại dường như rất hư không, nếu không làm sao có thể thường ngủ ở văn phòng? Có lẽ anh sợ trở lại căn nhà một mình, đối mặt phần thê lương cô đơn kia.

Vấn đề này có chút sắc nhọn, có chút chua xót, Ngải Dịch cười khổ một chút. “Tôi cũng không biết, có lẽ chờ lớn tuổi thêm một chút sẽ thay đổi, nhưng hiện tại, tôi chỉ có thể duy trì hiện trạng.”

“Hy vọng khi anh tìm được đáp án, tất cả đều còn kịp.”

“Đạ tạ lời chúc phúc của cô, tôi cũng hy vọng cô hạnh phúc.” Bọn họ không thể cho người kia hạnh phúc, nhưng ít ra có thể chúc phúc cho nhau.

Hai người đều từng ly hôn, tâm tình “đồng cảm lẫn nhau” rất nhanh lên men, trò chuyện trò chuyện thậm chí cười ha hả, đã quên sau lưng có phải còn có phóng viên theo chụp hay không, trên đường đời khúc chiết không ngừng, ly hôn một lần tính cái gì? Không cần phải hối hận, lần sau kết hôn ánh mắt trọn to lên thêm một chút là được.

“Giám đốc thực nữ mị lực lớn, công tử nhà giàu có và tài tử quảng cáo đều điên cuồng vì cô!”

Tiêu đề báo chí tương đối gây kích thích, mới gần gũi vài ngày, Kha Trúc An bị định nghĩa là phụ nữ có được ‘lực hấp dẫn trí mạng’, chồng trước đối với cô nhớ mãi không quên, ông chủ đối với cô che chở có thêm, một nữ bắt hai nam rất náo nhiệt, chỉ một thoáng cô thành nhân vật được hâm mộ, bị nghiên cứu.

Nhìn thấy báo viết, nhóm đồng nghiệp đều nhào vào trêu ghẹo giúp vui. “Giám đốc làm thế nào được? Làm ơn dạy một chút thôi, chúng tôi đều muốn trở thành vạn người mê!”

Kha Trúc An nào có bản lĩnh trả lời vấn đề này? Vì thế Ngải Dịch ra mặt vì nữ nhân vật chính của chuyện xấu nói chuyện. “Thứ mị lực này thật là kỳ diệu, nói ra sẽ không hay, các cô phải kích động trí tuệ nhiều, đem mình trở thành hàng hiệu kinh doanh, mới có thể tản mát ra năng lượng mỗi người đều muốn đoạt.”

Ông chủ đại nhân bắt đầu giảng giải ‘mị lực mỹ học’, Kha Trúc An thừa cơ bỏ chạy về... văn phòng mình, không biết chồng trước của cô nghĩ như thế nào? Giận tím mặt hay là tán thưởng cao hành động của cô? Cô bỗng nhiên có điểm đặc ý, ai kêu anh quấy rầy tâm tình của cô, cô cũng không phải kẻ dễ bắt nạt.

Ngay tại thời điểm cô suy đoán lung tung, điện thoại của Chu Thế Hiên vừa gọi tới, mới mở miệng liền trực tiếp hỏi. “Thân thể em không thoải mái, sao không tìm anh?”

Chu Thế Hiên sớm ý thức nguy cơ, người cạnh tranh lớn nhất của anh chính là ông chủ Ngải Dịch của cô, bọn họ lâu ngày sinh tình, tình cảnh có thể nói nguy hiểm. Khi nhìn thấy báo viết anh thiếu chút nữa giật choáng váng, nửa đường nhảy ra một Trình Giảo Kim, chẳng lẽ kế hoạch của anh sẽ bởi vậy sinh biến?

“Chuyện xảy ra liền, cũng không phải tôi có thể khống chế.” Nói giỡn, cô sinh bệnh còn phải báo anh trước, anh nghĩ mình là người nào của cô? Ông chủ cũng không dám yêu cầu cô như thế.

“Em biết rõ, tìm tôi thì hiệu quả sẽ rất tốt.” Anh không cần cô xin giúp đỡ từ người đàn ông khác, khi chuyện xảy ra làm sao cô có thể không nghĩ tới anh? Chẳng lẽ anh dễ dàng bị xem nhẹ như vậy?

Nếu muốn đề cao hiệu quả quảng cáo, cô rõ ràng lấy lời của anh chặn anh. “Anh không phải đã nói, chúng tôi ngẫu nhiên phải làm mờ ám, ngẫu nhiên phải tự có bạn, mới có thể kích phát càng nhiều hiệu quả?”

“Đúng vậy... phải làm như vậy, tôi chỉ nhất thời quên, cô làm được cực kỳ xứng với nhiệm vụ.” Anh mạnh mẽ thừa nhận quả đắng, nếu nói lời hay phải cứng rắn chống đỡ. “Hiện tại thế nào? Thân thể tốt chút chưa?”

“Dạ dày đau mà thôi, bệnh lâu ngày.” Sau khi ly hôn cô mới nhiễm tật xấu này, tình huống áp lực quá lớn liền có thể phát tác, nói đến nói đi còn không phải do anh hại? Hừ!

“Em quá bận cũng quá mệt mỏi, nên nghỉ ngơi vài ngày.” Anh từng thế phải bảo vệ cô, kết quả vẫn không thể làm tốt, phần cảm giác vô lực này khiến anh tương đối suy sụp, phải tới khi nào thì bọn họ mới có thể trở lại như trước?

“Đa tạ quan tâm, tôi có thể tự chiều cổ mình.”

Hiển nhiên cô cũng không cho rằng anh là người có thể dựa vào, mà anh cũng vô pháp nóng lòng nhất thời. “Thứ Bảy có rảnh không? Anh muốn mang em đến một chỗ.”

“Chỗ nào?” Lại là phòng khách sạn? Lại muốn gọi lên sầu nào của cô? Một chiều dùng hai lần thì rất kém.

“Ở Đài Nam.”

“Tôi nhất định phải đi sao? Đây và công việc có liên quan gì?” Cuối tuần là thời gian nghỉ ngơi, còn phải cùng anh du lịch diễn trò?

“Anh muốn mang em đi gặp tiểu thiên sứ của chúng ta.”

Nhưng những lời này khiến cho Kha Trúc An không thể cự tuyệt, vô luận anh muốn dẫn cô đi nơi nào, cô sẽ gật đầu.

*****

Tám giờ sáng thứ bảy, Chu Thế Hiền lái xe tới đón Kha Trúc An xuôi nam, nếu muốn vội, có thể đáp máy bay hoặc xe lửa, nhưng bọn họ lại lựa chọn lái xe, tiêu tốn vài giờ, chung sống cùng không gian bên trong xe, đem thế giới bên ngoài để qua sau đầu.

Dọc theo đường đi anh chưa nói rõ mục tiêu, cô cũng không còn truy vấn, đi qua trạm thu phí thì hai người lại rất có ăn ý, cô mở ngăn chứa đồ trên xe ra lấy cuốn phiếu về đi về ra, anh tự tay tiếp nhận giao cho thu phiếu viên, lại đem cuống về trả lại cho vợ trước, động tác nhỏ này là thói quen có trước kia, dù sao phân công hợp tác, đi đường an toàn quan trọng nhất, cô cũng không muốn nghĩ quá nhiều.

Sau khi vào nội thành Đài Nam, bọn họ xuống xe ăn cơm trưa, chọn một nhà hàng truyền thống, cô không khỏi nghĩ đến trước kia hò hẹn đều lên lút, ngoại trừ phòng khách sạn không có lựa chọn nào khác, hiện tại ly hôn lại rất quang minh chính đại. Nói trở về, mỹ thực Đài Nam thật lợi hại, hại cô ăn đến bụng khó chống đỡ, cơ hồ là phân lượng gấp hai bình thường, chồng trước còn kêu cô ăn canh dùng bữa lần nữa, sắp không được được không?

Ông chủ và bà chủ nhà hàng thấp giọng thảo luận thật lâu về bọn họ, thật sự rất giống đôi Kim Đồng Ngọc Nữ trên báo nha, khách khác tuy rằng không nhận ra, nhưng cũng rất thường thức đôi giai ngẫu này, nhìn cảnh đẹp ý vui.

Khi tính tiền động tác Chu Thế Hiền cực nhanh, hoàn toàn không cho vợ trước có cơ hội, còn tán thưởng ông chủ. “Đồ ăn ngon lắm, cảm ơn.”

“Đều là dựa vào sự ủng hộ của hai người!” Ông chủ thu tiền nhà trai, làm bộ không thấy nhà gái.

Kha Trúc An rất không cam lòng, ông chủ làm sao có thể nhìn như không thấy cô? Có phải khinh thường phụ nữ hay không?

“Lần trước anh mời tôi, lần này nên là tôi mời anh!” Cô đưa ra kháng nghị với chồng trước, trả lời cô cư nhiên là bà chủ.

“Ai u, hai vợ chồng nào có chuyện mời đi mời lại? Tiền của chồng cô chính là tiền của cô nha!”

“Hai người các người thật sự rất xứng, hữu duyên sẽ tiếc a.” Ông chủ cũng cười ha ha dùng Đài ngữ phụ họa.

“Đa tạ, chúng tôi sẽ cố.” Chu Thế Hiền ôm bả vai vợ trước, cũng thấp giọng nói ở bên tai cô: “Có người xem phải diễn, đừng quên ước định của chúng ta.”

Ai! Lần này cô lại đầu thua, nhìn thấy nụ cười chân thành của ông chủ và bà chủ, cô cũng không muốn bóc trần chân tướng, dù sao tất cả mọi người thích xem hài kịch, trong cuộc sống đã đủ nhiều nan đề, có chút cổ tích mộng ảo mới có thể cân bằng.

Ăn cơm trưa xong, bọn họ lái xe đi vào vùng ngoại thành, quẹo trái vòng phải vài vòng rồi cực đến, trước mắt là một mảnh rừng trúc xanh biếc, còn có một tòa kiến trúc từ xưa kiểu Phúc Kiến ở miền Nam, ngói đỏ tường trắng mái hiên vênh lên, tạo hình tương đối tuyệt đẹp, bảo trì cũng rất không tồi, Đài Nam không hổ là thành cổ, nhưng anh đặc biệt mang cô đến xem thành cổ sao?

Chu Thế Hiến lấy chìa khoá ra mở cửa, rót cục mở miệng thuyết minh. “Nơi này là từ đường của Chu gia chúng ta, đã có trăm năm lịch sử, được xem là di tích cấp ba.”

Cô mở to mắt, đồng kiến trúc này là từ đường Chu gia? Sau khi bọn họ kết hôn chưa từng tới, ngược lại ly hôn mới đến bái phỏng, có thể quá muộn hay không?

Từ đường ở hướng bắc nam, thiết kế kiểu tứ hợp viện, bên trong cổ kính, rường cột chạm trổ, trên tấm biển lâu đời viết ‘Tổ đức lưu danh’, trong chính điện thờ bài vị liệt tổ liệt tông, hương khói lượn lờ, không khí an tường.

Chu Thế Hiến lấy sáu cây nhang, phân một nửa cho vợ trước, kính bái với một bài vị hơi nhỏ trong đó, Kha Trúc An nhìn kỹ, trên bài vị kia viết rõ ràng ‘Con Chu Thế Hiến và Kha Trúc An’.

“Đây là con của chúng ta, anh hy vọng nó có thể nghỉ ngơi ở đây, tổ tiên cũng sẽ chiếu cố nó.” Anh nhìn ra kính ngac trên mặt cô, chủ động giải thích.

“Anh làm sao có thể...?” Cô ngậy đại, trăm triệu không nghĩ tới anh phải làm như vậy.

“Có vài tập tục cho rằng, đứa nhỏ mất sớm cũng không thích hợp đặt ở từ đường tổ, nhưng truyền thống là do người đẻ ra, đương nhiên cũng có thể được người thay đổi, anh không thể để cho con nhỏ của chúng ta trở thành cô nhi, nếu nó tìm không thấy địa phương tốt, ít nhất có thể trở về nơi này.” Anh không xác định trên thế giới này có linh hồn thật hay không, nhưng đây là chuyện duy nhất anh có thể làm vì đứa nhỏ.

Nước mắt tràn ra, cô hầu như nói không ra lời, ngực tràn đầy cảm động cùng sầu não. “Cám ơn anh...”

“Không cần phải nói cám ơn, đây là việc anh muốn làm, anh chỉ muốn nói cho em biết, đứa nhỏ này sẽ không bị quên lãng, nó luôn luôn ở trong lòng chúng ta.” Sinh mệnh nho nhỏ kia, tồn tại ở nhân gian chỉ có hơn ba tháng, cũng là một đứa nhỏ nhận được tình yêu rất sâu.

“Em biết, bởi vì em cũng vậy...” Vô luận làm việc bận rộn, cuộc sống lại mệt, cô chưa bao giờ quên đi sự tồn tại của đứa nhỏ, dĩ vãng cô không biết phải đi đâu tưởng nhớ, từ nay về sau cô có thể có một địa phương hoài niệm nó.

Hai người lẳng lặng thấp nhang xong, chậm rãi đi ra từ đường Chu thị, khi Chu Thế Hiến khoá cửa lại, nước mắt trong mắt Kha Trúc An rốt cục chảy xuống, vừa rồi ở trong từ đường, cô không muốn kinh động tổ tiên cùng đứa nhỏ, cho tới giờ khắc này mới cho phép mình buông lỏng.

Anh ôm bà vai run run của cô, cô cũng không kháng cự, cho dù sẽ bị chụp cũng không sao, cô thật sự không thể nhẫn nại.

“Muốn khóc cứ khóc, không sao.” Anh ôm cô vào lòng, ngay cả chính anh cũng chưa xót, nếu con bọn họ còn sống, hiện tại đã ba tuổi, chuẩn bị đi nhà trẻ, cả ngày kêu ba ba mẹ mẹ, hình ảnh cùng thanh âm kia, lại chỉ có thể tồn tại trong tưởng tượng.

Cô đem mặt dán trước ngực anh, rốt cuộc kiềm chế không được, nước mắt tùy ý chảy xuống, giống như trở lại thời điểm mang thai, tâm tình người mẹ được bộc lộ.

“Mỗi lần tôi mơ thấy đứa nhỏ này... Nó tựa như một thiên sứ nhỏ, bay lượn trên bầu trời, có khi ở trên mây trắng, có khi ở trên cầu vồng, tôi không thấy rõ ràng, bởi vì mỗi lần tôi đều khóc...”

“Anh tin đó là một giấc mộng chân thật, nó thật sự là một thiên sứ, bởi vì có người đang thương nó, nhớ nó.” Tay anh mon trón tóc của cô lần nữa, nhấn dùm tâm tình không buông của anh.

Không biết qua bao lâu, cảm xúc của cô rốt cục bình ổn, mưa to lại bỗng nhiên buông xuống, bọn họ đứng dưới mái hiên, chỉ có thể dựa sát vào đối phương, hai người cùng nhau trốn mưa, giống như là đôi tình nhân trẻ, nếu mưa vẫn rơi không ngừng, bọn họ có thể cùng nhau đến vĩnh viễn hay không?

Anh cười ảo khoác phủ thêm cho cô, ngẩng đầu nhìn thế mưa, đưa ra đề nghị. “Mưa này không thể ngừng nhanh như vậy, tới trước nhà của anh ngồi một chút đi.”

“Nhà anh?” Cô không cho rằng mình còn năng lực đối mặt các trưởng bối Chu gia, bây giờ cô đã yếu.

“Nhà một mình anh ở.” Anh nắm tay cô lên, xuyên qua mưa to chạy về chỗ đậu xe. Trong một, hai phút kia, cô thấy nét đau thương cùng nỗi cô đơn trong mắt của anh, ly hôn thật sự giải thoát lẫn nhau sao? Có lẽ cô nên tự hỏi vấn đề này một lần nữa...

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Lọ Lem Đá Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Một toà cao ốc lớn trong nội thành Đài Nam, tháp thang máy đi vào tầng cao nhất chính là nơi ở của Chu Thế Hiền, ước chừng năm mươi mét vuông, có người giúp việc định kỳ quét tước, bố trí đơn giản hào phóng, anh giống như vợ trước, không thích trang hoàng phiền phức. Tuy rằng một mình anh ở không gian không nên lớn như vậy, nhưng anh cảm thấy có một ngày nơi này sẽ có tiếng cười của vợ và con nhỏ, cho nên phải chuẩn bị sẵn sàng trước, cho dù bị cho là ngớ ngẩn cũng không sao.

Vừa vào cửa, Kha Trúc An liền cảm thấy căn nhà này khiến cho ánh mắt rất thoải mái, đồng thời cũng nghĩ đến phong cách xa hoa của Chu bà nội và Chu mẹ, may mắn điểm này không di truyền đến người chồng trước. Nếu lúc trước bọn họ vừa kết hôn liền ở riêng, không biết kết cục sẽ khác không?

“Đến, lau khô nhanh!” Anh lấy ra hơn mười cái khăn mặt cho cô, nhưng ngại chủ động hỗ trợ, vẫn để cô tự động thủ.

“Anh cũng phải lau khô.” Cô đem một nửa khăn mặt phân cho anh, thấy mặt và toàn thân anh đều ướt, vừa rồi anh còn đem áo khoác cho cô, nói không chừng anh sẽ cảm lạnh.

Trong không khí có chút khí lạnh, còn có chút ngọt ngào, hai người ngồi ở hai bên sofa, ở giữa là một khoảng trống, phía trước là TV LCD ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’ sản xuất, nếu có đứa nhỏ ngồi ở giữa bọn họ thì thật tốt, người cả nhà cùng nhau xem tivi nào nhiệt hơn. Nhưng muốn có đứa nhỏ phải làm một việc trước, nhưng bọn họ đã không phải vợ chồng, đương nhiên không thể vượt qua giới tuyến.

“Có lạnh hay không?” Bên trong có điều hoà, độ ẩm định ở hai mươi lăm độ, anh vẫn lo lắng cô sẽ cảm lạnh.

“Hoàn hảo.” Kỳ thật cô cảm thấy hơi nóng, có lẽ là vì tầm mắt của anh, luôn nhìn cô làm cái gì?

Sau khi từ từ đường trở về, không khí giữa hai người liền thay đổi, không còn bất hòa, cũng coi như không hơn thân mật, chẳng lẽ là mập mờ?

“Muốn ngâm nước nóng tắm hay không?” Đề nghị này dường như hơi quá phận, anh mới mở miệng liền cảm thấy không xong, lo lắng cô có thể sẽ lập tức chạy lấy người.

May mắn, cô chỉ là lắc đầu nhẹ nhàng, “Không cần, tôi chỉ cần rửa mặt là được.” Vừa rồi cô khóc đến mắt sưng lên, nhất định rất khó coi, phụ nữ luôn thích mình xinh đẹp, ở trước mặt chồng trước cũng vẫn như thế.

Anh thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, chỉ cô phòng tắm. “Em từ từ đi, anh đi pha cà phê.”

Vì thế một người đi phòng tắm rửa mặt chải đầu, một người đi phòng bếp thu xếp, kỳ thật cô không quen anh phục vụ, nhưng cô cũng không thể đi vào phòng bếp nhà anh, chủ động làm này làm kia, vậy rất kỳ quái, cô chỉ là khách, không phải nữ chủ nhân.

Khi cô rửa mặt, sửa sang lại tóc xong, vừa đi ra thì nhìn thấy phòng khách có một xe bàn ăn đi động, chẳng lẽ ở đây có cung cấp room service? Xem xét những thứ trong phòng này, giờ khắc này chuyện cũ tất cả đều như hiện lên, lúc ấy hai người yêu nhau cuồng nhiệt chỉ có thể ý lại phục vụ phòng, nếu không yêu đến trời đất mù mịt sao cần bổ sung thể lực?

Vừa nghĩ tới đây, cô không khỏi đỏ mặt lên, bọn họ từng làm qua rất nhiều chuyện điên cuồng...

“Tiểu thư, xin hỏi muốn gọi món gì?” Chu Thế Hiền giống như một phục vụ xứng chức, mỉm cười hỏi.

Trên xe ăn có cà phê, hoa quả và bánh ngọt, anh muốn dưỡng béo cô, nhưng cô thật sự ăn không vô, chỉ lấy một ly cà phê. “Cám ơn, cái khác một chút tôi lại gọi.”

Cà phê nóng thật sự là bạn hiền cứu mạng, có thể tỉnh não cũng có thể ấm người, cả người cô thả lỏng xuống, sau đó dựa vào sofa, không khỏi xúc động nói: “Không nghĩ tới có thể uống được cà phê anh pha.”

“Vài năm nay anh tiến bộ rất nhiều, còn có thể nướng bánh mì, em có muốn thử không?” So với thủ nghệ của cô, anh hoàn toàn thất bại, nhưng miễn cưỡng có thể làm phần ăn sáng, nếu hai người có cơ hội cùng nhau ăn bữa sáng.

“Đại thiếu gia, anh thật sự đã thay đổi.” Cô lắc đầu cười khẽ, không biết vì sao, tâm tình trở nên rất sáng sủa, có thể là bởi vì đã khóc, mắt mắt đau thương cũng thăng hoa, biến thành một loại hoài niệm dịu dàng.

“Muốn uống thêm một chút nữa hay không?” Anh ngồi vào bên cạnh cô, thay cô đổ đầy ly, khoảng cách cả hai cũng kéo gần lại.

Cô uống vài ngụm, cảm thấy hương vị không giống lúc này. “Cà phê giống như có vị rượu?”

“Uh, là cà phê rượu Brandy.” Cô uống vào cả ly mới phát hiện, có vẻ hơi chậm.

Cô có nghe lầm hay không? Anh làm sao có thể châm rượu? “Anh biết rõ tôi không thể uống rượu.”

“Em không thể uống rượu?” Anh hơi tròn to mắt, vẻ mặt vô tội. “Thật có lỗi, anh hoàn toàn không nhớ.”

“Vậy sao?” Tên đáng giận, anh cứ vô tình như vậy, ngay cả việc bọn họ làm sao quen biết đều quên? Nếu không phải từ lượng cô quá kém, làm sao có thể sai sót, ngẫu nhiên đi đến phòng của anh? Mắt thấy lịch sử lại muốn tái diễn, anh tuyệt đối là cố ý, tâm cơ nặng nề!

Nhưng mà mặc kệ là không vui hay tức giận, bây giờ cô chỉ muốn mê man, chết tiệt, có lớp huấn luyện uống rượu hay không, cô nguyện ý trả tiền đi học!

“Em làm sao vậy?” Anh vỗ vỗ bả vai của cô, thấy ánh mắt cô càng ngày càng mờ mịt, hai má cũng dần dần phỉm hồng, bộ dáng kia cực kỳ đáng yêu.

“Tôi... Tôi cảm thấy đầu nặng nề...” Mấy ngày hôm trước cô đã không thoải mái, hôm nay đi xe đường dài vào Đài Nam, lại ở trước từ đường kích động rơi lệ, bây giờ còn uống rượu brandy, bảo cô còn có thể như thế nào? Đương nhiên là bất lực.

“Mệt mỏi sao? Nhắm mắt lại, ngủ một giấc thật ngon.” Đây là mục đích của anh, anh muốn cô nghỉ ngơi, đừng cật lực nữa.

Nhìn cô ngoan ngoãn nhắm mắt lại, đảo về phía anh, anh dĩ nhiên vững vàng ôm lấy cô. Cung ơi, có anh ở bên cạnh, xin an tâm đi vào giấc ngủ, anh sẽ không để em bị thương tổn gì nữa, anh chỉ muốn tìm lại quyền lợi yêu em...

Giống như ngủ mỹ nhân, Kha Trúc An có cảm giác ngủ đã rất lâu, cuộc sống mệt mỏi từ xưa tới nay, khiến khi cô đi vào giấc ngủ cũng sẽ có rất nhiều mộng, nhưng lần này cô ngủ vừa sâu vừa trầm, nửa mộng cũng không có, cứ như trôi nổi trên mặt biển tăm tối, trên bầu trời đêm chỉ có vô số ánh sao lấp lánh, nhưng cô một chút cũng không sợ, cảm giác như mình về đến nhà.

*****

Khi cô thông thả tỉnh lại, phát hiện sắc trời ngoài cửa sổ đã sáng, không thể nào, chẳng lẽ cô ngủ thẳng đến sáng sớm? Cô chậm rãi ngồi dậy, thấy quần áo của mình vẫn còn đầy đủ, chỉ có giày bị cởi ra đặt ở dưới giường, chắc là do một người đàn ông tốt làm, ngày hôm qua anh dám chuốc rượu cô, cũ trong cũ! Đáng tiếc vẫn hữu hiệu, ai!

Trong phòng không có người khác, cô bước xuống giường nhìn trái phải xung quanh, nhìn thấy trên tường đầu giường có một tấm ảnh lớn, lại là ảnh cưới của cô và Chu Thế Hiền! Trước khi kết hôn tuy rằng thời gian rất gấp, bọn họ vẫn chụp hơn mười tám ảnh cưới, bây giờ nghĩ lại thấy vợ chồng son cực kỳ ngây thơ, cũng làm cho người ta vô cùng hoài niệm.

Nói trở về, chồng trước của cô rốt cuộc suy nghĩ cái gì? Làm sao có thể đem ảnh chụp treo rõ ràng như vậy, khiến cho người phụ nữ khác nhìn thấy nhất định rất bất mãn.

Tầm mắt cô vừa chuyển, nhìn thấy cửa tủ quần áo của cô không khóa, lộ ra một bộ lễ phục dạ hội màu đỏ, chẳng lẽ nơi này từng có phụ nữ tới ở? Xuất phát từ tò mò cùng một loại ghen tuông không hiểu, cô lặng lẽ mở tủ quần áo ra, bên trong có hai, ba mươi bộ hoa phục, hơn nữa... tất cả đều là y phục của cô!

Những bộ quần áo này vốn lúc trước là do Chu bà nội và Chu mẹ đặt làm cho cô, có mấy bộ cô cũng còn chưa xem qua, bởi vì cô rời đi quá sớm, cũng hoàn toàn không muốn mang đi. Nay hồi tưởng lại, kỳ thật việc này cũng biểu đạt một mảnh trân trọng của lão nhân gia đối với cô, nếu cô có thể bày tỏ ý kiến đúng lúc, câu thông với các trưởng bối thật tốt, có lẽ sẽ không rơi vào cục diện hôm nay, nghiêm túc mà nói cô cũng có trách nhiệm, ai kêu cô cố nén chịu oan ức như vậy?

Trong tủ quần áo ngoại trừ trang phục nữ sắp xếp nghiêm chỉnh, còn có một cái rương sắt đẹp, cô có trực giác nó cũng có quan hệ với cô, vì thế cô mở ra xem, quả nhiên đều là đồ của cô. Lúc trước sau khi quyết định ly hôn, cô chưa từng trở về Chu gia, nhờ ông quản gia và nữ giúp việc giúp cô thu thập hành lý, có thể quên một số, cô cũng muốn vứt bỏ, bao gồm nước hoa, vật phẩm trang sức và một ít văn phòng phẩm, còn có mấy bản nháp cô thuận tay vẽ, tất cả đều im lặng nằm ở trong rương!

Anh lưu trữ mấy thứ này làm cái gì? Còn treo ảnh cưới này làm cái gì? Anh rõ ràng ở một mình, lại giống như bên cạnh còn có cô, đáng giận, cô muốn phát hỏa cũng phát không được, không hiểu sao chỉ muốn khóc!

Sau lưng truyền đến thanh âm mở cửa, cô xoay người vừa thấy, Chu Thế Hiền chỉ mặc một chiếc quần ngủ đi tới, còn buồn ngủ nhưng tươi cười dào dạt, thần hình cường tráng giống quá khứ, hại cô nhớ tới rất nhiều kỷ niệm hạn chế.

“Chào buổi sáng.” Anh chào hỏi qua, xem sắc mặt cô không tốt lắm, nhanh chóng giải thích. “Yên tâm, tối hôm qua anh ngủ ở thư phòng, giường phòng ngủ chính có vẻ thoải mái, anh chỉ hy vọng em ngủ thật ngon.”

“Tôi ngủ rất ngon, bất quá tôi có cái một câu hỏi, sao anh... còn giữ mấy thứ này?” Cô chỉ hướng tủ quần áo, dứt khoát nói trắng ra, dù đúng là cô nhìn lớn, nhưng vấn đề của anh khá lớn.

“Ách...” Anh gãi gãi cái ót, không tìm thấy cớ, chỉ phải thừa nhận. “Anh cũng không biết muốn lưu trữ làm cái gì, có lẽ có một ngày em lại dùng, nhưng cho dù em không muốn, anh cũng luyến tiếc vứt bỏ.”

Giải thích đơn giản, lại như có ý trong lời nói, nói rõ tâm tình cả hai. Khóe mắt cô e ẩm, dường như muốn chạy tới vùi vào trong ngực của anh, nhưng cô không thể, giữa bọn họ có quá nhiều trở ngại, nếu tất cả bắt đầu lại lần nữa, bị kịch lại có thể diễn ra.

Anh nhìn ra được biểu tình của cô phức tạp, dường như rất muốn làm cái gì lại phải đau khổ nhẫn nại, có lẽ anh nên ôm lấy cô, nói hết tình yêu với cô, hẳn là sẽ không làm cô sợ chứ?

Reng! Reng!

Tại thời khắc lặng im này, tiếng điện thoại chói tai vang lên, đương nhiên là anh đi tiếp.

“Alo? Uh, tôi đúng là ở nhà...” Chu Thế Hiên lặng yên một chút, bởi vì một câu của đối phương bỗng nhiên đề cao âm lượng. “Tôi nói bao nhiêu lần rồi? Không cần giúp tôi giới thiệu người, tôi cần bản không cần!”

Nghe nói như thế, Kha Trúc An đoán rằng hẳn là người nhà anh gọi tới, hiển nhiên chung thân đại sự của anh rất được quan tâm, dù sao cũng đã ba mươi một tuổi, lại là người thừa kế gia tộc, sao còn chưa tìm một người thích hợp? Đòi mạng là, anh đem ‘đi vật’ của cô cất chứa ở nhà, người phụ nữ nào tới có nổi trận lôi đình không? Ngoại trừ cô, nhưng cô và anh không xứng!

“Trước hết như vậy, tôi bận rộn nhiều việc.” Chu Thế Hiên không muốn nói chuyện nhiều, rất nhanh cúp điện thoại.

“Tôi muốn về.” Kha Trúc An có loại ác cảm đặc biệt rất lớn, là cô làm hại anh và người nhà tách ra, thậm chí kéo dài tới bây giờ còn chưa kết hôn, cô không nên dừng lại lâu, tốt nhất nhanh chóng biến mất, về sau diễn chỉ là diễn, tuyệt đối không thể lại ra loại cục diện này.

Nhìn cô đi về phía cửa, anh đứng lúc ngăn trở. “Không cần vội vã như vậy, chúng ta ăn bữa sáng rồi lại cùng nhau quay về Đài Bắc.”

“Tự tôi trở về được, không cần làm phiền anh, nếu anh có rảnh, nên thường xuyên về nhà thăm lão nhân gia.”

Cô cúi đầu, không muốn để cho anh nhìn ra lòng của cô đang đau.

“Em muốn theo anh về nhà không?” Vừa rồi rõ ràng không khí tốt lắm, vì sao cô lại bắt đầu trốn tránh ánh mắt anh? Anh không thể không nghĩ đến nguyên nhân là vì người nhà của anh, mới khiến cho cô do dự không tiến.

“Đương nhiên... không thể.” Cô thừa nhận cô là người nhát gan, mấy năm qua vẫn đang không thể đối mặt người Chu gia, huống chi làm sao diễn trước mặt trưởng bối được, lừa gạt cảm tình bọn họ.

“Có lẽ về sau có cơ hội.” Anh đương nhiên sẽ không miễn cưỡng cô cùng anh về nhà, nhưng anh kiên trì muốn đưa cô quay về Đài Bắc. “Bây giờ không phải đang phổ biến kêu gọi tiết kiệm năng lượng giảm than sao? Chúng ta nên về cùng trên một chiếc xe, như vậy mới sẽ không lãng phí năng lượng.”

Người đàn ông này có rất nhiều cơ nha, còn có thể dùng việc bảo vệ môi trường làm lý do, cô ngẩng đầu trừng anh. “Sao tôi cảm thấy, tất cả đều do anh sắp đặt?”

Nói không chừng ngay từ đầu diễn trò hợp tác cũng chính là cạm bẫy, hại cô lạc vào trong ma chướng của anh, muốn tránh thoát lại không hề có tác dụng, từng bước một bị anh tiếp cận, thậm chí mềm lòng, trời ạ, tất cả đều là âm mưu của chồng trước... (#Ami: có phát hiện thì cũng muộn rồi chi =//)

“Em suy nghĩ nhiều quá, yên tâm, anh sẽ đưa em bình an về nhà.” Anh mỉm cười đi vào phòng bếp, đứng ở trước tủ thức ăn mở ra. “Tiểu thư, bánh mì của em muốn quết tương gì? Trứng ốp lếp muốn chín hết hay nửa chín? Có nước táo, nước chanh, táo và chanh tổng hợp còn nước trái cây, em thích loại nào?”

Xem điệu bộ anh rất thuần thực, cô nhìn không được nở nụ cười, ngồi vào bàn ăn, giống người khách soi mói nghi ngờ. “Anh thật sự được chứ?”

“Chút lòng thành mà thôi, yên tâm, lần này anh sẽ nhớ rõ em không thể uống rượu.”

Đúng vậy, tốt nhất anh không cần lặp lại chiêu cũ, cô sẽ trở mặt, nếu không phải xem trọng một lòng say mê của anh, giữ gìn đồ cũ của cô... Đợi chút, cái gì gọi là một lòng say mê? Cô sợ nhất là cái này, thà rằng anh thật lạnh lùng, cũng không cần anh tiếp tục gốc đi xuống.

Nhưng... Bánh mì bơ thơm quá, ăn xong mấy thứ này cô sẽ đi thật sự, nhưng trứng ốp lếp cũng được chiên rất vừa vặn, nước trái cây tổng hợp cũng uống ngon lắm, đại thể không ổn, anh không tính dùng mỹ thực giữ cô lại chứ?

*****

Leng keng!

Bữa sáng ăn trôi qua một nửa, tiếng chuông điện vang lên, Chu Thế Hiên tiến đến mở cửa, thì ra là ông quản gia.

“Thiếu gia, phu nhân nói anh ở nhà, muốn tôi mang vài thứ lại đây.” Tầm mắt ông quản gia vừa chuyển, bỗng nhiên kinh hô một tiếng. “Thiếu phu nhân?”

“Ách... Ông quản gia khỏe, xin đừng gọi tôi thiếu phu nhân, gọi tôi là Kha tiểu thư được rồi.” Ở đoạn thời gian cô nằm viện sau khi sanh non, đều là ông quản gia và Điều thư ký thay phiên đến thăm nom cô, đối mặt ân nhân ngày xưa, cô chỉ cảm thấy ngượng ngùng, bởi vì cô vừa vặn ngay trong phòng chồng trước ăn bữa sáng, ai cũng nghĩ đến đêm qua bọn họ hoa đào vũ xuân phong (XXOO) a.

Ông quản gia buông hộp giữ ấm trong tay ra, cười đến ánh mắt đều nheo lại. “Thiếu phu nhân, thật cao hứng nhìn thấy cô ở trong này, khí sắc của cô không tồi, thân thể cũng khỏe sao?”

“Tôi vẫn khỏe, cảm ơn quan tâm.”

“Cô rất thon thả, tôi mang theo rất nhiều thức ăn ngon, đều là đầu bếp vừa mới làm, cô nhất định phải ăn nhiều một chút.”

“Uh, vất vả cho ông.” Chu thiếu gia thật tốt mệnh, còn có người đặc biệt đưa cơm lại đây, cô xem như cũng có vinh dự.

“Thiếu gia, thiếu phu nhân, tôi cáo lui trước, chúc hai vị dùng cơm vui vẻ, gặp lại sau.” Ông quản gia biết rõ bổn phận, sau khi cúi đầu lập tức rời đi, bước chân kia cơ hồ là nhảy, lấy một người hơn năm mươi tuổi đến nói, tương đối không tầm thường.

Cửa vừa đóng, Kha Trúc An chuyển hướng chồng trước hỏi: “Sau khi ông quản gia trở về có thể kể với người nhà anh hay không?”

“Kể lại thì sao? Anh không có gì cố kỵ.” Sớm hay muộn phải cho người nhà anh hiểu được, chính anh lựa chọn là đúng sẽ không buông tay.

“Nhưng...” Nguy rồi, lão nhân gia nhất định nghĩ rằng bọn họ nổi lại tình cũ, cho dù ông quản gia bảo mật ngoài dự đoán, dù sao xem báo chí tivi cũng sẽ biết được tin tức, sao cô không nghĩ tới mặt này? Đều do anh ra cái chủ ý này!

“Đừng suy nghĩ lung tung, hiện tại có rất nhiều đồ ăn, còn muốn dựa vào em hỗ trợ tiêu thụ.”

Trên bàn là hai hộp giữ ấm siêu lớn, mỗi một tầng đều có ngạc nhiên khác nhau, trước kia cô luôn uống thuốc thức ăn và thuốc bổ, cũng không có chân chính thưởng thức đến tay nghề đầu bếp, hôm nay mới phát hiện đầu bếp Chu gia tay nghề rất cao, nhưng... phân lượng cũng quá hơn đi?

“Tôi làm sao nuốt trôi?” Bình thường cô là dạ dày chim nhỏ, chẳng lẽ anh muốn đem cô huấn luyện thành dạ dày đại bàng lớn?

“Chúng ta mang theo trên xe ăn, mang về Đài Bắc ăn, từ từ ăn cũng sẽ ăn xong.”

“Không cần nào loạn...” Cô hoàn toàn nhìn ra dụng ý của anh, căn bản là muốn đem cô dưỡng thành heo mẹ, tốt nhất còn sinh một đồng heo con nhỏ, loại phép thời miên này rất không công bằng, đều do gió nhẹ Đài Nam rất dễ say, không khí rất thân thiện, chờ quay về Đài Bắc cô sẽ tỉnh lại, bất quá trước mắt vẫn ăn xong bữa này đi.

*****

Vượt qua một cái Chủ nhật cảm xúc pháp phòng, vốn nghĩ đến thứ Hai có thể tinh tâm công tác, ai biết người quấy rầy Kha Trúc An vẫn nhiều như thường.

Thời gian cơm trưa, trên bàn cô có sandwich và cà phê, không khỏi nghĩ đến bánh mì trứng ốp lếp chồng trước nướng, còn có mỹ thực tinh xảo của người Chu gia, đáng tiếc cô vô phúc tiêu thụ, vẫn là ngoan ngoãn ăn của mình đi.

Bỗng nhiên, Ngải Dịch không gõ cửa liền vọt vào văn phòng của cô, hai tay chụp bàn hô to. “Trúc an, tôi cần cô!”

“Chuyện gì?” Kha Trúc An đương nhiên không đến mức hiểu lầm ý tứ của anh, nhưng loại vẻ mặt này cùng âm lượng của anh, nhân viên khác sẽ hiểu sai.

“Vợ tôi... vợ trước của tôi muốn tới tìm tôi, làm sao bây giờ? Tôi sắp té xiul!” Chân Ngải Dịch mềm đến cơ hồ đứng không nổi, vừa nhắc tới tên vợ trước anh liền kinh tâm táng đờm, hiện tại cô ấy lại muốn tới công ty tìm anh, bảo anh sao có thể không hoảng hốt không loạn?

“Cô ấy tới tìm anh làm cái gì?” Kha Trúc An không cho rằng việc này quá nghiêm trọng, chồng trước cô cũng không phải đã tìm đến cô sao?

“Tôi cũng không biết, vừa gọi điện thoại đã nói cô ấy đã tới, tôi sợ, cầu xin cô nhất định phải theo giúp tôi!”

“Được rồi, tôi đi cùng anh.” Ông chủ đối với cô có tình có nghĩa, loại thời điểm này làm sao có thể không giúp?

Không đến 10 phút, Luru Tổ Nguyệt xuất hiện ở cửa ‘*Công ty quảng cáo Y Nhân*’, tất cả nhân viên đều trừng lớn mắt nhìn cô, rất khó tưởng tượng cô ấy là vợ trước ông chủ, nghe nói cô là một vị lão sư trung học, quả thật rất có khí chất giáo viên, kính đen, giày đen, váy dài quá gối màu đen, dáng người khá tốt lại mang vẻ mặt ngưng trọng, khiến người ta không khỏi nghiêm nghị bắt đầu kính nể.

“He... Hello...” Ngải Dịch cười đến có chút run run. “Đã lâu không gặp... Chúng ta vào văn phòng nói chuyện đi?” Luru Tổ Nguyệt gật đầu, theo chồng trước đi vào phòng làm việc của anh, lập tức phát hiện bên trong còn có một người phụ nữ khác, như thế nào, là tới thị uy sao?

“Tôi giới thiệu... vị này là Kha Trúc An tiểu thư, giám đốc bộ phận sáng kiến của công ty chúng tôi.” Ngải Dịch thay hai người phụ nữ giới thiệu nhau, lại nói không ra vì sao các cô cần gặp mặt. “Vị này là Luru Tổ Nguyệt tiểu thư, vợ trước... của tôi.”

Luru Tổ Nguyệt gật gật đầu, cũng không có ý kiến với sự tồn tại của Kha Trúc An, tùy tiện chồng trước muốn tìm người phụ nữ nào đều giống nhau, dù sao sẽ không ảnh hưởng đến lời nói cô muốn nói kế tiếp. “Hôm nay tôi tới là muốn nói cho anh một sự kiện, tôi quen một người, tôi đang có suy nghĩ muốn tái hôn.”

“Ah?” Ngải Dịch trăm triệu không nghĩ tới sẽ là loại tin tức này, người đàn ông mãnh liệt nào dám cưới vợ trước của anh? Luru Tổ Nguyệt nghiêm túc làm việc, hiện tuệ trong công việc quản gia, nếu nói cô có khuyết điểm gì, chính là cảm xúc rất ổn, cá tính rất lạnh, mỗi ngày sáng sớm ngủ sớm còn làm thể dục buổi sáng, mấy chục năm như hai ngày.

“Đây là lúc anh phụ trách trách nhiệm, ly hôn tám năm nay, tôi đã kết thúc trách nhiệm của tôi, anh nói anh muốn tự do, muốn hô hấp, anh nghĩ rằng tôi cũng không cần sao? Làm cha mẹ độc thân có bao nhiêu vất vả, anh hoàn toàn không thể hiểu được.”

Khó được nhìn thấy vợ trước nổi giận, Ngải Dịch không có năng lực chống đỡ, chỉ có thể ngập ngừng trả lời. “Tôi... tôi có hỗ trợ trả tiền nha...”

“Tôi cũng có tiền, về sau đến lượt tôi trả tiền, anh tới trông con gái!”

“Tôi... Tôi có lẽ không có biện pháp.” Đừng nói anh lãnh khốc vô tình, anh căn bản không biết làm sao ứng phó con gái thời kỳ trưởng thành, nói không chừng còn phải dạy cô chuyện bao cao su và thuốc tránh thai, những chuyện đó rất xấu hổ!

Lưu Tô Nguyệt đối với đáp án này cũng không ngoài ý muốn. “Nếu anh cự tuyệt, con gái đã tròn mười lăm tuổi, tôi sẽ để nó ở trong ký túc xá trường học.”

“Cái gì?” Phát ra âm thanh không phải Ngải Dịch, mà là Kha Trúc An, cả người cô tức điên. “Cô làm sao có thể đem con gái quăng vào ký túc xá trường học? Cô bé mới mười năm tuổi, cô bé sẽ nhớ nhà, cô bé sẽ gặp ác mộng, còn có thể vụng trộm rơi nước mắt, các người tuyệt đối không thể đối với cô bé như vậy!”

“Trúc An cô...?” Ngải Dịch không thể hiểu, người đứng xem sao so với đương sự còn kích động hơn?

Kha Trúc An chỉ vào mình, chỉ kém không than thở khóc lóc. “Tôi chính là người từng trải, sau khi tốt nghiệp trung học, ba mẹ tôi li hôn, tôi chỉ có thể ở lại ký túc xá trường học, nghỉ đông và nghỉ hè cũng không có chỗ để đi, cái loại cảm giác cô đơn không nơi nương tựa này chỉ có người trải qua mới có thể hiểu được, tôi cầu xin các người, mặc kệ thế nào, xin cho cô bé một cái nhà!”

Lưu Tô Nguyệt đối với việc này không có ý kiến, vì thế biết thời biết thế. “Tốt, tôi nghe nói cô đang kết giao với Ngải Dịch, bằng không hai người chiếu cô cô bé đi.”

“Hả?” Ngải Dịch và Kha Trúc An đều ngây dại, một chiều này của đối phương quá cường hãn, cô giáo không hổ là cô giáo, nhất thời khiến cho hai nhân viên quảng cáo chuyên nghiệp trợn mắt há hốc mồm.

“Cứ quyết định như vậy, con gái không phải ở trường học chính là ở nhà các người, tôi đi trước.” Lưu Tô Nguyệt đối với kết quả này có chút vừa lòng, nâng cằm thần nhiên rời đi.

Mất thấy tình huống không đúng, Kha Trúc An chuyển hướng ông chủ ép hỏi: “Ngải Dịch! Anh muốn kết hôn với tôi sao?”

“Cũng không phải rất muốn... Thật có lỗi, tôi không có ý tứ nhằm vào cô, là tôi đổi chuyện kết hôn cổ tình có chướng ngại.” Ngải Dịch sợ tới mức lui ra phía sau ba bước.

“Vậy anh phải đi truy về bà xã anh, mặc kệ hai người có muốn tái hôn hay không, vì con gái của anh, anh nhất định phải làm!”

Kha Trúc An không thể để cho cô bé kia biến thành phiên bản của cô, có nhiều người muốn có con cầu còn không thể, nếu có được sao không biết quý trọng?

“Này...” Sự tình phát sinh quá đột ngột, đừng trách anh không biết làm sao.

“Chẳng lẽ anh muốn cho cô bé cùng ở cùng với đàn ông khác, làm cho con gái các người âm thầm rơi lệ? Anh có còn là người không?”

“Thẳng thắn mà nói, khi nghe thấy cô ấy có người khác, lòng tôi như bị đâm một đao... Đau đến không thể tin được.” Chính anh cũng không dám tin tưởng, anh đối với vợ trước vẫn còn không muốn xa rời như thế.

“Thuận theo khát vọng của anh, nghe theo cảm giác của anh, không cần hoài nghi, anh căn bản vẫn còn yêu cô ấy!”

“Thật sự?” Một câu bưng tỉnh người trong mộng, anh như hiểu ra. “Khó trách sau này tôi quen bạn gái không một người nào lâu dài, cô nói đúng, tôi nên hành động, không thể để cô ấy rời đi như vậy.”

“Hiện tại phải đi truy cô ấy mau! GO!”

*****

“Vâng!” Lúc này đối ông chủ nghe lời thuộc hạ, đối với khóa tình yêu này, anh còn phải học nhiều.

Hai ngày sau, Chu Thế Hiền đang lật xem báo chí thì không tìm được chuyện xấu của mình và vợ trước, ngược lại nhìn đến tin tức của Ngải Dịch và vợ trước anh ta. Ngải Dịch ở các báo chí lớn đăng quảng cáo trên diện rộng, tiêu đề là “Cung ơi, anh muốn cả nhà chúng ta cùng nhau xem TV LCD màn hình lớn!”

Ngoại trừ tiêu đề kích thích, nội dung cũng thực sét đánh ——

“Kính gửi cô giáo Lưu Tô Nguyệt trung học XX, tôi - Ngải Dịch thật là một người chồng đàn độn một vợ, ngu ngốc một viên, tám năm trước vì hai chữ tự do, hướng em đưa ra yêu cầu ly hôn, để cho em một mình chiếu cố con gái của chúng ta, tôi từ bỏ trả tiền cái gì cũng không làm, đàn độn sống uống năm tháng.

Nghe nói em phải gả người khác, trong lòng tôi như đao cắt, mới phát hiện tôi vẫn yêu nhất chỉ có mình em.

Đệ tử thất bại, chờ mong cơ hội làm lại, trượng phu thất bại, chờ mong khả năng bù lại, xin để cho tôi yêu em, yêu con gái của chúng ta, để cho cả nhà chúng ta cùng nhau xem tivi, bởi vì màn hình thật sự đủ lớn.

Ngái Dịch yêu em kính bút.”

Xem hết toàn văn, Chu Thế Hiển thiếu chút nữa phun hết cà phê trong miệng ra, không hổ là ông chủ công ty quảng cáo, chuyện này chắc chắn thổi lên một luồng gió cao khác của TV LCD.

Nếu quân xanh biến mất, anh cũng nên thêm sức lực, lần trước mang cô quay về Đài Nam rõ ràng có điều tiến triển, nhưng cô lại như là tự tìm phiền não, cảm giác lại lùi bước trở về. Anh không muốn bức cô, nhưng anh cũng tuyệt đối không thể để cho cô trốn.

Vì thế anh buông báo chí, bấm số điện thoại của cô. “Hi, buổi tối tiện cùng nhau ăn cơm không?”

“Còn muốn diễn à?” Thanh âm của Kha Trúc An đầu bên kia điện thoại có điểm buồn, Ngái Dịch trốn việc mấy ngày nay, công ty như rần rắt đầu, cô chỉ phải tạm thời làm người lãnh đạo.

“Kia đương nhiên, hợp đồng ký ba năm, em có nghĩa vụ theo giúp anh diễn.” Anh có tin tưởng, trong ba năm có thể đem cô truy trở về, đương nhiên tốt nhất không cần lâu như vậy, thời gian quý giá, cả hai cũng không nên phí thời gian nữa.

Tính cô nợ anh là được rồi, tốt lắm. “Nhưng tôi còn có rất nhiều công việc, phải mang máy tính trở về tăng ca, lần khác đi.”

“Anh đến nhà tìm em, anh sẽ không quấy rối em, anh cũng có công việc phải làm.”

“Tôi giống như không thể cự tuyệt?” Cho dù đó là một cạm bẫy, cô cũng vô lực nhảy ra, từ sau khi ở Đài Nam trở về, cô căn bản là tỉnh lại không nổi, nhìn thấy ông chủ Ngái Dịch dừng cảm truy yêu, người cổ vũ như cô lại không có can đảm đi yêu, khiêm tốn chết.

“Đúng vậy, buổi tối gặp.”

Khẩu khí anh kiên quyết như thế, cùng người nào đó cô quen giống nhau, rốt cuộc là ai đây... Đúng rồi, chính là Chu Thế Hiển lúc trước theo đuổi cô? Cũng không biết anh lấy tự tin ở đâu ra, nói chuyện siêu tự đại, lại khó hiểu thành công thôi miên cô, khiến cô biến thành bạn gái rồi thành bà xã của anh.

Lúc này anh lại muốn đối với cô như thế nào? Rõ ràng nên né tránh, cô lại nhìn không được chờ mong, hay đây là... Tình yêu sống lại?

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Lọ Lem Đá Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

Bây giờ tối, Chu Thế Hiển bấm chuông điện trước cửa nhà trọ của vợ trước, hướng bộ đàm nói: “Là anh, bên ngoài đang mưa, anh có thể vào trốn mưa không?”

Có lẽ là trùng hợp, có lẽ là ý trời, giờ phút này thật sự đang có mưa nhỏ, tựa như năm đó lần đầu tiên anh đi tìm cô, bởi vì có cơn trời mưa, mới có thể đi vào vùng đất nhỏ của cô.

Kha Trúc An chưa nói cái gì, dè xuống nút mở cửa, khi anh lên lầu ba, đi vào phòng ở, nhìn thấy trên bàn có trà nóng và khăn mặt, thực hiển nhiên, đoạn kỷ niệm này đều không phải một mình anh cất chứa.

“Em ăn gì chưa? Anh mua bữa tối, cùng nhau ăn đi.” Anh mở túi ra, lấy đồ ăn ra đặt lên bàn, “Dưỡng béo tình nhân” là kế hoạch trường kỳ thứ nhất, anh sẽ nghiêm túc chấp hành đến cùng.

“Cám ơn.” Cô ngồi vào đối diện anh, máy tính và bút vẽ hình cũng chuyển đến trên bàn, giống như trở lại đoạn ngày kết giao kia, bởi vì cả hai đều bận,

thường thường vừa hẹn hò vừa làm việc, cuối cùng cũng hôn đến khó khăn chia lìa.

Một màn hình ảnh thân mật này hiện lên trong đầu, cô thử tập trung lực chú ý vào máy tính, cũng không thành công được, tầm mắt chòng trớn thỉnh thoảng bay tới, hời hợt cô lại đứng ngồi không yên, cô nam quả nữ trong cùng một phòng, không khí càng ngày càng kỳ diệu.

Tình cảm anh đối với cô đã rất rõ ràng, cô có ngu ngốc cũng biết đây không phải một tuồng kịch, lại vẫn không thể quyết định là nên đổi mặt hay là giả ngu.

“Gần đây bận rộn nhiều việc?” Anh xem cô có chút ủ rũ, có thể là Ngải Dịch vội vàng truy vợ trước về, nhiều thứ trong công ty phải dựa vào cô.

“Uh.”

“Em có về là lạ?” Hôm nay lời của cô đặc biệt ít, dường như sợ anh sẽ như thế nào?

“Không có ah...” Cô không tự giác chu miệng lên, giống một tiểu cô nương vô tội.

Bộ dáng cô chu miệng làm cho cổ họng anh khô khốc, tiếp tục như vậy không được, anh phải rửa mặt, để cho chính mình phải tỉnh táo lại, nếu không anh chỉ biết nghĩ đến việc hôn cô ôm cô có được cô, ý nghĩ kia mãnh liệt đến làm cho anh choáng váng đầu, thậm chí đầu đau lên.

“Ngượng ngùng, mượn toilet một chút.”

“Uh.” Cô gật gật đầu, nhìn anh đứng lên đi vào phòng tắm. Chờ một chút nên làm cái gì bây giờ? Có thể mời anh đi trở về sao? Hay là cô đi ra ngoài tắm mưa, cô cảm thấy trong lòng rất buồn, toàn thân nóng quá.

Reng! Reng!

Tiếng điện thoại vang lên vào lúc này, Kha Trúc An cầm lấy điện thoại bàn và điện thoại di động của mình, lại cũng không phải nơi phát ra phát ra âm thanh, cuối cùng cô lại tìm được ở áo khoác chòng trớn, trong túi có một cái di động đang rung mãnh liệt.

Có thể là điện thoại khẩn cấp gì hay không? Cô do dự vài giây, rốt cục nhận điện. “Alo, thật ngại, hiện tại Chu tiên sinh không tiện nghe điện thoại, xin hỏi ngài là vị nào?”

“A, tôi là Diêu thư ký.” Thanh âm của Diêu thư ký vừa mừng vừa sợ.

Nha nha, làm sao có thể khéo như vậy? Cái này... cô nhảy xuống eo biển Đài Loan cũng rửa không sạch. “Ách... Anh ấy đang ở trong toilet, anh có muốn chút nữa gọi lại hay không?” Nói những lời này lại gây hiểu lầm rất lớn.

“Kỳ thật không có chuyện gì quan trọng, ngày mai tôi lại liên lạc với tổng giám đốc, đa tạ phu nhân!”

“Tôi mới không phải...” Phu nhân gì ah?

“Không quấy rầy hai người nữa, thật sự có lỗi, làm ơn tiếp tục.” Diêu thư ký quyết định thật nhanh, lập tức cắt đứt điện thoại, cho dù có xảy ra chuyện gì, cũng không quan trọng bằng tổng giám đốc và phu nhân ân ái.

Kha Trúc An nhìn không thấy đối phương, nhưng có thể tưởng tượng biểu tình cười trộm của Diêu thư ký, nói không chừng anh ta nghĩ rằng bọn họ - chòng trớn trước vợ trước này, đang làm hoạt động ôn cũ biết mới gì, thực xấu hổ!

Đang chuẩn bị tắt di động, cô lại phát hiện một chuyện không thể tin được, trên màn hình di động lại là ảnh chụp của cô, hơn nữa mới được chụp gần đây, bởi vì bộ quần áo này cô mua tháng trước... Xuất phát từ kinh ngạc và tò mò, cô mở hộp thư khác trong di động ra, nhìn thấy toàn bộ đều là ảnh chụp của cô, bao gồm bộ dáng cô ra cửa đi làm, tan ca về nhà, mua đồ ở siêu thị, anh làm sao chụp được? Chẳng lẽ anh theo dõi cô?

Chu Thế Hiện ra khỏi toilet, anh vừa rửa mặt, tóc trên trán còn hơi ẩm ướt, vừa thấy hành động của cô liền kinh hoàng kêu to. “Em làm sao có thể nhìn lên điện thoại của anh?”

“Anh làm sao có thể chụp ảnh của tôi?” Làm cướp trước mà còn hô người ta ăn cướp, người đàn ông này thật là cướp nha.

“Là em nhìn lên trước!”

“Là anh chụp ảnh trước!” Hai người tranh luận vấn đề gà có trước hay là trứng có trước, không có chút ý nghĩa nào nhưng lại không dừng được, cô liên nhắc tới nợ cũ năm xưa. “Trước kia anh cũng xem lên điện thoại của tôi mà.”

“Đó là bởi vì anh muốn tìm kiếm người mất của, phải trả ra tư liệu.” Anh nhún nhún vai, không hề có vẻ xấu hổ.

“Tôi là bởi vì phải giúp anh nghe điện thoại, tôi sợ anh đánh mất một vụ mua bán lớn nào đó.”

“Em thật là một chút cũng không thay đổi, thích đấu võ mồm với anh!” Nói thật, loại cảm giác âm ỉ này thật tốt, anh đã sớm chịu đủ dối trá lừa phỉnh, nghĩ cái gì thì nói ra, không cần lại đoán đến đoán đi.

“Anh mới là hoàn toàn không thay đổi, chỉ biết già mồm át lè phải!”

“Cho nên? Em muốn thế nào?”

“Xoá hết ảnh chụp của tôi, cứ như vậy đi.” Anh không nên tiếp tục lưu luyến cô, cuộc sống của cả hai đều phải đi lên phía trước, cô là muốn tốt cho anh.

“Làm không được.” Anh phí bao nhiêu tâm tư mới làm ra ‘*Tuyển tập tình hoa của vợ trước*’, sao có thể nói xoá thì xoá?

“Vì sao làm không được? Anh xâm phạm quyền riêng tư của tôi, căn bản anh không nên chụp ảnh tôi, nếu tôi lấy những ảnh chụp đó làm chứng cứ, tôi có thể kiện anh!”

Cô giống một luật sư khí thế bức người, bị buộc tội cực điểm anh lại bùng nổ giống như núi lửa. “Anh nói làm không được chính là làm không được, bởi vì anh vẫn yêu em, như vậy thì sao? Vừa lòng sao?”

Anh thừa nhận anh quả thật theo dõi cô, có khi ở cửa công ty cô, có khi ở cửa nhà cô, nhưng anh chỉ muốn nhìn cô một cái, anh tự nhận đã cực kỳ khác chế, nếu muốn nói anh có bệnh cũng không sao, người đang yêu có ai là bình thường?

Cô kinh ngạc đến nói không ra lời, làm sao anh có thể còn yêu cô? Cho dù đây là lời thực lòng của anh, anh cũng không nên ngốc đến mức nói ra.

Bên trong lặng im hồi lâu, cô mới mở miệng nhắc nhở anh. “Anh đã nói đây là diễn, không thể diễn giả làm thật.”

“Hiện trường không có người xem, anh và em cũng không cần diễn trò.”

“Nhưng... Chúng ta đã ly hôn.” Sự thật này anh cũng không thể phủ nhận rồi?

“Ly hôn thì như thế nào? Có ai quy định chồng trước không thể yêu vợ trước? Anh yêu em rồi cuộc xúc phạm điều nào trong pháp luật? Em nói đi!” Anh chính là người như thế, tốt nhất hiện tại cô phải rõ ràng, anh chính là loại đàn ông khẳng khẳng một mực lại u mê không tỉnh ngộ này, tính cô bất hạnh hay hạnh phúc đây, cổ tình gặp được anh.

Quái, anh dựa vào cái gì mà phát hỏa? Cô mới là người bị hại nha! “Anh rộng to kêu to với tôi làm cái gì? Anh muốn yêu ai thì cứ yêu, đó là chuyện của anh, không liên quan đến tôi!”

“Anh mới không có rộng to kêu to, anh chỉ muốn... anh chỉ muốn...” Dáng vẻ kiêu ngạo tăng vọt bỗng nhiên bị tắt, chuyển thành nhiệt tình không thể đè nén, anh gắt gao nhìn chăm chăm đôi môi đỏ mọng của cô “Anh có thể hôn em không?”

Từ khi vừa vào cửa anh liền nghĩ như vậy, nhưng không có dũng khí nói ra, hiện tại nếu khắc khẩu đến mặt đỏ tai hồng, còn có cái gì giữ lại? Nhưng cứ theo như lời của cô, anh muốn yêu ai liền yêu ai.

Này... Lời này có phải nhảy quá xa hay không? Cô thiếu chút nữa hô hấp không được, ngay người một chút mới trả lời ——

“Không thể!”

“Anh có thể hôn em không?” Anh tới gần cô, hỏi lần thứ hai.

“Không thể.” Sao người đàn ông này nói không nghe ah? Đã nói không thể còn hỏi!

“Anh có thể hôn em không?” Anh đặt câu hỏi lần thứ ba, khát vọng như lửa đã thổi quét toàn thân, lỗ tai tự động loại bỏ lời nói không muốn nghe.

“Không...” Cô không có biện pháp nói cho hết lời, bởi vì anh đã bao phủ môi cô, cũng che lại cự tuyệt của cô.

Sau lưng cô là vách tường, phía trước là ngực của anh, tiến thoái lưỡng nan(*tiến lui đều khó*), mà anh như điên rồi, dùng sức hút môi mềm của cô, môi cô rất nhanh đã bị hôn sưng lên, nhưng anh không chút thương tiếc, tiếp tục xâm nhập thăm dò hương ngọt của cô, nhớ mong tra tấn ngày đêm này, khiến cho anh vừa đụng tới cô thì không thể ngừng.

Cô nhắm mắt lại hoảng hốt nghĩ, thì ra có thứ làm say lòng người hơn rượu, đó là nụ hôn của người yêu, giờ phút này toàn thân cô nóng lên lại như nhũn ra, nếu không phải có cánh tay mạnh mẽ của anh ôm, cô có thể sẽ té ngã trên mặt đất, làm sao bây giờ, loại mê say này sẽ nghiện...

“Không được... anh cần phải đi.” Cô tìm về một tia lý trí, vươn tay muốn đẩy anh ra, lại chỉ đụng tới cơ thể nóng bỏng của anh, ngực anh vẫn sờ sờ tốt như vậy, rắn chắc lại ấm áp, nhưng không được chính là không được.

“Anh không đi, anh không muốn rời khỏi em...” Anh níu non ở bên tai cô, hai tay thì dao động ở trên người cô, xoa bóp mạnh mẽ và ôm, giống như muốn đem cô nhét vào trong cơ thể anh, cô có thể rõ ràng cảm nhận được anh cương cứng cùng với...

Hung phấn.

Cô tâm hoảng ý loạn, rất sợ mình cũng bị cuốn hút, anh là người yêu điên cuồng cỡ nào, cô đã sớm thử nghiệm qua thật sâu, ngay khi anh kéo váy của cô thì cô bắt lấy cái tay đáng ghét của anh. “Anh không thể xúc động như vậy, hãy bình tĩnh một chút!”

“Vi sao em có thể bình tĩnh, vì sao em không xúc động, mấy năm nay cho tới bây giờ em không nhớ anh sao?” Hai má phấn hồng của cô, đôi mắt long lanh, đã sớm toát ra cảm xúc của cô, cô rõ ràng cũng muốn anh!

“Tôi... Tôi không có.” Cô hạ tầm mắt xuống, cả hai đều hiểu cô đang nói dối.

“Em lại muốn trốn tránh có phải hay không? Em chỉ biết bảo vệ mình, không để ý anh khổ sở bao nhiêu?” Anh đã sớm đoán được, cô còn để ý người nhà của anh, để ý đủ loại không thoải mái đã qua, cô so với ai khác đều sợ bị thương tổn hơn.

Anh nói đúng, cô chính là người nhất gan. “Thực xin lỗi, tôi thật sự không có dũng khí.”

“Em không tin anh sẽ bảo vệ em tốt? Anh nguyện ý vì em buông tha hết thảy.”

Lời của anh khiến cô rất cảm động, cuộc đời này cô đã được yêu qua, không hề tiếc nuối, vì nguyên nhân như thế, cô chỉ có thể chúc phúc cho anh.

“Thế Hiền, chúng ta đã không thể nào quay lại được.” Cô vươn tay mon trón môi của anh, mâu thuẫn mà dịu dàng nói: “Anh phải luôn vui vẻ, được không?”

Cô thật vất vả tìm về mình, tìm được tự tin, không có khả năng trở lại Chu gia làm thiếu phu nhân, mà cô cũng không muốn anh buông tha cho tất cả vốn có, anh nên là Chu Thế Hiền đặc chỉ vừa lòng kia, tiếp tục làm tổng giám đốc và Chu thiếu gia của anh, như vậy đối với tất cả mọi người đều tốt.

Đúng vậy, bọn họ đã không quay lại được, anh nâng mặt của cô lên, hôn lên trán cô, lấy nụ hôn này thề, bọn họ nhất định có thể đi đến tương lai! Cô đối với anh cũng không phải không có cảm tình, anh sẽ không buông tha như vậy, anh muốn yêu ai liền yêu ai.

Cô không rõ tâm tư của anh, chỉ thấy miệng anh hơi hơi hơi lên, biểu tình sáng lên, dường như đã nghĩ thông suốt cái gì, lại như đã quyết định cái gì?!

“Ngủ ngon, anh đi trước.” Anh nhẹ nhàng buông cô ra, xoay người đi ra cửa.

Nhìn anh rời đi, cô rốt cục ngã ngồi, tùy ý đau lòng vô tận lan tràn, cô biết mình không cứu được, cho dù bọn họ không nên cùng một chỗ, cả đời này cô chỉ biết thương anh, cũng chỉ có thể thương anh...

*****

Chu gia Đài Nam, trong phòng khách có một cuộc hội nghị gia tộc đang tiến hành, bất quá Chu Thế Hiền không tham dự, chỉ có bốn vị trưởng bối tề tụ.

Trên bàn có mấy tờ báo tạp chí, thuộc về những truyền thông khác nhau, lại đều viết về Chu Thế Hiền, anh cùng vợ trước Kha Trúc An rất không rõ, đã trở thành đề tài nóng nhất đương thời. Mặt khác căn cứ báo cáo của ông quản gia, hai người này hẳn là đang ở chung một chỗ.

“Gần đây bạn bè thân thích đều hỏi, Thế Hiền nhà chúng ta có phải tái hôn hay không? Các người nói tôi phải trả lời như thế nào đây?” Ông nội Chu Bác Quân mở miệng đầu tiên.

“Con đã khuyên nó nhiều lần, nhưng nó vẫn kiên trì theo ý mình, hoàn toàn không nghe lời của con.” Chu Tín Vũ đối với hành vi của con tương đối bất mãn, tiểu tử này cánh cứng cấp liên bay, hiện tại ai cũng không trông được.

“Nhưng... chúng ta giới thiệu người cho nó, một người nó cũng không cần, còn có thể có biện pháp nào?” Bạch Bội Lăng vì đứa con trai này, tóc bạc thật nhiều, chỉ có trời mới biết bà muốn ôm cháu bao nhiêu ah.

Bà nội Lý Phúc Trữ vốn lặng yên, bỗng nhiên mở miệng. “Tôi xem, không bằng để cho bọn họ hợp lại đi.”

Lời này vừa nói ra, ba người khác còn lại đều ngậy đại, sao bà nội thỏa hiệp nhanh như vậy? Lúc trước cô dâu mới náo loạn ly hôn, bà tức giận đến sắp té xỉu, hiện tại lại sáng khoái đồng ý, rốt cuộc là nguyên nhân gì?

Trải qua năm tháng lắng đọng, Lý Phúc Trữ có ý nghĩ khác. “Kỳ thật Trúc An cũng không có cái gì không tốt, đoạn thời gian nó ở trong nhà, đối với chúng ta đều rất cung kính, rất lễ phép, tuy rằng không phải xuất thân danh môn thế gia, nhưng là một cô gái đơn thuần, điểm này phi thường khó gặp, các người nhìn xem nhà khác cưới con dâu, người nào không ái mộ hỷ vinh, tiêu xài thành tánh?”

“Đúng vậy, Trúc An thật sự rất giản dị, chúng ta mua quần áo cho nó, nó luôn nói đã nhiều lần.” Bạch Bội Lăng cũng hồi tưởng lại lúc trước, con dâu cho tới bây giờ không yêu cầu cái gì, ngược lại là bà và bà nội mua cho một đống đồ lớn.

“Nhưng bọn họ đã ly hôn, nếu tái hôn, người khác sẽ thấy thế nào?” Chu Tín Vũ ở thương trường nhiều năm như vậy, sợ mặt mũi bị mất.

“Chúng ta đã già, cũng không biết còn có thể sống bao lâu, người khác thấy thế nào không quan trọng, quan trọng là tôi muốn ấm chất rất nhiều.” Lý Phúc Trữ cũng sắp qua sinh nhật bảy mươi bốn tuổi, bình thường chỉ có ngày hội mới có thể nhìn thấy cháu, nhà này vắng vẻ làm cho mọi người đều uể oải.

“Bạn già, hôm nay cảm xúc của bà giống như đặc biệt nhiều.” Chu Bác Quân vỗ vỗ bà vai vợ.

Lý Phúc Trữ gật đầu, hôm nay bà muốn nói hết ra lời muốn nói. “Đúng vậy, trong khoảng thời gian này tôi nghĩ rất nhiều, Chu gia chúng ta là có phúc khí, Thế Hiền và Trương Kỳ đều là bé ngoan, Thế Hiền làm việc nghiêm túc, không có sở thích bất lương, về phần Trương Kỳ, chẳng qua người nó muốn

kết hôn, chỗ ở khiến cho chúng ta khó có thể nhận, nhưng bọn họ kết hôn năm năm, đã sinh hai đứa nhỏ, an an ổn ổn có cái gì không tốt? Một vài lão bằng hữu của tôi đều đựng phải con cháu phá sản, ăn uống chơi gái, trộm tiền lừa gạt, đó mới là gia môn bất hạnh.”

Bà nội nói rõ ràng như thế, những người khác cũng thử theo hướng này tự hỏi, nếu yêu cầu hoàn mỹ, mỗi người đều khó có khả năng đạt tiêu chuẩn, nhưng nếu xem trọng một mặt, căn bản không cần phải tức giận.

“Gia tộc chúng ta thật sự nhiều truyền thống lắm, thời đại thay đổi, truyền thống phải sửa lại. Cháu gái chạy đến địa phương xa như vậy, mấy năm qua chỉ có mấy phong thư và vài tấm ảnh, xem nhà chúng ta như nhà quý không dám trở về, chẳng lẽ muốn bức cháu chết đi luôn sao? Lúc trước nếu tôi không gọi Trúc An lại, không ngăn cản nó đi ra cửa vận động, cháu có bảo bối của chúng ta có lẽ còn sống..” Lý Phúc Trữ thờ dài, loại tình cảm tự trách lại nảy lên, nếu bà không thể bù lại phần tiếc nuối này, chỉ sợ chết cũng không yên.

Nghĩ đến đứa cháu trai vô duyên kia, trong lòng mọi người đều thấy rất cô đơn, lúc trước nhiệt liệt chờ mong bé sinh ra cỡ nào, hiện tại lại chỉ có thể ở từ đường nhìn bài vị nho nhỏ kia, yên lặng chúc phúc bé ở thế giới kia ngủ yên, nếu có duyên, càng hy vọng bé có thể lại đầu thai đến nhà này. Nhưng Chu Thế Hiến vẫn không chịu tái hôn, hy vọng này phải thực hiện như thế nào? Trừ bỏ Kha Trúc An, không có người nào có thể làm tròn giấc mộng này.

“Bà nói đúng” Chu Bác Quân quyết định trợ giúp ý tưởng của vợ. “Chúng ta đây hiện tại nên làm cái gì mới tốt?”

“Gõ chuông phải tìm người rung chuông.” Trong lòng Lý Phúc Trữ đã suy tính phương án, ngồi mà nói không bằng dậy mà đi. “Tôi nghĩ phải đi xa nhà một chuyến, chủ động phóng ra, ông có hứng thú cùng đi hay không?”

“Kia đương nhiên, bỏ tôi còn ai?” Chu Bác Quân dừng cảm cười trả lời.

Nếu ba mẹ đều đồng ý, Chu Tín Vũ luôn luôn hiếu thuận cũng đành phải thỏa hiệp, Bạch Bội Lăng lại cao hứng rót nước mát, bà làm mẹ không có bao nhiêu tâm nguyện, chỉ hy vọng con và con gái yêu quý đều về nhà.

Lúc này ông quản gia đưa trà nóng lên, chủ động nói: “Tôi sẽ phân phó xuống, bắt đầu sửa sang lại phòng của thiếu gia và tiểu thư, còn có phòng trẻ em.”

“Tốt, tốt lắm” Uống một miệng trà, hô hấp một hơi, từ từ sẽ đến, hai chữ “Đoàn viên” này sẽ lại tới.

*****

Từ sau ngày đó, Chu Thế Hiến quyết định cho vợ trước một thời gian bình tĩnh, để tránh cô tia chớp từ chức, tia chớp bỏ chạy, vậy anh đã có thể tiền mất tật mang. Luyến ái giống như hai người khiêu vũ, không thể chỉ có đi tới, đem đối phương bức vào góc, như vậy ngược lại sẽ nhảy xuống.

Kha Trúc An quả thật cần bình tĩnh, hình ảnh hôm kia anh thông báo và ôm hôn luôn hiện lên trong lòng cô, nhưng cô lại không thể buông kiên trì của mình, tiếp tục như vậy, cô rất nhanh sẽ bị nhân cách phân liệt. Mặc kệ thế nào, trước tập trung vào công việc rồi nói sau, ông chủ Ngải Dịch còn đang nghỉ phép, hy vọng anh ta có thể vẫn hồi tâm vợ trước, cũng cứu vớt cuộc đời một tiểu cô nương.

Buổi sáng mười một giờ, Tina gõ cửa, đi vào văn phòng chủ quản. “Trúc An, có khách tìm cô.”

“Là khách nào?” Kha Trúc An ngẩng đầu, cô nhớ rõ hôm nay không hẹn gặp ai.

“Tôi không biết nha, là hai vị lão nhân gia.”

Quái, sẽ là ai đây? Kha Trúc An và thân thích rất ít lui tới, sẽ là đi và dựng sao? Lễ mừng năm mới cô có đi vài lạy, tặng quà, nhưng bình thường căn bản không liên lạc.

Mở cửa phòng khách ra, Kha Trúc An lập tức bị dọa đến —— “Chu ông nội, Chu bà nội, các người làm sao có thể tới nơi này?”

Cô cố sức nhảy mắt, còn tưởng rằng mình nhìn lầm rồi, nhưng hai vị trưởng bối quả thật đang an vị ở trên sofa, trên bàn còn có hai hộp bánh kẹo lớn.

Lại nhìn thấy cháu dâu vô duyên, Chu Bác Quân ho khan hai tiếng, không quá tự tại mở miệng. “Đã lâu không gặp, chúng tôi đi lên Đài Bắc tìm bạn, vừa vận đi qua công ty của con, tiện thể mua bánh ngọt tới cho con ăn.”

Nói là vừa vận, kỳ thật là đặc biệt đi! Kha Trúc An làm sao có thể không rõ? Nhưng cô đương nhiên không vạch trần, hướng lão nhân gia nhẹ nhàng cúi đầu nói lời cảm ơn. “Cảm ơn hai người đến thăm con, mời uống trà, chỉ là trà bình thường, hy vọng các người uống quen.”

Công ty bọn họ đãi khách cũng không phải dùng trà gói, là lá trà trung đẳng, đã tính không tới, nhưng lấy tiêu chuẩn Chu gia hẳn là còn kém xa lắm.

“Con cũng ngồi xuống uống chén trà, còn có ăn điểm tâm” Chu Bác Quân thân thiết tiếp đón, Lý Phúc Trữ im lặng không lên tiếng.

“Sắp giữa trưa, con mời hai người đi ăn cơm, được không?” Nói như thế nào cô cũng nên tận chút tâm ý với văn bối, tuy rằng trong bữa ăn có thể tìm không thấy đề tài nói, nếu nhắc tới chuyện trước đây càng làm cho không người nào mở miệng, Chu Bác Quân lắc đầu cười nói: “Không cần, chúng ta biết con bận làm việc, chúng ta ngồi một lát rồi liền đi.”

“Hôm nay có kế hoạch gì sao? Thế Hiến có đi với hai người không?”

“Không cần lo lắng, chúng ta cũng không phải không biết đường đi, ông quản gia và tài xế đều ở dưới lầu chò.”

“Vây là tốt rồi.” Nếu chỉ có hai vị lão nhân gia ở Đài Bắc đi tới đi lui, thật sự làm cho người ta lo lắng, đúng rồi, sao Chu bà nội không uống trà cũng không nói? Thân thể không thoải mái sao?

“Trúc An...” Lý Phúc Trữ rốt cục đánh vỡ lặng yên, thanh âm có chút nghẹn ngào. “Ta... Ta muốn nói với con tiếng... Thực xin lỗi.”

Kha Trúc An lại vô cùng khiếp sợ, ba chữ này làm sao có thể từ trong miệng bà nội nói ra? Lão phu nhân luôn kiên trì theo ý mình, cũng không thoái nhượng này, chẳng lẽ cũng sẽ tùy thời thay đổi?

“Lúc trước khi con mang thai, ta không nên cho con nhiều áp lực như vậy, nếu ngày đó con muốn ra ngoài, ta không ngăn con, nói những lời đó với con, có thể chuyện cũng đã không xảy ra... Thế Hiên vì đứa nhỏ đó sa sút tinh thần một thời gian, ta nhìn thấy nó cũng không biết nên nói cái gì, hiện tại ta nói thật có lỗi cũng vô pháp bù lại đau xót của các người, thật sự rất xin lỗi.” Lý Phúc Trữ rốt cục nói ra, đây là áy náy lớn nhất cả đời này của bà, bà không muốn mang nó cùng vào trong quan tài, phải chân thành biểu đạt xin lỗi.

Bên trong im lặng một thời gian, Kha Trúc An mới nghe được thanh âm của mình. “Bà nội, con biết bà là quan tâm con, con không trách người.”

Đối với cô mà nói, muốn thông cảm cũng không phải là một chuyện đơn giản, nhưng cô không muốn trách cứ bất luận kẻ nào, vậy sẽ chỉ làm chính cô càng khó chịu, coi như là một hồi ngoài ý muốn đi, nếu không tội danh như vậy đối mỗi người đều rất trầm trọng. Cô tin tưởng, tiểu thiên sứ ở trên trời cũng sẽ tán thành cô làm như vậy, dù sao tiểu thiên sứ mang đến là yêu, mà không phải oán hận.

“Không được, con nhất định phải trách ta, đây đều là ta sai, cho nên ta muốn hướng con xin lỗi.” Lý Phúc Trữ đứng lên, thật sâu khom người chào.

Kha Trúc An vội vàng đỡ bà ngồi xuống, kích động lên. “Bà nội, con đã biết, con nhận xin lỗi của người.”

Chu Bác Quân hoà giải nói: “Mọi người nói ra là tốt rồi, về sau không cần buồn ở trong lòng, có chuyện gì cũng có thể khai thông.”

“Trúc An, cảm ơn con...” Tầm mắt Lý Phúc Trữ mơ hồ, cháu dâu tốt như vậy phải đến chỗ nào tìm? Thế Hiên tuyệt đối không thể bỏ qua nha.

Vì hòa tan không khí sầu não, Chu Bác Quân nhắc tới một đề tài khác. “Đúng rồi, tuần sau chúng tôi muốn đi Achentina, Trúc An con có muốn vật kỷ niệm gì hay không?”

“Hai người muốn đi Achentina?” Kinh hách một người tiếp một người, Kha Trúc An nghĩ lão nhân gia đã bảy, tám mươi tuổi, bay đến địa phương xa như vậy làm cái gì?

“Đúng vậy, nhìn cháu gái, cháu rể, còn có hai cháu cô gái.” Con trai con gái đều là bảo bối, hiện tại Chu Bác Quân nhìn thấy trẻ nhỏ chỉ cảm thấy đáng yêu, giới tính đã không quan trọng.

Thì ra là thế, bọn họ muốn gặp Chu Trương Kỳ, vị em chồng cô vô duyên gặp mặt kia, Kha Trúc An nhin không được thờ dài cười nói: “Như vậy thật tốt.”

Lý Phúc Trữ lau đi nước mắt ở khóe mắt, mỉm cười nói: “Trúc An a, về sau các con kết hôn, không cần ở chung với chúng ta, cô dâu mới phải sống thật tốt, tốt nhất sinh vài oa nhi béo, khi lễ mừng năm mới nhớ trở về ăn cơm tất niên.”

“Bà nội, con cũng không có...” Khi nào thì cô muốn kết hôn chính mình cũng không biết?

“Ta hy vọng người có thể yên tâm, nhà chúng ta có vẻ thật truyền thống, nhưng chúng ta sẽ không cưỡng cầu cái gì nữa, chỉ cần các người qua bình an là tốt rồi.”

“Cảm ơn ý tốt của các người, nhưng con và Thế Hiên chỉ là bạn...” Lời này Kha Trúc An nói ra đều cảm thấy xấu hổ, bạn sẽ không hôn môi thành như vậy.

“Có thể làm bạn cũng là duyên phận, chuyện sau này ai cũng không biết, ít nhất không cần bởi vì chúng ta tồn tại, làm cho Thế Hiên ở trong lòng con bị tiêu trừ, như vậy chúng ta thật có lỗi.” Lý phúc trữ chỉ sợ cháu trai cười không đến cháu dâu, đôi vợ chồng này không nên vì nhân tố ở ngoài mà chia lìa; hai người có thể yêu nhau mới là trân quý nhất.

“Sẽ không, con sẽ không nghĩ như vậy.” Kha Trúc An có thể nào làm cho lão nhân gia tự trách như thế, cho dù từng đi qua chút quanh co, hiện tại nghĩ đến cũng là một loại kinh nghiệm, làm cho cả hai càng hiểu được quý trọng.

“Thật tốt quá, chúng ta có thể yên tâm ra nước ngoài nghỉ phép.” Chu Bác Quân ôm bà vai vợ, nhẹ nhàng thở ra rất lớn, Achentina có điệu Tâng-gô, thác nước, thảo nguyên và sông băng, là một quốc gia xinh đẹp lại nhiệt tình, quan trọng nhất là chỗ có người nhà đã lâu.

“Chúc hai người thuận buồm xuôi gió, thắng lợi trở về.”

“Ta tin tưởng vậy, chờ chúng ta trở về lại cùng nhau ăn cơm” Chu Bác Quân và Lý Phúc Trữ đứng lên, cùng cháu dâu bắt tay tạm biệt, trải qua lần gặp này, tâm tình hai người đều thoải mái, có thể chuẩn bị bay lên.

Nhìn theo hai vị trưởng bối rời đi, Kha Trúc An vẫn đang cảm thấy chính mình đang nằm mơ, cô và Chu ông nội, Chu bà nội lại có lúc bắt tay nói tốt,

hơn nữa còn là ở phòng khách công ty, thật không thể tin được.

Chuyện tới nay, lão nhân gia đều tự thân xuất mã biểu đạt thành ý, coi sự độc lập và kiên định hiện tại của cô, cho dù gả vào nhà giàu có hẳn là cũng có thể sống yên, như vậy, cô còn có thể tìm được lý do gì để cự tuyệt yêu đây?

Chồng trước thân yêu, anh nói chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Phần tình yêu này không chỉ sống lại, lại còn sinh động và có lực hơn trước kia nữa!

*****

Mang tâm tình kỳ diệu mà phức tạp, Kha Trúc An trở lại văn phòng mình, vừa ngồi vào chỗ của mình không bao lâu, điện thoại của Chu Thế Hiền đã tới rồi.

“Nghe nói ông nội, bà nội của anh tìm đến em?” Ngữ khí của anh kích động hỏi.

Tin tức của anh cũng thật nhanh nhẹn, nhưng cô cũng không ngoài ý muốn, ở giữa quán gia, thư ký, tài xế và người giúp việc, nhất định có mạng lưới tình báo tinh vi.

“Uh hừ.” Cô vừa mở ra hộp quà, vừa thoải mái trả lời. Oa, bánh bích quy và kẹo đều ăn thật ngon, ông nội và bà nội là xem cô như tiểu hài tử sao? Dù mọi màu sắc đích thực rất đáng yêu.

“Bọn họ nói cái gì với em? Mau nói cho anh biết!”

Cô chọn một cái kẹo tình nhân bỏ vào trong miệng, ngọt tận lòng người. “Đây là chuyện giữa tôi và bọn họ, có cần báo cáo cho anh không? Đây không bao gồm trong phạm vi công việc diễn trò.”

“Anh sợ bọn họ cho em áp lực, em trăm ngàn chớ để ở trong lòng.” Ngộ nhớ ông nội và bà nội nói lời đáng sợ gì, tất cả cố gắng lúc trước của anh có thể đều uống phí, anh tuyệt đối không thể ngồi nhìn mặc kệ, hiện tại phải nhanh chóng trừ độc!

“Chu tổng giám đốc, chúng ta chỉ là diễn trò mà thôi, anh không cần khẩn trương như vậy.”

“Trúc An ——” anh sắp nổ mạnh, cầu xin cô thương anh một cái sáng khoái đi.

“Có cái gì không đúng sao?” Cô vẫn giả ngu, khó có cơ hội chọc anh, làm sao có thể không nắm?

Anh thở dài, vươn tay xoa ấn đường của mình, giống con rồng ác không phun lửa được, chỉ có thể có lễ phép xin hỏi.

“Kha giám đốc, cầu xin em nói cho anh biết được không? Bởi vì anh cực kì, cực kì lo lắng.”

Sao đối tượng trò chơi nhanh nhận thua như vậy? Một chút cũng không chơi vui! “Bọn họ chưa nói cái gì khó nghe, chúng tôi nói chuyện thật sự rất vui vẻ, rất hài hoà, anh không cần lo lắng.”

“Thật sự? Làm sao có thể?” Anh hiểu nhất ông nội và bà nội của mình, đầu bọn họ có thể sánh bằng ba cấp cổ tích, tu sửa lại là đại công trình.

“Thời gian sẽ thay đổi tất cả, anh không tin?” Vốn chính cô cũng không dám tin tưởng, nhưng đời người chính là liên tiếp ngoài ý muốn, trăm ngàn đừng nói cái gì không có khả năng.

Được rồi, cho dù như thế, anh cũng phải nhắc nhở cô một chút. “Có một số việc sẽ thay đổi, nhưng có một số việc sẽ không.”

“Tỷ như cái gì đây? Xin Chu tổng giám đốc chỉ ra.”

“Em hẳn là biết, anh đối với em vẫn giống vậy...” Chết tiệt, muốn anh nói mấy lần mới được? Anh nghĩ rằng anh đã biểu đạt đủ rõ ràng, cô còn vòng quanh với anh như vậy là muốn như thế nào?

Cô đánh gãy lời của anh. “Xin đừng giả diễn thực làm, cũng không có người đang ghi hình hoặc chụp ảnh, vì TV LCD của công ty, anh thật sự rất dụng tâm”

“Trông nom TV LCD cái gì, anh căn bản không cần! Anh đề ý là... Anh đề ý là...”

Ngay tại đáp án sắp công bố thì cô lại đánh gãy lời của anh. “Thật có lỗi, tôi phải đi họp, có rảnh lại liên lạc.”

“Trúc An ——” cô lại treo điện thoại, người phụ nữ này là muốn đem anh bức điên sao? Tốt lắm, anh sẽ không để cô né tránh, ngay tại tối nay, nhất định phải đem kết cục chuyện xưa viết ra, hơn nữa chỉ có thể chọn dùng bản cũ của anh!

Chương 10

Khi tan ca, vừa đi ra cửa cao ốc, Kha Trúc An nhìn thấy chồng trước đứng ở bên cạnh xe, thực hiển nhiên là đang đợi người, mặc kệ trên lối đi bộ có bao nhiêu người, anh không hề nhìn ai, một đôi mắt lo lắng thẳng nhìn chăm chăm cô, như là sợ cô tùy thời sẽ chuồn đi.

Về mặt của anh khiến cô nghĩ đến một vài thiếu niên bất lương, khi tan học sẽ chờ ở cửa trường học chặn người, sau đó bắt đến địa phương ăn mật giải quyết ân oán. Nhân vật nguyên bản giống hoàng tử, lại bị cô tưởng thành tiểu lưu manh, chỉ có thể nói tình yêu thật thú vị.

Cô đi lên trước lễ phép hỏi. “Chu tổng giám đốc, sao anh lại tới đây? Anh muốn tìm ai?”

“Em so với ai khác rất rõ ràng, lên xe!” Anh mở cửa xe cho cô, thái độ gấp gáp lại bá đạo, quả nhiên là một nhân vật dữ tợn, nhưng cô cũng không sợ, bình tĩnh khéo léo từ chối. “Thật ngại, tôi có hẹn khác rồi.”

“Em hẹn ai? Nam hay nữ?” Là ai có can đảm lớn như vậy dám cướp người với anh?

Anh dùng lực cầm hai vai của cô, cô lập tức nhăn mày lại. “Anh làm đau tôi.”

“Thực xin lỗi, anh quá kích động...” Anh buông tay ra, thật không biết mình đang làm cái gì, dục tốc tắc bất đạt (*nóng vội thì không thành công*), anh làm sao có thể quên đạo lý kia? Nhưng vừa thấy cô, kế hoạch gì đều bị ném ra sau đầu.

Cô hừ một tiếng, chu miệng lên nói: “Hôm nay bên quỹ hỗ trợ có một cuộc bán hàng từ thiện, tôi đã hẹn bọn họ sẽ đi qua chỗ động.”

“Anh đưa em đi.” Hoạt động có ý nghĩa như vậy, sao không thông báo cho anh? Còn có, cô chu miệng làm cái gì, muốn anh hôn cô ngay sao? Anh không phải không muốn làm, mà là sợ cô ngượng ngùng.

Cô không khẳng định nhìn anh một cái. “Anh sẽ mua gì sao? Bằng không tôi không cho anh theo.”

“Anh cam đoan, em kêu giá mỗi vật phẩm bán hàng từ thiện, toàn bộ anh đều mua hết.” Có thể tiêu tiền giải quyết đều là việc nhỏ, trọng điểm là lòng của cô, ngàn vàng khó mua.

Cô lắc đầu, dùng giọng điệu động tình nói: “Chu đại thiếu gia, tôi lại không coi anh là cái máy rút tiền, anh trăm ngàn không cần tự coi nhẹ mình, nghĩ rằng mình chỉ có công năng này.”

“Kha đại tiểu thư, anh đã không còn có biện pháp gì để có em, em muốn anh làm như thế nào anh đều làm.”

Hai tay của anh bỏ xuống, vì vận mệnh của mình mà thờ dài, làm một người phụ nữ nhìn thấu tâm một người đàn ông, cô ta chính là có thể đem anh đùa bỡn trong lòng bàn tay nhỏ.

“Làm người tại sao phải buồn tình như vậy? Liên phiền anh theo tôi đến buổi từ thiện.” Cô cố nín cười, đầu vỗ mồm như thế lại nhớ tới lúc trước, làm cho người ta làm không biết mặt.

“Cám ơn, đây là vinh hạnh của anh.”

Đêm đó ở hội bán hàng từ thiện, khiến mọi người chú ý nhất vẫn là đôi vợ chồng ly hôn này, chuyện xấu bọn họ đã sớm truyền khắp nơi đều biết, hôm nay tính công khai tin tức gì sao? Phóng viên tới chơi không dự đoán được bọn họ sẽ xuất hiện, đối với phần thu hoạch ngoài dự đoán này, đều chụp ảnh tồn chứng.

Kha Trúc An kéo tay chồng trước, mỉm cười thăm hỏi với nhóm truyền thông, không trả lời vấn đề gì, Chu Thế Hiên cũng biểu hiện giống vậy, thời cơ còn chưa tới, nếu có tin tức tốt, anh hận không thể tự mình mời phóng viên dự họp nói rõ.

Hội bán hàng từ thiện triển khai, mỗi khi Kha Trúc An gật đầu, Chu Thế Hiên liền giơ lên hai bảng số của hai người, cô chăm chú nhìn vật phẩm bán hàng từ thiện, ánh mắt cũng không chớp một cái.

“Em muốn thứ đó?” Anh ở bên tai cô hỏi, thanh âm hơi khàn khàn.

Cô cũng không cam lòng yếu thế, kể tai nói nhỏ với anh: “Uh, bức họa này rất có chiều sâu, có thể đặt ở nhà anh, tôi tặng anh.”

“Anh tặng em, đặt ở nhà chúng ta.” Cung ơi, mua cái gì đều được, vấn đề là còn tiếp tục châu đầu ghé tai như vậy, anh có thể sẽ làm ra động tác bất nhã với cô ngay ở đây, mà ngày mai trên báo sẽ xuất hiện ảnh chụp hạn chế trẻ em xem.

“Chúc mừng Kha tiểu thư số 13, và Chu tiên sinh số 14, ở bán hàng từ thiện đêm nay làm chúng tôi thu hoạch rất nhiều, lúc này cũng chúc bọn họ hạnh phúc mỹ mãn, cả đời cả thế!” Đảm nhiệm người chủ trì luôn có tài ăn nói tốt, nói làm cho lòng người nở rộ.

Tiếng vỗ tay ở hiện trường không ngừng, không khí nhiệt liệt, Chu Thế Hiến lại trào dâng cảm xúc, bởi vì vợ trước bỗng nhiên hôn lên gương mặt anh, việc này đại biểu cái gì? Không có khả năng là kỷ xảo biểu diễn chứ? Khi cô nhẹ nhàng cười với anh, anh rất khó bảo trì đầu óc thanh tỉnh, tối nay anh tuyệt đối không buông tha cô, yêu phải nói ra, không thương cũng phải nói rõ.

Đương nhiên, anh chỉ cho phép cô nói yêu.

*****

Hoạt động kết thúc mỹ mãn, hai người ra khỏi hội trường, bãi đỗ xe ngay cách đó không xa, Kha Trúc An đi đến một nửa lại dừng lại cước bộ. “Hôm nay thật sự rất cảm ơn anh, tôi đón taxi về nhà thì được rồi, ngủ ngon.”

“Đừng đi!” Chu Thế Hiến giữ chặt tay cô, rốt cuộc nhịn không được tình cảm mệnh mông, đêm nay anh không muốn nói lời tạm biệt với cô.

“Còn có chuyện gì sao?” Lạc thú yêu đương chạy khắp trong người, biết rõ kết quả sẽ bị ôm chặt lấy, đoạn quá trình này cũng không thể thiếu, năm đó bọn họ quen nhau hơn ba tháng liền kết hôn, căn bản còn chưa có nếm đủ tư vị yêu đương, hiện tại cô muốn đòi lại toàn bộ.

“Đến nhà em hay nhà của anh? Anh không muốn ngủ một mình.”

Cô tròn to mắt trừng anh. “Anh nói chuyện vô cùng trực tiếp nha!” Cũng không có một chút lảng mạn, thật sự làm mất vui.

“Trúc An, em biết rõ, anh đã không có biện pháp đợi nữa, anh muốn cùng một chỗ với em.”

Khát vọng và thâm tình trong mắt của anh, cô nhìn thấy rõ ràng, nhưng cô vẫn cố ý lo lắng vài giây. “Tôi có thể đến thăm nhà anh, nhưng anh phải đáp ứng tôi không cho phép xằng bậy.”

“Anh đáp ứng em, không có cho phép của em, cái gì anh cũng sẽ không làm.” Giống như lại nhớ tới đoạn ngày anh theo đuổi cô, anh nguyện ý chờ đến khi cô nguyện ý, nhưng làm ơn không cần lâu lắm!

Hai người ngồi trên xe, về chỗ ở của anh ở Đài Bắc, phong cách trong phòng đơn giản hào phóng giống anh, làm cho người ta có cảm giác rất thoải mái, khiến cô kinh ngạc nhất cũng là địa điểm chỗ ở. “Nhà anh thật gần nhà tôi!”

Trách không được anh chụp ảnh cô nhiều như vậy, thì ra là địa thế thuận tiện, bọn họ căn bản ở cùng khu, chỉ là cách vách mà thôi!

“Vậy sao? Đi bộ mất 15 phút, lái xe mất 5 phút, mỗi lần anh muốn thấy em, đi bộ thì quá chậm, lái xe lại gần quá, đều cảm thấy rất khó xử.” Anh nói thật, khoảng cách muốn xa không xa, muốn gần không gần, thật sự là một loại tra tấn.

Tốt nha, người này được tiện nghi còn khỏe mã! “Vậy sao anh không mua chiếc xe đạp? Hiện tại rất phổ biến nha.”

“Có lý, ngày mai chúng ta phải đi mua hai chiếc xe đạp về chạy.”

“Anh còn dám nói? Người này rình coi cuồng, theo dõi cuồng! Anh kêu Diêu thư ký giúp tôi tìm phòng ở, chính mình lại ở gần nhà của tôi, anh rốt cuộc sắp đặt kế hoạch này đã bao lâu rồi? Tâm cơ cũng quá nặng đi!”

“Đừng vậy, anh vì em điên cuồng, đây là tội danh của anh.” Anh thẳng thắn bộc trực, dù sao cũng không phải chuyện một ngày, hai ngày, cô tốt nhất phán anh ở tù chung thân. “Anh có thể hôn em không?”

Vốn cô đang mắng thao thao bất tuyệt, lúc này bỗng nhiên lấp bắp lên. “Không... Không biết...” Đáng ghét, hỏi nhiều như vậy làm cái gì? Muốn hôn còn không mau hôn?

“Nếu em không thích, có thể đẩy anh ra.” Anh từng bước một tiếp cận, thấy cô không thoái lui, mới đem cô ôm vào trong lòng hôn sâu.

Ai, anh nói là nói như vậy, vấn đề là khi anh hôn cô như thế, giống như rượu ngon khiến cô quá chén, cô nào có khí lực đẩy anh ra đây?

Nhớ mong tích lũy hơn ba năm không thể khinh thường, trong nháy mắt lý trí vỡ òa, nhiệt tình bùng nổ, bọn họ dường như ngay tại phòng khách muốn làm đến bước cuối cùng, là anh dừng cương trước bờ vực đúng lúc, ở bên tai cô nói nhỏ. “Chúng ta vào trong phòng được không?”

“Nhưng em vô lực...” Cô bị hôn chân đầu mềm nhũn, đứng cũng không vững, đi cũng không nổi.

Anh cười khê một tiếng, ôm cô vào phòng ngủ chính, rút đi món y phục cuối cùng trên người cô, nín thở thưởng thức phong tình tuyệt mỹ của cô.

“Em phải biết rằng, sau khi trải qua đêm nay, anh không có khả năng lại buông em ra.” Anh muốn xác định ý nguyện của cô, không cần cô lại trốn tránh.

Cô vрон tay mon tron thái dương anh, ánh mắt dịu dàng mà mờ mịt. “Anh có tóc bạc nha, đợi em cũng có, chúng ta là có thể bạch đầu giai lão (*tóc bạc đến già*).”

“Tốt, liền định như vậy, ai cũng không phép rời đi trước.”

Vì cô mà bạc tóc, vì yêu mà mất ngủ trong đêm, đều ở lúc này chiếm được an ủi, hứa hẹn muốn dùng thời gian để chứng minh, mà bọn họ có thời gian cả

đòi để yêu nhau.

Sáng sớm, khi Kha Trúc An tỉnh lại, rõ ràng cảm giác được sau lưng có một người đàn ông, bởi vì hai tay hai chân anh đều quấn quýt lấy cô, dường như sợ cô tùy thời sẽ trốn. Đêm qua bọn họ không chỉ ôn chuyện cũ, còn phát huy rất nhiều sáng kiến, thì ra người yêu cũ cũng có thể học trò mới, đòi người thật nhiều tốt đẹp nha.

“Chào buổi sáng.” Chu Thế Hiền nói ở bên tai cô, cố ý chọn nhược điểm của cô xuống tay, hại cô tê dại một trận.

“Uh, chào buổi sáng.” Cô lười biếng xoay người, đối mặt chồng trước thân yêu của cô.

Anh vén sợi tóc trên trán của cô lên, chăm chú nhìn hai tròng mắt của cô hỏi: “Quan hệ hiện tại của chúng ta, trừ bỏ chồng trước và vợ trước, nên coi như người yêu rồi nh?”

Anh vội vã muốn định vị quan hệ của hai người, biểu tình khẩn trương kia khiến cô không khỏi muốn trêu chọc anh. “Chỉ là tình một đêm mà thôi, anh nghiêm túc như vậy?”

“Kha, Trúc, An! Em muốn đùa bốn anh?” Anh khiếp sợ không thôi, nữ nhân này sao có thể nói không giữ lời? Bạch đầu giai lão là hứa hẹn nghiêm trọng cỡ nào, há có thể chỉ nói mà thôi?

“Không được sao?” Cô chớp mắt to ngây thơ, làm bộ kinh ngạc.

“Được, em có thể tận lực đùa bốn anh, nhưng không thể chỉ có một đêm, muốn một vạn đêm.” Anh so với ai khác đều hiểu biết cô hơn, cô không có khả năng chơi trò tình một đêm, khẳng định là hạ quyết tâm mới có thể cùng đêm xuân với anh.

“Rồi nói sau, xem tâm tình.” Cô ở trong lòng anh đuối người, giống con mèo lười thỏa mãn, ngực anh sờ rất tốt, về sau cô không cần khách khí.

“Em không phải muốn thừa cơ trả thù anh chứ?” Anh bị cô biến thành tâm ngứa, lại không thể không hoài nghi, cô quả thực lấy khi dễ anh làm vui.

“Anh làm sao có thể nghĩ như vậy chứ?” Cô lại trợn to mắt, rất vô tội hỏi.

“Bởi vì... Bởi vì lúc trước anh không có bảo hộ em tốt, quý trọng em, nói muốn cho em hạnh phúc, lại làm cho em không vui vẻ, tự mình cũng không thể tha thứ mình, vừa nghĩ tới em ôm tâm tình như thế nào rồi đi, anh liền cảm thấy không thể hô hấp...”

Ngày đó hai người quyết định ly hôn, ở trong lòng anh lưu lại dấu vết khó có thể diệt, hai người yêu nhau vì sao không thể gần nhau? Truyền cớ tích trường thành, không thể chỉ có nhất kiến chung tình, còn cần trí tuệ để nắm tay lâu dài.

“Đưa gối, anh đừng nói như vậy.” Cô vươn tay ôm lấy anh, chậm rãi mon trón tóc của anh. “Em vẫn đều hiểu được, anh là người yêu em nhất trên thế giới này, nhưng em không muốn anh có tiếc nuối, em tình nguyện mình biến mất.”

“Anh biết, em ở nhà của anh không vui vẻ, lại không muốn để cho anh cùng em rời nhà, em là bởi vì yêu anh mới rời đi anh, anh cũng bởi vì yêu em mới thả em đi.” Bọn họ thủy chung suy nghĩ vì đối phương, lại bởi vì vậy trả giá nhớ mong rất lớn, có đôi khi yêu chính là trêu chọc người như vậy.

“Anh rất lợi hại nha! Em chưa nói, anh đã biết.” Cô hôn lên má anh, tỏ vẻ chứng thưởng.

“Chúng ta rốt cục đợi được hôm nay, mấy vấn đề này không còn là vấn đề, hiện tại em nguyện ý qua lại với anh không?” Có thể ở thời gian đúng gặp được người thích hợp, đã là một loại kỳ tích, bọn họ thật may mắn.

Anh hỏi nghiêm túc, cô lại đáp thật sự hàm hồ. “Ách... Cuộc sống độc thân rất tự do nha, trở lại quá khứ giống như có chút tính không ra.”

“Em có ý tra tấn anh phải không.” Không khí thâm tình chân thành đều bị quấy rầy, anh thở dài làm ra kết luận.

“Ai kêu anh ngay từ đầu gạt em nói muốn diễn trò, em cũng không biết anh có lòng khác.” Diễn trong diễn, kẻ trúng kế, thực sự một bộ.

“Đây chỉ là một loại sách lược mà thôi, không làm như vậy, em căn bản sẽ không để cho anh tiếp cận.” Anh còn vì thế mà viết bản kế hoạch, ghi lại ở trong máy tính anh, tối nay phải nhớ xóa hồ sơ, miễn cho cô sinh hờn dỗi.

“Mặc kệ, mặc kệ, em muốn tra tấn anh, hừ!” Cô nói xong còn làm cái mặt quỷ, một chút cũng không giống Kha giám đốc chuyên nghiệp tao nhã.

Xem cô giống một tiểu cô nương đùa giỡn tùy hứng, kỳ thật anh vừa cao hứng vừa dễ chịu, ở trong công việc cô đã là một nữ cường nhân, nhưng hai người cùng một chỗ thì anh chỉ hy vọng cô thoải mái, cả hai dùng diện mạo tự nhiên nhất đối với nhau, đơn thuần tựa như tiểu hài tử thật tốt.

“Em muốn thế nào đều được, chỉ không cần rời anh nữa.”

“Yên tâm, anh đuối cũng đuối không em được,” Nếu không ở bên cạnh anh, cô làm sao khi dễ anh đây?

“Thật sự? Chúng ta đây khi nào thì kết hôn?” Nhanh đưa hôn sự làm xong, bằng không anh không có cảm giác an toàn.

“Lại tới nữa, yêu đương không phải rất vui vẻ sao? Vì sao nhất định phải kết hôn?” Lần trước bọn họ yêu đương, anh cũng vội vã muốn kết hôn, lần này

cô mới không thuận theo!

“Yêu nhau đương nhiên muốn kết hôn, nếu không chỉ là chơi đùa.” Lúc này anh liền trở nên thực truyền thống, không thương lượng.

“Ai nói? Giống ngôi sao ngoại quốc, cũng có người yêu nhau cả đời cũng không kết hôn, còn không phải qua rất khó?”

“Chúng ta cũng không phải là người ngoại quốc, vì sao lấy bọn họ làm chuẩn?”

Hai người yêu vừa mới xác nhận tâm tình lẫn nhau, chỉ chớp mắt mà bắt đầu biện luận vô tận, dù sao đầu võ mồm đến cuối cùng, người thua sẽ hôn người thắng, lấy hôn nồng nhiệt để ngừng lại, không hề có thành tích hay kết luận, lần sau cũng lặp lại như vậy.

Đúng vậy, người yêu nhau chính là lấy ngu xuẩn phát điện, không cần thông minh, không cần tính kế, ngây ngốc đi yêu là được rồi.

*****

Một tháng sau, trong tổng bộ ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’ ở Đài Nam, một hội nghị ban giám đốc đang dự họp, hơn ba mươi đồng sự (thành viên hội động quản trị) vào hôm nay cử hành bỏ phiếu, thuận lợi đề cử ra chủ tịch mới.

“Cám ơn các vị tín nhiệm và trợ giúp, tôi nhất định không phụ nờ và, tận hết khả năng của tôi dẫn dắt ‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’ bước lên một ngọn gió cao khác.”

Chu Thế Hiến khom người chào với tất cả đồng sự, tiếng vỗ tay lập tức vang lên, tất cả mọi người xem trọng vị thanh niên tài tuấn này, mấy năm qua biểu hiện của anh lấy được chấp thuận thật sâu, hơn nữa TV LCD gần đây bán thật đa người, không thể bỏ qua công lao ‘Nói chuyện xấu’ của Chu chủ tịch

“Chu đồng, chúc mừng kiên định, an tâm ra đi, chúng tôi đều dựa vào anh!” Một đồng sự lâu năm dùng ‘hài âm’ chúc mừng, làm cho tất cả mọi người nở nụ cười.

Sau khi hội nghị kết thúc, chủ tịch tiền nhiệm giữ lại chủ tịch đương nhiệm, hai cha con khó khi đối thoại một mình, đã thật lâu không có như vậy.

“Tôi rốt cục có thể về hưu, con đã đủ vững vàng, có thể một mình đảm đương tất cả.” Chu Tín Vũ có loại cảm giác như trút được gánh nặng, đồng thời cũng nhìn thấy một mảnh trời cao biển rộng, ngày sau ông muốn cùng vợ du sơn ngoạn thủy, không hề hỏi đến gió mây thương giới.

“Ba, con sẽ không khiến người thất vọng.” Chu Thế Hiến ưỡn ngực, đối với mình và đoàn đội kinh doanh đều có tin tưởng.

“Cuối tuần này con có thể về nhà ăn cơm hay không? Chúng ta muốn thay con chúc mừng. Ông nội và bà nội còn ở Achentina, trong nhà chỉ có ba với mẹ con, khi ăn cơm rất im lặng.”

“Uh, con sẽ về nhà, có thể mang bạn gái sao?” Chu Thế Hiến hơi chần chờ hỏi.

“Đương nhiên có thể mang bạn gái, mang vợ về càng tốt.” Vợ chồng Chu gia chờ đợi ngày này đã lâu rồi.

“Rất nhanh sẽ như vậy.” Nghiệp lớn khuyến hôn đang tiến hành, mỗi ngày đều có tiến độ mới, đương nhiên ngẫu nhiên cũng có phát triển khác.

“Kỳ thật ba rất bội phục con, có thể kiên trì lâu như vậy, có thể thấy được con thực một lòng cũng thực chấp nhất.” Chu Tín Vũ không nghĩ tới mình sẽ có đứa con si tình, so với những công tử ăn chơi đàng điếm, không biết tốt hơn bao nhiêu lần.

Chu Thế Hiến chỉ có thể cười ngây ngô đáp lại, hình dung không ra cảm tình mình đối Trúc An, ở trước mặt phụ thân dù sao có chút ngượng ngùng, bất quá phụ thân nói như vậy cũng làm cho anh hoảng sợ, khó được khen ngoài sự nghiệp, cảm giác thực kỳ diệu.

“Có lên!” Chu Tín Vũ vỗ vỗ bả vai con, đạp bước chân vui vẻ rời đi.

Nhìn bóng lưng phụ thân, Chu Thế Hiến nói cho chính mình, sau này hẳn nên về nhà nhiều hơn mới đúng, nếu không phải người nhà tiếp nhận và thông cảm, Trúc An làm sao có thể an tâm trở lại lòng của anh.

Mang tâm tình cảm tạ, anh lấy điện thoại di động ra gọi điện nói. “Hi, cuối tuần có rảnh không? Anh muốn mang em đi một chỗ.”

“Chỗ nào?”

“Nhà anh, cùng ăn cơm với ba mẹ anh.”

“Oh...” Bên kia điện thoại lặng yên một lát, anh còn tưởng rằng cô sẽ cự tuyệt, không nghĩ tới cô cũng là đang phiền não.

“Em phải mặc quần áo gì? Mang lễ vật gì?”

Ý cười lại hiện lên khóe miệng của anh, anh sẵn sàng trả lời: “Lễ vật chúng ta cùng đi chọn, quần áo chỉ cần cởi dễ là được, bộ lần trước rất phiền toái, ngay cả xé cũng không rách.”

“Chu Thế Hiến!”

Tiếng cười bẻ ra, quanh quẩn ở trong phòng hội nghị, thành tựu lớn nhất của đàn ông, là ở tình thân và tình yêu đều toàn vẹn.

*****

Ba tháng sau, chủ tịch *‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’* mai nỡ lần hai (*kết hôn lần hai*), cô dâu lại là cùng một người như lần trước, tin tức có tính nổ mạnh như thế đương nhiên hấp dẫn rất nhiều truyền thông, quá trình từ khi hai người kết hôn, ly hôn đến tái hôn đều viết ở rất nhiều báo, bao gồm bạn bè người thân của nam nữ nhân vật chính đều thành người được phỏng vấn.

Ngài Dịch cá tính sáng sủa, có thể nói lời tốt nghiệp nhiên thành người phát ngôn. “Theo tôi được biết, Chu đồng cực kì si tình, Kha giám đốc căn bản chạy không khỏi thiên la địa võng của anh ta, cuối cùng vẫn ngoan ngoãn bị bắt ăn xong. Giống như tôi và vợ trước của tôi, cho tôi nhiều tự do nữa, vẫn so ra kém một cái nhà.”

Hiện tại Ngài Dịch bị xếp vào thời kì quan sát ‘Lưu giáo xem xét’, vợ trước Lưu Tổ Nguyệt nguyện ý cho anh một cơ hội, con gái cũng không cần đi ký túc xá ở trường học, buổi tối mỗi ngày cả nhà sẽ cùng nhau xem tivi, tuy rằng chín giờ sẽ bị bắt đi ngủ, kỳ thật ngủ sớm dậy sớm cũng rất thoải mái.

Hôn lễ cử hành ở một khách sạn năm sao, đương sự bảo trì khiêm tốn, không xa hoa, không phô trương, không ra phông vắn, ngoài khách sạn có màn hình tinh thể lỏng lớn của *‘Tập đoàn Điện tử Kinh Vũ’* sản xuất, toàn bộ hành trình đều được tiếp sóng lại, làm cho mọi người quan tâm và tò mò xem cũng đã nghiền.

Quách Chí Long quản lí bộ phận bán hàng lại lên làm người dẫn hôn lễ, anh đã có kinh nghiệm rất thuận tiện, Điều thư ký đảm nhiệm rể phụ, tươi cười có chút ngại ngùng. Để Na đảm nhiệm dâu phụ, tươi cười so với cô dâu còn sáng lạn hơn, hai người này nói không chừng có thể thành một đôi.

Ngoài ra, thiên kim Chu gia Chu Tương Kỳ cũng về tham dự, đi theo còn có vị hôn phu nước Nga của cô. Cùng với một đôi song bào thai tỷ muội mắt xanh tóc xù, gương mặt thiên sứ và tươi cười hồn nhiên, lập tức cướp lấy tâm mọi người, tất cả mọi người muốn đoạt lấy để ôm để sờ, làm sao có thể có đứa nhỏ đáng yêu như vậy ah!

“Mọi người khoẻ!” Em gái nhỏ cực kì có chính sách và năng lực đối ngoại, trừ bỏ tiếng Nga, tiếng Anh, tiếng Tây Ban Nha, còn có thể nói tiếng Trung Quốc.

“Ông nội, bà nội, ba ba, mẹ, anh, chị dâu, các người khoẻ, tôi là Ivan Petro.” Người đàn ông nước Nga cũng dùng tiếng Trung chào hỏi, tuy rằng anh nói những lời này mất tới 3 phút.

Chu ông nội và Chu bà nội đến Achentina thăm người thân, hóa giải khúc mắc nhiều năm qua, Chu Tương Kỳ liền quyết định phải về tham gia hôn lễ anh hai, lần trước không thể tham dự, nên lần này không thể bỏ qua. Năm đó Chu Tương Kỳ ở khi đi học thêm nhất kiến chung tình với Ivan, bỏ xuống đại tiêu thư rụt rè chủ động theo đuổi, mặc kệ anh muốn đi đâu chính là theo tới cùng, vốn nghĩ cô đã đủ điên cuồng, không nghĩ tới anh hai và chị dâu cũng rất mạnh, ly hôn lại tái hôn, dừng khí gấp bội.

“Thực xin lỗi, chúng con lâu như vậy mới trở về...” Chu Tương Kỳ hơi e sợ, vừa thấy ba mẹ, nước mắt nhịn không được doanh tròng.

“Trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi.” Bạch Bội Lăng ôm con gái, đã sớm khóc sụt sùi, cho dù khóc hồng trang điểm tinh xảo cũng không trông nom Chu Tín Vũ tuy rằng không rơi lệ, ánh mắt lại không rời khỏi con gái, dù sao cũng là tâm can bảo bối của mình.

Lão nhân gia đều cười hớ hớ, có thể nhìn đến màn đoàn viên này, kiếp này chết cũng không tiếc.

Khách đêm nay đều có vẻ bình dân hóa, đọc diễn văn ngắn gọn có lực, buổi tối mười giờ có thể tiễn khách, chú rể và cô dâu đi vào cửa đại sảnh, bên cạnh còn có rể phụ và dâu phụ hỗ trợ, cùng nhau phân phát bánh kẹo cưới, thẻ kỷ niệm và quà nhỏ, đáp tạ mỗi vị khách quý tham dự.

Cho dù có người nhà bạn bè tương trợ, tất cả quá trình đều rất thuận lợi, cả một ngày như vậy vẫn khiến cho người ta cực kỳ mệt mỏi, Kha Trúc An nói khẽ với chồng bên cạnh: “Kết hôn rất mệt.”

Chu Thế Hiền tràn đầy đồng cảm. “Đúng vậy, tốt nhất không cần có lần thứ ba.”

“Chúng ta đây sẽ không ly hôn nữa chứ?” Cô chu miệng lên, có điểm không cam lòng, nếu không phải anh cầu hôn lần nữa, cô còn muốn yêu đương thêm vài năm.

“Em nghĩ cũng đừng nghĩ!” Anh nghiêm khắc cảnh cáo, ngày mừng rỡ cô tốt nhất ngoan một chút, còn có không cần mê người như vậy cũng không được sao?

Ông xã thật bá đạo, hung dữ, xem cô làm sao hồi báo anh? Vì thế cô kiễng mũi chân, ghé vào lỗ tai anh thấp giọng nhanh chóng nói một câu: “Chu Thế Hiền em yêu anh.”

“Ah?” Anh sững sờ, cô thật sự nói câu nói kia sao? Quen biết cho tới nay cô chưa bao giờ thổ lộ trực tiếp như thế, nhưng cổ tình chọn vào lúc này, nơi này, bảo anh sao có thể nghe được rõ ràng? Hơi quá đáng, cô cố ý tra tấn anh.

“Không có việc gì.” Cô chuyển hướng khách gạt đầu thăm hỏi, giống như chuyện gì cũng chưa xảy ra.

“Em vừa nói cái gì? Em nói lại lần nữa xem!” Anh cảm bả vai của cô, cao giọng chất vấn.

Vợ chồng mới này là như thế nào? Không phải mới kết hôn liền ằm ỹ lên chứ? Khách đều dùng ánh mắt quan tâm, chủ rể chỉ có thể lắc đầu mỉm cười.

“Không có việc gì, không có việc gì.”

Cô dâu tiếp tục về mặt hồn nhiên vô tội, chủ rể chỉ có thể âm thầm đau đớn hạ quyết tâm, đêm nay anh nhất định phải bức cung cô, thẳng đến hai người ý hợp tâm đầu, cùng nhau viết xuống kết cục truyện cổ tích.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Lọ Lem Đá Hoàng Tử* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.